A. A. R.

S.-II
Tom XII
1889-90
Desb.

ANALELE

ACADEMIEI ROMANE

SERIA II. — TOMULŬ XII.

1889—1890

PARTEA ADMINISTRATIVĂ ȘI DESBATERILE

BUCURESCI
TIPOGRAFIA CAROL GÖBL, STRADA DÓMNEI, No. 16
1890.

ANALELE
ACADEMIEI ROMANE

SERIA II. — TOMULŬ XII.

1889—1890

PARTEA ADMINISTRATIVĂ ȘI DESBATERILE

BUCURESCI
TIPOGRAFIA CAROL GÖBL, STRADA DÓMNEI, No. 16
1890.

PARTEA I

PROCESELE VERBALE ALE ȘEDINȚELORŬ ORDINARE

DE LA

6 MAIŬ 1889 PÂNĂ LA 3 MARTIE 1890

ACADEMIA ROMANA

SUMARELE ŞEDINŢELORŬ ORDINARE DIN ANULŬ 1889-90.

ŞEDINŢA DIN 21 APRILIE 1889.

Preşedinţa d-luĭ *M. Kogălniceanu*.

Se dă citire scrisorilorŭ prin carĭ d-niĭ N. Culianu, Dr. C. Istrate, Dr. Dimitrie Onciulŭ şi Constantinŭ Gogu, mulţumescŭ pentru alegerea lorŭ de membri corespondenţĭ.

Se comunică două documente în limba turcă, pe carĭ le dăruesce d-lŭ Nicolae Protopopescu, secretarulŭ Episcopieĭ Argeşuluĭ.

D-lŭ Ioanŭ Bogdanŭ trimete, spre a se publica în *Anale*, unŭ memoriŭ despre : «Diploma Bêrlădénă din 1134 şi Principatulŭ Bêrladuluĭ.»
Se recomandă Secţiuniĭ istorice.

D-lŭ Dr. C. Istrati, membru corespondentŭ, expune în scurtŭ lucrările sale chimice, prin carĭ a descoperitŭ seria Franceinelorŭ.

ŞEDINŢA DIN 28 APRILIE 1889.

Preşedinţa d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

Se dă citire scrisorilorŭ primite de la d-niĭ P. Broşteanu şi G. I. Ion nescu-Gion, prin carĭ mulţumescŭ pentru alegerea lorŭ de membri corespondenţĭ.

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza,* comunică că d-lŭ membru corespondentŭ Gr. G. Tocilescu a exprimatŭ dorinţa a face Academieĭ o lectură asupra descoperirilorŭ de anticităţĭ în Dobrogea.

D-lŭ *Quintescu* observă că după disposiţiunile regulamentuluĭ tóte lucrările, memoriĭ şi comunicărĭ trebuescŭ cetite în Secţiunea respectivă înainte de lectura publică.

D-lŭ Preşedinte *Kogălniceanu* observă că în cursulŭ anuluĭ Secţiunile se întrunescŭ greŭ. De aceea propune să se decidă ca lecturile să fie de ajunsŭ a se comunica numaĭ Preşedinteluĭ saŭ Secretaruluĭ generalŭ înainte de a se ceti în plenŭ. In cât pentru lectura d-luĭ Tocilescu, d-sa asigură că va interesa în modulŭ celŭ maĭ viŭ pe membriĭ Academieĭ şi publiculŭ care va asista la şedinţă.

Propunerea d-luĭ Kogălniceanu se aprobă.

D-niĭ *Kogălniceanu* şi *Sturdza* arată că aŭ luatŭ cunoscinţă de memoriulŭ trimesŭ de d-lŭ Ioanŭ Bogdanŭ despre «Diploma Bêrlădeană din 1134 şi Principatulŭ Bêrladuluĭ» şi propunŭ să se decidă tipărirea luĭ în *Anale.*

Academia aprobă.

ŞEDINŢA DIN 5 MAIŬ 1889.

Preşedinţa d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ *N. Kretzulescu* dăruesce unŭ manuscriptŭ grecescŭ de la începutulŭ seculuĭ presentŭ, însoţitŭ de traducere română. Acestŭ manuscriptŭ

cuprinde o descriere a administrațiunei financiare a țěreĭ românescĭ, și o expunere a abusurilorŭ carĭ se făceaŭ în acelŭ timpŭ în tóte ramurile administrațiuneĭ țěreĭ.

Se exprimă d-luĭ Kretzulescu mulțumirĭ pentru acestŭ prețiosŭ darŭ și se decide publicarea luĭ.

D-lŭ Gr G. Tocilescu, membru corespondentŭ, citesce o comunicare despre descoperirile archeologice din Dobrogea.

ȘEDINȚA DIN 12 MAIŬ 1889.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ *Sturdza* face Academieĭ următórea comunicare: In proiectulŭ de budgetŭ alŭ Ministeriuluĭ Cultelorŭ pentru 1889—90, la art. 27, se dice: «Tipărirea ultimuluĭ volumŭ din documentele Hurmuzaki de către Academie, 10.000 leĭ în locŭ de 33.000.» Se propune decĭ, a se reduce subvențiunea care se acordă pentru publicațiunile Hurmuzaki cu 23.000 leĭ, însinuându-se de raportorulŭ Comisiuneĭ budgetare că maĭ este numaĭ unŭ singurŭ volumŭ de tipăritŭ.

Delegațiunea, fiindŭ informată despre acéstă tendință manifestată în Comisiunea budgetară, pe de o parte a tipăritŭ o expunere a lucrărilorŭ carĭ s'aŭ făcutŭ de Academie pentru acéstă publicațiune de la 1880 și până în acestŭ anŭ, adică pentru totŭ timpulŭ cât lucrarea s'a făcutŭ sub auspiciile Academieĭ; acéstă expunere s'a împărțitŭ membrilorŭ Comisiuneĭ budgetare și s'a trimesŭ Președentieĭ Camereĭ spre a se împărți tuturorŭ deputațilorŭ. Pe de altă parte d-lŭ Președinte a invitatŭ pe membriĭ Comisiuneĭ budgetare la Academie și le-a arětatŭ atâtŭ publicațiunile Hurmuzaki și documentele adunate carĭ maĭ sunt de tipăritŭ, precum și cele-lalte publicațiunĭ ale Academieĭ.

Se citesce scrisórea primită de la Bibliotecarulŭ Universităţiĭ din Giessen, care mulţămesce pentru publicaţiunile trimise şi anunţă că a expediatŭ în schimbŭ pe cele ale Universităţiĭ.

D-lŭ *G. Sion* dăruesce câte-va documente vechĭ între carĭ copia unuĭ discursŭ alŭ luĭ Gheorghe Lazărŭ.

D-lŭ *V. A. Urechiă* comunică că a găsitŭ unŭ documentŭ din care se vede, că la 1848 se luase hotărîrea de a se ridica o statue luĭ Gheorghe Lazărŭ.

D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* citesce o notiţă critică asupra unorŭ cântece populare române carĭ s'aŭ publicatŭ în limba germană în «Das literarische Rumänien,» a cărorŭ autenticitate d-sa o contestă.

ŞEDINŢA DIN 26 MAIŬ 1889.

Preşedinţa d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

Se dă citire scrisóreĭ prin care d-lŭ Apostolŭ Mărgăritŭ mulţămesce pentru alegerea sa de membru corespondentŭ.

Se dă citire scrisóreĭ d-luĭ *A. Papadopol-Calimachŭ,* pe lângă care trimete în darŭ pentru Biblioteca Academieĭ unŭ volumŭ manuscrisŭ şi maĭ multe cărţĭ tipărite. Volumulŭ manuscrisŭ este traducerea grecéscă a cărţiĭ luĭ Iustus Lipsius «Despre răbdare saŭ bărbăţie» ; volumulŭ este scrisŭ de mâna luĭ Eugenie Bulgaris şi a aparţinutŭ Banuluĭ Ienăchiţă Văcărescu.

ȘEDINȚA DIN 30 IUNIE 1889.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

Se primesce dela Primăria orașuluĭ Brașovŭ alŭ II-lea volumŭ din publicațiunea *Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt,* în care se publică de către primărie documente vechĭ din archivele orașuluĭ. Aceste documente aŭ o fórte mare însemnătate pentru vechile și neîntreruptele relațiĭ comerciale pe carĭ Brașovulŭ le-a întreținutŭ cu vechile Principate române.

ȘEDINȚA DIN 18 AUGUSTŬ 1889.

Președința d-luĭ *B. P. Hasdeu.*

D-lŭ *V. A. Urechiă,* citesce o jalbă în versurĭ, de la 1838, a luĭ V. Pogorŭ către Epitropia școlelorŭ din Moldova.

ȘEDINȚA DIN 15 SEPTEMBRE 1889.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

Se citesce scrisórea prin care d-lŭ Wilhelm Schmidt de la Suceava, face Academieĭ propunerea ca să publice maĭ multe memoriĭ istorice privitóre la Românĭ.—Se trimete în cercetarea Secțiuniĭ istorice.

D-lŭ membru corespondentŭ I. Bianu presintă copiile a 12 documente dintre aniĭ 1655 până la 1660, privitóre la relațiunile dintre Principatele

române și Suedia. Aceste documente s'aŭ copiatŭ în Archivele regale din Stockholm și s'aŭ trimesŭ — în urma intervenirii d-luĭ I. Bianu — de către d-lŭ C. T. Odhner, Directorulŭ acelorŭ Archive, arĕtândŭ că acolo se maĭ află și alte documente privitóre la Românĭ.

Academia decide a se exprima mulțumirĭ d-luĭ Odhner, a se trimete suma indicată pentru recompensarea copielorŭ și a se face rugarea ca să se decopieze din acele Archive tóte cele-lalte documente privitóre la istoria Românilorŭ.

D-lŭ *Kogălniceanu* adaogă, că ar fi bine să se atragă atențiunea d-luĭ Odhner asupra trecereĭ prin România a armateĭ luĭ Carolŭ alŭ XII-lea după bătălia de la Stănilescĭ.

D-lŭ *V. A. Urechiă* amintesce, că în sesiunea trecută, Secțiunea istorică exprimase o dorință care a fostŭ împărtășită și de plenulŭ Academieĭ: ca să se intervie pe lângă Guvernŭ spre a se pune în Biserica Treĭ-Ierarchĭ de la Iașĭ, restaurată din noŭ, celŭ puținŭ două tablouri carĭ să represinte cele două marĭ scene istorice: Sinodulŭ ținutŭ în timpulŭ domnieĭ luĭ Vasile Lupu la 1641 și obștésca adunare a Moldoveĭ, care a desrobitŭ pe țĕranĭ (6 Aprilie 1749. Amêndouĕ aceste adunărĭ s'aŭ ținutŭ în biserica Treĭ-Ierarchĭ, și reamintirea lorŭ prin două tablourĭ ar fi o înfrumusețare pentru dînsa.

D-lŭ *Sturdza* dice că restaurarea se face de Guvernŭ și totŭ elŭ are să se ocupe și de decorarea internă a acestuĭ însemnatŭ monumentŭ. D-sa crede că nu e bine ca Academia să iea inițiativa și sa intervie de la sine în lucrarea Guvernuluĭ. Acésta nu împedică de locŭ ca membriĭ Academieĭ ca particularĭ, saŭ din inițiativa lorŭ, saŭ întrebațĭ de Ministeriŭ, să contribue la aceste lucrărĭ.

D-lŭ *Hasdeŭ* se unesce cu părerea d-luĭ Sturdza și dice că Academia să nu se amestece într'o lucrare care este numaĭ a Ministeriului.

Discuțiunea se continuă de către d-niĭ Urechiă, Maniu, Sturdza, Ion Ghica și Hasdeŭ.

Academia decide ca să se comunice Ministeriuluĭ, conformu conclusiunii luate, că Academia este de părere a se zugrăvi în biserică două tablourĭ relative la evenimentele maĭ susŭ menționate.

D-lŭ *V. A. Urechiă* face comunicare privitóre la budgetulŭ școlelorŭ din Valachia, aprobatŭ la 1780 Martie 14, pe care l'a găsitŭ în Archiva Ministeriuluĭ Instrucțiuniĭ publice.

ȘEDINȚA DIN 22 SEPTEMBRE 1889.

Președința d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

D-lŭ *N. Ionescu*: In ședința precedentă s'a discutatŭ cestiunea privitóre la intervenirea Academieĭ pe lângă Guvernŭ pentru ca în interiorulŭ bisericeĭ Treĭ-Ierarchĭ să se reamintéscă prin două tablourĭ Sinodulŭ de la 1641 și adunarea pentru desrobirea țĕranilorŭ de la 1749, amêndouĕ ținute în acéstă biserică. D-sa amintesce că cestiunea acésta a fostŭ ridicată în Secțiunea istorică la 29 Martie a. c. și că atuncĭ se alesese o Comisiune compusă din P. S. S. Ep. Melchisedec și d-niĭ A. Papadopol Calimachŭ și d-sa, ca să studieze cestiunea; este deci de părere ca Academia să amâne intervenirea sa pe lângă guvernŭ până când Comisiunea îșĭ va termina lucrarea și-șĭ va presenta raportulŭ.

Propunerea d-luĭ N. Ionescu se aprobă.

ȘEDINȚA DIN 29 SEPTEMBRE 1839.

Președința d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* da cetire uneĭ scrisorĭ de la d-lŭ profesorŭ C. Erbiceanu, pe lângă care trimete unŭ esemplarŭ din Tetravanghelulŭ tipăritŭ la 1560, în limba română, la Brașovŭ de către diaco-

nulŭ Coresi. Acestŭ esemplarŭ a fostŭ găsitŭ la mânăstirea Ciolanulŭ din eparchia Buzĕuluĭ; acesta este singurulŭ esemplarŭ din acéstă importantă publicaţiune care s'a păstratŭ avêndŭ epilogulŭ în care se arată loculŭ şi anulŭ tipărireĭ; în esemplarulŭ cunoscutŭ de reposatulŭ Cipariŭ, acestŭ epilogŭ lipsea. Textulŭ întregŭ a fostŭ reprodusŭ în anulŭ acesta cu litere latine de către P. S. Gherasimŭ Piteşteanulŭ, Decanulŭ facultăţeĭ de teologie din capitală, într'unŭ volumŭ întitulatŭ: «*Tetravanghelulŭ Diaconuluĭ Coresi.*» Din acestŭ volumŭ P. Sa trimete ḑece esemplare spre a se împărţi membrilorŭ Academieĭ.

Academia decide a se esprima mulţămirile sale d-luĭ C. Erbiceanu şi P. S. Sale Archiereuluĭ Gherasimŭ.

ŞEDINŢA DIN 6 OCTOBRE 1889.

Preşedinţa d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* citesce o notiţă critică asupra publicaţiuneĭ apărută de curêndŭ la Esposiţiunea din Paris şi întitulată: «*Notice sur la Roumanie.*»

D-lŭ *D. Sturdza* ḑice, că România a fostŭ fórte rĕŭ representată în acéstă esposiţiune şi că secţiunea românéscă nu era de locŭ maĭ bună decât broşura pe care a analisat'o d-lŭ Hasdeŭ. D-sa propune ca Academia să atragă atenţiunea Guvernuluĭ asupra puţineĭ seriosităţĭ şi puţinuluĭ tactŭ, cu care s'a făcutŭ acéstă broşură, care ne presintă înaintea străinilorŭ într'unŭ modŭ comicŭ, pentru ca prin acésta să se dea Guvernuluĭ ocasiune de a face vre-o declaraţie în acéstă privinţă.

Academia aprobă propunerea d-luĭ Sturdza.

D-lŭ *V. A. Urechiă* dă citire unuĭ memoriŭ despre: Relaţiunile comerciale ale Românilorŭ în secoliĭ trecuţĭ maĭ cu sémă cu Galiţia şi Transil-

vania şi despre diferitele fabricĭ şi alte stabilimente industriale, carĭ aŭ esistatŭ în ţĕrile române în secoliĭ XVII şi XVIII.

Se decide a se tipări în *Anale* dimpreună cu documentele anexate la memoriŭ.

D-lŭ *D. Sturdza* dă citire uneĭ espunerĭ asupra stăreĭ actuale a numismaticeĭ române în urma descoperirilorŭ facute în ultimiĭ anĭ şi a diferitelorŭ cestiunĭ istorice, carĭ se punŭ prin diferitele forme ale tipurilorŭ monedelorŭ vechĭ românescĭ.

ŞEDINŢA DIN 13 OCTOBRE 1889.

Preşedinţa d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* dă citire următoruluĭ raportŭ alŭ d-luĭ bibliotecarŭ I. Bianu:

«Spre aducere la îndeplinire a însărcinăriĭ ce aţĭ binevoitŭ a-mĭ da, în ḑilele de 7—10 ale luneĭ curente, am mersŭ la Dărăbanĭ (jud. Dorohoiŭ), ca să cercetezŭ hârtiile vechĭ rĕmase de la reposatulŭ Marcle logofĕtŭ Toderaşŭ Balşŭ în posesiunea fiiceĭ sale, astăḑĭ d-na Cimara, şi să aducŭ la Academie pre acelea carĭ vorŭ presenta unŭ interesŭ istoricŭ.

«D-na Cimara a binevoitŭ a-mĭ pune la disposiţie treĭ cofere vechĭ pline cu felurite hârtiĭ şi registre, carĭ în cea maĭ mare parte nu presintaŭ nicĭ unŭ felŭ de interesŭ pentru istoric, fiindŭ chitanţe, însemnărĭ, rapórte, registre privitóre la administraţia moşielorŭ rĕposatuluĭ. Dintre tóte aceste hârtiĭ am alesŭ însă unŭ însemnatŭ numĕrŭ de acte de diferite felurĭ şi din diferite epoce, începêndŭ de la secolulŭ XV, carĭ mi s'aŭ părutŭ că presintă unŭ interesŭ istoricŭ din óre-care punctŭ de vedere. Actele aduse le-am depusŭ în biblioteca Academieĭ spre a fi clasificate şi trecute în inventarele cuvenite.»

Academia decide a se esprima recunoscinţa sa d-neĭ Cimara pentru acestŭ preţiosŭ darŭ.

D-lŭ *Gr. Stefănescu* presintă No. 4 din *Anuarulŭ biuroului geologicŭ,* pe 1882—83, care s'a publicatŭ acum şi care era pusŭ sub presă pe când Camera deputaţilorŭ a suprimatŭ din budgetŭ subvenţiunea, care se acorda de Statŭ acestuĭ biuroŭ.

ŞEDINŢA DIN 20 OCTOBRE 1889.

Preşedinţa d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

Se dă citire adreseĭ, prin care d-lŭ Rectorŭ alŭ Universităţiĭ din Bucurescĭ învită pe d-niĭ membri aĭ Academieĭ să asiste la serbarea aniversăreĭ de 25 anĭ de la înfiinţarea acesteĭ Universităţĭ, care se va ţiné la 22 ale curenteĭ.

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* presintă Tomulŭ I din «Lucrările astronomice ale Biurouluĭ Imp. şi R. pentru mĕsurarea gradelorŭ.» Acestŭ volumŭ cuprinde «Determinările longitudinilorŭ» şi face parte din «Publicaţiunile pentru mĕsurarea internaţională a pămîntuluĭ.» Biuroulŭ, care îşĭ are sediulŭ la Viena, esprimă dorinţa a i se trimete în schimbu publicaţiunile Academieĭ. — Se decide a se trămite *Analele.*

D-lŭ *V. A. Urechiă* face comunicaţiune despre o gramatică românoruséscă tipărită la Iaşĭ la 1789 de «Toaderŭ Şcolerulŭ». Exemplarulŭ pe care d-lŭ Urechiă l'a vĕḑutŭ la Iaşĭ este celŭ d'întâiŭ cunoscutŭ din acéstă importantă carte.—Se anexéză memoriulŭ d-luĭ Urechiă spre a se publica în *Anale.*

D-lŭ I. Bianu, membru corespondentu, amintesce că în timpulŭ tutulorŭ ocupaţiunilorŭ rusescĭ s'aŭ publicatŭ cărţĭ — maĭ alesŭ dialogurĭ şi micĭ dicţionare—pentru înlesnirea înţelegereĭ Ruşilorŭ cu Româniĭ. Cartea despre care a vorbitŭ d-lŭ Urechiă şi din care până acuma nu se cunosceaŭ exemplare, ar fi cea maĭ veche în seria acestorŭ cărţĭ carĭ sunt tóte atâtea monumente din vremile grele ale ocupaţiunilorŭ rusescĭ. Bi-

blioteca Academieĭ posede exemplare din multe publicațiunĭ de acéstă catogorie și ar fi de celŭ maĭ mare interesŭ ca să se procure și acésta.

In literatura gramaticelorŭ românescĭ însă, acéstă carte este departe de a fi cea maĭ veche: căcĭ încă de la 1757 avemŭ gramatica luĭ Dimitrie Evstatievicĭ Brașovénulŭ, care nu s'a tipăritŭ, dar s'a păstratŭ în manuscriptulŭ originalŭ; acestŭ manuscrisŭ a fostŭ comunicatŭ Academieĭ înainte cu câțĭ va anĭ, și acuma este proprietatea d-luĭ profesorŭ C. Erbiceanu.

ȘEDINȚA DIN 27 OCTOBRE 1889.

Președința d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

Se primesce de la d-lŭ *Nicolae Ionescu* unŭ chrisovŭ scrisŭ slavonesce pe pergamentŭ de la Ștefanŭ celŭ Mare din 1489 (6998) Decembre 6; pecetea cea mare este de o fórte bună conservațiune.

Se primesce de la d-lŭ D. C. Sturdza-Scheianulŭ o pecete de fierŭ de la «Divanulŭ Cnejieĭ Moldoveĭ» de pe la 1780.

D lŭ Architectŭ Lecomte du Nouy trimete fotografia uneĭ pietre de la Biserica Domnéscă din Curtea de Argeșŭ, piatră despre care se dice că este de pe mormîntulŭ luĭ Radu Negru.

D-lŭ I. Bianu' atrage atențiunea Academieĭ asupra ultimeĭ publicațiunĭ a d-luĭ E. Legrand, intitulată: «Epistolaire grec ou recueil de lettres adressées pour la plupart à Chrysante Notaras, Patriarche de Jérusalem par les Princes de Valachie et de Moldavie.» Volumulŭ cuprinde 203 scrisorĭ în limba grecéscă dintre 1684 și 1730 de la Domnĭ și Dómne din țĕrile române; elŭ se termină cu Chronica luĭ Nicolae Kiparissa despre revoluția Ceaureștilorŭ și despre năvălirile Austriacilorŭ în Moldova, la 1716, sub domnia luĭ Mihaĭ Racoviță.

ȘEDINȚA DIN 3 NOVEMBRE 1889.

Preşedinţa d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

D-lŭ *V. A. Urechiă* profită de serbarea aniversară a liceuluĭ din Ploiescĭ (de 25 anĭ) ca să documenteze esistenţa uneĭ şcóle publice acolo (românéscă) încă din secolulŭ alŭ XVIII-lea. D-lŭ Urechiă citesce documentele relative.

Fiind-că e vorba de şcóle vechĭ, adaogă d-lŭ Urechiă, îmĭ permitŭ a exprima regretele mele pentru erorile strecurate în discursulŭ d-luĭ rectorŭ alŭ Universităţiĭ din Bucurescĭ, de maĭ alaltă-ierĭ (la ocasiunea serbăreĭ aniversăreĭ de 25 de anĭ). Datele şi informaţiunile aduse de ilustrulŭ meŭ colegŭ sunt saŭ necomplete saŭ eronate. — Şcóla din Sf. Sava este de o vechime multŭ maĭ mare. Eŭ voiŭ documenta existenţa eĭ încă de la Şerbanŭ Cantacuzino. (Aduce documentulŭ.) Adevĕratŭ că şcóla a fostŭ în câte-va rêndurĭ reorganisată. Minunată este organisarea eĭ de Alex. Ipsilanti, după 1775.

D-lŭ Urechiă citesce marele chrisovŭ ineditŭ alŭ acesteĭ reorganisărĭ şi tóte budgetele relative.

Altŭ memoriŭ alŭ d-luĭ V. A. Urechiă arată originea censureĭ la Româniĭ muntenĭ. Documentele de sub Suţu şi Caragea arată acésta şi face tabelulŭ societăţeĭ de atuncĭ.— Curióse sunt ordinele oprindŭ a se vorbi de domnitorŭ în «*cahvenele*».

D-lŭ V. A. Urechiă maĭ aduce unele documente contribuindŭ a face vechia istorie a Bibliotecei Sf. Sava. Urméză acte, pitare domnescĭ, din secolulŭ alŭ XVIII-lea, în acéstă privinţă.

Din portofoliulŭ sĕŭ de documente relative la biserica română, d-lŭ Urechiă maĭ citesce unulŭ care documentéză credinţa în farmece a prelaţilorŭ ţĕreĭ. Unŭ altulŭ arată că sub Alex. Ipsilante exista unŭ predicatorŭ plătitŭ pentru bisericele din capitală. Acestŭ predicatorŭ s'a desfiinţatŭ acum, prin budgetulŭ pe 1889—90, pe cât sciŭ, ḑice d-lŭ Urechiă, celŭ puţinŭ celŭ de la Iaşĭ.

Cu tóte predicile de la bisericĭ, maĭ ḑice d-lŭ Urechiă, superstiţiunile eraŭ multe şi de mare gravitate. D-lŭ Urechiă aduce unŭ documentŭ din

1785, din care se vede că locuitorii din Jiŭ, sub pretextŭ că ar fi *strigoĭ*, aŭ desgropatŭ maĭ mulţĭ morţĭ, i-aŭ arsŭ şi aŭ aruncatŭ cenuşile pe apă. Domnitorulŭ scria despre acésta fórte aspru Banuluĭ Craioveĭ şi Episcopuluĭ de Rîmnicŭ şi cere să fie luminatŭ poporulŭ asupra acestorŭ urîte fapte.

Maĭ comunică d-lŭ Urechiă documente relative la modulŭ cum se alegea unŭ dascălŭ de gramatică românéscă la a doua jumĕtate a secululuĭ alŭ XVIII.

ŞEDINŢA DIN 17 NOVEMBRE 1889

Preşedinţa d-luĭ *P. S. Aurelianŭ.*

Se dă citire scrisóreĭ primite de la d-lŭ C. T. Odhner, Directorulŭ Archivelorŭ Regale din Stockholm, pe lângă care trimete 33 documente copiate din acele Archive şi privitóre la istoria Românilorŭ, arĕtândŭ că maĭ sunt încă de copiatŭ scrisorile în limba suedesă trimise de către agentulŭ Suedieĭ Hyltéen dela Iaşĭ, Bucurescĭ şi Têrgovişte din anulŭ 1713. — Se decide a i se mulţumi şi a se cere copiile documentelorŭ anunţate împreună cu traducerea lorŭ în limba franceză.

ŞEDINŢA DIN 8 DECEMBRE 1889.

Preşedinţa d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

D-lŭ *T. Maiorescu* presintă, din partea d-luĭ Nicolae Racoviţa, pecetea domnéscă originală cea mare a luĭ Mihailŭ Racoviţă Voevodŭ, Domnulŭ Moldoveĭ, de la 1703.

D-lŭ *Maiorescu* presintă apoĭ din partea d-luĭ Ioanŭ Alex. Cantacuzino treĭ peceţĭ micĭ domnescĭ din 1818 de la Alexandru Suţu Voevodŭ, cu stemele ambelorŭ principate şi cu iniţialele domnescĭ; precum şi alte treĭ micĭ peceţĭ rĕmase din familia Suţu cu inscripţiunĭ turcescĭ.

Se decide a se esprima donatorilorŭ mulţumirile Academieĭ.

D-lŭ *N. Ionescu* presintă fasciculele I—V din «Monuments de l'art en Pologne», publicaţiune care apare la Lemberg şi care i s'a trimesŭ d-sale de către directorulŭ eĭ, d-lŭ Prof. Iulianŭ Zachariewicz. Pre lângă aceste fascicule i s'aŭ maĭ trimesŭ patru stampe cu planurile bisericeĭ de la mânăstirea Dragomirna.

De la Societatea archeologică şi istorică din Odessa se primesce alŭ XV-lea volumŭ din Записки. Se atrage atenţiunea Academiei asupra uneĭ lucrărĭ publicate în acestŭ volumŭ de A. Cocĭubinski (p. 506 547) asupra inscripţiunilorŭ lapidare din seculu XV de la cetatea Akerman. Pe două stampe carĭ însoţescŭ lucrarea se află reproduse două inscripţiunĭ moldovene.

In acelaşĭ volumŭ (pag. 711—807) se află tipărită traducerea ruséscă a legiuireĭ luĭ Caragea (1818).

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* citesce «Transacţiunea propusă de Academia de sciinţe din Bologna cu privire la meridianulŭ iniţialŭ şi la ora universală,» trimésă de Ces. Tondini de Quarenghi.

D-lŭ Generalŭ *Fălcoianu* observă că cestiunea oreĭ universale şi a meridianuluĭ universalŭ presintă dificultăţĭ fórte marĭ; Englitera maĭ alesŭ se opune, căcĭ marina eĭ are lucrărĭ marĭ făcute dupre sistemulŭ actualŭ, care s'a înrădĕcinatŭ în obiceiurĭ, şi a căruia reformare ar reclama refacerea multorŭ lucrărĭ grele.

D-lŭ I. Bianu, membru corespondentŭ, presintă o nouă publicaţiune a d-luĭ Emile Picot : «Chants populaires des Roumains de Serbie» (extrasă din *Recueil de textes et de traductions publié par les Professeurs de l'Ecole des langues orientales vivantes*), Paris 1889. După o scurtă notiţă asupra Românilorŭ din Serbia, d-lŭ Picot arată modulŭ în care

s'aŭ culesŭ cântecele poporale pe carĭ le publică. Textulŭ lorŭ ĭ-a fostŭ comunicatŭ în scriere sêrbéscă ; d-sa l'a transcrisŭ în ortografia obicĭnuită românéscă. Colecţiunea cuprinde 30 cântece populare, pe carĭ d-lŭ Picot le publică în textŭ românescŭ cu traducerea francesă şi cu note în carĭ se indică paralelurile din alte colecţiunĭ de poesiĭ populare româneşcĭ.

ŞEDINŢA DIN 15 DECEMBRE 1889.

Preşedinţa d-luĭ *B. P. Hasdeŭ*.

Se dă citire adreseĭ primite de la d-lŭ Mochnacki, Preşedinte alŭ oraşuluĭ Lemberg, pe lângă care trimete raportulŭ archivaruluĭ municipalŭ, d-lŭ C. de Widmann, despre documente privitóre la istoria Româniloru, carĭ s'arŭ puté estrage din acele archive. D-lŭ Widmann arată că are trebuinţă de publicaţiunile istorice române pentru a se ajuta cu ele la cercetările sale.

Se decide a se repeţi rugarea de a se procura copiĭ de pe documentele privitóre la istoria Româniloru şi a se trimete d-luĭ Widmann publicaţiunile istorice Hurmuzaki.

ŞEDINŢA DIN 22 DECEMBRE 1889.

Preşedinţa d-luĭ *B. P. Hasdeŭ*.

D-lŭ *D. Sturdza* presintă vol. II din «Acte şi documente relative la istoria renascereĭ RomânieÎ publicate de Ghenadie Petrescu, Episcopŭ de Argeşŭ, Dimitrie A. Sturdza şi Dimitrie C. Sturdza,» dimpreună cu o «Incunosciinţare» despre cuprinsulŭ şi modulŭ apariţiuneĭ întregeĭ publicaţiunĭ.

ȘEDINȚA DIN 12 IANUARIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ *V. A. Urechiă* presintă din partea d-luĭ Gr. C. Cantacuzino următórele documente istorice în limba slavonă, pe carĭ le dăruesce pentru colecțiunile Academieĭ :

1510 (7018) Maiŭ 27. — Vladŭ Voevodŭ; perg. (cu trad. rom.)
1538 (7046) Iulie 16. — Radulŭ Voevodŭ; perg.
1578 (7086) Iunie 20. — Mihnea Voevodŭ; perg.
1614 (7122) Iunie 12. — Radulŭ Voevodŭ; perg.
1619 (7128 Sept. 17. — Gavriilŭ Moghila Voevodŭ; perg.
1629 (7137) — — Alexandru Voevodŭ; perg.
(1630—1633) — — Leonŭ Voevodŭ; hârt. (fragm.)

ȘEDINȚA DIN 19 IANUARIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

Se dă citire adreseĭ primite de la P. S. S. Episcopulŭ Ghenadie alŭ Rîmniculuĭ, care binevoesce a dărui pentru bibliotecă unŭ volumŭ manuscrisŭ în limba română întitulatŭ *Albina* și scrisŭ pe la începutulŭ seculuĭ XVIII. P. S. Sa trimete și unŭ memoriŭ cuprindêndŭ descrierea manuscrisuluĭ.

Se decide a se esprima mulțumirile Academieĭ P. S. Sale pentru prețiosulŭ darŭ, și a se recomanda Secțiuniĭ literare memoriulŭ spre avisare.

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* dă citire adreseĭ Ministeriuluĭ Instrucțiuniĭ publice cu No. 417 (seria A), pe lângă care se trimete în copie o adresă și unŭ memoriŭ presentate Ministeriuluĭ de d-lŭ D. Butculescu cu privire la întrunirea în Bucurescĭ a Congresuluĭ internaționalŭ alŭ

sciințelorŭ etnografice din Paris. D-lŭ D. Butculescu, fiindŭ la Paris în timpulŭ exposițiunei, a cerutŭ și a obținutŭ de la membrii acestui Congresŭ ca eĭ să se întrunéscă din noŭ în sesiune în 1890 la Bucurescĭ; d-sa propune ca Ministeriulŭ să iea mĕsurile ce va crede maĭ potrivite pentru buna isbândă a Congresuluĭ. — Ministeriulŭ cere avisulŭ Academieĭ asupra acesteĭ propunerĭ.

D-lŭ *Hasdeŭ* dice că ar fi bine ca să se dea însărcinare unuĭ membru să studieze cestiunea din tóte punctele de vedere, să facă unŭ raportŭ asupra eĭ, și asupra aceluĭ raportŭ să se facă discuțiunea și să se iea o hotărîre.

D-lŭ *D. Sturdza* face asupra propunereĭ următórele observațiunĭ:

1. La 1884 d-lŭ Odobescu a propusŭ ca să se întrunéscă în capitala nóstră Congresulŭ internaționalŭ de antropologie și de archeologie preistorică; propunerea d-sale a fostŭ studiată de Academie, și Academia nu s'a asociatŭ la acea propunere, pentru că nu suntemŭ încă pregătițĭ pentru a întruni în țéră la noĭ asemenea congrese: colecțiunile câte sunt, nu sunt instalate așa în cât să pótă fi cu profitŭ arĕtate învĕțațilorŭ străinĭ și studiate de dînșiĭ; nu avemŭ încă destuĭ bărbațĭ de sciință în acele specialitățĭ, în cât să pótă îndestulătorŭ representa țéra înaintea unuĭ congresŭ convocatŭ la noĭ.

2. Societatea etnografică de la Paris, care provócă acestŭ congresŭ, a maĭ avutŭ numaĭ două congrese, carĭ amêndouĕ s'aŭ ținutŭ cu ocasiunea celorŭ din urmă două exposițiunĭ internaționale de la Paris; ea nu este decĭ o societate cu o organisațiune tare și cu aderențe printre ómeniĭ de sciință din Europa. In capulŭ acestuĭ congresŭ sunt d-niĭ Jules Oppert, care, pe când era în discuțiune cestiunea Evreilorŭ de la noĭ, a făcutŭ în contra nóstră o conferință la Cercle St. Simon de la Paris, și d-lŭ Léon de Rosny, care chiar în sînulŭ Academieĭ Române a disŭ că se aștepta să fie într'o țéră de urșĭ albĭ și a fostŭ plăcutŭ surprinsŭ, aflându-se într'o țéră europeană; apoĭ publicațiunea făcută de d-sa după călĕtoriile pe carĭ le-a întreprinsŭ în țéră la noĭ, nu este de locŭ măgulitóre pentru țéra nóstră.

3. Academia este unŭ corpŭ compusŭ din bărbațĭ carĭ maĭ multŭ saŭ maĭ puținŭ se ocupă de sciință și de țéră; totușĭ — când ar fi vorba de

a lua o mĕsură pentru ţéră — nicĭ unulŭ n'ar îndrăsnì a o face fără ca maĭ înainte să se consulte cu colegiĭ sĕĭ şi cu autorităţile sciinţifice şi potitice ale ţĕreĭ. Cum dar d-lŭ Butculescu, care este cu totulŭ lipsitŭ de autoritate sciinţifică, cum póte d-sa angaja ţéra într'o întreprindere sciinţifică împreunată cu cheltuelĭ marĭ?

Este bine şi de doritŭ ca să aducemŭ învĕţaţĭ străinĭ în ţéra; dar, înainte de a convoca la noĭ congrese sciinţifice, trebuescŭ pregătirĭ. Cererea pe care a făcut'o d-lŭ Butculescu către Congresulŭ de la Paris, fiindu facuta din a sa proprie putere şi iniţiativă, nu póte întru nimica lega ţéra.

D-lŭ *Gr. Stefănescu* ḑice că, congresele sciinţifice internaţionale se întrunescŭ pentru a vedé colecţiunile şi materialele sciinţifice ale ţĕreĭ în care îşĭ ţinŭ sesiunile. Uşurinţa cu care Congresulŭ, despre care se vorbesce, a primitŭ propunerea d-luĭ Butculescu dă o proba despre lipsa luĭ de seriositate. Congresele serióse discută asupra loculuĭ întrunirilorŭ numaĭ când sunt propunerĭ saŭ cererĭ însoţite de aprobările guvernelorŭ, ale oraşelorŭ şi ale societăţilorŭ sciinţifice locale.

D-lŭ *Aurelianŭ* observă că în lucrurĭ de acéstă natură popórele tinere, când se producŭ înaintea lumeĭ cu maĭ veche cultura, trebue să fie seriόse, pentru că intră în carieră. Academia nu póte lua asupră-şi respunderea uneĭ întreprinderĭ ca acea despre care tractéză cererile d-luĭ Butculescu.

D-lŭ *D. Sturdza* citesce desbaterile urmate în Academie la Iunie 1884 asupra propunereĭ de a se chema la Bucurescĭ Congresulŭ internaţionalu de antropologie şi archeologie preistorică. (*Anale* VII, I, p. 2 8.)

D-sa adaogă că s'aŭ cheltuitŭ la 500.000 leĭ pentru secţiunea românéscă de la exposiţiunea din Paris, unde toţĭ recunoscŭ că ţéra a fostŭ de totŭ rĕŭ representată. Ar fi fostŭ multŭ maĭ folositorŭ ca acésta suma să se cheltuiască pentru publicaţiunĭ şi colecţiunĭ făcute la Academie sau la Musĕŭ.

D-lŭ membru corespondentŭ Gr. G. Tocilescu face o relaţiune despre discuţiunea făcută într'o întrunire ţinută în sala Senatuluĭ pentru organisarea Congresuluĭ.

D-lŭ Preşedinte *Kogălniceanu* arată, că d-lŭ *Urechiă* nu póte sta astăḑĭ la discuţiunea asupra cestiuneĭ Congresuluĭ, şi se rógă ca decisiu-

nea să se amâne pentru o altă ședință, când să dea și d-sa esplicări în acéstă privință. D-lŭ Președinte adaogă că d-lŭ Ministru alŭ Instrucțiuneĭ publice ĭ-a declaratŭ că nu va lua nicĭ o decisiune în privirea congresuluĭ până va avé avisulŭ Academieĭ D-sa propune decĭ amânarea cestiuneĭ pentru o altă ședință.

Se decide a se ține spre acestŭ scopŭ o ședință extraordinară Duminecă, la 21 curentŭ, ora 1 p. m.

ȘEDINȚA EXTRAORDINARA DIN 22 IANUARIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

Se dă din noŭ cetire adreseĭ Ministeriuluĭ Instrucțiuneĭ publice cu privire la propunerea d-luĭ D. Butculescu de a se întruni în Bucurescĭ sesiunea din 1890 a Congresuluĭ internaționalŭ alŭ sciințelorŭ etnografice.

D-lŭ *V. A. Urechiă* crede că este nepotrivitŭ ca Academia să fie instituită ca judecătóre a cestiuneĭ întruniref Congresuluĭ; este o eróre când se ḑice că pentru a se face întrunirea congreselorŭ sciințifice trebue să se céră învoirea societățilorŭ sciințifice. In alte țĕrĭ Academiile nu se amestecă în organisarea congreselorŭ, nicĭ nu se punŭ în capulŭ lorŭ; totŭ așa ar trebui să facă și Academia, care ca corpŭ n'are ce căuta în Congresulŭ etnograficŭ, și nu este în rolulŭ eĭ nicĭ să organiseze, nicĭ să desorganiseze asemenea congrese, din orĭ-ce inițiativă ar fi venitŭ propunerea pentru întrunirea lorŭ.

D-sa, ca vechiŭ membru alŭ Societățiĭ etnografice de la Paris, care este promotórea acestorŭ congrese, se crede datorŭ a rectifica óre-carĭ greșelĭ pe carĭ le-a auḑitŭ în discuțiunea care se urméză: Asociațiunea etnografică de la Paris e fundată la 1859 de Carnot bĕtrânulŭ, Jules Simon, Quatrefages și alțĭ ilustri bărbațĭ; ea și-a propusŭ ca să studieze pe omŭ din punctulŭ de vedere antropologicŭ, ca formândŭ naționalitățĭ, rase;

scopulŭ era ca Asociaţiunea să lupte pe calea teoretică, ca să triumfe principiulŭ naţionalităţiĭ şi să se convingă lumea că cosmopolitismulŭ predicatŭ pe atuncĭ de Germanĭ este unŭ visŭ. De atuncĭ încă s'a hotărîtŭ, sub preşedinţa luĭ Carnot, ca să se ţie şi congrese la ocasiunĭ solemne. La 1878 s'a ţinutŭ întâiulŭ Congresŭ, la care d-sa a luatŭ parte ca particularŭ: miĭ de cetăţenĭ şi sute de învĕţaţĭ aŭ ascultatŭ la Trocadero explicările date de d-sa despre naţionalitatea română. Nefiindŭ plătitŭ de Guvernŭ n'a făcutŭ nicĭ unŭ raportŭ despre partea luată de d-sa la acestŭ Congresŭ, dar lucrările d-sale aŭ fostŭ publicate în Analele Congresuluĭ.

In lista membrilorŭ acesteĭ societăţĭ se află d-lŭ de Rosny, care are meritele sale, şi e regretabilŭ că nu a vĕḑutŭ lucrurile nóstre prin prisma românéscă. Dar d-lŭ de Rosny nu este în cestiune; d-sa este de altŭ-felŭ fórte bolnavŭ, şi nu se scie dacă ar maĭ puté asista la sesiunea Congresuluĭ. In cestiune este o afacere de care Academia cu dreptŭ cuvîntŭ se desinteresézá, este unŭ congresŭ de învĕţaţĭ care urmăresce unele ramurĭ ale etnografieĭ. D-sa nu ar fi îndrăsnitŭ să-lŭ cheme la Bucurescĭ, şi când a vĕḑutŭ dorinţa maĭ multora de a veni în ţéra nóstră, a evitatŭ ca să i se céră acésta, necreḑêndu-se autorisatŭ a o face. Cu regretŭ şi surprindere a vĕḑutŭ entusiasmulŭ d-luĭ Butculescu. Dar acum lucrulŭ este făcutŭ, Congresulŭ a fostŭ convocatŭ la noĭ, şi d-sa se întrébă dacă nu s'ar puté face faţă — nu ca Academie ci ca ţéră — la acéstă primire, ca să nu respingemŭ pe ómeniĭ carĭ dorescŭ a veni la noĭ. Ideea acésta a fostŭ de altŭ-felŭ bine primită în ţéră; treĭ-sute de ómenĭ de sciinţă şi profesorĭ aŭ aderatŭ până acum, căcĭ aŭ înţelesŭ că este bine să facemŭ ceva, nu ca să scăpămŭ ţéra, dar ca să nu respingemŭ pe învĕţaţiĭ carĭ vorŭ voi să vie între noĭ. In Academie cestiunea nu este la ordinea ḑileĭ. Academia are alte scopurĭ, şi de aceea ea nu intră în jocŭ; Academiile francese nu s'aŭ pusŭ în fruntea nicĭ unuĭ congresŭ.

D-lŭ *I. Negruzzi* face următórele întrebărĭ: 1. Dacă Congresulŭ este francesŭ saŭ internaţionalŭ? 2. Care este relaţiunea acesteĭ Societaţi cu Guvernulŭ Republiceĭ francese? 3. Ce rolŭ jócă d-lŭ Oppert în acéstă Societate? 4. La ce epocă trebue să se întrunéscă Congresulŭ?

D-lŭ *Urechiă* rĕspunde că Societatea este naţională francesă, dar are

delegațĭ prin diferite țĕrĭ și este recunoscută de Statŭ ca persónă morală. In cât privesce persóna d-luĭ Oppert, d-sa ḑice că Societatea nu iea respunderea președințilorŭ carĭ întîmplătorŭ ar fi în capulŭ Societățiĭ. Acum președintele Societățiĭ este Duclos *alter ego* alŭ luĭ Carnot, Președintele Republiceĭ Francese. Timpulŭ ținereĭ Congresuluĭ nu este determinatŭ.

D-lŭ *Generalŭ Fălcoianu* ḑice că a vĕḑutŭ prin jurnale că s'a convocatŭ în țéră la noĭ unŭ congresŭ etnograficŭ; d-sa a fostŭ surprinsŭ de publicările asupra moduluĭ convocăreĭ, și s'a grăbitŭ a întreba pe colegiĭ din Academie într'o ședință precedentă, dacă aŭ cunoscință despre acestŭ lucru. Cum este cu putință ca — când e vorba de cestiunĭ sciințifice — să se angajeze onórea și demnitatea națională de o persónă fără nicĭ o autoritate sciințifică în țéră și fără autorisarea nimĕnuĭ. D-sa nu scia că și d-lŭ Urechiă face parte din acelŭ Congresŭ. Vine acum d-lŭ Butculescu și ḑice că este delegatŭ alŭ Congresuluĭ internaționalŭ de etnografie și, dispunêndŭ de voința ómenilorŭ de sciință din țéră, fără să întrebe pe nimenĭ, a propusŭ Congresuluĭ ca să se întrunéscă în 1890 la Bucurescĭ, fără să aĭbă consciință de starea în care ne aflămŭ. Noĭ nu suntemŭ însă sĕlbaticĭ pentru ca etnografiĭ d-luĭ Butculescu să compare figura nóstră cu a altorŭ popóre sĕlbatice. Printr'o întrunire ca acésta, posițiunea nóstră s'ar face fórte dificilă. Când am vĕḑutŭ publicațiunile prin jurnale, am ḑisŭ că lucrulŭ nu e seriosŭ; când însă am auḑitŭ că s'a adresatŭ și la Guvernŭ spre a cere ajutorulŭ luĭ pentru acestŭ scopŭ, am ḑisŭ că acésta este prea multŭ. Nu orĭ-cine are calitatea să convóce în România congrese internaționale după placulŭ sĕŭ. Póte fie-care să cheme la sine pe cine vrea, dar prin acésta nu se angajéză țéra. Dacă orĭ-cine ar avé dreptŭ să facă astŭ-felŭ de convocărĭ ne-amŭ espune la multe neplăcerĭ, căcĭ sunt ómenĭ fórte îndrăznețĭ, carĭ ținŭ în socotélă maĭ multŭ gusturile lorŭ. Congresulŭ acesta s'a adunatŭ numaĭ la epoce marĭ: la cele din urmă două esposițiĭ universale de la Paris; anulŭ 1890 nu are nimicŭ deosebitŭ ce ar justifica asemenea întrunire. Insușĭ d-lŭ Urechiă a desaprobatŭ graba d-luĭ Butculescu; dar din hârtiile cetite se vede că nicĭ chiar d-lŭ Butculescu nu s'a legatŭ față cu Congresulŭ, ci șĭ-a reservatŭ să obție aprobarea Guvernuluĭ, pentru ca lucrulŭ să fie definitivŭ hotărîtŭ;

iar Guvernulŭ vine și întrébă pe Academie, dacă este bine orĭ nu să se facă Congresulŭ.

Acesta ar fi primulŭ Congresŭ internaționalŭ întrunitŭ în Bucurescĭ, care ar avé să constate că nu avemŭ nimicŭ din totŭ ce intereséză lucrările sale: nicĭ colecțiĭ de costume, nicĭ albumurĭ etnografice din țéra nóstră saŭ din cele vecine, din carĭ să se vadă deosebirea dintre noĭ și veciniĭ noștri; n'avemŭ nicĭ o carte de etnografie asupra țĕreĭ și asupra Peninsuleĭ Balcanice, cu unŭ cuvîntŭ nu avemŭ nimicŭ pregătitŭ în acéstă direcțiune. D-lŭ Urechiă dice că, Academia n'are să se amestece în acéstă cestiune; chiar dacă amŭ admite acésta, în casulŭ de față ne aflămŭ înaintea uneĭ cererĭ a Guvernuluĭ, care voesce să aïbă avisulŭ Academieĭ într'o cestiune de interesŭ pentru țéră. D-sa crede că Academia trebue să rĕspundă că nu se póte convoca acum unŭ congresŭ pentru care nu avemŭ pregătirile trebuincióse. Dacă Guvernulŭ va hotărî altŭ-felŭ, Academia îșĭ va fi făcutŭ datoria de a-ĭ fi arĕtatŭ că nu face bine. Și alte congrese aŭ esprimatŭ dorința de a se întruni la noĭ, cum este Asociațiunea geodesică, dar din același motivŭ nu ne-amŭ pututŭ permite onórea de a-ĭ primi. Incurcătura în care a intratŭ unŭ omŭ tînĕrŭ ca d-lŭ Butculescu nu póte angaja țéra; totulŭ se va descurca de la sine. D-sa crede că Academia va face fórte înțelepțesce să rĕspundă Guvernuluĭ să nu se amestece nicĭ elŭ în Congresulŭ convocatŭ de d-lŭ Butculescu și nicĭ să angajeze pe ómeniĭ de sciință să iea parte la dînsulŭ.

D-lŭ *Gr. Ștefănescu*: Este incontestabilŭ că învĕțațiĭ străinĭ dorescŭ să vie la noĭ în țéră, după ce ne-amŭ făcutŭ cunoscuțĭ prin evenimentele politice și răsboïnice din urmă și prin câțĭ-va bărbațĭ de sciință din țéră, carĭ sunt cunoscuțĭ și în străinĕtate. Nu pentru întâia óră congrese internaționale aŭ exprimatŭ dorința de a se întruni la Bucurescĭ: Congresulŭ de antropologie și archeologie preistorică a stăruitŭ pentru acésta la 1884, și la 1889 a propusŭ să se întrunéscă la noĭ în 1891; spre acestŭ scopŭ a stăruitŭ să fie invitatŭ de Guvernulŭ românŭ. Totŭ-dea-una s'a rĕspunsŭ că nu suntemŭ încă preparațĭ. D-lŭ Urechiă a disŭ că în congrese de acestŭ felŭ nu aŭ să se amestece societățile învĕțate și Academiile; din contra ceĭ carĭ propunŭ asemenea întrunirĭ caută tot-dea una a avé și adesiunile societăților învĕțate locale cu aĭ cărorŭ membri congresiștiĭ aŭ să

se întâlnéscă în ţéra lorŭ. Aşa se face peste totŭ loculŭ; aşa a făcutŭ Congresulŭ geologicŭ, când s'a hotărîtŭ a se întruni la Bolonia, la Londra şi maĭ pe urmă în Statele-Unite ale Americeĭ. D-sa este de părere să se rĕspundă Ministeriuluĭ, nu numaĭ că Academia nu iea parte ca corpŭ, dar să i se arate că nu suntemŭ pregătiţĭ pentru a primi acestŭ Congresŭ.

D-lŭ *D. Sturdza* ḑice că Academia trebue să se pronunţe nu numaĭ dacă dînsa iea parte saŭ nu, dar şi să spună Guvernuluĭ dacă ar fi bine ca România să cheme congresulŭ aicĭ, pentru ca Guvernulŭ să iea şi elŭ mĕsurile cuvenite. Convocarea unuĭ congresŭ este o afacere seriósă, căcĭ pune în mişcare unŭ numĕrŭ însemnatŭ de persóne din străinĕtate şi necesitéză cheltuelĭ din partea celorŭ carĭ îlŭ primescŭ. Pe lângă acésta trebuescŭ pregătirĭ şi colecţiunĭ carĭ să facă cât maĭ folositóre şi maĭ bogate studiile învĕţaţilorŭ carĭ se întrunescŭ. Insuficienţa nóstră în acéstă privinţă este evidentă, şi nu o contestă nicĭ d-niĭ carĭ aŭ convocatŭ Congresulŭ. Dacă d-lŭ Odobescu la 1884 a socotitŭ că trebue să consulte Academia asupra propuneriĭ făcute de congresulŭ de archeologie preistorică, cu atâtŭ maĭ vîrtosŭ trebuia ca unŭ bărbatŭ tînĕrŭ, de altŭ-felŭ fórte zelosŭ dar fără autoritate sciinţifică, cum este d-lŭ Butculescu, să nu se grăbéscă a convoca Congresulŭ fără nicĭ o autorisare prealabilă. D-lŭ Ministru alŭ Instrucţiuneĭ publice a declaratŭ d-luĭ *Sturdza*, că d-sa aştéptă rĕspunsulŭ Academieĭ, şi cum îlŭ va sfătui Academia, aşa va hotărî. Decĭ, d-sa crede că rĕspunsulŭ care se va da Ministruluĭ va trebui să cuprindă următórele puncte:

1. Să se esprime dorinţa Academieĭ că de câte-orĭ vorŭ fi în cestiune asemenea congrese, să fie maĭ întâiŭ întrebatŭ Guvernulŭ care să iea avisulŭ Academieĭ, şi numaĭ după acestea să se hotărască.

2. Să mulţumimŭ Guvernuluĭ că cu acéstă ocasiune s'a adresatŭ la Academie, care, ca celŭ maĭ înaltŭ corpŭ sciinţificŭ din ţéră, putea să-ĭ dea avisulŭ celŭ maĭ autorisatŭ. Este importantŭ ca să se stabiléscă acestŭ principiŭ în privinţa convocărilorŭ de congrese, căcĭ dacă fie-care, după plăcerea sa, ar puté angaja ţéra prin astŭ-felŭ de convocărĭ, neîncetatŭ ne vomŭ afla în faţa unorŭ dificultăţĭ.

In starea în care ne aflămŭ astăḑĭ nicĭ nu ne putemŭ gândi să convo-

cămŭ la noĭ congrese sciinţifice internaţionale. Congresuluĭ etnograficŭ ar trebui să-ĭ arĕtămŭ studiĭ despre poporaţiunea ţĕreĭ, colecţiunĭ de costume şi de totŭ felulŭ de obiecte privitóre la viaţa şi activitatea poporuluĭ nostru; de-o-cam dată tóte acestea ne lipsescŭ. D-lŭ Butculescu nu s'a gânditŭ la ceea ce voesce să facă şi nu şĭ-a datŭ sémă de trebuinţele unuĭ asemenea congresŭ, căcĭ arŭ fi absurdŭ a aduce în ţéră ómenĭ învĕţaţĭ cărora să nu aĭ ce le arĕta.

D-sa nu se unesce cu d-lŭ Urechiă când ḑice că cestiunea acésta este privată şi nu privesce pe Academie, pentru că totŭ ce e privitorŭ la lucrarea sciinţifică în ţéră privesce de a dreptulŭ pe Academie, şi ea are dreptulŭ şi datoria de a-şĭ spune cuvîntulŭ sĕŭ.

D lŭ *Hasdeŭ,* respunḑêndŭ d-luĭ Urechiă, ḑice că Academia nu póte şi nu are dreptulŭ să se desintereseze de acéstă cestiune. Când este vorba de sciinţă, Academia este o sentinelă oficială, care trebue să dea semnalulŭ. Cu ce dreptŭ vorbesce d-lŭ Butculescu în străinĕtate despre sciinţa română? d-sa este unŭ bărbatŭ onorabilŭ şi îşĭ póte avé meritele sale pe alte terenurĭ, dar în sciinţă este la *a b c*. Póte propunerea d-sale sa angajeze România? Evidentŭ că acésta nu se póte. Academia trebue să spună lucrulŭ francŭ guvernuluĭ şi ţĕreĭ, pentru ca acestŭ precedentŭ să nu maĭ aibă imitatorĭ. D-sa susţine conclusiunile d-luĭ Sturdza, şi ḑice că Academia trebue să arate că ţéra nu este angajată prin ceea ce a pututŭ face unŭ particularŭ, şi că unŭ asemenea Congresŭ nu se póte convoca.

D-lŭ *Kretzulescu*, fără să se preocupe de persóna d luĭ Butculescu, ale căruĭ bune intenţiunĭ şi bune pornirĭ nu le pune la îndoială, se unesce cu conclusiunile d-luĭ Sturdza; crede însă că rĕspunsulŭ trebue astŭ-felŭ întocmitŭ ca să nu vatăme nicĭ pe d-lŭ Butculescu şi nicĭ să nu se atingă susceptibilităţile bărbaţilorŭ de sciinţă din Paris, carĭ s'aŭ grăbitŭ să priméscă a veni la Bucurescĭ; şi să se vaḑă că nu este rea voinţă din partea nóstră, ci că nu suntemŭ pregătiţĭ pentru primirea Congresuluĭ.

D-lŭ Preşedinte *Kogălniceanu* se unesce cu d-lŭ Kretzulescu; nu avemŭ de locŭ a ne ocupa de persóna d-luĭ Butculescu; d-sa a greşitŭ, a fostŭ imprudentŭ şi uşorŭ, dar acéstă apreciere nu avemŭ s'o arĕtamu Guvernuluĭ. Noĭ avemŭ să arĕtămŭ nepregătirea actuală, că regretămŭ

fórte multŭ ce s'a făcutŭ, căcĭ nimenea nu póte angaja ţéra fără ca Guvernulŭ să aĭbă primulŭ şi ultimulŭ cuvîntŭ; se va spune apoĭ că orĭ cât de multŭ amŭ dori ca să vedemŭ congrese sciinţifice întrunindu-se la noĭ, de o cam-dată ne este cu neputinţă.

Se pune la votŭ şi se decide a se trimete cât maĭ curêndŭ Ministeriuluĭ unŭ rĕspunsŭ în sensulŭ părerilorŭ emise în discuţiune de către majoritatea membrilorŭ.

ŞEDINŢA DIN 26 IANUARIE 1890.

Preşedinţa d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

D-lŭ *D. Sturdza* dăruesce următórele documente:

1670	7178)	Maiŭ	30		Antonie Voevodŭ,
1673	7181	Iulie	9	—	Grigorie Ghica Voevodŭ,
1730	7238)	Aprilie	4		Nicolae Alexandru Mavrocordatŭ Voevodŭ,
1743	(7251	Martie	14.		Mihaĭ Racoviţă Voevodŭ,
1743	7251	Maiŭ	24		Mihaĭ Racoviţă Voevodŭ,
1774	—	Martie	—		Mihailŭ Constantinŭ Suţu Voevodŭ,
1782	—	Octobr.	28	—	Nicolae Constantinŭ Caragea Voevodŭ,
1783	—	Aprilie	6		Nicolae Constantinŭ Caragea Voevodŭ.

Din partea d-luĭ Const. Corbu din Bêrladŭ, d-lŭ *Sturdza* presintă următórele documente:

1607	(7115	—		—	Simeonŭ Moghila Voevodŭ,
1607	(7115)	August	24	—	Procopŭ Negre şi Sava de la Bêrladŭ,
1622	(7131	Octobre	26	—	Dumitraşcu Ştefanŭ mare vornicŭ de ţéra de susŭ,
1633	(7141	Martie	8	—	Alexandru Iliaşŭ Voevodŭ.

D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* atrage atenţiunea Academieĭ asupra numerelorŭ din revista ruténă de la Lemberg «Новый Галичанинъ», carĭ aŭ fostŭ

trimese de Canoniculŭ A. S. Petruszewicz. In studiulŭ publicatŭ de d-lŭ Petruszewicz sub titlulŭ «Întrebărĭ şi rĕspunsurĭ» este interesantă constatarea existenţeĭ a o mulţime de familiĭ nobile polone de origine română. Aşa — spre exemplu — dintr'o lucrare până acuma necunoscută a luĭ Dlugosz intitulată «Banderia Prutenorum» reproduce unŭ pasagiŭ despre familia *Dragowie alias Sassowie;* în acestŭ pasagiŭ se descrie marca familieĭ, şi apoĭ arată că o mulţime de familiĭ nobile polone se tragŭ din acéstă familie şi ca semnŭ păstréză marca eĭ în armele lorŭ.

ŞEDINŢA DIN 2 FEBRUARIE 1890.

Preşedinţa d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

Se primesce în darŭ de la d-lŭ profesorŭ C. Erbiceanu unŭ manuscrisŭ vechiŭ grecescŭ, care cuprinde o culegere de sentinţe morale şi filosofice din S-ta Scriptură, din S-ţiĭ Părinţĭ şi din autoriĭ vechĭ grecĭ şi latinĭ, împărţită în 71 capitole cu privire la virtuţĭ şi viţiĭ. De pe acéstă carte s'a estrasŭ cartea numită «Albina» şi o altă carte fórte populară numită «Flórea darurilorŭ».

Se comunică adresa Ministeriuluĭ Afacerilorŭ Străine, cu No. 1.350, prin care însciinţéză că d-lŭ Teodorŭ Macinca, fostu profesorŭ la Craiova, a încetatŭ din viaţă la Corfu şi că prin testamentŭ a legatŭ Academieĭ casa sa din Craiova; Ministeriulŭ a dispusŭ a se aduce testamentulŭ rĕposatuluĭ, şi-lŭ va comunica Academieĭ.

Se iea actŭ, şi se decide a se aştepta testamentulŭ înainte de a se lua orĭ-ce hotărîre.

D-lŭ *Gr. Ştefănescu* comunică Academieĭ importanta descoperire făcută în judeţulŭ Tutova, la satul Mânzaţiĭ, de remăşiţele unuĭ *Dinotherium.* D-sa reamintesce Academieĭ că primele rĕmăşiţe ale acestuĭ ani-

malŭ s'aŭ găsitŭ în judeţulŭ Tecuciuluĭ, la 1881, pe moşia d-luĭ D. Sturdza, care a dăruitŭ Museuluĭ o măsea a acestuĭ animalŭ şi despre care, chiar din acelŭ anŭ, d-lŭ Ştefănescu făcuse o descripţiune în Academie. Pentru a studia lucrulŭ maĭ de aprópe, d-lŭ Ştefănescu s'a dusŭ atuncĭ la faţa loculuĭ, la Găiceana, unde a maĭ găsitŭ şi alte măsele şi bucăţĭ de fălcĭ.

Acestŭ giganticŭ animalŭ era cunoscutŭ de demultŭ; Cuvier, după o măsea ce se găsise în timpulŭ sĕŭ şi care avea óre-care asemĕnare cu acea a Tapiruluĭ l'a numitŭ *Tapirŭ giganticŭ*. De atuncĭ alţĭ paleontologiştĭ l'au aşezatŭ, când printre tapirĭ, când printre cetaceĭ; descoperindu-se însă, la 1837, la Eppelsheim în Hessa-Darmstadt, unŭ capŭ completŭ, Kaupt, care l'a studiatŭ şi descrisŭ, l'a numitŭ *Dinotherium* (animalŭ teribilŭ, giganticŭ); şi într'adevĕrŭ elŭ este celŭ maĭ mare dintre animalele cunoscute pînă acum. Dinotherium avea *20 de măsele,* câte 5 de fie-care parte a fălcilorŭ, şi presintă o particularitate fórte curiósă: simfisa fălceĭ inferióre era recurbată în josŭ şi terminată prin *doĭ colţĭ* conicĭ.

D-lŭ *Ştefănescu* arată apoĭ că, acum cincĭ ḑile, d-lŭ Ministru alŭ Instrucţiuncĭ publice, aflândŭ prin particularĭ despre o importantă descoperire de rĕmăşiţe ce se ḑiceaŭ a fi unŭ *Mastodonte,* l'a invitatŭ ca să mérgă la faţa loculuĭ şi să vaḑă ce este adevĕratŭ din cele ce se spunŭ. D-sa a plecatŭ imediatŭ, şi mergêndŭ în localitate la *Mânzaţĭ,* vre-o 25 de chilometri la N. de Bêrladŭ, a constatatŭ că se găsise de sigurŭ întregulŭ capŭ, nu alŭ unuĭ Mastodonte, ci alŭ unuĭ *Dinotherium,* capŭ pre care învĕţătorulŭ din Mânzaţĭ îlŭ spărsese şi-lŭ împărţise la maĭ multe persóne, între carĭ şi revisorulŭ şcolarŭ; acésta era o adevĕrată crimă sciinţifică făcută de aceia tocmaĭ carĭ eraŭ datorĭ să conserve intacte asemenea obiecte şi să încunosciinţeze Ministeriulŭ.

Prin ajutorulŭ administraţiuniĭ şi prin bunavoinţă a particularilorŭ a pututŭ să adune cincĭ din acele fragmente de falcă cu măselele lorŭ, şi presintă Academieĭ întréga ramură stângă a fălciĭ inferióre, reconstituită cu douĕ din aceste fragmente, maĭ puţinŭ condilele şi simfisa recurbată carĭ lipsescŭ; totuşĭ ea are 0,80 cm. de lungime.

Acestŭ capŭ a trebuitŭ neapĕratŭ, ḑice d-sa, să fi fostŭ completŭ, fiindŭ-

că tóte spărturile sunt próspete, și fiindŭ-că printre bucățile ce posedă, una este unŭ fragmentŭ cu o măsea a fălcii superióre.

Acestŭ animalŭ a trăitŭ pe la jumĕtatea ereĭ *terțiare,* în perióda *miocenică.* Remășițele Dinotheriuluĭ de la Mânzațĭ s'aŭ găsitŭ într'o scursură de pe malulŭ dreptŭ (despre rĕsăritŭ) alŭ vâlceleĭ Mânzațilorŭ. D-lŭ Ștefănescu arată, printr'o figură pe tablă, structura geologică a localitățiĭ care este cea următóre: douĕ din treĭ părțĭ din înălțimea déluluĭ și formândŭ culmea sa este formată de *argilŭ galbenŭ,* maĭ multŭ saŭ maĭ puținŭ nisiposŭ, cu concrețiunĭ margóse și numitŭ în Geologie *löss,* făcêndŭ parte din epoca *quaternară.* Acestŭ löss repauséză în stratificațiune *discordantă* pe strate cu o înclinare fórte slabă cu direcțiune de la apusŭ spre rĕsăritŭ, strate compuse de nisipurĭ mĕrunte, micacee, cu cordóne feruginóse, cu *gresiĭ* și *argile* margóse cenușiĭ, în strate subțirĭ, carĭ tóte sunt din epoca miocenică. In aceste nisipurĭ s'a găsitŭ capulŭ Dinotheriuluĭ. Clina acestorŭ strate se urcă spre apusŭ, căcĭ pre când aci ele forméză aprópe basa délurilorŭ, la Găiceana în județulŭ Tecuciŭ, care este maĭ spre apusŭ, ele forméză partea superióră a lorŭ.

Dinotherium de la Mânzațĭ este alŭ doilea esemplarŭ găsitŭ până acum în România.

D-lŭ *Ștefănescu* termină comunicarea sa cu speranță că, cu ajutorulŭ administrațiuneĭ și prin concursulŭ particularilorŭ iubitorĭ de sciință, se vorŭ puté găsi și cele-lalte fragmente, și astŭ-felŭ intrându-se în posesiunea lorŭ se va puté completa acestŭ capŭ, care ar face gloria Museuluĭ nostru și fericirea sciințeĭ.

D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* face o scurtă relațiune despre lucrarea Marelui Etimologicŭ, și citesce dintr'însulŭ articolele asupra cuvintelorŭ: *arniciŭ, Arnota, arvă (harvă), arțiburŭ, artanŭ (hartanŭ).*

D-lŭ membru corespondentŭ Gr. G. Tocilescu face o relațiune amĕnunțită asupra monumentelorŭ cu inscripțiunĭ grecescĭ și latinescĭ descoperite și aduse de d-sa la Museulŭ Naționalŭ de Anticitățĭ, în urma escursiunilorŭ ce a făcutŭ anulŭ trecutŭ în Dobrogea cu spesele Principeseĭ Alina Știrbeĭ.

Cu acéstă ocasiune d-sa a aflatŭ încă unŭ fragmentŭ din inscripțiunea monumentuluĭ de la Adam-Clissi, care ĭ-a permisŭ să combine cele-lalte patru fragmente și să conchidă că monumentulŭ în cestiune a fostŭ înălțatŭ de Impĕratulŭ Traianŭ în a. 109 d. Chr. pentru amintirea răsbóielorŭ ce a avutŭ cu Daciĭ.

A comunicatŭ apoĭ inscripțiunile găsite de d-sa în plășile Constanța, Mangalia, Ostrovŭ și Babadag, indicândŭ faptele noue și interesante ce decurgŭ din ele pentru istoria politică, civilă și militară a Moesieĭ inferióre și a orașelorŭ grecescĭ de la Marea Négră. Aceste inscripțiunĭ, carĭ se urcă la numĕrulŭ de 60, deosebitŭ de alte fragmente sculpturale și douĕ statue de marmoră, vorŭ fi publicate și comentate într'unŭ memoriŭ deosebitŭ, ce va apare în *Analele* Academieĭ.

ȘEDINȚA DIN 16 FEBRUARIE 1890.

Preșcdința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ Președinte *M. Kogălniceanu* atrage atențiunea Academieĭ asupra unuĭ faptŭ de o însemnătate mare nu numaĭ pentru Academie dar și pentru țéră: Nisce moștenitorĭ în calitate de nepoțĭ aĭ reposatuluĭ Evanghele Zappa aŭ intentatŭ procesŭ înaintea instanțelorŭ judecătorescĭ ale țĕreĭ pentru moștenirea rĕmasă de la reposatulŭ; cea maĭ mare parte din venitulŭ avereĭ rĕmase este lăsată unorŭ instituțiunĭ de cultură din Grecia. In dilele trecute unŭ deputatŭ elinŭ a interpelatŭ pe Ministrulŭ Afacerilor străine asupra moduluĭ în care crede că va apĕra drepturile Grecieĭ asupra acestorŭ averĭ. Ministrulŭ a rĕspunsŭ că va trimete la Bucurescĭ unŭ advocatŭ bunŭ spre acestŭ scopŭ. Cestiunea acéstă, adăogă d-lŭ Kogălniceanu, arŭ trebui să fie studiată, și Academia să atragă atențiunea Guvernuluĭ, de óre-ce, după opinia sa, și Statulŭ românŭ ar avé de disŭ unŭ cuvîntŭ în acestŭ mare procesŭ.

ȘEDINȚA DIN 23 FEBRUARIE 1890.

Președința d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

Se primescŭ în darŭ de la d-lŭ Nicolae Rosetti următórele documente istorice :

1630 7138) Ianuarie 20. Leonŭ Voevodŭ ; slav.
1643 7151 Februarie 16. Mateiŭ Basarabŭ Voevodŭ ; rom.
1644 7152 Ianuarie 16. Mateiŭ Basarabŭ Voevodu ; rom.
1711 7219 Aprilie 15. Constantinŭ Știrbeiŭ Vel Banŭ ; rom.

PARTEA II

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANULŬ 1890.

SESIUNEA GENERALĂ DIN ANULŬ 1890.

ȘEDINȚA DIN 27 FEBRUARIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu*.

D-lŭ Preșcdinte *M. Kogălniceanu* deschide sesiunea generală, salutândŭ de bună venire pe d-niĭ membri și făcêndŭ urărĭ pentru prosperitatea Academieĭ.

Se citesce scrisórea prin care d-lŭ membru alŭ Academieĭ *I. Sbiera* anunță că nu va puté lua parte la lucrările sesiuneĭ, fiindŭ împiedicatŭ de bólă.

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* dă citire raportuluĭ următorŭ asupra lucrărilorŭ făcute de Academie în anulŭ 1889—90, și comunică programa lucrărilorŭ sesiuneĭ generale din acestŭ anŭ:

«*Domnilorŭ Colegĭ*,

«Incepŭ acéstă relațiune asupra activitățiĭ Academieĭ nóstre în cursulŭ anuluĭ trecutŭ prin întristătórea aducere la a Domnieĭ-vóstre cunoscință, că în acestŭ anŭ instituțiunea nóstră a perdutŭ pre unulŭ dintre ceĭ maĭ stimațĭ membri onorarĭ: *Generalulŭ G. Adrianŭ*, încetatŭ din viață la 15 Octobre 1889. Reposatulŭ Generalŭ a fostŭ în tótă viața sa unŭ bărbatŭ însuflatŭ de multŭ patriotismŭ, a fostŭ fórte iubitorŭ de cultura némuluĭ românescŭ și a arĕtatŭ tot-deauna fórte multŭ interesŭ pentru lucrările Academieĭ, a căreĭ bibliotecă a îmbogățit'o prin multe darurĭ.

Pentru aceste calități ale sale Societatea Academică l'a alesŭ, la 13 Septembre 1875, printre membriĭ sĕĭ onorarĭ.

«I. Ședințele de preste anŭ.

«Maĭ multe comunicațiunĭ, lecturĭ de memoriĭ, discuțiunĭ sciințifice și administrative aŭ ocupatŭ ședințele de Vinerea de la sesiunea trecută și pînă acum. Voiŭ reaminti dintre acestea următórele:

«La 21 Aprilie d-lŭ membru corespondentŭ Dr. C. Istrati a făcutŭ o scurtă espunere despre lucrările sale chimice prin carĭ a descoperitŭ seria *franceinelorŭ.*

«In ședința de la 5 Maiŭ d-lŭ N. Kretzulescu a presentatŭ și a cetitŭ textulŭ unuĭ fórte interesantŭ documentŭ scrisŭ în limba grecéscă pe la începutulŭ secoluluĭ; în acestŭ documentŭ se descriŭ diferitele felurĭ de abusurĭ administrative, judecătorescĭ și fiscale obicĭnuite pe acele timpurĭ în țéra românéscă.

«In aceeașĭ ședință d-lŭ membru corespondentŭ, Gr. G. Tocilescu, a cititŭ o comunicare despre esplorările și descoperirile archeologice făcute în Dobrogea.

«In ședința de la 12 Maiŭ d-lŭ colegŭ B. P. Hasdeŭ a cititŭ o notiță critică asupra unorŭ cântece populare române din județulŭ Dâmbovița, publicate în traducere germană de revista «Das litterarische Rumänien.»

«Restaurarea exterioruluĭ bisericeĭ Treĭ-Ierarchĭ din Iașĭ fiindŭ terminată, în timpulŭ sesiuneĭ generale din anulŭ trecutŭ s'a emisŭ părerea, în Secțiunea istorică, să se rememoreze în acea biserică, prin douĕ tablourĭ, cele douĕ marĭ și însemnate adunărĭ ținute într'însa, adică Sinodulŭ întregeĭ ortodoxiĭ ținutŭ la 1641 și adunarea pentru desrobirea vecinilorŭ ținută la 1749. Discuțiunea Secțiuniĭ istorice a fostŭ comunicată în ședință plenară Academieĭ, care a și încuviințatŭ o Comisiune de treĭ membri însărcinată să studieze acéstă cestiune.

«Colegulŭ nostru d-lŭ V. A. Urechiă a făcutŭ maĭ multe comunicărĭ de documente privitóre la istoria școlelorŭ din țéra românéscă: la 15 Septembre a vorbitŭ despre budgetulŭ acestorŭ șcóle, aprobatŭ la 14 Martie 1780. In ședința de la 3 Novembre d-sa a presentatŭ informațiunĭ docu

mentale despre existența uneĭ școle publice la Ploescĭ în seculolŭ XVIIĬ, despre vechimea școleĭ de la S-tu Sava din Bucurescĭ, a căreĭ existență o documentéză încă din timpulŭ luĭ Șerbanŭ Cantacuzino, și vorbesce apoĭ despre reorganisarea eĭ următóre, maĭ alesŭ despre acea dată de Alexandru Ipsilanti la 1775.

«In aceiașĭ ședință d-lŭ Urechiă a comunicatŭ acte despre originea censureĭ în Muntenia și despre alte cestiunĭ din istoria desvoltăreĭ cultureĭ românescĭ.

«La 6 Octobre d-lŭ Hasdeŭ a cititŭ o notiță critică despre publicațiunea apărută de curêndŭ la Exposițiunea din Paris și întitulată «Notice sur la Roumanie.»

«D-lŭ Urechiă a cititŭ unŭ memoriŭ despre relațiunile comerciale ale Românilorŭ în secoliĭ trecuțĭ maĭ alesŭ cu Galiția și Transilvania și despre diferite fabrice și stabilimente industriale carĭ aŭ existatŭ în țĕrile române în secoliĭ trecuțĭ XVII și XVIII; iar eŭ însumĭ am încercatŭ a face o expunere asupra stăreĭ actuale a numismaticeĭ românescĭ în urma bogatelorŭ descoperirĭ făcute în aniĭ din urmă, și asupra diferitelorŭ cestiunĭ istorice carĭ se impunŭ prin diversitatea formelorŭ și a tipurilorŭ vechilorŭ monede românescĭ.

«La 20 Octobre d-lŭ Urechiă a făcutŭ comunicare despre o gramatică româno-ruséscă tipărită în Iașĭ la 1789 de «Toaderŭ Școlerulŭ», care era până acum necunoscută. Cu acéstă ocasiune d-lŭ membru corespondentŭ I. Bianu a datŭ informațiunĭ despre publicațiunile ruso-române, carĭ se făceaŭ în timpulŭ ocupațiunilorŭ de tristă aducere aminte și asupra celorŭ maĭ vechĭ gramatice românescĭ. Academia a procuratŭ în urmă acéstă gramatică pentru biblioteca sa.

«In ședința de la 26 Ianuarie d-lŭ colegŭ Hasdeŭ a atrasŭ atențiunea Academieĭ asupra unuĭ însemnatŭ studiŭ istoricŭ publicatŭ de Rev. Canonicŭ A. S. Petruszewicz din Lemberg, care arată că o mulțime de familiĭ nobile polone sunt de origine română, și anume multe sunt ramificațiunĭ ale familieĭ «*Dragowie alias Sassowie.*»

«Ultima ședință publică, ținută la 2 ale luneĭ curente, a fostŭ ocupată cu treĭ lecturĭ. Colegulŭ nostru d-lŭ Gr. Stefănescu a presentatŭ o falcă de Dinoteriu, descoperită în tómna anuluĭ trecutŭ la comuna Mânzațĭ din

judeţulŭ Tutova; d-sa a făcutŭ cu acéstă ocasiune o privire asupra celorŭ maĭ însemnate bucăţĭ carĭ sunt cunoscute din acestŭ colosalŭ animalŭ, asupra formeĭ luĭ şi asupra epoceĭ geologice în care elŭ a trăitŭ.

«D-lŭ Hasdeŭ a făcutŭ o scurtă relaţiune despre lucrarea mareluĭ Etimologicŭ şi a cetitŭ, din partea încă nepublicată, articolele asupra cuvintelorŭ : *arniciu, Arnota, arvă (harvă), arţiburŭ, artanŭ (hartanŭ).*

«D-lŭ membru corespondentŭ Gr. G. Tocilescu a datŭ informaţiunĭ asupra importantelorŭ descoperirĭ archeologice şi epigrafice carĭ s'aŭ făcutŭ de d-sa în Dobrogea prin cercetările anuluĭ trecutŭ, graţie liberalităţiĭ Princeseĭ Alina Ştirbeiŭ; în specialŭ despre cunoscutulŭ monumentŭ de la Adam-Clissi, d-lŭ Tocilescu a arĕtatŭ că fragmentele descoperite din marea inscripţiune a monumentuluĭ dovedescŭ că elŭ a fostŭ făcutŭ de Impĕratulŭ Traianŭ.

«In şedinţa de la 19 Ianuarie precum şi într'o şedinţă extraordinară ţinută la 22 ale aceleiaşĭ lunĭ, Academia a discutatŭ cu tótă atenţiunea cererea Ministeriuluĭ de Culte şi de Instrucţiune publică de a se esamina propunerea ce i se făcuse ca să priméscă în capitala ţĕreĭ în vara acestuĭ anŭ, o sesiune a Congresuluĭ internaţionalŭ de etnografie, provocatŭ de Asociaţiunea etnografică de la Paris Academia a cercetatŭ cestiunea şi, după ce a recunoscutŭ însemnătatea congreselorŭ sciinţifice, a consideratŭ că ţéra nu e pregătită nicĭ prin colecţiunile sale, nicĭ prin lucrărĭ îndestulătóre ca să priméscă în modŭ demnŭ şi folositorŭ unŭ Congresŭ sciinţificŭ internaţionalŭ. Pe aceste motive Academia a datŭ Ministeriuluĭ avisulŭ sĕŭ, ca Guvernulŭ să nu iea sub a sa protecţiune primirea Congresuluĭ propusŭ, iar Ministeriulŭ a decisŭ a urma consiliulŭ datŭ de Academie.

«*II. Publicaţiunile Academieĭ.*

«Tipăririle carĭ s'aŭ făcutŭ din diferitele publicaţiunĭ ale Academieĭ sunt următórele:

«1. Din *Anale* s'a tipăritŭ şi publicatŭ:

«*a) Partea I a Tomuluĭ XI*, cuprinḑêndŭ *Partea administrativă şi Desbaterile* anuluĭ 1888—89.

«*b)* Din *Tom. X,* partea care cuprinde *Memoriile Secțiuneĭ istorice* s'a terminatŭ și publicatŭ, după ce s'aŭ adausŭ următórele memoriĭ:

Moratoriŭ. Comunicațiune de *V. A. Urechiă.*
Autografele luĭ Varlaamŭ Mitropolitulŭ.—Comunicațiune de *V. A. Urechiă.*
Istoria evenimentelorŭ din Orientŭ, cu referință la Principatele Moldova și Valachia, din aniĭ 1769 1774 scrisă de biv vel *Stol. Dumitrache* și editată, după copia luĭ Nicolae Pitișteanulŭ din 1782, de *V. A. Urechiă.*

«*c) Indicele alfabeticŭ* generalŭ pentru vol. XI din seria I și vol. I X din seria II este terminatŭ, și se va tipări îndată după actuala sesiune.

«*d)* Din *Tom. XI* este în cursŭ de tipărire partea destinată *Memoriilorŭ Secțiuneĭ istorice,* din care s'aŭ tipăritŭ și publicatŭ memoriile următóre:

Câte-va manuscripte slavo-române din Biblioteca Imperială de la Viena, de *Ioanŭ Bogdanŭ.*
Cincĭ documente istorice slavo-române din Archiva Curțiĭ Imperiale de la Viena, de *Ioanŭ Bogdanŭ.*
Diploma Bêrlădeană din 1134 și Principatulŭ Bêrladuluĭ. – O încercare de critică diplomatică slavo-română de *Ioanŭ Bogdanŭ.*

«Este sub presă memoriulŭ:

Biserica din cetatea Némțu și documente relative la Vasile Lupu și Dómna Ruxandra, de *V. A. Urechiă.*

«*e)* Din acelașĭ *Tomŭ XI* partea care cuprinde *Memoriile Secțiuneĭ sciințifice* este aprópe de totŭ tipărită; ea se compune din următórele memoriĭ:

Studiu asupra climeĭ Bucurescilorŭ în aniĭ 1885—88, de *St. C. Hepites.*
A 58-a sesiune a Asociațiuneĭ Britanice pentru înaintarea sciințelorŭ. —Dare de sémă de *Gr. Ștefănescu.*
Schițĭ geologică despre partea sud-estică a Carpațilorŭ Pocuțieĭ și aĭ Maramureșuluĭ de Hugo Zapalowicz. Dare de sémă de *Gr. Cobălcescu.*
Contribuțiunĭ nouĕ la Flora Românieĭ, de *Dr. D. Brândză.*
Plante nouĕ pentru Flora Dobrogeĭ, de *Dr. D. Brândză.*

«*f)* In partea din acelașĭ *Tom. XI,* care are a cuprinde *Memoriile Secțiuneĭ literare* este încă de tipăritŭ manuscrisulŭ:

Medicina babelorŭ saŭ spitalulŭ descântecelorŭ, rețetelorŭ de doftoriĭ și vrăjitoriĭ babescĭ, culese de *Dimitrie P. Lupașcu.*

«2. Din *Istoria luĭ Herodotŭ,* Cartea I, în traducerea premiată a d-luĭ *Dem. I. Ghica* s'aŭ tipăritŭ în cursulŭ anuluĭ cólele 13—16, ajungêndŭ la cap. 142.

«3. Colecţiunea de *Basme şi cântece poporale macedo-române,* care se tipăresce sub îngrijirea d-luĭ I. Bianu, nu s'a publicatŭ în acestŭ anŭ, neputêndu-se termina facerea glosaruluĭ.

«4. *Nunta la Românĭ.*—Amândouĕ scrierile asupra acestuĭ subiectŭ de d-şóra E. Sevastos şi de d-lŭ S. Fl. Marianŭ, a cărorŭ valóre a recunoscut'o Academia acordândŭ în sesiunea anuluĭ 1888, celeĭ d'întâiŭ premiulŭ Eliade-Rădulescu, celeĭ de a doua o sumă de încuragiare şi cheltuelele tipărireĭ, aŭ fostŭ date la tiparŭ.

«Scrierea d-şóreĭ Sevastos s'a terminatŭ de tipăritŭ şi s'a publicatŭ într'unŭ volumŭ în 8° de VIII şi 406 paginĭ.

«Din lucrarea d-luĭ Marianŭ s'aŭ tipăritŭ pînă acuma 27 cóle, şi în curêndŭ va fi terminată.

«5. Aŭ rĕmasŭ a se tipări în anulŭ viitorŭ:

«*a)* Ţĕranulŭ românŭ, de d-lŭ *Gr. G. Tocilescu,* lucrare premiata la 1882.

«*b)* Catalogulŭ monumentelorŭ epigrafice şi sculpturale din Museulŭ naţionalŭ de anticităţĭ, de d-lŭ *Gr. G. Tocilescu.*

«*c)* Flora Dobrogeĭ, de *Dr. D. Brândză,* lucrare premiată la 1887.

«6. Tomulŭ II din *Psaltirea publicată românesce la 1577 de Diaconulŭ Coresi,* începutŭ de colegulŭ nostru d-lŭ *B. P. Hasdeŭ,* nu s'a pututŭ continua în anulŭ trecutŭ, sperămŭ însă că în anulŭ viitoriŭ se va publica acéstă interesantă lucrare, care va arunca multă lumină asupra mişcăreĭ literare la Românĭ în secolulŭ XVI.

«7. *Etymologicum Magnum Romaniae* a fostŭ întârḑiatŭ din causa durerósă pe care toţĭ o cunóscemŭ. Colegulŭ nostru d-lŭ Hasdeŭ a reluatŭ acéstă mare lucrare cu o puternică stăruinţă şi ardóre, aşa în cât se va puté repara întârḑierea causată de durerea care a lovitŭ pe iubitulŭ nostru colegŭ.

«8. *Darulŭ şi schimbulŭ publicaţiunilorŭ.* In anulu trecutŭ publicaţiunile Academieĭ aŭ fostŭ dăruite următórelorŭ instituţiunĭ românescĭ de cultură:

1. Bibliotecei Camerei deputaților în Bucuresci.
2. » Facultăței de teologie din Bucuresci.
3. » Seminarului Andreianŭ din Sibiŭ.
4. » Protopopiatului românescŭ de la Făgetŭ din Banatŭ.
5. » Protopopiatului românescŭ din Lugoșŭ.
6. » Școlei comerciale «Alexandru Ioanŭ I» din Galați.
7. » Liceului realŭ din Brăila.
8. » Liceului S-tu Petru și Paulŭ din Ploesci.

«Nouě relațiunĭ de schimbulŭ publicațiunilorŭ s'aŭ stabilitŭ cu următórele instituțiunĭ sciințifice din străinătate:

1. Biuroulŭ imp. și r. pentru mĕsurarea gradelorŭ, în Viena.
2. Museulŭ Bosniei și Herțegovinei, în Saraievo.

«*III. Publicațiunile Hurmuzaki și cercetărĭ istorice.*

«1. Din colecțiunea de *Documente istorice* adunate de Eudoxiŭ Hurmuzaki s'a tipăritŭ *Tomulŭ II, partea 1,* care cuprinde 722 documente din aniĭ 1451—1575, culese din Archivele imperiale de la Viena. In anulŭ trecutŭ se tipărise cólele 1—52, acum s'a terminatŭ de tipăritŭ întregŭ volumulŭ de 94 cóle. Volumulŭ va fi încheiatŭ printr'unŭ indice alfabeticŭ, care va fi făcutŭ în curĕndŭ.

«2. *Tomulŭ I partea 2,* cuprindĕndŭ documente din aniĭ 1346—1450 adunate și coordonate de către d-lŭ Nic. Densușianu, s'a tipăritŭ întregŭ în 96 cóle, cu 634 documente. In acestŭ volumŭ s'aŭ tipăritŭ și documentele latine procurate în copiĭ fotografice din archivele imperiale de la Moscva de către colegulŭ nostru d-lŭ N. Kretzulescu.

«La sfîrșitulŭ volumuluĭ se tipărescŭ în douĕ apendice documentele în limba slavonă procurate în fotografie din aceleașĭ archive, precum și altele carĭ aŭ fostŭ publicate de Miklosich și de alțĭ slaviștĭ. Tóte aceste documente slave aŭ fostŭ pregătite pentru publicare și însoțite de traducerĭ în limba latină și de note istorice și bibliografice de d-lŭ dr. E. Kaluzniacki, profesorŭ la Universitatea din Cernăuțĭ, care a binevoitŭ a se însărcina cu facerea acesteĭ lucrărĭ pentru Academie. Lucrarea se tipăresce sub îngrijirea chiar a d-luĭ Kaluzniacki și în scurtŭ timpŭ va fi terminată.

«La acestŭ volumŭ se vorŭ anexa și câte-va reproducerĭ heliografice de

pe unele din cele maĭ vechĭ documente în limbele latină și slavonă, privitóre la relațiile Domnilorŭ Moldoveĭ și Munteniei cu Regiĭ Poloniei.

«3. *Tomulŭ II partea 2* a începutŭ a se tipări. Acestŭ volumŭ va cuprinde documente pentru aniĭ 1451—1575, adunate de prin publicațiunĭ străine, coordonate și adnotate de d-lŭ Nic. Densușianu. S'aŭ tipăritŭ dintr'însulŭ pînă acuma 42 cóle cu 302 documente.

«4. Documentele procurate prin îngrijirea d-luĭ colegŭ A. Odobescu din Archivele Ministeriuluĭ Afacerilorŭ Străine de la Paris aŭ fostŭ tiparite în *Suplementŭ I,* publicatŭ ca urmare la colecțiunea luĭ *Eudoxiŭ Hurmuzaki.*

«Din acestŭ Suplementŭ eraŭ publicate vol. I, II, și făscióra 1 din vol. III. Documentele, pe carĭ d-sa le-a maĭ adusŭ de la publicarea acesteĭ făscióre, s'aŭ tipăritŭ în anulŭ trecutŭ (cólele 50 75) și aŭ completatŭ volumulŭ III alŭ *Suplementuluĭ.*

«5. Terminându-se de o cam dată cercetarea și decopiarea documentelorŭ din Archivele de Statŭ de la Veneția, întregŭ materialulŭ decopiatŭ s'a pusŭ la disposițiunea d-luĭ Slavicĭ, Secretarulŭ comisiuneĭ Hurmuzaki, spre a-lŭ pune în ordine cronologică și a-lŭ pregăti pentru tiparŭ. Pre lângă acestŭ materialŭ s'aŭ adaosŭ documentele procurate de către regretatulŭ dr. Obedenaru din diferite colecțiunĭ de la Roma, documentele privitóre la familia luĭ Mihaĭ Vitézulŭ procurate de la Budapesta de către d-lŭ colegŭ A. Roman, documentele procurate din archivele regale Suedeze și privitóre la relațiunile luĭ Gheorghe Stefanŭ, Domnulŭ Moldoveĭ, cu regele Suedieĭ, precum și alte documente privitóre la relațiunile Suedieĭ cu țĕrile române.

«Tóte aceste documente vorŭ forma două volume nouĕ.

«6. Prin mijlocirea Bibliotecaruluĭ Academieĭ, d-lŭ I. Bianu, s'aŭ obținutŭ copiĭ de pe documente din archivele regale ale Suedieĭ, carĭ privescŭ relațiunile aceleĭ țĕrĭ cu Moldova în a doua jumĕtate a secoluluĭ XVII și la începutulŭ secoluluĭ XVIII. D-lŭ C. T. Odhner, Directorulŭ archivelorŭ regale din Stockholm, a binevoitŭ a face însușĭ cercetările pentru procurarea documentelorŭ din acele archive carĭ privescŭ istoria nóstră. S'aŭ primitŭ 33 documente și altele sunt anunțate.

«7. S'aŭ procuratŭ copiĭ de pe 122 documente privitóre la relațiunile

Marelui Cancelarŭ alŭ Poloniei Ioanŭ Zamoyski cu ţĕrile române; dintre aceste documente 3 sunt scrise în limba latină, 119 în cea polonă. Copiile acestorŭ documente s'aŭ făcutŭ sub îngrijirea d-luĭ Przyborowski, bibliotecarulŭ ordinatuluĭ Zamoyski din Varşovia.

«8. Archivele municipale ale oraşuluĭ Lemberg aŭ fostŭ cercetate înainte cu maĭ mulţĭ anĭ de colegulŭ nostru d. Hasdeŭ, care a copiatŭ dintr'însele maĭ multe documente istorice preţióse. Câte-va din aceste documente aŭ fostŭ publicate de d-lŭ Hasdeŭ, iar copiile celorŭ-lalte le-a dăruitŭ Academieĭ pentru completarea colecţiuneĭ Hurmuzaki. Spre a se face o esplorare completă a acelorŭ archive din punctulŭ de vedere alŭ istorieĭ românescĭ, Delegaţiunea a intervenitŭ pre lângă Primăria oraşuluĭ şi, în urma înţelegereĭ stabilite cu d-lŭ Mochnacki, preşedintele oraşuluĭ, şi cu d-lŭ Widmann, archivarulŭ municipalŭ, sperămŭ că în curêndŭ vomŭ avé o bogată colecţiune de copiĭ de pe documente necunoscute pînă acum.

«9. Este sciutŭ că în Constantinopole se află unŭ numĕrŭ fórte mare de documente de cea maĭ mare însemnătate pentru istoria ţĕrilorŭ române, carĭ secolĭ întregĭ, până aprópe în ḑilele nóstre, aŭ statŭ în cele maĭ strînse şi aprópe ḑilnice legăturĭ cu Roma-Nouă. Până acum se cunoscŭ fórte puţine documente privitóre la aceste relaţiunĭ. In anulŭ trecutŭ s'aŭ stabilitŭ fórte bune relaţiunĭ, prin ajutorulŭ cărora amŭ căpĕtatŭ copiĭ de pe documentele carĭ ne intereséză. Lucrarea acésta este fórte mare, dar ea este dusă cu multă stăruinţă, aşa în cât sperămŭ că în scurtŭ timpŭ vomŭ înavuţi în modŭ fórte considerabilŭ colecţiunea nóstră de copiĭ de documente.

«10. Comisiunea publicaţiunilorŭ Hurmuzaki s'a întrunitŭ la 24 Novembre 1889 şi a încheiatŭ următorulŭ *Procesŭ-verbalŭ*:

«Comisiunea publicaţiunilorŭ istorice Hurmuzaki, întrunindu-se astăḑĭ, «a luatŭ cunoscinţă despre alăturata relaţiune asupra progreselorŭ publi-«caţiuneĭ şi asupra îmbogăţireĭ colecţiuniĭ de documente, precum şi despre «espunerea financiară cuprinsă în memoriulŭ tipăritŭ şi aşezatŭ pe lângă «aceiaşĭ relaţiune. Pe basa acestorŭ relaţiunĭ a luatŭ următórele decisiunĭ:

«1. Aprobă întru tóte lucrările făcute de către Academie pentru publi-«carea scrierilorŭ istorice ale luĭ Hurmuzaki şi pentru îmbogăţirea colec-

«ţiuneĭ sale de documente, şi esprimă Academieĭ mulţumirĭ pentru stă-«ruinţele puse în acéstă lucrare.

«2. Să se pună în ordine şi să se publice, ca alŭ 6-lea volumŭ de «Fragmente», notele separate şi excerptele făcute de Hurmuzaki şi încă «nepublicate.

«3. Să se continue a se traduce în românesce şi a se tipări volumele «2—5 din «Fragmente», întru cât vorŭ permite mijlócele băneşcĭ dispo-«nibile.

«4. Să se urmărescă ca şi până acum cercetările şi procurarea de «copiĭ de documente de prin archivele străine, întru cât iarăşĭ vorŭ per-«mite mijlócele; în specialŭ să se stăruéscă a se da o desvoltare cât maĭ «mare ar fi cu putinţă cercetărilorŭ de acestŭ felŭ în colecţiunile de la «Constantinopole.

«5. Să se pregătéscă pentru publicare colecţiunile de documente po-«lone procurate de prin archivele şi bibliotecele Galiţieĭ şi Poloniciĭ ru-«sescĭ; publicarea lorŭ să se facă în textulŭ originalŭ polonŭ şi cu «traducere în limba francesă.

«6. Să se publice de către d-niĭ Dimitrie A. Sturdza şi Dimitrie C. «Sturdza într'unŭ volumŭ documentele din epoca Regulamentuluĭ, ce «sunt copiate de d-lorŭ după originalŭ.»

«Conformŭ hotărîrilorŭ cuprinse în acestŭ procesŭ-verbalŭ alŭ Comi-siuniĭ s'a dispusŭ facerea următórelorŭ lucrărĭ:

«*a)* S'a însărcinatŭ d-lŭ Ioanŭ Slavicĭ să facă traducerea tomuluĭ II din «Fragmente»;

«*b)* S'a dispusŭ continuarea copieriĭ de documente la Constantinopole;

«*c)* S'a însărcinatŭ d-lŭ I. Skupiewski a face traducerea francesă a tutu-lorŭ documentelorŭ în limba polonă, carĭ aŭ fostŭ procurate din colecţiu-nile polone. Aceste documente vorŭ forma materialŭ pentru două volume.

«*d)* S'aŭ decopiatŭ şi pusŭ în ordine documentele din epoca regulamen-tară procurate de d-niĭ Dimitrie A. Sturdza şi Dimitre C. Sturdza. Aceste documente vorŭ forma unŭ volumŭ.

«11. Cu ocasiunea formăriĭ budgetuluĭ Statuluĭ pentru anulŭ 1889 90, comisiunea budgetară a Cameref, în proiectulŭ sĕŭ, a redusŭ subvenţiu-nea publicaţiunilorŭ Hurmuzaki la 10.000 leĭ din 33.000, cât se acordase

în aniĭ precedenţĭ. Delegaţiunea Academieĭ, spre a lămuri Guvernulŭ şi Camera asupra importanţeĭ ce este de a se continua aceste marĭ publicaţiunĭ istorice cu aceaşĭ subvenţiune ca şi în aniĭ trecuţĭ, s'a grăbitŭ a tipări o scurtă espunere asupra acesteĭ lucrărĭ, de când ea se află sub administrarea Academieĭ; espunerea tipărită a fostŭ împărţită membrilorŭ Corpurilorŭ legiuitóre. (A se vedé maĭ josŭ, pag. 46). S'a făcutŭ Guvernuluĭ o relaţiune şi maĭ amĕnunţită asupra întrebuinţăriĭ fondurilorŭ puse spre acestŭ scopŭ la disposiţiunea Academieĭ, şi, mulţămită apĕrăriĭ călduróse făcută în Cameră de venerabilulŭ nostru Preşedinte, susţinutŭ fiindŭ şi de d-lŭ Ministru alŭ Instrucţiuneĭ publice, Constantinŭ Boerescu, subvenţiunea de 33 000 leĭ a fostŭ restabilită în budgetŭ.

«Pre lângă raportulŭ de faţă se anexéză espunerea tipărită cu acea ocasiune.

«12. Situaţiunea actuală a tipăriturilorŭ esecutate din publicaţiunile istorice Hurmuzaki se resumézà în următórea tabelă:

«*a)* Din *Documente istorice privitóre la Istoria Românilorŭ* s'aŭ tipăritŭ în 4⁰:

Volumulŭ			Aniĭ		Cóle tipărite	Docum.	Adunate de Hurmuzaki	Adaose de Academie	
I	p.	1.	1199	1345	92	553	—	553	
I	p.	2.	1346—	1450	105	666	—	666	sub presă
II	p.	1.	1451—	1575	94	722	722	—	sub presă)
II	p.	2.	1451	1575	42	302	—	302	(sub presă
III	p.	1.	1576	1599	79	443	341	102	
III	p.	2.	1576—	1600	76	563	—	563	
IV	p.	1.	1600—	1649	93	629	629	—	
IV	p.	2.	1576	1650	91	732		732	
V	p.	1.	1650—	1699	72	362	362	—	
V	p.	2.	1650—	1699	54	475	—	475	
VI			1700—	1750	90	355	355	—	
VII			1750	1818	76	308	308	—	
Suplem. I			1518	1780	135	1.414	—	1.414	
II			1781—	1814	101	988		988	
III			1709	1812	77	203		203	
Volume 15					1.277	8.715	2.717	5.998	

«*b)* Din *Fragmente* sunt tipărite în-8°:

Tom.	I	de	20	cóle
»	II	»	16	»
»	III	»	33	»
»	IV	»	25	»
»	V	»	31	»
			125	cóle
Tom. I traducere română		de	34	»
		Totalŭ	146	cóle

«*IV. Colecțiunile sciințifice.*

«Biblioteca și cele-lalte colecțiunĭ sciințifice ale Academieĭ aŭ continuatŭ a se îmbogăți și în anulŭ trecutŭ. Comisiunea Bibliotecei vĕ va presenta relațiunea sa amĕnunțită despre crescerile colecțiunilorŭ nóstre. Aicĭ vĕ voiŭ aduce la cunoscință numaĭ câte-va fapte de o deosebită însemnătate:

«Mulțumită zeluluĭ cu care d-lŭ profesorŭ C. Erbiceanu cercetéză vechile monumente ale cultureĭ nóstre literare, d-sa a avutŭ fericita ocasiune de a afla la Mânăstirea Ciolanulŭ unŭ esemplarŭ completŭ din Tetravanghelulŭ tipăritŭ românesce de Diaconulŭ Coresi, la Brașovŭ, în anulŭ 1560; acestŭ prețiosŭ esemplarŭ, singurulŭ care s'a păstratŭ completŭ dintr'acéstă carte a fostŭ depusŭ de d-lŭ Erbiceanu în biblioteca nóstră.

«Unŭ bogatŭ și prețiosŭ darŭ de documente istorice din secoliĭ XV XIX a fostŭ făcutŭ Academieĭ de D-na Esmeralda Cimara, născută Balșŭ.

«*V. Concursurile.*

«In sesiunea acestuĭ anŭ Academia are a da următórele premiĭ:

«1. *Premiulŭ Năsturelŭ-Herescu din Seria B* de 4.000 leĭ, care este a se acorda uneĭ cărțĭ scrise în limba română cu conținutŭ de orĭ-ce natură, care se va judeca maĭ meritorie printre cele publicate de la 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1889.

«2. *Premiulŭ Statuluĭ Lazărŭ* de 5.000 leĭ, care este a se acorda uneĭ cărțĭ scrise în limba română cu conținutŭ sciințificŭ, care se va considera maĭ meritorie printre cele publicate de la 1 Ianuarie 1888 până la 31

Decembre 1889 saŭ celeĭ mai importante invenţiunĭ sciinţifice făcute de la 1 Ianuarie 1888 până la 31 Decembre 1889.

«La concursurile acestorŭ douĕ premiĭ s'aŭ presentatŭ următórele publicaţiunĭ:

«a) Pentru premiulŭ Năsturelŭ-Herescu din Seria B:

1. *I. de Onciulŭ*, Manualŭ de introducere în sântele cărţĭ ale Testamentuluĭ vechiu. Cernăuţĭ 1889.
2. *C. Dimitrescu*, Quatuors pour 2 violons, alto et violoncell. No. 1—5 Leipzig.

«b) Pentru premiulŭ Statuluĭ Lazărŭ:

3. Anonimŭ, Photometrulŭ automaticŭ. 1 br. poligrafiată.

«c) Fără indicaţiune specială:

4. *I. V. Barcianu*, Viaţa luĭ Marcu Tulliu Cicero cu o deosebită privire la corespondenţa sa epistolară. Temişióra 1889.
5. *P. S. Radianŭ*, Judeţulŭ Bacăŭ. Studiŭ agricolŭ şi economicŭ. Bucurescĭ 1889.
6. *A. Urbeanu*, Apele potabile din Bucurescĭ din punctulŭ de vedere chimicŭ şi microbiologicŭ. Bucurescĭ 1889.
7. *M. Gr. de Bonachi*, Anakreon, cântece lirice. Textŭ şi traducere cu note explicative. Galaţĭ 1889.

«3. La concursulŭ *Premiuluĭ Statuluĭ Eliade-Rădulescu* de 5.000 leĭ, pentru care a fostŭ publicatŭ subiectulŭ: «*Istoria şcólelorŭ în ţĕrile române în prima jumĕtate a seculuĭ XIX pînă la anulŭ 1864*»— s'a presentatŭ unŭ singurŭ manuscriptŭ în 7 volume, avêndŭ titlulŭ pe tomurile I—VI «*Analele cultureĭ române*», iar pe tom. VII «*Analele cultureĭ naţionale*». Manuscriptulŭ pórtă devisa: «Dona praesentis, cape, laetus Horae.»

«4. La concursulŭ *Premiuluĭ Asociaţiuneĭ Craiovene pentru desvoltarea învĕţămîntuluĭ publicŭ*, de 1.500 leĭ, s'aŭ presentatŭ următórele publicaţiunĭ:

1. *Dr. P. Pipoş*, Metodica şcóleĭ poporale. Partea I—II. Aradŭ 1887, 1889.

2. *G. S. Ioneanu*, Conductoriŭ alŭ învĕţătoruluĭ. Bucurescĭ 1887.
3. *P. Dulfu*, Etica saŭ morala filosofică pentru şcólele secundare de ambele sexe. Bucurescĭ 1889.
4. *S. Stefănescu*, Biologia. Cursŭ elementarŭ de introducere în studiulŭ fiinţelorŭ viĭ, redactatŭ şi demonstratŭ pe figurĭ pentru eleviĭ şi elevele claselorŭ secundare inferióre. I. Zoologie, —II. Botanica.—Bucurescĭ 1889.
5. » Mineralogie. Cursŭ elementarŭ de introducere în studiulŭ mineralelorŭ, redactatŭ şi demonstratŭ pe figurĭ pentru eleviĭ şi elevele claseĭ a III secundare. Bucurescĭ 1889.
6. » Fisiografie. Cursŭ elementarŭ de introducere în studiulŭ natureĭ, redactatŭ şi împărţitŭ în 48 lecţiunĭ cu 77 figurĭ, pentru eleviĭ şi elevele claseĭ I-a secundare. Ediţ. III. Bucurescĭ 1889.
7. *Sofia I. Stoenescu*, Gramatica limbeĭ române. Etimologia, lucrată pentru usulŭ claseĭ a II primare de ambe sexe. Bucurescĭ 1888.

«Tóte publicaţiunile şi manuscriptele presentate la concursŭ aŭ fostŭ trimese comisiunilorŭ însărcinate cu studiarea lorŭ.»

Anexă la pag. 43.

«*Publicaţiunile istorice Hurmuzaki.*

«Tipărirea colecţiuneĭ de documente şi a scrierilorŭ istorice rĕmase de la rĕposatulŭ Eudoxiu Hurmuzaki s'a începutŭ la 1876 prin decisiunea luată atuncĭ de d-lŭ Titu Maiorescu, Ministrulŭ Cultelorŭ şi Instrucţiuniĭ publice.

«Pentru facerea acesteĭ publicaţiunĭ Ministeriulŭ a numitŭ atuncĭ o Comisiune compusă din d-niĭ M. Kogălniceanu, A. Odobescu, T. Rosetti şi D. Sturdza. Familia Hurmuzaki a trimesŭ acestuĭ din urmă manuscrisele rĕmase de la rĕposatulŭ Eudoxiu Hurmuzaki, dându-ĭ tot-odată însărcinarea şi drepturile de a o representa cu deplină putere întru totŭ ce va fi de făcutŭ pentru publicare. Ministerulŭ a numitŭ secretarŭ alŭ aceleĭ comisiunĭ pe d-lŭ Ioanŭ Slavicĭ, care avea să facă şi corectura tipăririĭ. Remunerarea secretaruluĭ s'a fixatŭ la 350 leĭ pe lună.

«Pentru tipărire, Ministeriulŭ a făcutŭ unŭ contractŭ cu stabilimentulŭ graficŭ Socecŭ & Teclu. Cóla de tiparŭ în 800 exemplare se plătea cu 130 leĭ; iar librărieĭ Socecŭ, i s'a acordatŭ vîndarea exclusivă a publicaţiuneĭ cu rabatŭ de 50%.

«Suma plătită de Ministeriŭ pentru aniĭ 1876, 1877, 1878 şi 1879 80, se suia la finele anuluĭ 1879 80 la leĭ 41.445,73 banĭ, maĭ datorindŭ pentru publicările efectuate încă 19.900 leĭ.

Până la Iunie 1880 se tipărise din

Documente: Tom. VII de 76 cóle, 308 doc. (din 1751—1818) (800 ex.)
» VI de 90 cóle, 355 doc. (din 1700—1750) (800 ex.)
» III de 79 cóle, 443 doc. (din 1576—1599 (800 ex.)

Fragmente: Tom. I originalŭ germanŭ, de 20 cóle, (800 ex.)
» I traducere română, de 26 cóle, (2.000 ex.)
» II originalŭ germanŭ, 14 cóle.

*

«In 1880 81 Ministeriulŭ Cultelorŭ şi Instrucţiuniĭ publice a trecutŭ acéstă publicare către Academie, făcêndu-ĭ acésta cunoscutŭ prin adresa cu No. 5.952 de la 7 Iunie 1880; iar Academia, la 12 Septembre 1880 şi la 23 Martie 1881, a primitŭ acéstă însărcinare, şi a recunoscutŭ comisiunea instituită de Ministeriŭ. Acéstă comisiune a continuatŭ a lucra, rĕmâindŭ Academieĭ numaĭ partea administrativă a publicaţiuneĭ. Din acéstă causă sumele acordate prin budgetulŭ Statuluĭ pentru tipărirea documentelorŭ Hurmuzaki nu aŭ fostŭ întroduse în budgetulŭ Academieĭ, ci s'aŭ administratŭ separatŭ. Fondulŭ acesteĭ publicaţiunĭ nu a fostŭ supusŭ niciĭ reţinereĭ de 15% în favorulŭ budgetuluĭ Academieĭ pentru administrare, reţinere care se face—după art. 35 din Statutele Academieĭ—din veniturile tuturorŭ fondurilorŭ speciale carĭ se administréză de acéstă instituţiune.

«*I. Sume primite pentru publicaţiune.*

«De la 1880 81 până la 1888 89 desvoltarea situaţiuneĭ financiare a publicaţiunilorŭ istorice Hurmuzaki a fostŭ în scurtŭ următórea:

«1. In 1881 82 Academia a obţinutŭ de la Statŭ restulŭ sumeĭ din alocaţiunea anuală pentru anulŭ 1880 81, adică 13.450 leĭ, precum şi 19.900 leĭ cu care Ministeriulŭ remăsese datorŭ din aniĭ 1876—79 80.

«2. In anulŭ 1881 82 cheltuelele fiindŭ maĭ miciĭ, cu suma disponibilă de leĭ 19.680 s'aŭ cumpĕratŭ efecte în valóre de *leĭ 24.000.*

«Cupónele acestorŭ efecte s'aŭ încassatŭ în aniĭ 1881 82, 1882 3, 1883 4, 1884 5, 1885 6 şi 1886 7 în sumă de *leĭ 5.112 banĭ 50;* iar în aniĭ 1885 86 şi 1886 87 s'aŭ vîndutŭ efectele de leĭ 24.000 incassându-se pe ele leĭ 25.272 banĭ 75; saŭ în totulŭ suma de 30.385 leĭ 25 banĭ.

«In acestŭ modŭ fondulŭ publicaţiuniĭ s'a adausŭ cu suma de **leĭ 10.705 b. 25**.

«3. S'a regulatŭ vîndarea volumelorŭ tipărite de Ministeriŭ şi date în vîndare librărieĭ Socecŭ cu rabatŭ de 50%; apoĭ rabatulŭ s'a redusŭ la 30%. Din acéstă vîndare s'a încassatŭ succesivŭ în aniĭ 1882 83—1888 89 suma de leĭ **8.366 banĭ 35**. Acéstă sumă s'a adausŭ şi ea la fondulŭ publicaţiuniĭ.

«4. În aniĭ 1881 82, 1882 3, 1883 4, 1884 5 şi 1885 6 s'a acordatŭ prin budgetulŭ Statuluĭ în fie-care anŭ câte *leĭ 18.000* pentru acéstă publicaţiune.

«5. La 1884 Comisiunea a luatŭ decisiunĭ de a se da o maĭ mare întindere publicaţiuniĭ completându-se prin documente carĭ să se culégă din diferite archive şi publicaţiunĭ din străinĕtate, ca astŭ-felŭ să ajungemŭ şi noĭ a avé unu corpŭ completŭ de documente ale istorieĭ naţionale, unŭ monumentŭ sciinţificŭ demnŭ de Statulŭ Românŭ şi de nemuritorulŭ Eudoxiu Hurmuzaki.

«Pentru realisarea acesteĭ hotărîrĭ, s'a decisŭ să se cheltuiască economiile rĕmase din anulŭ 1881 82, despre carĭ s'a vorbitŭ maĭ susŭ; iar Guvernulŭ a înscrisŭ în budgetulŭ Statuluĭ din aniĭ 1886 87, 1887 88, 1888 89 câte *33.000 leĭ* în locŭ de 18.000 leĭ.

«Acéstă crescere a mijlócelorŭ bănescĭ a făcutŭ cu putinţă a se da publicaţiuniĭ o desvoltare mare, a i se adaoge multe completărĭ de documente de cea maĭ mare însemnătate.

«6. Totalulŭ mijlócelorŭ bănescĭ de carĭ s'a dispusŭ pentru publicaţiunile Hurmuzaki de când se află în administraţia Academieĭ, se póte resuma în următorulŭ tabloŭ:

	De la Statŭ	Din cupónele de la suma capitalisată	Beneficiŭ din vîndarea sumeĭ în efecte	Din vîndarea publicaţiuneĭ		TOTALŬ
1880 81	13.450,—	—	—	—	—	13.450,
1881—82	37.900,—	1.200,—	—	—	=	39.100,
1882—83	18.000,—	600,—	—	596.25	=	19.196,25
1883 84	18.000,—	1.200,—	—	—	=	19.200,—
1884 85	18.000,—	1.200,—	—	315,	=	19.515,
1885—86	18.000,—	862,50	4.494.15	4.630,10	=	27.986,75
1886—87	33.000,—	50,—	1.098,60	527,80	=	34.676,40
1887 88	33.000,—	—	—	1.168,45	=	34.168,45
1888 89	33.000,—	—	—	1.128,75	=	34.118,75
Totalurĭ	222.350,—	5.112,50	5.592,75	8.366,35	=	241.421,60

«Din acestŭ tabloŭ se vede că Statulŭ a datŭ pentru publicaţiunile istorice Hurmuzaki, în ceĭ 9 anĭ de când ele aŭ trecutŭ sub îngrijirea Academieĭ, suma de . . . . Ln. 222.350,

«La acéstă sumă s'aŭ adausŭ:

a din vîndarea volumelorŭ tipărite . . . . » 8.366,35

b) din economiĭ capitalisate în efecte şi apoĭ prefăcute iar în numerarŭ . . . . » 10.705,25

Totalŭ . . . Ln. 241.421,60

«II. Lucrările făcute și cheltuelele.

«Indată ce publicațiunea a trecutŭ sub îngrijirea Academieĭ, acésta șĭ-a datŭ silința pe de o parte a activa mersulŭ tipăririĭ, pe de altă parte a îmbogăți colecțiunea documentelorŭ prin noue cercetărĭ și descoperirĭ printr'unele archive bogate în documente privitóre la istoria Românilorŭ.

«1. Secretarulŭ comisiuniĭ, d. Ioanŭ Slavicĭ, a continuatŭ a funcționa fără întrerupere cu remunerariulŭ acordatŭ de la începutŭ de 350 leĭ pe lună. A rĕmasŭ în sarcina sa coordonarea manuscriselorŭ din colecțiunea Hurmuzaki și a celorŭ provenite din archivele străine, precum și facerea corecturilorŭ tipografice.

«2. In anulŭ 1883 84 s'a mijlocitŭ, maĭ ântâiŭ prin d-lŭ Nicolae Kretzulescu, atuncĭ Ministru alŭ țĕreĭ la Roma, a se cerceta și decopia în archivele de Statŭ din Veneția, tóte documentele privitóre la Românĭ. Acéstă lucrare s'a făcutŭ sub direcțiunea d-luĭ Cecchetti, Directorulŭ acelorŭ archive, celebre prin bogățiile lorŭ. Cercetările și decopierile aŭ urmatŭ fără întrerupere în toțĭ anii de la 1883 84 încóce. In anulŭ curentŭ acéstă lucrare se va termina, fiindŭ explorate pentru istoria Românilorŭ tóte secțiunile archivelorŭ venețiane.

«Documentele culese în acestŭ modŭ se suie la 3.600 numere, din carĭ s'aŭ publicatŭ pînă acum jumĕtate în treĭ volume. Cea-laltă jumĕtate va forma de asemenea treĭ volume, carĭ adastă publicarea lorŭ.

«3. Prin d-lŭ Nicolae Kretzulescu, fostulŭ Ministru alŭ țĕreĭ la Petersburg, s'au adunatŭ copiĭ fotografice a uneĭ bogate seriĭ de documente slavonescĭ și latinesci din archivele imperiale din Moscova.

«4. Prin îngrijirea regretatuluĭ Dr. Obedenaru, Academia șĭ-a procuratŭ maĭ multe copii de documente din unele archive și bibliotece din Roma.

«5. In anulŭ 1884, Comisiunea publicațiunilorŭ Hurmuzaki a luatŭ decisiunea ca colecțiunea de documente să se completeze pentru seculiĭ XIII, XIV, XV și XVI, cu documentele carĭ sunt tipărite prin diferite publicațiunĭ străine, mai alesŭ ungurescĭ și polone.

«Prin acésta se urmărea scopulŭ de a face unŭ corpŭ pe cât se póte maĭ completŭ alŭ sorginților documentare a istorieĭ naționale, și a pune astŭ-felŭ la unŭ locŭ la disposițiunea bărbațilorŭ de sciință, totŭ materialulŭ privitorŭ la istoria Românilorŭ.

«Cu adunarea, coordonarea și tipărirea acestorŭ documente a fostŭ însărcinatŭ d lŭ Nic. Densușianu, care a lucratŭ fără încetare din anulŭ 1884 85 până acum. D-sa a culesŭ, coordonatŭ și tipăritŭ peste 1.100 documente dintre aniĭ 1199 1450, din carĭ s'aŭ formatŭ două volume.

«Lucrarea va continua în acelaşĭ modŭ pînă la anulŭ 1575, maĭ fiindŭ materialŭ de alte douĕ volume de documente.

«6. Ministeriulŭ Instrucţiuniĭ publice procurase, prin îngrijirea d-luĭ A. Odobescu, o serie de documente carĭ s'aŭ copiatŭ din Arhivele Ministeriuluĭ Afacerilorŭ străine de la Paris. Guvernulŭ a trimesŭ Academieĭ aceste documente. Academia a continuatŭ acéstă serie de cercetărĭ prin îngrijirea d-luĭ Odobescu, dândŭ sumele necesare, parte din propriile sale fondurĭ, parte din fondulŭ publicaţiunilorŭ Hurmuzaki.

«In 1884 Comisiunea a decisŭ ca tóte aceste documente dimpreună cu altele, copiate de d-lŭ Gr. G. Tocilescu, în Biblioteca naţională din Paris, să se publice ca suplementŭ la colecţiunea Hurmuzaki. Ele s'aŭ tipăritŭ în aniĭ 1884 85 1887 88, şi aŭ formatŭ treĭ volume, carĭ cuprindŭ 2.458 documente în 286 cóle tipărite.

«7. In anulŭ 1885 s'aŭ începutŭ cercetărĭ şi decopierĭ de documente în archivele polone din Lemberg şi Cracovia, iar în anulŭ următorŭ 1886 şi în archivulŭ familieĭ Radziwill la Nieswiez.

«Aceste cercetărĭ şi decopierĭ s'aŭ urmatŭ în aniĭ 1885 86 1888 89, şi prin ele s'aŭ procuratŭ cam la 1.500 documente carĭ vorŭ forma materialŭ pentru 2 volume.

«8. Cercetărĭ de o maĭ mică însemnătate s'aŭ făcutŭ în aniĭ 1885/86 şi următoriĭ în archive şi bibliotecĭ din Transilvania şi Ungaria, şi se urméză acum în archivele municipale din Ragusa.

«9. Presentându-se ocasiunĭ favorabile, în aniĭ 1885 86, 1886 87 şi 1888 89, s'aŭ cumpĕratŭ colecţiunĭ preţióse de documente istorice din ţéră; adică chrisóve şi alte acte emanate de la Domnĭ, precum şi acte particulare.

«10. Tóte cheltuelele făcute în aniĭ 1880 81 pînă la 1888 89 se resuméză în următorulŭ tabloŭ:

	Coordonarea şi corectura documentelorŭ (Slavicĭ, Densuşianu, etc).	Tipărirea.	Cercetărĭ, copierĭ Italia, Polonia, Paris, Transilvania.	Cumpĕrare de documente din ţéră.	Totalŭ
1880 81	3.850,		—		3.850,—
1881 82	4.550,—	22.396,35			26.946,35
1882 83	4.200,—	15.085,			19.285,
1883 84	4.200,—	4.548,	235,70		8.983,70
1884 85	7.825,	23.057,20	758,10		31.640,30
1885 86	13.190. –	30.201,85	2.676,65	200,	46.268,50
1886 87	11.000,	14.938,20	6.385,20	3.211,70	35.535,10
1887 88	8.625,—	24.698,60	822,80	—	34.146,40
1888 89	8.400,	22.503,55	2.104,60	1.595.—	34.603,15
	65.840,	157.428,75	12.983,05	5.006,70	241.258,50

«La acestŭ tabloŭ alŭ cheltuelelorŭ sunt de observatŭ următórele:

«*a)* Suma de Ln. 3.850 plătită la 1880/81 Secretaruluĭ comisiuniĭ, d-luĭ Slavicĭ, era rĕmasă neplătită de când publicaţiunea se afla în administrarea Ministeriuluĭ.

«*b)* Ministeriulŭ făcuse contractŭ cu tipografia Sococŭ & Teclu pentru tipărirea publicaţiuniĭ, fixândŭ preţulŭ la **130** **leĭ** de cólă. Ministeriulŭ a cerutŭ formalŭ respectarea acestuĭ contractŭ; după ce însă s'aŭ tipăritŭ cele 7 volume prevĕdute în contractŭ, Academia a redusŭ preţulŭ tipăririĭ la **110** **leĭ** de cólă, cea ce a realisatŭ o economie de peste **11 000** **leĭ** la volumele tipărite în urmă.

«*III. Starea actuală a publicaţiuniĭ.*

«S'a arĕtatŭ la începutŭ că pînă la 1880 se publicase de Ministeriŭ 3 volume din *Documente* (VII, VI şi III) de 245 cóle cuprindêndŭ 1.106 documente; iar din *Fragmente* se publicase tomulŭ I de 20 cóle şi se tipărise 14 cóle din tomulŭ II. Se maĭ tipărise şi traducerea română a tomuluĭ I în 2.000 esemplare, carĭ s'aŭ împărţitŭ gratisŭ de Ministeriŭ. In ceĭ 9 anĭ, de când publicaţiunile Hurmuzaki se facŭ sub îngrijirea Academieĭ, ele aŭ mersŭ repede înainte, tipărindu-se, desvoltându se şi îmbogăţindu-se prin documente multe şi de mare valóre istorică, carĭ s'aŭ adunatŭ şi s'aŭ adaosŭ pe lângă cele strînse de nemuritorulŭ Hurmuzaki.

«Starea actuală a publicaţiuniĭ este următórea:

«1. Din colecţiunea de *Documente* s'aŭ tipăritŭ următórele volume în 1º:

Volumulŭ			Aniĭ		Cóle tipărite	Docum.	Adunate de Hurmuzaki	Adause de Academie	
I	p.	1.	1199	1345	92	553	—	553	
I	p.	2.	1346	1450	89	592	—	592	(sub presă)
II	p.	1.	1451—	1575	56	411	411	—	(sub presă)
III	p.	1.	1576	1599	79	443	341	102	
III	p.	2.	1576	1600	76	563	—	563	
IV	p.	1.	1600	1649	93	629	629	—	
IV	p.	2.	1576—	1650	91	732	—	732	
V	p.	1.	1650	1699	72	362	362	—	
V	p.	2.	1650	1699	54	475		475	
VI			1700	1750	90	355	355	—	
VII			1750—	1818	76	308	308		
Suplem. I			1518	1780	135	1.414	—	1.414	
II			1781—	1814	101	988		988	
III	fasc.	1.	1709	1812	50	56		56	
Volume 14.					1.154	7.881	2.406	5.475	

«2. Din *Fragmente* sunt tipărite în-8º:

Tom.	I	de	20	cóle
«	II	«	16	«
«	III	«	33	«
«	IV	«	25	«
«	V	«	31	«
			125	cóle
Tom. I traducere română		de	24	«
		Totalŭ	149	cóle

«3. S'aŭ tipăritŭ deci în totalŭ *1.303 cóle*, din carĭ scoţêndŭ cele 303 cóle tipărite de Ministeriŭ, remânŭ tipărite de Academie 1.000 cóle.

IV. Manuscrisŭ de publicatŭ.

«O cantitate însemnată de documente istorice maĭ este încă de publicatŭ. Intre acestea cele maĭ însemnate seriĭ sunt următórele :

«1. Note istorice singuratice de Hurmuzaki, extrase din diferite documente făcute de Hurmuzaki în decursulŭ cercetărilorŭ sale în archivele Vieneĭ. Tóte acestea vorŭ forma al VI-lea şi ultimulŭ volumŭ din *Fragmente.*

«2. Documente culese din archive saŭ copiate din cărţi de Hurmuzaki pentru aniĭ 1300—1450. Acestea, combinate cu altele, vorŭ forma partea 3-a a volumuluĭ I de *Documente.*

«3. Documentele adunate, coordonate şi adnotate de d-lŭ Nic. Densuşianu pentru aniĭ 1200 1575, carĭ maĭ sunt încă de tipăritŭ, voru forma cam *douĕ volume.*

«4. Documentele inedite procurate din archivele de Statŭ din Veneţia şi din alte colecţiunĭ italiane, privitóre maĭ alesŭ la aniĭ 1560—1750, vorŭ forma materialŭ cam pentru *treĭ volume.*

«5. Din archive şi bibliotecĭ publice şi private din Polonia s'aŭ procuratŭ documente în limbile latină şi polonă din aniĭ 1500 1700. Aceste documente vorŭ forma materialulŭ de *douĕ volume.*

«6. Unŭ volumŭ de documente de la finele seculuĭ trecutŭ şi începutulŭ seculuĭ presentŭ.

«7. S'a pregătitŭ materialŭ pentru unŭ alŭ 8-lea volumŭ, care va conţine tóte memoriele, discursurile şi scrisorile politice ale luĭ Eudoxiŭ Hurmuzaki.»

Dare de sémă asupra operațiunilorŭ Casseĭ și asupra stăreĭ fondurilorŭ Academieĭ Române în anulŭ 1889—90.

I

«Am onóre a vĕ presenta situația provisorie a comptabilitățeĭ și a Casseĭ pe esercițiulŭ 1889-90 până la 24 a curenteĭ lunĭ, avêndŭ pe cea definitivă a o presenta la încheerea acestuĭ anŭ budgetarŭ:

«*A. Din veniturile însemnate* în budgetŭ de			L.	124.422,25
s'a încassatŭ până acum suma de			»	108.006,10
și aŭ rĕmasŭ veniturĭ neîncassate de			L.	16.416,15
și anume :				
«*I. de la fond. Năsturelŭ-Herĕscu* arenda a 2 moșiĭ pe semestrulŭ alŭ doilea de			L.	8.527,50
«*II. De la fond. Ioanŭ Fĕtu*:				
a. 78 cupóne de acțiunĭ ale Bănceĭ Naționale pentru dividendele pe anulŭ 1889 à L. 82,15 banĭ . . .	L.	6.407,70		
b. Unŭ restŭ din arenda grădineĭ de la móra cu vaporŭ de	»	300,	»	6.707,70
Ambele aceste sume de . . . . se vorŭ încassa în cursulŭ sesiuneĭ actuale.			L.	15.235,20
«*III. Dela fond. Ioanŭ Fĕtu* lipsa de . . . . . care derivă din prefacerea capitalurilorŭ încassate, carĭ produceaŭ 10 12% în acțiunĭ de ale Bănceĭ Naționale, carĭ producŭ numaĭ 8%, cum se va esplica maĭ josŭ sub G., și carĭ fiindŭ incassabile se vorŭ scădé din escedentulŭ fonduluĭ Ioanŭ Fĕtu rĕmasŭ în anulŭ 1888-89 necheltuitŭ.	L.	918,75		
«*IV. De la fondulŭ Economiilorŭ* suma de . . . ce derivă, ca de ordinarŭ în fie-care anŭ, din vîndare de publicațiunĭ.	»	262,20	»	1.180,95
			L.	16.416,15

maĭ puținŭ decât prevederea budgetară. Acéstă sumă fiindŭ pentru anulŭ acesta neincassabilă, trebue scădută din comptulŭ escedentŭ, cum se va vedé maĭ josŭ sub B.

«*B. Situaţia budgetuluĭ de cheltuelĭ* este cum urméză:

			S'a votatŭ		S'a cheltuitŭ		A remasŭ
Litera	a	L.	19.500,—	L.	19.000,—	L.	500,
»	b	»	6.500,	»	6.500,—	»	,
«	c	»	1.000,—	»	1.000,	»	,—
»	d	»	2.400,—	»	2.200,—	»	200,
»	e	»	3.300,—	»	3.300,	»	,
»	f	»	18.360,	»	16.830,	»	1.530,
»	g	»	1.500,—	»	1.473,90	»	26,10
»	h	»	550,—	»	543,05	»	6,95
»	i	»	400,	»	400,	»	,
»	j	»	40,—	»	,	»	40,
»	k	»	30,—	»	29,50	»	—,50
»	l	»	30,—	»	30,—	»	—,
»	m	»	1.500,	»	1.463,90	»	36,10
»	n	»	1.600,—	»	1.599,50	»	,50
»	o	»	5.000,	»	5.000,	»	—,
»	p	»	12.000,—	»	12.000,—	»	—,
»	q	»	765,	»	521,25	»	243,75
»	r	»	5.000,—	»	5.000,	»	,
»	s	»	6.000,	»	6.000,	»	,
»	t	»	5.000,	»	5.000,	»	,
»	u	»	1.000,	»	915,15	»	84,85
»	v	»	3.000,—	»	3.000,	»	,
»	w	»	1.168,75	»	—,—	»	1.168,75
»	x	»	1.998,75	»	1.998,75	»	—,—
»	y	»	5.661,	»	5.661,—	»	—,
»	z	»	3.000,	»	3.000,	»	,
		L.	106.303,50	L.	102.466,—	L.	3.837,50

«Prin urmare sporulŭ din budgetulŭ cheltuelelorŭ se arata acum de . . . . L. 3.837,50.

«În anulŭ acesta, ca şi în aniĭ precedenţĭ, aŭ rĕmasŭ 4 şedinţe ordinare nesocotite, în sumă de L. 1.000, despre care îmĭ permitŭ a ruga ca să se iea o decisiune.

«*C. Comptulŭ escedentŭ este următorulŭ:*

«1. Budgetulŭ pe 1889 90 se închide la finitŭ cu unŭ escedentŭ micŭ de	L.	377,—
«Se adaugă lângă acesta :		
«2. Agio la aurŭ	»	135,10
«3. De la fondulŭ Zappa, profitulŭ de la unŭ efectŭ eşitŭ la sorţĭ,	»	147,60
Suma . . .	L.	659,70
«De aicĭ se scade :		
de la fondulŭ Economiilorŭ suma neincassabilă arĕtată la începutŭ, de.	»	262,70
«Decĭ suma economiilorŭ astădĭ este de	L.	397,50
«Se înscrie şi sporulŭ din budgetulŭ cheltuelelorŭ sus arĕtatŭ de	L.	3.837,50
«Astŭ-felŭ escedentulŭ curatŭ astădĭ este de.	L.	4.235,—

«Este de notatŭ, că fiindŭ a se maĭ plăti din acestŭ budgetŭ până la finele esercitiuluı curentŭ, acestŭ eccedentŭ va maĭ scădé după cum va arĕta raportulŭ de închidere.

«*D. Fondurile Academieĭ în efecte* depuse la Cassa de Depunerĭ, de Consemnaţiunı şi Economiı a sporitŭ în anulŭ curentŭ numaĭ cu capitalisarea premiuluı G. Lazărŭ de *L. 5.000*; cu capitalisarea procentelorŭ fondurilorŭ Cuza, Hagi-Vasile, Neuschotz, A. Fĕtu, G. San-Marinŭ şi Bodescu, în sumă de L. 5000, şi cu capitalisarea a L. 80.000 din încassarea a 3 creanţe ale Fonduluĭ Ioanŭ Fĕtu în 78 acţiunĭ de ale Bănceĭ Naţionale à L. $1.029,16^{1}/_{2}$, în valórea cumpĕrăriĭ de L. 80.274,90 şi în valóre nominală à L. 500, L. 39.000 în

totalŭ valóre nominala de	L.	49.000,—
de unde însă se scade de la Fondulŭ Eliade Rădulescu 2 scrisurĭ fonciare rurale de 7 $^{0}/_{0}$, ce s'aŭ trimesŭ la Suceava încuragiare pentru opulŭ «Nunta la Românĭ», conformŭ decisiuneĭ sesiuneĭ generale din 1888, în sumă de	»	2.000,
«Prin urmare sporulŭ în anulŭ curentŭ rĕmâne de	L.	47.000,—

«Iată situaţiunea fondurilorŭ :

«*1. Fondulŭ Zappa.*

59	titl. rentă amort.	de 5 $^{0}/_{0}$	à 5.000,—	L.	295.000,		
$3^{1}/_{2}$	» » »	» 5 $^{0}/_{0}$	« 500,	»	1.750,—		
4	» » română	» 5 $^{0}/_{0}$	« 2.000.	»	8.000,—		
14	» » »	» 5 $^{0}/_{0}$	« 500,—	»	7.000,—	L.	311.750,—
					De reportatŭ . . .	L.	311.750,—

			Reportŭ . . .		L. 311.750,

«2. Fondulŭ Cuza.

6 titl. rentă amort.	de 5 %	à L. 5.000,	L. 30.000,		
10 obl. municipale	» 5 %	» » 500,—	» 5.000,—		
1 scrisŭ func. ruralŭ	» 5 %	» » 1.000,—	» 1.000,—		
2 » » »	» 5 %	» » 100,—	» 200,	L.	36.200,

«3. Fondulŭ Economiilorŭ.

18 titl. rentă amortis.	de 5 %	à L. 5.000,	L. 90.000,		
3 » » »	» 5 %	» » 500,—	» 1.500,—		
46 obl. municipale	» 5 %	» » 500.	» 23.000,		
8 scris. funciare rurale	» 7 %	» » 100,	» 800,	L.	115.300,

«4. Fondulŭ Năsturelŭ-Herĕscu.

2 titl. renta amortis.	de 5 %	à L. 5.000,	L. 10.000,		
4 » » »	» 5 %	» » 500,—	» 2.000,		
5 » » română	» 5 %	» » 2.000,	» 10.000,		
30 oblig. municipale	» 5 %	» » 500,	» 15.000,	L.	37,000,

«5. Fondulu Chițu.

2 titl. rentă română .	de 5 %	L. à 500,	L. 1.000,	L	1.000,

«6. Fondulŭ Daniel.

30 oblig. de Statŭ . .	de 6 %	L. à 500,	L. 15.000,	L.	15.000,

«7. Fondulŭ A. Tĕtu.

2 titl. rentă amortis.	de 5 %	à L 5.000,	L. 10 000,		
8 obl. municipale .	» 5 %	» » 500,	» 4.000,	L.	14.000,

«8. Fondulŭ G. Lazăr.

6 scris. fonc. rur. . .	de 5 %	à L. 1.000,	L. 6.000,		
49 oblig. municipale .	» 5 %	» » 500,	» 24.500,	L.	30.500,
			De reportatŭ . . .	L.	560.750,

Reportŭ . . . L. 560.750,—

«*9. Fondulŭ Eliade-Rădulescu.*

1	scris. fonc. ruralŭ . .	de 7%	à L. 1.000,—	L. 1.000,—		
10	» » » . .	» 7%	» » 100,—	» 1.000,—		
6	» » » . .	» 5%	» » 1.000,—	» 6.000,—		
23	oblig. municipale . .	» 5%	» » 500,—	» 11.500,—	L. 19.500,—	

«*10. Fondulŭ G. San-Marin.*

2	titl. renta amortis. .	de 5%	à L. 5.000,—	L. 10.000,	
2	oblig. municipale . .	» 5%	» » 500,—	» 1.000,—	L. 11.000,—

«*11. Fondulŭ D. Hagi-Vasile.*

42	oblig. municipale . .	de 5%	à L. 500,—	L. 21.000,	L. 21.000,

«*12. Fondulŭ Neuschotz.*

46	oblig. municipale . .	de 5%	à L. 500,	L. 23.000,	L. 23.000,

«*13. Fondulŭ Bodescu.*

12	oblig. municipale . .	de 5%	à L. 500,	L. 6.000	L. 6.000,—

«*14. Fondulŭ Ioanŭ Fetu.*

35	oblig. municipale . .	de 5%	à L. 500,	L. 17.500,	
78	acţiuni de Banca Naţională		» » 500,	» 39.000,	L. 56.500,
				Suma de	L. 697.750,

«*Academia posedă deci astădĭ efecte* la 14 fondurĭ (afară de două alte fondurĭ cu nuda proprietate, carĭ se notéză maĭ josŭ :

89	titl. rentă amortis.	de 5%	à L. 5.000,	L. 445.000,—	
10½	» » »	» 5%	» » 500,—	» 5.250,	
9	» » română	» 5%	» » 2.000,—	» 18.000,	
16	» » »	» 5%	» » 500,	» 8.000,	
30	oblig. de Statŭ	» 6%	» » 500,	» 15.000,—	
1	scrisŭ func. ruralŭ	» 7%	» » 1.000,—	» 1.000,—	

De reportatŭ . . . L. 492.250,—

			Reportŭ . . .		L. 492.250,—	
18	» » »	» 7%	» »	100,—	» 1.800,	
13	» » »	» 5%	» »	1.000,—	» 13.000,—	
2	» » »	» 5%	» »	100,—	» 200,—	
303	oblig. municipale	» 5%	» »	500,—	» 151.500,—	
78	acţiunĭ de Banca Naţională în costŭ de L. 80.272,90 . .		» »	500,—	» 39.000,—	L. 697.750,

«*In anulŭ trecutŭ fondurile Academieĭ* (afară de cele cu nuda proprietate) aŭ fostŭ:

89	titl. rentă amortisab. de	5%	à L.	5.000,	L. 445.000,—	
10[1]/2	» » »	» 5%	» »	500,—	» 5.250,	
9	» » română	» 5%	» »	2.000,—	» 18.000,	
16	» » »	» 5%	» »	500,—	» 8.000,	
30	oblig. de Statŭ	» 6%	» »	500,	» 15.000,	
9	scris. func. rurale	» 7%	» »	1.000,	» 9.000,	
18	» » »	» 7%	» »	100.	» 1.800,	
13	» » »	» 5%	» »	1.000,	» 13.000,	
2	» » »	» 5%	» »	100,—	» 200.	
271	oblig. municipale	» 5%	» »	500,	» 135.500,	L. 650.750,
	a crescutŭ prin adaogirile sus arĕtate de					L. 47.000,
	dândŭ astŭ-felŭ suma de maı sus de.					L. 697.750,

«Acésta crescere de *L. 47.000,* se înscrie la urmatórele fonduri:

1. la *Fondulŭ Cuza* cu	L.	1.500,—	
2. » » *A. Fĕtu* cu	»	500,—	
3. » » *G. Lazăr* cu	»	5.000,—	
4. » » *G. San-Marin* cu	»	500,	
5. » » *D. Hagi Vasile* cu	»	1.000,	
6. » » *Neuschotz* cu	»	1.000,—	
7. » » *Bodescu* cu	»	500,	
8. » » *Ioanŭ Fĕtu* cu	»	39.000,—	
Suma capitalisată	L.	49.000,	
De aci se scade de la *fondulŭ Eliade Rădulescu* 2 scris. fonc. rurale de 7% trimise la Succava à L. 1.000	L.	2.000,—	
deci rĕmâne capitalisarea numaĭ de			L. 47.000,

«*E. Afară de efectele acestorŭ 14 fondurĭ*, fondurile cu nuda proprietate sunt neschimbate ca în anulŭ trecutŭ, şi adecă:

«*1. Fondulŭ Obedenaru.*

2	scris. fonc. rurale	de	7%	à L.	5.000,—	L. 10.000,
6	» » »	»	7%	» »	100,—	» 600,—
2	» » »	»	5%	» »	5.000,—	» 10.000,—
2	» » »	»	5%	» »	1 000,—	» 2.000,
1	titlu renta română	»	5%	» »	2.000,—	» 2.000,
8	» » »	»	5%	» »	1.000,—	» 8.000,—
60	titlurĭ renta română	»	5%	» »	500,	» 30.000,
69	oblig. municipale	»	5%	» »	500,—	» 34.500,—
118	» de Statŭ	»	6%	» »	500,	» 59.000,—
5	» » »	»	6%	» »	100,	» 500,—

In totalŭ . . L. 156.600,

şi venitulŭ anualŭ alŭ moşieĭ Obedeni, ca în anulŭ trecutŭ . . . » 12.000,

«*2. Fondulŭ Princeseĭ Alina Ştirbeĭ.*

«Acestu fondu cu nuda proprietate depusŭ la Cassa de Depuneri, de Consemnaţiunĭ şi Economiĭ esistă iar neschimbatŭ ca în anulŭ trecutŭ şi adică în efectele următóre:

3	titl. rentă româna	de	5%	à L.	2.000,—	L. 6.000,
188	» » »	»	5%	» »	500,—	» 94.000,—
5	» » amortis.	»	5%	» »	20.000,—	» 100.000,

In totalŭ . . L. 200.000,—

«*F. Fondulu Societăţii Craiovene* pentru înaintarea învĕţamîntuluĭ publicŭ, ca fondŭ specialŭ, este depusŭ în efecte totŭ ca în anulu trecutu:

9½	titl. renta amortis.	de	5%	à L.	500,	L. 4.750,	
2	oblig. municipale	»	5%	» »	500,-	» 1.000,	
1	scris. func ruralŭ	»	7%	» »	1.000,	» 1.000,—	
11	» » »	»	7%	» »	100,—	» 1.100,—	L. 7.850,

iara saldulŭ anuluĭ trecutŭ de . . . . » 756,25

a crescutŭ prin încassarea cuponuluĭ de . . . . » 454,50

şi prin profitulŭ din conversiunea a 1 scrisŭ

De reportatŭ . . . L. 1.210,75 L. 7.850,

Reportŭ . . . L. 1.210,75 L. 7.850,

fonc. ruralŭ de L. 1.000 eşitŭ la sorţĭ în 2 oblig.
municip. de aceaşĭ valóre, în suma de . . . . . » 87,45
în anulŭ corentŭ la . . . . » 1.298,20
De aicĭ, scăḑêndu-se 15 % prelevaţĭ în budgetulŭ
pe 1889—90 . . . . » 68,15
rĕmâne saldulŭ de . . . . . . L. 1.230,05
iar în totalŭ astăḑĭ . . . . » 9.080,05

«*G. Fondulŭ Ioanŭ Fĕtu* a fostŭ înregistratŭ pe 1889 90 la încassărĭ cu:

«*I.* No. 1. creanţă de Leĭ 10.000, cu 10% L. 1.000,—
» 2. » » » 10.000, » 12% » 1.200,
» 3. » » » 15.000,— » 12% » 1.800,
» 4. » » » 55.000,— » 10% » 5.500,
Capitalŭ Leĭ 90.000, venitŭ Leĭ 9.500,
» 5. cup. la v. n. L. 17.500, obl. munic. de 5% » 875,
Capitalŭ L. 107.500, venitŭ L. 10.375,
» 6. Venitulŭ grădineĭ de la móra pe 1 anu,
după 1888 89 . . . . L. 1.500,
venitŭ budgetarŭ în totalŭ . . . . . L. 11.875,

«*II. Saldurĭ de procente neîncassate* din anulŭ 1888 89:
dob. la creanţa No. 2 restŭ din I sem. . . . . . L. 100,
» » » » 2 semestrulŭ II . . . . . » 600,—
» » » » 4 » II . . . . . » 2.750,
totalulŭ saldurilorŭ » 3.450,

«*III. A fostu a se încassa preste prevederea budgetara:*
Chiria caselorŭ de la móră pe ½ anŭ, S. Dumitru 1889 S. George 1890 . . . . » 150,
Profitŭ la 2 oblig. munic. eşite la sorţĭ . . . . . » 98,45
Totalŭ . . . . . » 248,45

«*IV. A fostŭ a se încasssa din capitalu:*
Creanţa No. 2 la 20 Octobre 1889. . . . . . L. 10.000,—
Creanţa No. 3 la 6 Novembre 1889. . . . . . L. 15.000,
Creanţa No. 4 la 8 Iunie 1889 . . . . » 55.000,
Totalulŭ capitalurilorŭ de încassatŭ . . . . . » 80.000,
Totalulŭ sumelorŭ de încassatŭ . . . . . L. 95.573,45

«Din aceste s'aŭ încassatŭ:

1. Creanţa No. 4, capitalŭ . . . . L. 55.000,—
2. » » 2, » . . . . » 10.000,—
3. » » 3, » . . . . » 15.000,—
4. Dobânda creanţeĭ No. 3 pe semestr. I, cu 12°/₀ » 900,—
5. Dobânḑile creanţeĭ No. 2:
   Saldŭ din 1888—89, restŭ din sem. I. L. 100,—
   » » » » semestrulŭ II » 600,—
   Sem. I, 1889—90 dobânda pe 5 lunĭ » 500,— » 1.200,—
6. De la creanţa No. 4 saldŭ din 1888-89 sem. II » 2.750,—
7. De la creanţa No. 1, dobânda anuală de 10°/₀ » 1.000,—
8. Cupónele oblig. municipale pe 1889—90 . . » 875,—
9. Din arenda terenuluĭ mórcĭ; treĭ acompturĭ . » 1.000,—
10. Chiria caselorŭ dela móră pe 1/2 anŭ . . . . » 150,—
11. Profitulŭ de la 2 obl. municip. eşite la sorţĭ . » 98,45

Totalulŭ încassărilorŭ . . . . . . L. 87.973,45

Ar maĭ rĕmâné restŭ de încassatŭ . . . . L. 7.600,—
dintre carĭ, după prevederea budgetară, ar fi de încassatŭ numaĭ restulŭ din arenda grădineĭ de móra în suma de . . . . . . » 300,—
şi totŭ restulŭ ce rĕmâne în sumă de . . . . » 7.300,—
neîncassabilĭ; şi iată cum:

la No. 2, dobânda pe 1 lună din semestr. I la creanţa No. 2 de leĭ 10.000 (capitalulŭ fiindŭ plătitŭ la 20 Octobre 1889, în suma de. . . . . L. 100,
la No. 2, dobânda semestruluĭ II la aceiaşi creanţă de . . . . » 600,—
la No. 3, dobânda semestruluĭ II la creanţa No. 3 de leĭ 15.000 capitalulŭ fiindŭ achitatŭ la 6 Novembre 1889 în suma de . . . . « 900,—
la No. 4, dobânda anuluĭ 1888 90 la creanţa No. 4 de leĭ 55.000 capitalulŭ fiindŭ achitatŭ la 8 Iunie 1889 . . . . « 5.600,
la No. 6, din arenda grădineĭ de la móră s'a acordatu prin contractulŭ noŭ unŭ scăḑĕmîntŭ de . . « 200,—

deci suma ca sus . . . . . L. 7.300,—

«De óre-ce însă cu capitalurile încassate s'aŭ cumpĕratŭ acţiĭ de Banca Naţională ale cărorŭ 78 cupóne de dividende pe anulŭ

1889 à leĭ 82,15 sunt a se încassa imediatŭ acum în anulŭ curentŭ budgetarŭ în suma de . . . . L. 6.407,70
scădêndu-se acéstă sumă din L. 7.300, rĕmâne . . . . L. 892,30
care, în adevĕrŭ, nu este incassabilă.

«Comptabilitatea după registre arată că ar fi saldŭ de încassatŭ în suma de . . . . L. 7.626,45
în locŭ de leĭ 7.600,— cum se vede maĭ susŭ, şi prin
urmare după scăderea sumelorŭ încassabile de 78
cup. de dividendŭ de Banca Naţională de . . . . L. 6.407,70
şi a restuluĭ arendeĭ grădineĭ de . . . . » 300,— L. 6.707,70
lipsesce suma de . . . . . . L. 918,75
în locŭ de cum se vede maĭ sus de . . . . » 892,30
deci o diferenţă de . . . . . L. 26,45
care însă se esplică astŭ-felŭ:
S'a datŭ pentru 78 acţiunĭ de Banca Naţională pe
cursulŭ de leĭ 1.029,65. . . . . L. 80.274,90
sumele încassate din capitalŭ facŭ . . . . . . » 80.000,—
deci s'a datŭ preste capitalŭ . . . L. 274,90
de aci se scadŭ încassările extra-budgetare:
chiria caselorŭ de la móră pe $^1/_2$ anŭ L. 150,—
profitulŭ de la municipalele eşite la sorţĭ » 98,45 » 248,45
prin urmare diferenţa de sus . . . . L. 26,45

«De óre-ce adeverindu-se lipsa după registre de leĭ 918,75 şi de óre-ce fondulŭ Ioanŭ Fĕtu este fondŭ specialŭ, acéstă lipsa nu se póte scadé din escedentulŭ fondurilorŭ comune ale Academieĭ, ci din escedentulu fonduluĭ Ioanŭ Fĕtu rĕmasŭ necheltuitŭ în anulŭ 1888 — 89, şi care contu se înregistréza separatŭ sub titlulŭ de escedentulŭ fondului Ioanŭ Fĕtu, cum se va vedé imediatŭ maĭ josŭ.

«*Fondulŭ Ioanŭ Fĕtu* pe anulŭ viitorŭ 1890 91, după schimbarile sus arĕtate, va consta din următórele părţĭ şi cu venitulŭ loru:

1. Creanţa de leĭ 10.000 cu $10^0/_0$ cu venitŭ de. . . . . . L. 1.000,
2. Venitulŭ grădineĭ, conformŭ contractuluĭ noŭ. . . . . . » 1.300,
3. 78 cupóne de dividende a Băncei Naţionale evaluate dupa anulŭ curentŭ. . . . . » 6.407,70
4. 35 cupóne municipale à leĭ 25 2 semestre . . . . . . » 875,

«Suma venituluĭ totalŭ va fi de . . . . L. 9.582,70
în locŭ de leĭ 11.875,— cum a fostŭ evaluatŭ în budgetulu anuluĭ curentŭ 1889 90.

«*H. Comptulŭ escedentuluĭ fonduluĭ Ioanŭ Fĕtu* este cum urmézǎ:

«Escedentulŭ 1888—89 a rĕmasŭ necheltuitŭ în suma de	L.	6.670,—
«Se adaogǎ rĕmǎşiţa necheltuitǎ în anulŭ curentŭ 1889 — 90 de	»	132,65
Suma	L.	6.802,65
de aci se scade suma neîncassabilǎ de la fondulŭ Ioanŭ Fĕtu pe anulŭ curentŭ 1889—90 cum se vede maĭ sus sub G, de .	»	918,75
Deci rĕmâne escedentulŭ pe anulŭ 1890—91 de.	L.	5.883,90

«*I. Fondulŭ publicǎriĭ documentelorŭ istorice Hurmuzaki* a începutŭ anulŭ curentŭ cu. . . . . L. 163,10

aŭ intratŭ:				
de la cassieria centralǎ			»	33.000,—
din vîndare de publicaţiunĭ			»	407,90
în totalŭ . . .			L.	33.571,—
S'a cheltuitŭ:				
Tipografuluĭ	L.	10.762,50		
pentru cercetǎrĭ de documente	»	2.500,—		
» decopierĭ	»	4.450,—		
» remunerǎrĭ	»	2.215.60		
» traducerĭ	»	937,—		
Remunerare pentru cǎutare de documente pe 11 lunĭ à L. 350	»	3.850,—		
Secretaruluĭ Comisiuneĭ pe 11 lunĭ à L. 350 .	»	3.805,		
Diverse lucrǎrĭ.	»	149,65		
Cheltuelĭ de espediţ. şi altele	»	350,20	»	29.064,95
Remâne saldo astǎḑĭ			L.	4.506,05

«Fiindŭ a se maĭ cheltui în cursulŭ sesiuneĭ actuale din suma de L.4.506,05, raportulŭ finalŭ va arĕta adevĕratulŭ saldŭ, care va remâné la încheerea anuluĭ budgetarŭ curentŭ.

«*K. Recapitulândŭ situaţiunea, Academia* are în acestŭ momentŭ în efecte, proprietǎţĭ şi saldurĭ, afarǎ de fondulŭ Hurmuzaki care este separatŭ:

Sub c. Escedentulŭ pe anulŭ 1889 1890 de trecutŭ în budgetŭ pe câtŭ va maĭ remâné	L.	4.235,
» d. Efecte la 14 fondurĭ	»	697.750,
» » Diferinţa la 78 acţiunĭ de Banca Naţionalǎ dupǎ cursulŭ cumpĕrǎriĭ a L. 1.029.16 1/2 scǎḑêndŭ valórea nominalǎ à L. 500 L. 529.16 1/2 de bucatǎ.	»	41.274,90
De reportatŭ . . .	L.	743.259,90

		Reportŭ . . .	L. 743.259,90
Sub	e.	Efectele fonduluĭ Obedenaru	» 156.600,
»	»	Moşia Obedenĭ evaluată după venit. de L. 12.000 .	» 240.000,
»	»	Efectele fonduluĭ Princeseĭ Ştirbeĭ	» 200.000,—
»	f.	» » Craiovénŭ	» 7.850,—
»	»	Numerariulŭ fonduluĭ Craiovénŭ	» 1.230,05
»	g.	Creanţa fonduluĭ Ioanŭ Fĕtŭ (fără efecte	» 10.000,—
»	»	Móra de vaporŭ cu aproximaţie	» 80.000,—
»	»	Casa decedatuluĭ Ioanŭ Fĕtŭ cu aproximaţie	» 70.000,
»	h.	Escedentulŭ Fonduluĭ Ioanŭ Fĕtŭ	» 5.883,90
		In totalŭ . . .	L. 1.514.823,95

«In fine numerariulŭ casseĭ a fostŭ în 24 Februarie 1890 de . . L. 3.249,95

«26 Februarie 1890.»

II.

«Conformŭ arĕtăriĭ din întâiulŭ raportŭ alŭ Casseĭ şi alŭ comptabilitaţii, din 26 Februarie 1890, am onóre a presenta acum situaţia finala cu încheerea anuluĭ budgetarŭ 1889—90.

«*A. Veniturile* ce aŭ fostŭ încassabile s'aŭ încassatŭ, afara de Lei 300 (la fondulŭ I. Fĕtu), unŭ restŭ din arenda gradinei din 1889 1890, care se va trece ca saldŭ pe anulŭ viitorŭ.

«*B. Din escedentulŭ* arĕtatŭ de . . . . L. 4.235,
s'a maĭ plătitŭ:
la lit. *d*, indemnis. Secretarului generalŭ pe Martie . . L. 200
la lit. *f*, apuntamentele funcţionarilorŭ pe Martie . . » 1.530 » 1.730,
deci, escedentulŭ realŭ astădĭ este de . . . . L. 2.505,
carele se va inscrie în budgetulŭ anuluĭ viitorŭ.

«*C. La fondurile aflătóre în efecte* s'a facutŭ în timpulŭ sesiunei generale actuale modificarea următóre prin preschimbarea scrisurilorŭ funciare rurale de 7°/₀ în acţiunĭ de Banca Naţională, şi anume:

«1. La fondulŭ Economiilorŭ.

S'a vîndutŭ nominalŭ L. 800 scrisurĭ funciare rurale de 7°/₀ à L. 102,50 . . . . L. 820,
De reportatŭ . . . L. 820,

care s'a înlocuitŭ cu: Reportŭ . . . L. 820,—

1 acţie de Banca Naţională nom. L. 500 cu costulŭ pe bucată de . . . . L. 1.100. = L. 1.100,—

«2. *La Fondulŭ Eliade Rădulescu.*

S'a vîndutŭ nom. L. 2.000 scrisurĭ funciare rurale de 7°/₀ à . . . . L. 102,50 » 2.050,—

care s'a înlocuitŭ cu:

2 acţiunĭ de Banca Naţională nom. L. 1.000 cu costulŭ pe bucată de . . » 1.100,— L. 2.200,—

«3. *La fondulŭ Craioveanŭ.*

S'a vîndutŭ nom. L. 2.100 scrisurĭ funciare rurale de 7 °/₀ à . . . . . L. 102,50 » 2.152,50

care s'a înlocuitŭ cu:

2 acţiunĭ de Banca Naţională nom. à L. 1.000 cu costulŭ pe bucată de . » 1.100,— » 2.200,—

«4. *La fondulŭ Obedenaru.*

S'a vîndutŭ:

Nom. L. 10.600 scrisurĭ funciare rurale de 7°/₀ à 102,50 . . . . L. 10.865,—

Nom. L. 1.000 scrisurĭ fonciare rurale de 5°/₀ à 97,30 . . . . » 973,— » 11.838,—

care s'a înlocuitŭ cu

10 acţiunĭ de Banca Naţională nom. à L. 5.000 cu costulŭ pe bucată de . . L. 1.100,— şi timbru 55 banĭ } » 11.000,55

In totalŭ . . . L. 16.500,55 L. 16.860,50

«Scăḑêndŭ L. 16.500,55, preţulŭ cumpĕrăriĭ, din valórea vinderiĭ, adică . . . . L. 16.500,55

Rĕmâne unŭ restŭ în banĭ de . . . L. 359,95

«*D. Fondulŭ Hurmuzaki* arată în raportulŭ I-iŭ unŭ saldŭ de L. 4.506,05

de aicĭ se scade:

1. remuner. Secret. Comis. pe Martie . . . . . L. 350,—
2. idem pentru căutarea de documente pe Martie. » 350,—
3. pentru traducere de documente . . . . . . » 207,50
4. idem copiare de documente . . . . » 106,30 L. 1.013,80

Rĕmâne saldŭ pe anulŭ viitorŭ . . . L. 3.492,25

«Cassa la 15 Martie 1890 a fostŭ de . . . . L. 15.801,30

«15 Martie 1890.»

Programa lucrărilorŭ sesiuneĭ generale a Academieĭ din 1890.

1. Raportulŭ Secretaruluĭ generalŭ despre activitatea Academieĭ în anulŭ 1889—90.

2. Alegerea Comisiunei pentru esaminarea lucrărilorŭ facute în anulu 1889—90.

3. Alegerea Comisiuneĭ financiare pentru cercetarea compturilorŭ pe anulu 1889—90 şi pentru formarea budgetuluĭ pe 1890 91.

4. Raportulŭ Comisiuneĭ însărcinate cu împărţirea cărţilorŭ didactice din fondulŭ Ioanŭ Fĕtu în 1889.

5. Raportulŭ Comisiuneĭ permanente a Bibliotecceĭ.

6. Raportulŭ Comisiuneĭ însărcinate cu cercetarea publicaţiunilorŭ presentate la concursŭ pentru premiele *Năsturelŭ-Herescu de 4.000 leĭ* şi *Lazarŭ* de *5.000 leĭ.* şi cu cercetarea invenţiunilorŭ sciinţifice presentate la concursulu premiuluĭ *Lazărŭ.*

7. Raportulŭ Comisiuneĭ însărcinate cu cercetarea manuscriptului «*Analele cultureĭ române*» presentatu la concursulŭ premiuluĭ Eliade-Rădulescu de 5.000 leĭ pe 1890, asupra subiectuluĭ «*Istoria şcólelorŭ în ţĕrile române în prima jumĕtate a secoluluĭ XIX până la 1864.*»

8. Raportulŭ Comisiuneĭ pentru cercetarea cărţilorŭ didactice presentate la concursulŭ premiuluĭ Asociaţiuneĭ Craiovene pentru înaintarea învĕţamîntuluĭ publicŭ, de 1.500 leĭ, pe 1890.

9. Raportulŭ Comisiuneĭ financiare asupra compturilorŭ pe 1889 90.

10. Raportulŭ Comisiuneĭ însărcinate cu esaminarea lucrarilorŭ facute în 1889—90.

11. Raportulŭ Comisiuneĭ însărcinate cu facerea explorărilorŭ de la Cucutenĭ.

12. Alegerea de doĭ membri aĭ Academieĭ în Secţiunea literara în loculu rĕposaţilorŭ G. M. Fontaninu şi T. Cipariŭ.

13. Alegerea Secretaruluĭ Secţiuneĭ literare pe 7 anĭ 1890—1897.

14. Alegerĭ de membri onorarĭ şi corespondenţĭ.

15. Determinarea concursurilorŭ carĭ sunt a se publica pentru premiulu Neuschotz, de câte 1.500 leĭ, pe 1891, 1893.

16. Cestiunea ortograficĭ. Scrierea luĭ *u* mutŭ finalŭ.

17. Alegerea Comisiuneĭ de 9 membri pentru cercetarea publicaţiunilorŭ carĭ se vorŭ presenta la concursulŭ premiuluĭ *Nasturelŭ-Herescu* de 4.000 leĭ şi alŭ premiuluĭ *Eliade-Rădulescu* de 5.000 leĭ, pentru 1891.

18. Alegerea Comisiuneĭ care va cerceta manuscriptele carĭ se vorŭ presenta la concursulŭ premiuluĭ *Alexandru Ioanu Cuza* de 10.000 leĭ, pentru 1891,

asupra subiectuluĭ: «*Istoria Romånilorŭ de la Aurelianŭ până la fundarea Principatelorŭ.*»

19. Alegerea Comisiuneĭ care va esamina lucrările carĭ se vorŭ presenta la concursulŭ premiuluĭ *G. San-Marinŭ*, de 1.500 leĭ, pentru 1891, asupra subiectuluĭ: «*Consideraţiunĭ asupra comerciuluĭ României în ţĕrile străine atât la Orientŭ cât şi la Occidentŭ, începêndŭ cu secolulŭ XVI-lea până la anulŭ 1860.*»

20. Alegerea Comisiuneĭ care va esamina lucrările carĭ se vorŭ presenta la concursulŭ premiuluĭ *Lazărŭ* de 5.000 leĭ, pentru 1891, asupra subiectuluĭ: «*Igiena ţĕranuluĭ romånŭ* etc.»

21. Alegerea Comisiuneĭ pentru premiulŭ Neuschotz de 1.500 leĭ, pentru 1891.

22. Formarea budgetuluĭ pentru anulŭ 1890—91.

23. Alegerea Preşedinţilorŭ şi Vice-Preşedinţilorŭ Secţiunilorŭ Art. 14. Statutej.

24. Alegerea Delegaţiuneĭ pentru anulŭ 1890—91.

25. Raportulŭ Secretaruluĭ generalŭ asupra lucrărilorŭ Academieĭ în sesiunea generală din 1890.

Ministeriulŭ Instrucţiuneĭ publice trimete unŭ chrisovŭ datŭ de Mateiŭ Vodă Basarabŭ la 1639, cerêndŭ părerea asupra valóreĭ luĭ istorice.—Se decide a se respunde de primire şi a se recomanda Secţiuneĭ istorice.

D-lŭ *V. A. Urechiă* arată că nu-ĭ este cu putinţă a lua parte la lucrările Comisiuneĭ însărcinate cu examinarea manuscrisuluĭ despre istoria şcólelorŭ române presentatŭ la concursulŭ premiuluĭ Eliade-Rădulescu.

Se alege în loculŭ d-sale, d-lŭ *P. S. Aurelianŭ*.

ŞEDINŢA DIN 28 FEBRUARIE 1890.

Preşedinţa d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

Se procede la alegerea diferitelorŭ comisiunĭ şi se alegŭ în modulŭ următorŭ:

In Comisiunea pentru esaminarea lucrărilorŭ făcute în anulŭ 1889—1890 se alegŭ d-niĭ *N. Quintescu, N. Ionescu* şi *St. Fălcoianu.*

In Comisiunea financiară se alegŭ d-niĭ *G. Barițŭ, P. Poni* și *Gr. Ștefănescu*.

D-lŭ Președinte comunică că a primitŭ însciințărĭ de la d-niĭ *A. Romanŭ* și *V. Babeșŭ* că aŭ fostŭ împedicațĭ din causă de bólă a se presinta la deschiderea sesiuneĭ, dar că speră a puté veni în curêndŭ.

D-lŭ *Gr. Cobălcescu* ḑice că Academia lucréză pentru ca să se ridice nivelulŭ culturalŭ alŭ țĕreĭ, și lucrările și publicațiunile sale sunt cunoscute; totușĭ ea se găsesce în mare strîmtorare bănéscă; mijlócele de carĭ dispune sunt cu multŭ maĭ pre josŭ decât trebuințele sale cele maĭ urgente, din care causă maĭ multe lucrărĭ făcute nu se potŭ tipări și altele nu se facŭ. In acestŭ casŭ sunt unele lucrărĭ geologice ale d-sale, carĭ aŭ fostŭ aprobate de Academie, dar nu s'aŭ pututŭ tipări din causa lipseĭ mijlócelorŭ. Este de grabnică necesitate ca să se înlăture celŭ puținŭ în parte acestŭ inconvenientŭ. D-sa propune a se face o intervenire la Guvernŭ ca să vină în ajutorulŭ Academieĭ, iar membriĭ Academieĭ, carĭ se află în Camera Deputaților, să stăruĭască d'impreună cu Guvernulŭ ca să ridice subvențiunna Academieĭ de la 30.000 leĭ, celŭ puținŭ până la 50.000 leĭ.

D-lŭ *M. Kogălniceanu* se unesce cu dorința esprimată de d-lŭ Cobălcescu, dar îĭ aduce aminte că totŭ acéstă Cameră în anulŭ trecutŭ a fostŭ aprópe de a reduce cu totulŭ suma care se acordă prin budgetŭ pentru publicațiunile istorice Hurmuzaki, și numaĭ cu marĭ greutățĭ s'a pututŭ restabili. D-sa nu speră că de la acéstă Cameră s'ar obține realisarea dorințeĭ de altŭ-felŭ legitimă și dréptă a d-luĭ Cobălcescu.

ȘEDINȚA DIN 1 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *B. P. Hasdeŭ*.

Se dă citire adreseĭ primite de la d-lŭ Rectorŭ Președinte alŭ Consiliuluĭ generalŭ alŭ Facultăților de la Montpellier, prin care invită Aca-

demia a lua parte la serbarea centenarului VI alŭ Universităţiĭ din Montpellier, serbare care se va ţiné în luna Maiŭ viitorŭ.

Se decide a se pune la ordinea ḑileĭ într'o şedinţă următóre.

ŞEDINŢA DIN 2 MARTIE 1890.

Preşedinţa d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

Se dă citire adreseĭ P. S. Sale Episcopuluĭ Ghenadie alŭ Rîmniculuĭ, pre lângă care trimete în darŭ pentru biblioteca Academieĭ unŭ frumosŭ manuscriptŭ grecescŭ şi românescŭ, în care se cuprinde unŭ panegiricŭ alŭ S-ţilorŭ Impĕraţĭ Constantinŭ şi Elena, scrisŭ grecesce de Gherasimŭ Patriarchulŭ Alexandrieĭ şi tradusŭ românesce de unŭ Ieromonachŭ Atanasie la 1692. Manuscrisulŭ a aparţinutŭ luĭ Constantinŭ Brâncovénu. P. S. Sa Ghenadie presintă Academieĭ unŭ studiŭ asupra textuluĭ cuprinsŭ în acestŭ frumosŭ manuscrisŭ.

Se decide a se esprima mulţumirĭ pentru preţiosulŭ darŭ şi a se recomanda memoriulŭ Secţiuneĭ literare.

D-lŭ G. Sion dă citire raportuluĭ comisiuneĭ permanente a Biblioteceĭ pentru anulŭ 1889—90.

Academia iea cunoscinţă şi aprobă prin votŭ cuprinsulŭ raportuluĭ.

ŞEDINŢA DIN 3 MARTIE 1890.

Preşedinţa d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ *Hasdeŭ* dăruesce o diplomă originală a Impĕrăteseĭ Ecaterina II, prin care numesce pe boerulŭ Moldovénŭ Ioanŭ Boianŭ, locotenentŭ în armata rusă la anulŭ 1793 Februarie 24.

D-lŭ *D. Sturdza* dă citire raportuluĭ Comisiuneĭ, care a fostŭ însărcinată cu distribuirea gratuită a cărţilorŭ didactice procurate din fondulŭ Ioanŭ Fĕtu.

Comisiunea propune unele modificărĭ şi completărĭ la regulamentulŭ acestuĭ fondŭ, şi anume articolele 4, 5, 6 şi 7 să fie redactate în următorulŭ modŭ:

«Art. 4.—Restulŭ venituluĭ va servi după dispositiunile anuale ale Academieĭ şi conformŭ statutelorŭ eĭ.

a) la cumpĕrarea de cărţĭ didactice,

b la premiarea unorŭ asemenea cărţĭ,

c la tipărirea lorŭ,

d la distribuirea cărţilorŭ carĭ se vorŭ împărţi în darŭ.

«Art. 5.—Academia va alege din sînulŭ sĕŭ în fie-care sesiune generală o Comisiune de treĭ membri, care va alege cărţile carĭ trebuescŭ cumpĕrate, va esamina cărţile carĭ se vorŭ presinta la concursurile publicate, va îngriji de tipărirea şi distribuirea lorŭ.

«Art. 6 —In fie-care anŭ Comisiunea va presenta Academieĭ la începutulu sesiuneĭ generale raportulŭ asupra lucrărilorŭ făcute de dînsa d'impreuna cu propunerile sale pentru anulŭ viitorŭ; asupra acestorŭ propunerĭ Academia va lua decisiunile, carĭ se vorŭ aduce la îndeplinire de către noua Comisiune.

«Art. 7.—Distribuireà cărţilorŭ didactice procurate din fondulu Ioanŭ Fĕtu, conformŭ art. 4, va fi gratuită şi se va face în înţelegere cu Ministeriulŭ de Culte şi Instrucţiune publică prin mijlocirea Revisorilorŭ şcolarĭ.

«Tóte aceste cărţĭ vorŭ purta stampila urmatóre:

«Academia Română. Carte dată fără plată din fondulŭ Ioanŭ Fĕtu.»

Comisiunea propune să se adaoge şi următorulŭ:

«Art. 8.—Pentru treĭ anĭ de acum înainte Comisiunea să cumpere cartile didactice pe carĭ le va socoti maĭ bune şi să le împartă la şcólele din câte douĕ judeţe pe fie-care anŭ.»

Academia, în unanimitate, aprobă propunerile Comisiuneĭ.

Se procede la alegerea Comisiuneĭ Ioanŭ Fĕtu pentru anulŭ viitorŭ, şi sunt aleşĭ d niĭ: *D. A. Sturdza, Gr. Stefănescu, P. S. Aurelianŭ.*

D-lŭ *G. Bariţiŭ* comunică că Comisiunea premielorŭ anuale s'a constituitŭ şi a decisŭ ca, pentru judecarea unorŭ compunerĭ musicale pre

sentate la concursŭ, să se adreseze la persóne de specialitate în afară de Academie, carĭ să cerceteze acele compunerĭ d'impreună cu d-lŭ T. Maiorescu.

La ordinea ḑileĭ se pune învitarea făcută Academieĭ de a fi represen-tată la celebrarea centenaruluĭ VI alŭ Universităţiĭ din Montpellier.

D-lŭ *Hasdeŭ* este de părere că ar fi bine ca să se rĕspunḑă la acéstă invitaţiune şi că dacă care-va din membri voesce a merge, să i-se dea însărcinarea de a se presenta în numele Academieĭ.

D-lŭ *Quintescu* crede că colegulŭ nostru, d-lŭ Alecsandri, care se află la Paris ar puté să represinte fórte bine Academia la acéstă serbare.

D-lŭ *D. Sturdza* propune să se dea acéstă însărcinare d-luĭ N. Ionescu.

Propunerea d-luĭ Sturdza se pune la votŭ şi se primesce.

ŞEDINŢA DIN 5 MARTIE 1890.

Preşedinta d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ *V. A. Urechiă* citesce unŭ memoriŭ însoţitŭ de documente privi tóre la Neculae Mavrogheni.

D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* citesce din Magnum Etymologicum Romaniae articolulŭ asupra cuvîntului : *ascultŭ.*

In acéstă şedinţă Academia a avutŭ onórea de a primi visita AA. LL. RR. Principeluĭ Regalŭ alŭ Italieĭ şi Principeluĭ moştenitorŭ alŭ Românieĭ, carĭ aŭ luatŭ cunoscinţă de colecţiunile Academieĭ.

D-lŭ Preşedinte a oferitŭ, cu acéstă ocasiune fericită, A. S. R. Principeluĭ de Neapole, publicaţiunile Academieĭ.

ȘEDINȚA DIN 6 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ Președinte *M. Kogălniceanu* propune ca Academia sa alégă de membru onorarŭ pe A. S. R. Principele de Neapole, întâiulŭ Principe din Casa Domnitóre a Italieĭ care visitéză România, unŭ Principe iubitorŭ de sciință și cunoscutŭ ca unŭ distinsŭ numismatŭ.

Propunerea d-luĭ Președinte se aclamă cu unanimitate.

D-lŭ Președinte proclamă pe A. S. R. Principele de Neapole de Membru Onorarŭ alŭ Academieĭ.

D-lŭ Președinte propune ca în amintirea augusteĭ visite a A. S. R. Principeluĭ de Neapole în Academia Română, să se facă o medalie comemorativă.

Propunerea se primesce în unanimitate.

D-lŭ Președinte propune a se alege o comisiune pentru redactarea adreseĭ, prin care să se facă cunoscutŭ A. S. Regale alegerea Sa de Membru Onorarŭ alŭ Academieĭ.

Se alegŭ d-niĭ *M. Kogălniceanu, G. Bariţiŭ, Ep. Melchisedec, D. Sturdza* și *B. P. Hasdeŭ.*

ȘEDINȚA DIN 7 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

Se comunică adresa d-luĭ Dr. St. Dimitrescu, care trimete o lucrare a sa în manuscriptŭ intitulată: «Studiĭ demografice, economice și medicale asupra județuluĭ Ialomița,» cerêndŭ ca lucrarea să fie cercetată și apreciată de Academie. Se recomandă Secțiuniĭ sciințifice.

D-lŭ membru corespondentŭ I. Bianu citesce o scrisóre de la d-lŭ C. T. Odhner, Directorulŭ Archivelorŭ Regale de la Stockholm, care tri-

mete 7 documente istorice privitóre la Românĭ, dintre carĭ 4 raporturĭ ale Consululuĭ Hyltéen din aniĭ 1713 și 1714. Aceste relațiunĭ aŭ fostŭ scrise în Muntenia în limba suedeză de către Samuel Hyltéen, care era la 1713 funcționarŭ în cancelaria de campanie a regeluĭ Carolŭ XII și maĭ târdiŭ a fostŭ numitŭ baronŭ și guvernatorŭ. D-lŭ Odhner a binevoitŭ a face ca aceste raporturĭ să fie traduse în limba francesă. Celelalte treĭ documente sunt o scrisóre a luĭ Iacobŭ Eraclidŭ Despotŭ de la 12 Decembre 1561, adresată din Vasluiŭ către senatoriĭ Polonieĭ, o scrisóre a principeluĭ Sigismund Batori către Regele Polonieĭ de la 9 Maiŭ 1596 și una a luĭ Nicolae Mavrocordatŭ de la 3 Decembre 1712.

Academia hotăresce ca documentele să se adauge la colecțiunea Hurmuzaki.

Se dă citire procesuluĭ-verbalŭ alŭ Secțiuneĭ istorice pentru ședința de la 1 Martie, prin care se propune ca Delegațiunea să céră de la d-lŭ W. Schmidt din Sucéva memoriile istorice, pe carĭ le-a propusŭ spre publicare Academieĭ, pentru ca să fie esaminate.

Academia aprobă propunerea Secțiuniĭ și iea spre cunoscință celelalte discuțiunĭ făcute în sînulŭ eĭ.

D-lŭ Președinte amintesce că în aniĭ trecuțĭ se luase decisiunea ca să se céră de pe la particularĭ documente istorice, dându-se din partea Academieĭ copiĭ de pe cele românescĭ și traducerĭ de pe cele slavone în schimbulŭ originalelorŭ. Maĭ multe persóne aŭ făcutŭ asemenea darurĭ și unora nu li s'aŭ pututŭ da traducerĭ de pe documente slavone, din causă că în cancelaria Academieĭ nu se află unŭ cunoscĕtorŭ alŭ limbeĭ slavone. D-sa face apelŭ la bunăvoința P. S. S. Melchisedec și a d-luĭ A. Papadopol-Calimachŭ ca să traducă documentele slavone carĭ aŭ fostŭ dăruite de d-lŭ Pleșoianu, care reclamă traducerile promise.

P. S. S. Melchisedec și d-lŭ Papadopol-Calimachŭ declară că primescŭ acéstă însărcinare.

D-lŭ *Hasdeŭ* comunică Academieĭ, ca unŭ faptŭ curiosŭ și ale căruĭ cause merită a fi studiate, că în anulŭ trecutŭ 1889 România a

trimesŭ Papeĭ, ca «obolŭ alŭ Sfîntuluĭ Petru», 100.000 francĭ, adică a treia parte din cât trimisese Franța și a patra din cât trimisese Austro-Ungaria, deși România țéră catolică nu este.

ȘEDINȚA DIN 9 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

Se citesce scrisórea primită de la d-lŭ *S. Fl. Marianŭ*, prin care anunță că nu va puté veni la sesiunea Academieĭ.

D-lŭ Președinte *Kogălniceanu*, amintesce că membriĭ carĭ aŭ fostŭ de față înaintea ședințeĭ aŭ avutŭ onórea de a fi primițĭ de către Alteța Sa Regală Principele de Neapole, căruia i-aŭ remisŭ adresa prin care i se notifică alegerea Alteţeĭ Sale de Membru Onorarŭ alŭ Academieĭ. Principele de Neapole a primitŭ cu o vie mulțumire omagiulŭ, pe care Academia l'a făcutŭ frățietățiĭ și legămintelorŭ carĭ unescŭ România cu Italia și cu Suveraniĭ sĕĭ.

D-lŭ Președinte dă apoĭ cetire textuluĭ adreseĭ presentate A. S. R. în limbile română și italiană:

«*Principe*,

«*Legămintele de sânge, carĭ unescŭ România cu Italia, n'aŭ fostŭ uĭtate în cursulŭ lungilorŭ secolĭ de străvechia colonie Romană de la Dunărea de josŭ. Noĭ amŭ conservatŭ viŭ numele prea bunuluĭ părinte Traianŭ și a nemuritóreĭ cetățĭ mame Roma.*

«*Principe!*

«*Quei legami di sangue, che avvincono la Romănia all' Italia, mai non vennero obbliati nel lungo scorrer dei secoli, dall' antichissima colonia Romana del basso Danubio; poichè vivo mantennesi sempre nella nostra memoria il nome dell' ottimo Traiano nostro gran padre e con esso il nome di Roma, madrepatria nostra immortale,*

«Eşti primulu Principe alŭ Italieĭ-Unite venitŭ să veḑĭ antica provincie romană, astăḑĭ Statulŭ românŭ. Româniĭ nu vorŭ uĭta nicĭ-odată că la întemeerea statuluĭ lorŭ a contribuitŭ cu putere ilustrulŭ vostru bunŭ, Regele Victorŭ Emanuelŭ.

«Fiĭ, Principe, bine venitŭ între Românĭ.

«Ca semnŭ de aceste simţeminte Academia Română, în şedinţa sa de la 6 Martie curentŭ, Te-a aclamatŭ, în unanimitate, de Membru Onorarŭ alŭ eĭ.

«Tot-odată, dorindu a perpetua memoria ḑileĭ în care aĭ venitŭ în mijloculu eĭ, Academia a votatŭ o medalie comemorativă, simbolŭ alŭ reîntâlnireĭ în iubire a Românieĭ cu Italia.

«Sa traiasca Italia!

«Sa trăiasca Auguştiĭ Voştri Parinţi Regele Umberto şi Regina Margherita!

«Să trăiască Alteţa Vóstră Regală!

«Bucurescĭ 9 21 Martie 1890

« Vostra Altezza Reale è il primo principe dell' Italia-Unita che sia venuto a visitare l'antica provincia romana tramutata oggimai in Regno di Romània. I Romàni ricorderanno sempre quanto abbia contribuito l'illustre Re Vittorio Emanuele, avo augusto dell' Altezza Vostra Reale al costituirsi del loro stato.

«Sia quindi l'Altezza Vostra Reale il benvenuto fra i Romàni.

«A testimonianza di questi sentimenti, l'Accademia Romàna, nella seduta del 6 corrente, acclamò ad unanimità di voti, la Vostra Altezza Reale suo Onorifico Socio.

«Desiderando inoltre che si perpetui la memoria della venuta di Vostra Altezza Reale nel suo seno, l'Accademia decise di coniare una medaglia commemorativa simboleggiante lo scambio di fraterno amore fra la Romània e l'Italia.

« Viva l'Italia!

« Vivano gli Augusti genitori di Vostra Altezza Reale, il Re Umberto e la Regina Margherita!

« Viva Vostra Altezza Reale!

Bucarest 9 21 Marzo 1890.

Se dă citire procesuluĭ-verbalŭ alŭ Secţiuneĭ literare pentru şedinţa de la 7 Martie, în care Secţiunea a decisŭ a se tipări în *Anale* douĕ lucrărĭ ale P. S. Sale Ghenadie Episcopulŭ de Rîmnicŭ: «Memoriulŭ asupra unuĭ manuscrisŭ intitulatŭ Albina» şi «Gherasie Patriarchulŭ Alexandrieĭ.» Se aprobă.

Se citesce procesulŭ-verbalŭ alŭ Secţiuneĭ istorice pentru şedinţa de la 3 Martie, în care se recomandă citirea în şedinţă publică a unuĭ

memoriŭ alŭ d-luĭ V. A. Urechiă despre «Domnia luĭ Mavrogheni».
Se aprobă.

Se citesce procesulŭ-verbalŭ alŭ Secțiuniĭ sciințifice pentru ședința de la 8 Martie, când Secțiunea a hotărîtŭ ca scrierea d-luĭ Dr. St. Dimitrescu «Studiĭ demografice, economice și medicale asupra județuluĭ Ialomița» să nu fie imprimată pe spesele Academieĭ, nicĭ să i se acorde vre-unŭ ajutorŭ spre publicare.

ȘEDINȚA DIN 16 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *B. P. Hasdeŭ*.

D-lŭ Generalŭ *Fălcoianu* comunică că Comisiunea însărcinată cu cercetarea lucrărilorŭ făcute în cursulŭ anuluĭ trecutŭ și enumerate în raportulŭ d-luĭ Secretarŭ generalŭ șĭ-a terminatŭ lucrarea și raportulŭ sĕŭ se póte pune le ordinea ḑileĭ pentru ședința de Lunĭ. Se decide ca numitulŭ raportŭ să fie cititŭ în ședința de Lunia viitóre.

D-lŭ *P. Poni* aduce la cunoscință că Comisiunea însărcinată cu cercetarea cărțilorŭ didactice presentate la concursulŭ premiuluĭ Asociațiuneĭ craiovene nu s'a pututŭ completa din causa absențeĭ d-luĭ Odobescu. Se decide ca în viitórea ședință de Lunĭ să se completeze Comisiunea prin alegerea unuĭ noŭ membru.

ȘEDINȚA DIN 12 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

P. S. S. Ep. Melchisedec presintă traducerile făcute în urma însărcinăriĭ Academieĭ de pe cincĭ documente slavone dăruite în anulŭ trecutŭ de d-lŭ deputatŭ V. Pleșoianu.

D-lŭ Președinte exprimă P. S. Sale mulțumirile Academieĭ pentru acéstă binevoitóre lucrare.

D-lŭ *N. Quintescu* dă citire raportuluĭ următorŭ alŭ Comisiuneĭ însărcinate cu cercetarea lucrărilorŭ făcute în anulŭ trecutŭ:

«*Domnĭ Colegĭ,*

«Desemnată prin votulŭ dv. onorătorŭ a servi de organŭ alŭ Academieĭ față cu raportulŭ d-luĭ Secretarŭ generalŭ asupra lucrărilorŭ de peste anŭ, Comisiunea d-v. îșĭ face o datorie de a exprime înainte de tóte adânca și viua părere de rĕŭ, ce amŭ resimțitŭ cu toțiĭ, la trecerea din viață a venerabiluluĭ nostru membru onorarŭ, Generalulŭ *G. Adrianŭ.*

«Generalulŭ *Adrianŭ* a fostŭ nu numaĭ unŭ bunŭ soldatŭ, înălțatŭ din stratulŭ poporuluĭ prin meritele sale la cea maĭ de sus tréptă a ierarchieĭ militare, dar avea și o inimă cu vibrațiunĭ patriotice, sentimente nobile pentru totŭ ce i se părea menitŭ a ridica nivelulŭ moralŭ, cultura iubituluĭ poporŭ din sînulŭ căruia eșise!

«Acéstă țintă o urmăriaŭ numerósele darurĭ, cu carĭ în viéță ne-a înavuțitŭ biblioteca, și totŭ acéstă țintă nestrămutată a avut'o nobilulŭ sĕŭ sufletŭ, când a lăsatŭ prin testamentŭ o bună parte din averea sa (150.000 leĭ) — adunată într'o viéță onestă — pentru a se clădi în capitala țĕreĭ o *șcólă comunală,* care să pórte numele sĕŭ!

«Nu însemnéză acésta a voi ca și după mórte fibrele inimeĭ sale să remână în legătură cu rădĕcinile tarĭ și vînjóse ale trunchiuluĭ poporanŭ mare și plinŭ de viéță din care rĕsărise?!

«Astŭ-felŭ Generalulŭ *Adrianŭ* va continua a trăi de o viéță morală

și după percurgerea cercului activităței pămîntescĭ, căcĭ mijlócele lăsate de dînsulŭ în serviciulŭ bineluĭ comunŭ vorŭ provoca pentru totŭdeauna o mișcare de propășire culturală în mijloculŭ națiuneĭ sale.

«Dacă trecerea Generaluluĭ *Adrianŭ* în amintirea recunoscĕtóre a generațiunilorŭ, ce se vorŭ scurge, va fi dar rĕsplata mărinimóseĭ sale figurĭ, pentru noĭ și pentru țéra acésta va fi o mângâere de perderea suferită în persóna sa.

«Academia ĭea actŭ cu plăcere de lucrările sub formă de desbaterĭ administrative și sciințifice, citirĭ de memoriĭ, comunicațiunĭ și conferențe, sĕvêrșite în ḑiua de Vinerĭ a sĕptĕmânelorŭ strecurate de la încetarea sesiuneĭ generale a anuluĭ trecutŭ pînă la începerea sesiuneĭ din anulŭ acesta, lucrărĭ carĭ deștéptă unŭ interesŭ din ce în ce maĭ viŭ și la carĭ aŭ contribuitŭ maĭ mulțĭ dintre onorabiliĭ noștri colegĭ.

«Despre d-niĭ membriĭ corespondențĭ, carĭ aŭ luatŭ parte la acésta, credemŭ bine a face o anume mențiune.

«D-lŭ profesorŭ *Gr. Tocilescu* a urmatŭ precum face de maĭ mulțĭ anĭ — a da instituțiuneĭ nóstre cu multŭ zelŭ contingentulŭ sĕŭ conferențiarŭ, iar distinsulŭ chimistŭ, d-lŭ profesorŭ *C. Istrati,* immediatŭ după alegerea sa de membru corespondentŭ în sesiunea generală a anuluĭ 1889, s'a grăbitŭ a face Academieĭ în ședința de la 21 Aprilie o conferința fórte interesantă asupra serieĭ *franceinelorŭ* descoperite de d-sa.

«Amintindŭ acésta nu putemŭ decât a exprime dorința ca conferințele să se generaliseze cât maĭ multŭ. Ele arŭ deveni astŭ-felŭ unŭ puternicŭ mijlocŭ de propagarea cultureĭ și arŭ contribui la deșteptarea în publiculŭ românŭ a simțuluĭ și a unuĭ interesŭ cât maĭ viŭ pentru cestiunĭ și fapte din domeniulŭ literarŭ și alŭ sciințeĭ, simțŭ și interesŭ carĭ constituescŭ semnulŭ distinctivŭ alŭ societățilorŭ lumeĭ culte.

«Părerea Secțiuneĭ istorice, espresă în cursulŭ sesiuneĭ generale a anuluĭ precedentŭ comunicată și plenuluĭ Academieĭ într'una din ședințele eĭ de atuncĭ, părere care consta în a se reproduce pe pereții interiorĭ aĭ mânăstireĭ *Treĭ-Ierarchĭ* din Iașĭ, două tablourĭ, representându *Sinodulŭ întregeĭ ortodoxiĭ,* ținutŭ în acelŭ sântŭ locașŭ la 1641, și *adunarea pentru desrobirea vecinilorŭ* din anulŭ 1749, de óre ce ea a fostŭ încuviințată de plenulŭ Academieĭ prin alegerea cu acea ocasiune a uneĭ

Comisiunĭ, care să studieze de aprópe acea propunere şi să facă o relaţiune, prin care concepţiunea Secţiuneĭ istorice să capete o formă maĭ precisă şi maĭ desvoltată: faţă cu acésta nu rĕmâne decât ca menţionata Comisiune—acum maĭ alesŭ, când este terminată şi restaurarea interióră a monumentuluĭ architecturalŭ alŭ luĭ *Vasile Lupu*—să vină cu raportulŭ aşteptatŭ, şi acésta cu atâtŭ maĭ curêndŭ cu câtŭ ceĭ treĭ onorabilĭ colegĭ, carĭ o compunŭ, aparţinŭ Secţiuneĭ de la care a purcesŭ iniţiativa părereĭ în cestiune.

«Este decĭ învederatŭ, că numaĭ atuncĭ Academia se va puté pronunţa hotărîtorŭ şi definitivŭ şi va puté, cu autoritatea plenuluĭ eĭ, să emită unŭ votŭ, prin care să fie rugatŭ onorabilulŭ Guvernŭ a lua mĕsurĭ pentru esecutarea celorŭ două tablourĭ cu ocasiunea decoraţiuniĭ interne a *Treĭ-Sfetitelorŭ*.

«In adevĕrŭ, biserica Treĭ-Ierarchĭ este ca monumentŭ architectonicŭ nu numaĭ alŭ doilea după Curtea de Argeşŭ, dar şi celŭ din urmă venitŭ ca atare, rangŭ pe care-lŭ păstréză până astădĭ.

«Iar în privinţa însemnătăţiĭ eĭ istorice nicĭ o alta n'o întrece. Abĭa construită, n'a fostŭ ea care a datŭ asilŭ primuluĭ sinodŭ bisericescŭ? Apoĭ prin câte încercărĭ n'a trecutŭ! Unŭ incendiŭ cu vre-o 20—30 de anĭ maĭ târdiŭ ĭ-a arsŭ acoperemîntulŭ. Răsbóiele din a doua jumĕtate a véculuĭ XVII şi începutulŭ véculuĭ XVIII ĭ-aŭ atrasŭ iluştri visitatorĭ, între carĭ pe Sobieski la 1680 şi pe *Petru celŭ Mare*. La 1749 iarăşĭ a servitŭ de locaşiŭ de întrunire pentru desrobirea vecinilorŭ. In 1821 a plecatŭ din ea căpitanulŭ Eterieĭ, *Ipsilanti*. In fine, la 1837, a fostŭ visitată de învĕţaţiĭ şi artiştiĭ escursioniştĭ aĭ luĭ *Demidoff*, care în opera sa: «*Voyage dans la Russie méridionale*», vorbindŭ despre *Treĭ-Ierarchĭ*, dice că «pe dinăuntru era la începutŭ strălucitóre de aurŭ» p. 208 «cette riche chapelle fut d'abord toute dorée à l'intérieur»).

«Nu sunt acestea titlurĭ în de ajunsŭ pentru ca *Treĭ-Sfetitele* să devină din noŭ cea ce aŭ fostŭ, unŭ giuvaerŭ architectonicŭ şi picturalŭ?!

«O repeţimŭ, Academia nu se póte îndoi unŭ momentŭ că onorabilulŭ Guvernŭ va binevoi a-ĭ împlini dorinţa.

«Academia a avutŭ mulţumirea să vadă, că Guvernulŭ a ţinutŭ sémă de părerea eĭ în cestiunea Congresuluĭ etnograficŭ, pe care persóne ne-

autorisate ilŭ improvisaseră a se ţiné la noĭ în cursulŭ acestuĭ anŭ, fără scirea Guvernuluĭ şi a municipalităţiĭ capitaleĭ şi fără ca maĭ înainte să fie luată cea maĭ mică înţelegere cu autorităţile competente, întru cât oportunitatea şi împrejurările nóstre permitŭ a se face acésta cu onórea ţĕreĭ şi în profitulŭ sciinţeĭ etnografice.

«Constatămŭ cu satisfacţiune tipărirea în cursulŭ anuluĭ expiratŭ a *Analelorŭ*, Partea I, Tom. XI, cuprindêndŭ *partea administrativă şi desbaterile* anuluĭ 1888—89, precum şi cea ce a eşitŭ la lumină saŭ este în cursŭ de publicaţiune şi care constitue saŭ are să constituéscă Tom. X şi XI cu Memoriele Secţiuneĭ istorice, sciinţifice şi literare.

«Numaĭ cu privire la următórele scrierĭ în cursŭ de tipărire saŭ despre carĭ raportulŭ d-luĭ Secretarŭ generalŭ ne spune, că aŭ a se publica în anulŭ viitorŭ, credemŭ folositorŭ a atrage prin câte-va observaţiunĭ luarea aminte a plenuluĭ Academieĭ.

«a) Din traducerea luĭ *Herodotŭ,* cu care—în urma premiuluĭ obţinutŭ în anulŭ 1886 — a fostŭ însărcinatŭ d-lŭ *D. I. Ghica*, s'a tipăritŭ în anulŭ expiratŭ de la cóla 13 pînă la 16, care reproduce textulŭ istoriculuĭ elenŭ pînă la capit. 142. Avemŭ dar dinaintea nóstră, de aprópe 5 anĭ de când a începutŭ publicaţiunea traduceriĭ, numaĭ două treimĭ ale cărţiĭ I. —Ar fi de doritŭ ca acéstă însemnată traducţiune, înzestrată cu note bogate, să se maĭ activeze, pentru a o vedé terminată câtŭ maĭ curêndŭ posibilŭ spre satisfacţiunea Academieĭ, a însuşĭ autoruluĭ eĭ şi a publiculuĭ studiosŭ, care o aşteptă.

«b) *Ţĕranulŭ românŭ* alŭ d-luĭ *Gr. Tocilescu,* premiatŭ de Academie, în anulŭ 1882, a fostŭ luatŭ de d-lŭ autorŭ pentru a-lŭ revedé încă din anulŭ 1884.—Fiindŭ-că meritosulŭ autorŭ a terminatŭ de maĭ multŭ timpŭ revisuirea şi completarea eĭ, şi subiectulŭ ce tratéză, alesŭ şi pusŭ la concursŭ de însăşĭ Academia, presintă unŭ interesŭ din cele maĭ ardente sociale pentru noĭ Româniĭ, socotimŭ că este timpulŭ ca acéstă importantă operă să fie în fine dată câtŭ maĭ curêndŭ în circulaţiune.

«*c) Catalogulŭ monumentelorŭ epigrafice şi sculpturale* din Museulŭ naţionalŭ de anticităţĭ, de d-lŭ Gr. Tocilescu, a fostŭ proiectatŭ a se tipări încă din anulŭ 1882. Cu clişeurile acesteĭ lucrărĭ s'aŭ cheltuitŭ deja în acelŭ anŭ (când s'aŭ făcutŭ de d-lŭ Socecŭ şi 12 specimene gratis)

leĭ 1.294,50 b., pe lângă carĭ s'aŭ maĭ adăogitŭ în 1877 şi 1885 leĭ 500 şi leĭ 1.000 pentru redactarea textuluĭ monumentelorŭ şi pentru tipărire, în totalŭ leĭ 2.794,50 b. In faţa acestorŭ cheltuelĭ dejá făcute, şi în vedere că publicaţiunea pregătită este de o importanţă şi necesitate necontestată, noĭ suntemŭ de părere, că nu maĭ este timpŭ de întârḑiere cu darea la lumină a monumentelorŭ din Museulŭ naţionalŭ.

«*d) Flora Dobrogeĭ* a colegului nostru *Dr. D. Brândză* a rĕmasŭ asemenea să se tipărescă în cursulŭ anuluĭ viitorŭ. — Causa pentru care autorulŭ însuşĭ n'a lăsatŭ să se publice până acum acéstă lucrare, care încă de la încoronarea eĭ în 1887 a fostŭ recunoscută de o însemnată valóre sciinţifică de către unulŭ din ceĭ maĭ competenţĭ în materie colegĭ aĭ noştri, este dorinţa laudabilă de a transforma *Flora Dobrogeĭ* în *Flora Românieĭ.* Faţă cu acéstă năzuinţă, când scimŭ că autorulŭ *Floreĭ Dobrogeĭ* s'a consacratŭ uneĭ lucrărĭ cu multŭ maĭ grele şi că-şĭ face din ea preocupaţiunea de tóte orele, Academia, credemŭ, departe de a fi nemulţumită, nu póte decât a saluta în perspectivă opera sciinţifică îndoitŭ de onorătóre pentru autorŭ şi de preţiósă pentru învĕţatulŭ corpŭ, din care face parte, operă care va puté vedé lumina în cursulŭ anuluĭ care va urma.

«*e)* Tomuluĭ II alŭ *Psaltireĭ Diaconuluĭ Coresi,* din care colegulŭ nostru d-lŭ *B. P. Hasdeŭ* a tipăritŭ patru micĭ cóle în anulŭ 1887—88, nu i s'a pututŭ da nicĭ anulŭ încetatŭ cursŭ maĭ departe de publicaţiune. Este de doritŭ ca puterile şi timpulŭ să permită colegului nostru — şi altŭ-felŭ atâtŭ de împovoratŭ cu sarcine grele în serviciulŭ Academieĭ — a duce la bunŭ capĕtŭ şi acéstă lucrare atâtŭ de interesantă, producţiune literară a secoluluĭ nostru XVI.

«*f) Magnum Etymologicum Romaniae,* întreruptŭ în mersulŭ sĕŭ prin faptulŭ, că o nenorocire a venitŭ să isbéscă pe autorulŭ acesteĭ marĭ lucrărĭ în afecţiunile sale de părinte, promite a-şĭ relua avêntulŭ vigurosŭ de maĭ 'nainte, după cum amŭ avutŭ deja probe în şedinţa de la 2 Febr. trecutŭ, şi a pune la locŭ perderea, ce starea abătută de durere a autoruluĭ îĭ făcuse cu neputinţă a evita.

«Academia nu póte decât a simţi adâncă satisfacţiune de continuarea *Publicaţiunilorŭ Hurmuzaki* şi de resultatulŭ cercetărilorŭ istorice în-

treprinse. Incontestabilŭ ele constituescŭ o operă monumentală, care face fala Academieĭ în ţéră şi în străinĕtate.

«Fără a enumĕra în parte tomurile tipărite ale acesteĭ colecţiunĭ şi cele pe cale de a se tipări, şi a face anume menţiune de diferitele archive din carĭ s'aŭ decopiatŭ însemnatulŭ numĕrŭ de documente atâtŭ de preţióse pentru trecutulŭ ţĕrilorŭ române, cea ce se află expusŭ sistematicŭ în raportulŭ Secretaruluĭ nostru generalŭ, nu putemŭ a nu releva cu satisfacţiune noulŭ isvorŭ de documente — iarăşĭ privitorŭ la istoria patrieĭ române—pe urma căruia s'a datŭ anulŭ trecutŭ, şi ne promite — cu mĕsurile ce s'aŭ luatŭ pentru decopiare—o recoltă fórte îmbelşugată şi de unŭ fórte mare preţŭ: voimŭ a vorbi de documentele din Constantinopole resultate din relaţiunile cu ţĕrile române în cursŭ de maĭ multe secole.

«Cu tóte acestea, pentru a da o idee generală de importanţa tipăriturilorŭ de până acum a publicaţiunilorŭ istorice Hurmuzaki, Comisiunea îşĭ face o plăcere de a indica după resumatulŭ raportuluĭ generalŭ, că numĕrulŭ volum. în 4° apărute şi carĭ cuprindŭ *documente istorice privitóre la Istoria Românilorŭ*, este de 15, cu 1.277 cóle şi 8.715 documente, din carĭ 2.717 de ale luĭ Hurmuzaki, iar 5.998 adunate de Academie, pe când *Fragmentele* în germană (Fragmente zur rumaenischen Geschichte) ale luĭ Hurmuzaki, tipărite în 8°, cuprindŭ cincĭ tomurĭ cu 125 cóle, iar în traducere română unŭ tomŭ de 34 cole.

«Aceste singure cifre sunt de ajunsŭ, Domnĭ Colegĭ, spre a atrage favórea publicului şi încuragiarea cu mijlóce maĭ largĭ din partea Parlamentuluĭ ţĕreĭ.

«Noĭ sperămŭ, că înaltulŭ corpŭ legislativŭ va menţine celŭ puţinŭ mijlócele puse până aci la disposiţiunea Academieĭ pentru publicarea unorŭ opere atâtŭ de marĭ şi de costisitóre.

«Academia trebue să se bucure, că nicĭ în anulŭ trecutŭ nu s'a curmatŭ înavuţirea bibliotecei şi a colecţiunilorŭ sale scienţifice, precum s'a pututŭ vedé din relaţiunea Comisiuniĭ biblioteceĭ.

«Academia nu póte decât a exprima viuele sale mulţumirĭ d-luĭ profesorŭ *C. Erbicénu* pentru preţiosulŭ darŭ alŭ *Tetravangheluluĭ* romă-

nescŭ de Diaconulŭ *Coresi* din anulŭ 1560, uniculŭ exemplarŭ întregŭ din acéstă carte, care a fostŭ găsitŭ de d-sa la mânăstirea Ciolanulŭ.

«Nu maĭ puținŭ Academia se simte datóre a aduce omagie de mulțumire dómneĭ *Esmeralda Cimara*, născută Balș, pentru numerósele documente istorice din secolele XV—XIX, dăruite de d-sa cu generositate Instituțiuneĭ nóstre.

«Academia trebue să se felicite, Domnĭ Colegĭ, că, grație solicitudineĭ Guvernuluĭ și în specialŭ binevoințeĭ Ministruluĭ Instrucțiuneĭ publice, se póte muta într'unŭ localŭ propriŭ, unde biblioteca și colecțiunile sale vorŭ puté fi așezate în largulŭ lorŭ și prin urmare puse maĭ la îndemâna acelora carĭ vorŭ dori a le cerceta și profita de tesaurele cuprinse în ele.

«In numele Comisiuneĭ, Raportorŭ *N. Quintescu*.»

In urma unorŭ observațiunĭ făcute de d-niĭ *Gr. Cobălcescu* și *Gr. Stefănescu*, și după esplicările date de d lŭ raportorŭ *N. Quintescu*, Academia iea actŭ de cuprinsulŭ raportuluĭ.

La ordinea ḑileĭ fiindŭ completarea Comisiuniĭ însărcinate cu cercetarea cărțilorŭ presentate la concursulŭ premiuluĭ Asociațiuneĭ Craiovene, se alege membru în acéstă Comisiune d-lŭ *V. A. Urechiă*.

ȘEDINȚA DIN 13 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu*.

D-lŭ Președinte comunică Academieĭ că a primitŭ însciințare de la d-lŭ membru *A. Romanŭ* că nu va puté lua parte la lucrările Academieĭ, suferindŭ de o bólă de ochĭ.

Se presintă din partea d-luĭ Dr. Victorŭ Babeșiŭ publicațiunile sale: «Studiŭ asupra filtrelorŭ de nisipŭ și a apeductuluĭ de la Bîcu» și «Studiŭ asupra hemoglobinurieĭ bacteriene a bouluĭ.»

D-lŭ D. Sturdza presintă din partea Princeseĭ Alina Ştirbeiŭ, Biblia în traducere germană făcută de Luther, tipărită la Frankfort am Main la 1585. D-lŭ Preşedinte exprimă donatorilorŭ mulţumirĭ.

ŞEDINŢA DIN 14 MARTIE 1890.

Preşedinţa d-luĭ *B. P Hasdeŭ.*

D-lŭ membru corespondentŭ şi bibliotecarŭ I. Bianu presintă două manuscripte vechĭ dăruite Acedemieĭ şi, anume:

Ciasosloveţ, tradusŭ din limba slavonă în cea română şi scrisŭ la 1669 de Popa Florea, lăcuitoriŭ în Criştelic (Transilvania). Inceputulŭ şi sfîrşitulŭ manuscrisuluĭ sunt perdute. Este dăruită de preotulŭ Grigorie Crăciunaşŭ din satulŭ Ciubanca din Transilvania.

Evangheliile scrise pe pergamentŭ în limba slavonă. Inceputulŭ, sfîrşitulŭ, precum şi foĭ intermediare sunt perdute. In volumŭ se află două notiţe posteriórе scrieriĭ textuluĭ: una de la anulŭ 7121 (1613), în dilele luĭ Ştefanŭ Tomşa, Domnulŭ Moldoveĭ; cea-laltă notiţă de la anulŭ 1673 (7182) Novembre 4, scrisă de Diaconulŭ Ursu din Sucéva, spune că acéstă Evanghelie a rescumpĕrat'o Popa Vasilie de la Sucéva de la nisce Leşĭ cu 16 leĭ bătuţĭ «când aŭ venitŭ Leşiĭ la Sucéva, când aŭ bătutŭ Leşiĭ tabăra cea turcéscă la Hotinŭ, în dilele luĭ Ştefanŭ Voevodŭ sin Petreceĭco, când aŭ venitŭ 12 Hatmanĭ leşescĭ în ţară şi aŭ adusŭ pe Constantinŭ Vodă la Sucéva să-lŭ pue Domnŭ în Ţéra Munteneścă.»

Acestŭ manuscrisŭ îlŭ dăruesce preotulŭ Zaharia Popŭ din comuna Huzmezeŭ în Transilvania.

Se decide a se exprima donatorilorŭ mulţumirĭ şi a li se trimete în schimbŭ din publicaţiunile Academieĭ.

ȘEDINȚA DIN 15 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ Președinte comunică că a primitŭ înscIințare de la d-lŭ Prefectŭ alŭ Palatuluĭ că M. S. Regele și A. S. R. Principele Ferdinand vorŭ binevoi a asista la ședința Academieĭ Vinerĭ 16 ale curenteĭ.

D-lŭ *N. Ionescu* propune ca Academia să profite de ocasiunea acéstă, conferindŭ A. S. R. Principeluĭ Ferdinand titlulŭ de Membru Onorarŭ.

Adunarea primesce propunerea d-luĭ *N. Ionescu.*

D-lŭ Președinte proclamă pe A. S. R. Principele Ferdinand de membru onorarŭ.

D-lŭ *P. Poni* presintă din partea d-luĭ D. Negreanu cincĭ publicațiunĭ asupra unorŭ cestiunĭ din sciințele fisice.

D-lŭ Președinte exprimă donatoruluĭ mulțumirile Academieĭ.

ȘEDINȚA DIN 16 MARTIE 1890.

Președința **M. S. Regeluĭ,** presințĭ fiindŭ **M. S. Regina** și **A. S. R. Principele Ferdinand.**

D-lŭ Președinte *M. Kogălniceanu* salută pe MM. LL. Regele și Regina, adresându-le următórea alocuțiune:

«*Sire,*

«Academia și-a luatŭ începutulŭ sub gloriósa Domnie a Majestățeĭ Vóstre. De aci datéză nascerea eĭ, întemeierea eĭ, crescerea eĭ.

«Primindŭ președința Academieĭ și luândŭ Insușĭ parte la lucrările nóstre, Majestatea Vóstră ațĭ întăritŭ încă maĭ multŭ acéstă instituțiune, pe când presența Majestățeĭ Sale Regineĭ, alŭ căreia geniŭ s'a vestitŭ preste

hotarele Românieĭ, a înălțatŭ Academia în ochiĭ tuturora, dându-ĭ o splendóre netăgăduită.

«Astăḑĭ avemŭ fericirea a primi în sînulŭ acestuĭ însemnatŭ institutŭ culturalŭ pe Moștenitorulŭ Tronuluĭ.

«Noĭ, bětrâniĭ, ne ducemŭ: dar salutămŭ cu bucurie pe junele Principe, ale căruĭ forțe ne vorŭ întineri în restulŭ ḑilelorŭ nóstre și vorŭ îmbărbăta la muncă pe ceĭ carĭ rĕmânŭ în urma nóstră.

«Sire, Din momentulŭ în care ațĭ îmbrățișatŭ causa română și ațĭ luatŭ asupră-Vĕ frumósa misiune de a conduce poporulŭ românŭ, Majestatea Vóstră ațĭ fostŭ, la noĭ, protectorulŭ sciințeĭ și alŭ artelorŭ. Suntemŭ sigurĭ că vlăstarulŭ familieĭ Hohenzollern, care începe a lucra și elŭ la edificiulŭ naționalŭ, va rĕmâné credinciosŭ datinelorŭ ilustreĭ Sale familiĭ și căieĭ deschise de Majestatea Vóstră, ocrotindŭ desvoltarea culturei naționale.

«Mĕ oprescŭ aci: însă nu potŭ să nu aducŭ aminte, că o rĕsplătire frumósă Vĕ aștéptă, Sire, precum și pe prea grațiósa nóstră Regină și pe Nepotulŭ Vostru, Moștenitorŭ alŭ Tronuluĭ, pentru protecțiunea ce dațĭ Academieĭ; căcĭ este sciutŭ, că sciința, literele și artele nu aŭ fostŭ nicĭ odata ingrate pentru Suveraniĭ, carĭ le-aŭ îmbrățișatŭ.

«Aclamămŭ dar cu o mare bucurie în mijloculŭ Academiei pe Principele Moștenitorŭ ca colegŭ și conlucrătorŭ în întinsulŭ domeniŭ alŭ sciințeĭ.»

M. S Regele a binevoitŭ a rĕspunde prin următórele cuvinte :

«Mulțumimŭ din totŭ sufletulŭ pentru cuvintele pline de simțire ce «d-vóstră Ne adresațĭ în numele Academieĭ.

«In fie-care anŭ, Regina și Eŭ, venimŭ cu o reînnoită și vie mulțumire «în mijloculŭ d-vóstră, unde aflămŭ totŭ-dea-una o primire așa de călduc«rósă. De astă dată mulțumirea Mea e cu atâtŭ maĭ mare, că introducŭ «în sinulŭ Academieĭ pe iubitulŭ Meŭ Nepotŭ, pe Moștenitorulŭ Tronuluĭ. «Invĕțândŭ de timpuriŭ frumósa limbă românéscă și prețuindŭ de pe acum «istoria națională, atâtŭ de bogată în evenimente marĭ și gloriόse, Elŭ «este în stare a cunósce desvoltarea și propășirea Statuluĭ Românescŭ, «faptele însemnate ale trecutuluĭ, renascerea poporuluĭ nostru. Avêndŭ

«acum pe Moștenitorulŭ Meŭ lângă Mine, voiŭ deștepta și voiŭ încăldi ne-
«contenitŭ în inima Sa simțemîntulŭ datorieĭ către Țéră și a iubireĭ de
«Patrie, pentru ca la timpulŭ sěŭ să pótă ocupa cu vrednicie loculŭ înaltŭ,
«de unde e chematŭ să fie unŭ apěrătorŭ convinsŭ alŭ instituțiunilorŭ
«Țěreĭ, unŭ sprijinitorŭ plinŭ de rîvnă și înfocatŭ alŭ limbeĭ și alŭ litera-
«tureĭ românescĭ pe care am îmbrățișat'o cu atâta statornicie și dragoste
«din diua când numele Meŭ a fostŭ înscrisŭ în fruntea Academieĭ.

«Acéstă onóre o potŭ rěsplăti numaĭ prin o voință hătărîtă de a face
«ce este în puterea Mea, ocrotindŭ sciințele și împodobindŭ istoria națio-
«nală prin fapte vrednice ale némuluĭ românescŭ.

«Totŭ-deauna-Mi amintescŭ cuvintele luĭ Propertius, amiculŭ luĭ
«Ovidiu: «in magnis voluisse sat est.»

M. S. Regele, terminândŭ, a binevoitŭ a da cuvîntulŭ *A. S. Regale Principeluĭ Ferdinand,* care a adresatŭ Academieĭ următorulŭ discursŭ :

«*Domnilorŭ,*

«Cu inima pětrunsă de recunoscință am ascultatŭ cuvîntarea prea iu-
«bituluĭ Meŭ Unchiŭ și la rêndulŭ meŭ, dar numaĭ îndemnatŭ de Regele,
«îndrăznescŭ a rosti câte-va cuvinte înaintea acesteĭ adunărĭ de bărbațĭ
«învěțațĭ, în mijloculŭ cărora pentru întâia óră am onóre de a mě afla.

«Este în acelașĭ timpŭ și o datorie din parte-mĭ a lua cuvîntulŭ spre a
«exprima adânculŭ meŭ sentimentŭ de recunoscință pentru marea di-
«stincțiune ce Academia mĭ-a făcutŭ, proclamându-mě ca Membru Onori-
«ficŭ alŭ acestuĭ înaltŭ așezămîntŭ de cultură națională, unde tinerețea
«mea neîncercată să se călěuzéscă de neperitórele luminĭ ale sciințeĭ.

«Am avutŭ fericirea că s'aŭ îngrijitŭ de timpuriŭ a mě învěța frumósa
«limbă românéscă, și mĭ-a fostŭ dragŭ să o învěțŭ, pentru că ea mĭ-a
«înlesnitŭ cunóscerea de aprópe a literatureĭ populare, a datinelorŭ, obi-
«ceiurilorŭ, dar maĭ alesŭ a bogateĭ istoriĭ a némuluĭ românescŭ.

«Am putută citi și înțelege astŭ-felŭ numerósele publicațiunĭ ale Aca-
«demieĭ, carĭ mĭ-aŭ arětatŭ cât de multŭ s'a făcutŭ pentru propășirea
«sciințelorŭ și literelorŭ în România. De câte orĭ am avutŭ aceste scrierĭ

«înaintea ochilorŭ, am zăritŭ ca o vedenie minunată icóna Ţĕreĭ însăşĭ; «licărindŭ altă dată ca o schîntee luminósă pe cerulŭ rĕsăriteanŭ, crescù «de atuncĭ din ḑi în ḑi, se mărì plină de vlagă şi de fală, ca o stea cu raze «limpeḑĭ pe malurile Dunăreĭ şi ţĕrmulŭ Măreĭ Negre.

«Iubitulŭ meŭ profesorŭ, d-lŭ Păunŭ, mĭ-a insuflatŭ neîncetatŭ dra-«goste pentru istoria naţională, încredinţatŭ fiindŭ că spre a puté sci bine «cine e şi cât preţuesce unŭ poporŭ, trebue negreşitŭ şi maĭ presusŭ de «tóte să se cunóscă trecutulŭ sĕŭ. De aceea m'am îndeletnicitŭ de a citi «cu multă luare aminte monumentele nóstre istorice.

«Datorescŭ şi eŭ ca toţĭ Româniĭ o vie recunoscinţă d-luĭ Kogălni-«ceanu, astăḑĭ venerabilulŭ Preşedinte alŭ Academieĭ, şi care m'a întêm-«pinatŭ cu aşa de bine simţite cuvinte, căcĭ prin culegerea şi tipărirea «cronicelorŭ nóstre mĭ-a uşuratŭ apropiarea de aceste comorĭ de marĭ «învĕţăminte, isvóre nesecate de fapte strălucite şi de mândrie naţională.

«Cum să nu fimŭ óre mândri, când citindŭ acolo despre luptele vite-«jescĭ şi glorióse cu toţĭ ceĭ maĭ cumpliţĭ aĭ noştri vrăjmaşĭ, când întêl-«nimŭ numele şi faptele atâtorŭ Voevoḑĭ însufleţiţĭ de iubirea de moşie «până la jertfă? In tóte vremile aŭ trăitŭ Românĭ, şi pe tronu şi în rên-«durile poporuluĭ, carĭ nu aŭ uitatŭ, precum ḑice Ienăchiţă Vacărescu:

«Cres ·erea limbeĭ româneseĭ
«Şi-a patrieĭ cinstire.»

«Câte lucrurĭ de celŭ maĭ mare interesŭ nu am găsitŭ, cu o firéscă şi «iertată mirare pentru mine, în toţĭ cronicariĭ, dar maı cu sémă în ceı «doĭ maĭ de frunte, Mironŭ Costinŭ şi Ioanŭ Neculcea! Cu deosebire Ne-«culcea m'a fermecatŭ cu limba-ĭ curată, cu stilŭ împodobitŭ cu icóne «pipăite şi cu aşa de sănĕtóse poveţe. Cele patru-ḑecĭ şi două de *cuvinte* «— cum le numesce elŭ de la începutulŭ cronicеĭ sale, sunt ca o gale-«rie de cadre micĭ, dar cu măestrie zugrăvite, pe carĭ ochiulŭ nu se maĭ «satură privindu-le. Câte chipurĭ viĭ, fapte, legende, cugetărĭ înţelepte în «fie-care din ele!

«Atuncĭ am înţelesŭ cum şi de ce elŭ a insuflatŭ talentulŭ unuĭ Alec-«sandri, unuĭ Bolintineanu. Dintre tóte însă mĭ-aŭ datŭ de ganditŭ viaţa «şi întêmplările luĭ Milescu-Cârnulŭ, învĕţătorulŭ luĭ Petru-celŭ-Mare, pur-«tătorulŭ numeluĭ românŭ până în Suedia, unde scria latinesce; şi până

«în China — Țara Chitailorŭ — ca solŭ alŭ Rusieĭ; și când acésta? In «tr'unŭ timpŭ în care puținĭ s'arŭ fi gânditŭ că în România se potŭ des-«volta asemenea ómenĭ învĕțațĭ și cu înalte destoinicii sufletescĭ. Apoĭ «dacă acum două, treĭ sute de anĭ foculŭ sântŭ alŭ sciințeĭ ardea cu «atâta lumină în țara nóstră, din sînulŭ căreia se născea unŭ Petru Cer-«celŭ, domnŭ întregŭ la minte și poetŭ plăcutŭ, apoĭ Cantemirii, unulŭ «istoriografŭ mare, altulŭ poetŭ nu maĭ puținŭ mare; unŭ Neagoe Ba-«sarabŭ care înalță, pe malulŭ Argeșuluĭ, celŭ maĭ măreţŭ locașŭ Dum-«nedeescŭ, vestitŭ în tótă lumea; — cum să nu punemŭ cea maĭ nestră-«mutată credință în viitorulŭ Țĕrcĭ nóstre, binecuvîntată de Dumnedeŭ, «în care nicĭ împilările dușmanilorŭ, nicĭ întunericulŭ unorŭ vremĭ amare, «n'aŭ pututŭ năbuși isbucnirea geniuluĭ naționalŭ. Când privescŭ înapoĭ «la șirulŭ atâtorŭ fapte mărețe, pilde și dovedĭ viĭ, ale puterilorŭ nému-«luĭ românescŭ, cum să nu fiŭ mândru că sórta m'a adusŭ în acéstă fru-«mósă țéră, înzestrată cu atâtea darurĭ și cu mare viitorŭ. Mĕ voiŭ «sili dar neîncetatŭ a învĕța, a mĕ lumina și a asculta povețe bune spre «a puté fi folositorŭ noueĭ mele patriĭ, care m'a întêmpinatŭ cu atâta căl-«dură, arĕtându-mĭ atâta iubire.

«O dovadă nouă, cu deosebire măgulitóre pentru mine, am primit'o «astădĭ prin înscrierea mea ca Membru Onorificŭ alŭ Academieĭ. Încă «odată vĕ exprimŭ adânca mea mulțumire pentru acéstă înaltă distinc-«țiune de care mĕ voiŭ sili a mĕ arĕta pururea vrednicŭ.»

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* dă citire procesuluĭ-verbalŭ alŭ ședințeĭ precedente, în care *A. S. R. Principele Ferdinand* a fostŭ proclamatŭ de Membru Onorarŭ alŭ Academieĭ. — Procesulŭ-verbalŭ se aprobă.

M. S. Regele a binevoitŭ apoĭ a da cuvîntulŭ P. S. Sale *Ep. Melchisedec* spre a ceti memoriulŭ despre luptele bisericeĭ ortodoxe cu protestantismulŭ și în specialŭ cu Calviniștiĭ din Transilvania în secolulŭ XVII și despre sinódele ținute în Moldova la 1641 și 1645. Inainte de a ceti acestŭ memoriŭ P. S. Sa face următórea espunere introductivă:

«Cu toții trebue să recunóscemŭ adevĕrurile spuse de Principele moștenitorŭ alŭ Tronuluĭ.

«In adevĕrŭ, România în trecutulŭ sĕŭ, a avutŭ în tóte timpurile bărbațĭ marĭ și a luatŭ parte la evenimente însemnate ale lumeĭ. Precum patria nóstră nu a fostŭ străină de întêmplările politice, ast-felŭ ea a fostŭ conlucrătóre pe tĕrêmulŭ bisericescŭ.

«România ortodoxă — de susŭ până josŭ — a participatŭ la cele maĭ marĭ mișcărĭ din vécurile trecute în lumea creștină în genere și în ortodoxia rĕsăriténă în particularŭ.

«Istoria nóstră acum se lumineză prin descoperirile documentale ale bărbațilorŭ rîvnitorĭ de sciințe și iubitorĭ de națiune. Aceste descoperirĭ vorŭ face putinciósă de acum înainte scrierea istorieĭ naționale în tóte manifestațiunile eĭ.

«Cronicariĭ noștri aŭ făcutŭ marĭ serviciĭ păstrândŭ, în aducerea aminte a posterităţeĭ, întêmplările trecute; dar eĭ enumeră maĭ multŭ evenimentele politice. Puține însă ne spunŭ cronicariĭ despre viéța poporuluĭ, despre cultura națiuneĭ.

«In partea acésta biserica e cea întâiă care are unŭ mare titlu la atențiunea nóstră. In mișcarea bisericéscă cele dóue Sinóde din Moldova sunt nesce episóde însemnate ale vieţeĭ culturale românescĭ.

«Despre aceste Sinóde, fórte importante, puține ne spunŭ vechiĭ noștri istoricĭ. Letopisețele nu ne vorbescŭ nimicŭ despre dînsele. Cantemirŭ amintesce numaĭ în trécătŭ despre Sinodulŭ în contra iconoclastilorŭ, precum numesce Sinodulŭ din Iașĭ. Amĕnunte însă despre aceste sinóde aflămŭ în scriitoriĭ grecĭ și slavonĭ. Ele dovedescŭ viulŭ interesŭ ce lua ţéra la tóte afacerile ortodoxieĭ, maĭ multŭ importanța ţĕreĭ nóstre pentru întréga ortodoxie de pe acele timpurĭ. Putemŭ ḑice că nu se scie ce s'ar fi alesŭ de biserica ortodoxă, dacă Româniĭ nu ĭ-arŭ fi datŭ sprijinulŭ energicŭ materialŭ, moralŭ și politicŭ. România a ținutŭ capu sforțărilorŭ ce făceaŭ Calviniĭ și protestanțiĭ pentru a izbuti ca Româniĭ să se lepede de ortodoxie și să se plece spre credința lorŭ. România a ținutŭ atuncĭ în mânile eĭ sórta biserіceĭ ortodoxe.

«Acésta m'a îndemnatŭ a strînge datele constatătóre acesteĭ marĭ mișcărĭ și a scrie cursulŭ întêmplărilorŭ din aceste dóue Sinóde, din care în

unulŭ a luatŭ parte tótă Biserica ortodoxă, în altulŭ maĭ alesŭ Biserica românéscă.»

M. S. Regele suspendă ședința.

După redeschiderea ședințeĭ **M. S. Regele** binevoesce a da cuvîntulŭ d-luĭ *B. P. Hasdeŭ,* care citesce următórea dare de sémă despre *Etymologicum Magnum Romaniæ:*

«*Sire,*
«*Domnilorŭ Colegĭ,*

«Să spunŭ óre pentru ce a întârḑiatŭ aparițiunea *Etimologiculuĭ?* S'o spunŭ? Nu! Arŭ fi a sgândări o durere uriașă în inima mea. Și totușĭ așĭ sgândări-o, dacă ar fi numaĭ a mea, căcĭ atâta mângăere mĭ-a maĭ rĕmasŭ; dar nu voescŭ a deștepta o rană de același felŭ în alte pepturĭ . . . Maĭ bine tacŭ.

«Voiŭ spune numaĭ că am reînceputŭ a lucra, și voiŭ lucra fără pregetŭ cât timpŭ va arde candela, iar candela arde maĭ luminosŭ când e aprópe de a se stinge. După acéstă introducere, care e deja prea lungă pentru mine, trecŭ d'a dreptulŭ a cetì câte-va articole din partea inedită a Etimologiculuĭ. Voiŭ începe prin *aromescŭ*, voiŭ isprăvì prin *asfințescŭ.*»

D-lŭ *Hasdeŭ* cetesce apoĭ din lucrarea sa articolele despre cuvintele: *aromescŭ, Asan I, Asan II* și *asfințescŭ.*

M. S. Regele binevoesce apoĭ a da cuvîntulŭ d-luĭ *Dr. I. Felix,* care citesce memoriulŭ sĕŭ despre «Igiena la Expozițiunea universală dela Paris din anulŭ 1889.»

ȘEDINȚA DIN 17 MARTIE 1890

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

Se dă citire procesuluĭ-verbalu alŭ Secțiuneĭ istorice pentru ședința de la 8 Martie, prin care se propune a se publica în *Anale* memoriulŭ P. S. S. Ep. Melchisedec despre lupta bisericeĭ ortodoxe cu protestantismulŭ și despre sinódele ținute în Moldova la 1641 și 1645. — Propunerea se aprobă.

Se decide asemenea a se publica în *Anale* memoriulŭ d-luĭ Dr. Felix despre Igiena la Exposițiunea dela Paris din anulŭ 1889.

D-lŭ *Dr. D. Brândză* presintă, din partea d-luĭ Dr. Gr. Rômniceanu, următórele două publicațiunĭ: «Lecțiunĭ clinice asupra bólelorŭ chirurgicale ale copiilorŭ» și «Hôpital des Enfants. Service chirurgical. Compte-rendu relatif à ce service (de 1874 1888).»

D-lŭ Președinte esprimă donatoruluĭ mulțumirile Academieĭ.

D-lŭ *G. Barițiŭ* cere a fi înlocuitŭ în Comisiunea financiară.

Demisiunea d-luĭ Barițiŭ se primesce și se alege în loculŭ d-sale d-lŭ *V. Babeșŭ.*

D-lŭ *D. Sturdza* amintesce Academieĭ că în anulŭ viitorŭ se împlinescŭ 25 de anĭ de la urcarea pe tronulŭ Românieĭ a M. S. Regeluĭ Carol I. Tóte instituțiunile din țéră vorŭ serba acéstă aniversare și Academia va lua și dînsa parte la acele serbărĭ. Propune decĭ ca să se iea disposițiunĭ de acum pentru representarea Instituțiuneĭ nóstre.

D-lŭ *Hasdeŭ* observă că totŭ în anulŭ viitorŭ se împlinescŭ 25 de anĭ de la fundarea Academieĭ; astŭ-felŭ serbarea acestorŭ două aniversărĭ coincidândŭ, se unesce cu propunerea d-luĭ Sturdza de a se lua de acum disposițiunĭ în acéstă privință.

Se decide a se însărcina o Comisiune compusă din Președintele Academieĭ, Secretarulŭ generalŭ și câte unŭ membru din fie-care Secțiune, ca să formuleze o propunere spre acestŭ scopŭ.

D-lŭ *A. Papadopol-Calimachŭ* dă cetire următoruluĭ raportŭ alŭ Comisiuneĭ însărcinate cu studiarea cestiuneĭ de a se interveni pe lângă Guvernŭ ca să se represinte prin picturĭ murale în biserica Treĭ-Ierarchĭ de la Iașĭ sinodulŭ de la 1641 și adunarea obștéscă pentru desrobirea țĕranilorŭ de la anulŭ 1749:

«*Domnilorŭ Colegĭ,*

«Însărcinațĭ de d-vóstre a studia ce ar trebui să conțină pictura murală ce se propune a se face în biserica Treĭ-Ierarchĭ din Iașĭ, representândŭ sinodulŭ ținutŭ în acea biserică în ḍilele și după inițiativa Domnuluĭ Moldoveĭ Vasilie Lupu, la 1641, subscrișiĭ, consultândŭ documentele istorice din acele ḍile, socotimŭ că acéstă pictură comemorativă, spre a representa ședința de deschidere a sinoduluĭ, ar trebui să cuprindă următórele persóne:

«Ca președinte alŭ Sinoduluĭ pe:

1. Exarchulŭ Patriarchieĭ ecumenice Porfirie Mitropolitulŭ Nicheeĭ.

«Ca membri aĭ sinoduluĭ, pe:

2. Petru Movilă, Mitropolitŭ Kievuluĭ,
3. Varlaamŭ, Mitropolitulŭ Moldavieĭ,
4. Evloghie, Episcopulŭ Romanuluĭ,
5. Anastasie, Episcopulŭ Rădăuțilorŭ,
6. Gheorghie, Episcopulŭ Hușilorŭ,
7. Ieromonachulŭ Meletie Siriga, dascălŭ Bisericeĭ ecumenice,
8. Sofronie, Egumenulŭ mânăstireĭ Treĭ-Ierarhĭ și Rectorŭ Colegiuluĭ Vasilianŭ,
9. Isaia Trofimovicĭ, Egumenulŭ mânăstireĭ Sf. Neculae din Kiev,
10. Iosifŭ Kononovicĭ, Rectorŭ Colegiuluĭ Kievo-Movileanŭ,
11. Ignatie Oxenovicĭ, predicatorŭ de la Kiev.

«Apoĭ la o parte pe Vasilie Voevodŭ, Domnulŭ Moldoveĭ, cu boeriĭ sĕĭ aĭ Divanuluĭ,

Egumeniĭ mânăstirilorŭ din Moldova,

Clerŭ, laicĭ și publicŭ.

«Acésta este părerea nóstră în ce privesce compunerea tabloului.

«Pentru detaliĭ și fixarea vestmintelorŭ, posițiuneĭ persónelorŭ din ta-

bloŭ și reproducerea asemĕnăreĭ acelorŭ persóne ale cărora pórtrete se găsescŭ încă, să fie delegatŭ de Academie cine-va care să dea lămurirĭ pictoruluĭ ce va fi însărcinatŭ cu facerea acesteĭ picturĭ.

«Episcopŭ Melchisedec, N. Ionescu, A. Papadopol-Calimachŭ.»

D-lŭ *D. Sturdza* ḑice că în sesiunea trecută uniĭ membri aŭ vorbitŭ despre ideia de a se representa în biserica din noŭ restaurată a Treĭ-Ierarchilorŭ de la Iașĭ douĕ tablourĭ istorice, din carĭ unulŭ să represinte marele sinodŭ ortodoxŭ ținutŭ în acea biserică la 1641, și celalaltŭ să înfățișeze adunarea țĕreĭ de la 1749 pentru desrobirea vecinilorŭ. Atuncĭ d-sa a fostŭ de părere că nu este bine a se pune în biserică unŭ tabloŭ care să represinte o adunare laică, deși acéstă adunare este unŭ faptŭ istoricŭ de mare importanță. Din memoriulŭ cetitŭ de P. S. S. Melchisedec s'a vĕḑutŭ însă, că aŭ fostŭ douĕ sinóde, unulŭ la 1641 și altulŭ la 1645. P. S. Sa ḑice că nu se scie anume loculŭ, în care s'a ținutŭ alŭ doilea sinodŭ și înclină a crede că s'ar fi ținutŭ la Sucéva. Acestŭ sinodŭ de la 1645 este unŭ faptŭ istoricŭ de cea maĭ mare însemnătate, căcĭ întâia óră clerulŭ românescŭ din amĕndouĕ Principatele s'a unitŭ într'unŭ sinodŭ naționalŭ, după ce ceĭ doĭ marĭ Domnĭ Vasilie Lupulŭ și Mateiŭ Basarabŭ s'aŭ împăcatŭ între dînșiĭ, zidindŭ fie-care, ca semnŭ de împăcare, câte o biserică în țéra celuĭ-laltŭ: Mateiŭ Basarabŭ a ziditŭ Mânăstirea Soveja, Vasile Lupu biserica Stelea din Têrgoviște. Fiindŭ necesarŭ ca tabloulŭ care va representa sinodulŭ de la 1641 să aĭbă pereche, d-lŭ Sturdza crede că de la sine se impune ca alŭ doilea tabloŭ să represinte Sinodulŭ de la 1645.

D-lŭ *A. Papadopol-Calimachŭ* se unesce cu părerea d-luĭ Sturdza, dar observă că maĭ este unŭ tabloŭ vechiŭ, care represintă aducerea móștelorŭ S-teĭ Paraschiva la Iașĭ, și crede că ar trebui ca și elŭ să fie reprodusŭ.

P. S. S. Ep. Melchisedec se unesce și P. S. Sa cu ideia emisă de d-lŭ Sturdza. Sinodulŭ de la 1645 este fórte însemnatŭ și este fórte probabilŭ că la elŭ a luatŭ parte, dimpreună cu clerulŭ românescŭ din Muntenia, învĕțatulŭ boerŭ și cumnatŭ alŭ luĭ Mateiŭ Basarabŭ Udriște Năsturelŭ, la care Mitropolitulŭ Varlaamŭ a vĕḑutŭ pentru prima óră Catechismulŭ

calvinescŭ tipăritŭ în limba română la Belgrad în Transilvania. Aŭ fostŭ şi alte împrejurărĭ carĭ aŭ contribuitŭ spre a se da o mare importanţă aceluĭ sinodŭ; şi anume cu ocasiunea căsătorieĭ, la 1645, a Domniţeĭ Maria, fata luĭ Vasile Lupulŭ, cu Ianuş Radziwill, a venitŭ atuncĭ la Iaşĭ Mitropolitulŭ Petru Movilă de la Kiev. Totŭ atuncĭ s'a aflatŭ la Iaşĭ Meletie Sirigulŭ, pe care împrejurările l'aŭ silitŭ pe acelŭ timpŭ a veni în Moldova. P. S. Sa nu este de părere a se reproduce în biserică adunarea de la 1749, căcĭ pe lângă faptulŭ că nu este o adunare bisericéscă, ci mirenéscă, dar i s'a exageratŭ însemnătatea. Chrisovulŭ domnescŭ alŭ luĭ Constantinŭ Racoviţă despre acéstă adunare arată causele şi modulŭ convocăriĭ eĭ şi reduce fórte multŭ din însemnătatea care i s'a datŭ. Cestiunea tractată într'însa este de interese cu totulŭ civile lumescĭ şi de acea este de părere că acestŭ evenimentŭ nu póte fi pusŭ în biserică. De altŭ felŭ nicĭ nu este locŭ decât pentru douĕ picturĭ.

D-lŭ *N. Ionescu* amintesce că Academia a hotărîtŭ să iea o iniţiativă pentru a se face în decoraţiunea interióră a bisericeĭ Treĭ Ierarchĭ picturĭ carĭ să represinte fapte istorice petrecute într'însa. Tabloulŭ care represintă aducerea racleĭ S-teĭ Paraschiva nu este pierdutŭ; elŭ se păstréză şi se va puté pune unde i se va găsi unŭ locŭ maĭ potrivitŭ. Comisiunea Academieĭ s'a preocupatŭ de importanţa faptelorŭ istorice carĭ aveaŭ să fie representate, şi a fostŭ unanimă în ideia ca printr'o pictură murală să se represinte Sinodulŭ de la 1641, la care n'a fostŭ represintatŭ şi clerulŭ munteanŭ. Unŭ tabloŭ decĭ trebue să represinte acestŭ întâiŭ Sinodŭ. Cel-alaltŭ Sinodŭ, de la 1645, are o mare importanţă: doĭ Domnĭ marĭ aŭ fostŭ certaţĭ şi s'aŭ răsboitŭ multŭ timpŭ, apoĭ s'aŭ împăcatŭ şi aŭ construitŭ unulŭ pe teritoriulŭ altuia bisericĭ. In urma acesteĭ împăcărĭ s'a ţinutŭ Sinodulŭ de la 1645, la care aŭ luatŭ parte şi Munteniĭ. Deşi nu se scie dacă acestŭ Sinodŭ s'a ţinutŭ la Iaşĭ, totuşĭ trebue ca printr'unŭ tabloŭ să se represinte acestŭ mare evenimentŭ naţionalŭ, resultatŭ alŭ unireĭ celorŭ doĭ Domnĭ.

In privinţa loculuĭ unde să se facă aceste douĕ tablourĭ, d-sa ḑice că partea numită tinda bisericeĭ (narthexulŭ exteriorŭ) era ocupată de o rea pictură modernă, representândŭ Apocalipsulŭ. D-sa crede că în acestŭ

locŭ ar trebuì să se pună cele două tablourĭ, unulŭ de a drépta și altulŭ de a stânga ușeĭ.

Intervenirea Academieĭ pe lângă Guvernŭ în acéstă privință să constea în acea că, să se spună că Academia doresce immortalisarea acelorŭ două evenimente prin picturĭ murale, lăsândŭ ca o Comisiune specială dimpreună cu artistulŭ care le va esecuta să determine cum să se facă și unde să se așeze.

D-lŭ *Kogălniceanu* dice că nu are nimicŭ de observatŭ în privința celorŭ spuse asupra însemnătățiĭ Sinódelorŭ de la 1641 și 1645. Nu se unesce însă cu cele spuse de P. S. S. Melchisedec despre însemnătatea adunăriĭ de la 1749 pentru desrobirea vecinilorŭ. Veciniĭ aŭ fostŭ țĕranĭ legațĭ de glebă, iobagĭ. Din causa mizerieĭ maĭ tótă poporațiunea rurală se vindea, pierdêndu-șĭ prin acésta libertatea, așa în câtŭ munca lorŭ nu le maĭ aparținea ci era a proprietarilorŭ. Deosebirea între țiganĭ și vecinĭ era, că pe țiganĭ proprietariĭ puteaŭ să-ĭ împarță, să-ĭ tortureze, cea ce nu puteaŭ face cu veciniĭ. Soborulŭ de la 1749 era adunatŭ din tóte clasele, și când s'aŭ vĕdutŭ înaintea judecățiĭ publice, proprietariĭ și egumeniĭ s'aŭ speriatŭ și s'aŭ apĕratŭ dicêndŭ, că nu tractéză pe vecinĭ ca pe țiganĭ, că veciniĭ nu sunt robĭ. In acea adunare s'a hotărîtŭ ca veciniĭ să dea proprietarilorŭ 24 de dile de muncă. Unŭ strămoșŭ alŭ d-luĭ Kogălniceanu a fostŭ în acea obștéscă adunare și a subscrisŭ anaforaua de desrobire, dar fratele aceluia, cronicarulŭ Enache Kogălniceanu, care era unŭ reacționarŭ, a fostŭ contra desrobireĭ; și scrie în cronică, că din causa adunăriĭ s'aŭ obrăznicitŭ mojiciĭ. Și atuncĭ, ca și la Divanulŭ ad-hoc din 1858, nu proprietariĭ ceĭ marĭ eraŭ contra desrobiriĭ, ci ceĭ micĭ. Adunarea de la 1749 a făcutŭ unŭ actŭ de o mare importanță : ea este unŭ sóre luminosŭ în vĕlulŭ negru care s'a întinsŭ peste țéră cu domnia Fanarioților. Acéstă adunare s'a ținutŭ în biserică, căcĭ biserica nu era întru nimicŭ despărțită de viața laică și civilă. D-sa nu vede cum s'ar puté vătăma simțemîntulŭ religiosŭ, dacă s'ar representa pe pĕreții bisericeĭ cea ce s'a efectuatŭ în interiorulŭ eĭ.

Este o falĭ națională că multŭ înainte de revoluțiunea francesă s'a făcutŭ la noĭ acestŭ mare actŭ de dreptate pentru clasa muncitóre ; elŭ

trebue să se păstreze, și frumósa biserică Treĭ-Ierarchĭ restaurată n'ar avé aceeașĭ importanță fără acestŭ actŭ însemnatŭ.

D-lŭ *Hasdeŭ*: Dacă ar fi vorba de desrobirea țĕranilorŭ, de înfrățirea ómenilorŭ, d-sa ar fi pentru facerea tablouluĭ, despre care se vorbesce, pentru că orĭ-ce desrobire este o idee eminamente creștină. Christosŭ a fostŭ celŭ maĭ mare liberatorŭ. D-sa crede însă că P. S. S. Melchisedec are dreptate, când reduce la proporțiunĭ maĭ modeste însemnătatea actuluĭ obșteșteĭ adunărĭ de la 1749: Vecinătatea n'a fostŭ robie, și numaĭ abusurile pe carĭ le-aŭ făcutŭ ceĭ marĭ și puternicĭ asupra vecinilorŭ pe carĭ îĭ stăpâneaŭ aŭ făcutŭ pe uniĭ să crédă că vecinătatea era robie. Abusurĭ însă aŭ fostŭ tot-deauna, dar ele nu schimbă adevĕratulŭ caracterŭ alŭ stărilorŭ de dreptŭ. Cea ce a făcutŭ Mavrocordatŭ a fostŭ luarea uneĭ mĕsurĭ în contra uneĭ stărĭ de lucrurĭ abusive, și dovadă despre acésta este că țĕraniĭ aŭ mersŭ totŭ așa de rĕŭ până aprópe în dilele nóstre.

Mavrocordațiĭ aŭ fundatŭ în Principate fanariotismulŭ, dar aŭ găsitŭ două puterĭ în țară, carĭ le-arŭ fi pututŭ resista: armata și boeriĭ. Spre a nimici aceste două puterĭ eĭ aŭ făcutŭ două lucrurĭ: aŭ stricatŭ oștirea țĕreĭ, împuținând'o și aducêndŭ într'însa strĕinĭ, Albanezĭ, Grecĭ; apoĭ aŭ căutatŭ a lovi pe boerĭ, creândŭ zizanie între dînșiĭ și țĕranĭ. Când aŭ făcutŭ așa numitele desrobirĭ ale țĕranilorŭ, eĭ făceaŭ o abila intrigă fanariotică, băgândŭ zizania între boeriĭ puternicĭ și clasa muncitóre. D-sa, din acéstă causă, n'ar dori să fie imortalisată o faptă de abilitate a primilorŭ fanarioțĭ, a celorŭ maĭ dibacĭ, a Mavrocordaților.

D-lŭ *A. Papadopol-Calimachŭ* dice că nu se potŭ judeca faptele istorice după intențiunĭ. Când Grigorie Vodă Ghica a hotărîtŭ desrobirea țiganilorŭ s'aŭ ridicatŭ în contra luĭ mulțĭ proprietarĭ și egumeniĭ mânăstirilorŭ, și cu Mitropolitulŭ în capŭ s'aŭ jeluitŭ la Sultanulŭ că li se răpesce prin acéstă desrobire averea și că Vodă a făcut'o cu intenție de a-ĭ lovi. Vizirulŭ a trimesŭ luĭ Vodă acea jalbă, credêndŭ că va pedepsi pe reclamanțĭ. Vodă a scrisŭ pe hârtia Viziruluĭ, ca să se păstreze în archiva Secretariatuluĭ de Statŭ, ca să vadă viitorimea ce felŭ de ómenĭ eraŭ în anulŭ 1856.

Cine póte judeca maĭ bine importanța actelorŭ istorice decât aceĭ carĭ aŭ trăitŭ atuncĭ când ele s'aŭ făcutŭ? Despre starea rea a veci-

nilorŭ sunt dovedĭ, așa numitele *judecățĭ de vecinătate* și documentele de vîndare ale vecinilorŭ. Va puté cine-va dice că încetarea acesteĭ vîndărĭ n'are o mare însemnătate? D-sa este pentru representarea adunăriĭ dela 1749, care este, fără îndoială, unŭ actŭ mare în istoria nóstră.

D-lŭ *Sturdza* dice că din discuțiunea urmată reese că sunt patru tablourĭ a cărorŭ reproducere se discută: cele două Sinóde dela 1641 și 1645, adunarea desrobireĭ vecinilorŭ dela 1749 și aducerea móștelorŭ S-teĭ Paraschive.—Tóte sunt importante și arŭ merita să fie immortalisate prin picturĭ. Nu póte fi însă îndoială că cele două Sinóde pentru biserică aŭ o maĭ mare însemnătate și merită prioritate. Cele-lalte două evenimente s'arŭ puté representa în tablourĭ în zidirea făcută totŭ de Vasile Lupulŭ, care se află alăturĭ cu biserica; căcĭ în biserică nu va fi locŭ pentru tóte.

D-lŭ *Cobălcescu* dice că bisericele nu sunt numaĭ monumente religióse ci și naționale; de acea crede că într'însele se potŭ representa evenimente de o mare însemnătate națională.—D-sa se unesce cu părerea de a se face patru tablourĭ în interiorulŭ bisericeĭ, pentru a se representa cele patru evenimente despre carĭ s'a vorbitŭ.

D-lŭ Președinte pune la votŭ propunerea de a se face două tablourĭ, carĭ să represinte cele două Sinóde. Propunerea se primesce cu unanimitate.

Pune apoĭ la votŭ facerea tablouluĭ care să represinte aducerea móștelorŭ sfinteĭ Paraschiva. — Se primesce cu majoritate.

Se primesce de asemenea cu majoritate propunerea de a se representa printr'unŭ tabloŭ adunarea dela 1749.

D-lŭ *D. Sturdza* citesce scrisórea primită de la d-lŭ membru corespondentŭ D. Onciul, care trimete în copie 20 scrisorĭ din corespondența luĭ Grigorie Ghica Vodă cu Generalulŭ Barco, cu regele Fredericŭ II și Ministrulŭ Finckenstein, spre a se adaoge la colecțiunea Hurmuzaki, scrisorĭ pe carĭ d-sa le-a decopiatŭ după originalŭ din Archivele din Viena și Berlin.

Se decide a se esprima d-luĭ Onciul mulțumirile Academieĭ și a se adaoge documentele la colecțiunea Hurmuzaki.

ȘEDINȚA DIN 19 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* presintă din partea d-luĭ profesorŭ C. Erbiceanu publicațiunea sa: «Cronicariĭ grecĭ carĭ aŭ scrisŭ despre Românĭ în epoca fanariotă.»

D-lŭ Președinte esprimă donatoruluĭ mulțumirĭ pentru acéstă prețiósă publicațiune.

D-lŭ *N. Kretzulescu* presintă pentru Biblioteca Academieĭ două documente grecescĭ însoțite de traducerea românéscă; unulŭ este «Trista și nenorocita situație a țĕreĭ românescĭ descrisă de Comitetulŭ boerilorŭ românĭ, întocmitŭ la Brașovŭ în timpulŭ emigrațiuniĭ din 1821—1822;» celŭ-laltŭ cuprinde dorințele de îmbunătățirea stăreĭ țĕreĭ românescĭ esprimate de Comitetulŭ boerilorŭ românĭ ce se întocmise la Brașovŭ în timpulŭ emigrațiuniĭ pe la 1821—1822.

D-lŭ Kretzulescu adauge că cuprinsulŭ acestorŭ documente este fórte interesantŭ pentru cunóscerea stăreĭ dinăuntru a țĕreĭ pe la începutulŭ seculuĭ și crede că ar fi de interesŭ a se citi părțĭ dintr'însele într'o ședință publică.

D-lŭ Președinte esprimă d-luĭ Kretzulescu mulțumirile Academieĭ pentru acestŭ darŭ prețiosŭ.

La ordinea ḑileĭ se pune alegerea Comisiuneĭ care, dimpreună cu d-lŭ Președinte și d-lŭ Secretarŭ generalŭ, să formuleze proiectulŭ programuluĭ, după care Academia va lua parte la serbarea jubileuluĭ de 25 de anĭ de la urcarea pe tronŭ a M. S. Regeluĭ Carol I și de la fundarea Academieĭ.

Se decide ca ceĭ treĭ Secretarĭ de Secțiunĭ dimpreună cu d-lŭ Președinte și Secretarulŭ generalŭ să formuleze o propunere care să fie discutată de plenulŭ Academieĭ.

ȘEDINȚA DIN 20 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ Secretarŭ generalŭ presintă din partea d-luĭ membru corespondentŭ Dr. D. Onciul scrierea sa: «Zur Geschichte der Rumänen in Marmarosch.»

Se citesce procesulŭ verbalŭ alŭ Secțiuneĭ istorice pentru ședința din 19 Martie, prin care se propune a se alege membri corespondențĭ în acea Secțiune d-niĭ C. Erbiceanu, profesorŭ la facultatea de teologie din Bucurescĭ, Dr. Emil Kaluzniacki, profesorŭ de limba și filologia slavă la Universitatea din Cernăuțĭ, și C. T. Odhner, directorulŭ Arhivelorŭ Regale din Stockholm.

Punêndu-se la votŭ alegerea propusă se obține următorulŭ resultatŭ:

D-lŭ C. Erbiceanu 17 bile albe pentru și 3 negre contra.

D-lŭ Dr. E. Kaluzniacki 17 bile albe pentru și 2 negre contra.

D-lŭ C. T. Odhner 17 bile albe pentru și 2 negre contra.

D-lŭ Președinte proclamă pe d-niĭ C. Erbiceanu, Dr. E. Kaluzniacki și d-lŭ C. T. Odhner de membri corespondențĭ pentru Secțiunea istorică.

Se citesce procesulŭ verbalŭ alŭ Secțiuneĭ sciințifice pentru ședința de la 20 Martie, prin care se propune a se alege membri corespondențĭ pentru acea Secțiune d-niĭ Dr. Gr. Rômniceanu, Dr. G. Assaky și Dr. N. Kalenderu, profesorĭ la facultatea de medicină din Bucurescĭ.

Punêndu-se la votŭ alegerea propusă se obține următorulŭ resultatŭ:

D-lŭ Dr. Gr. Rômniceanu 16 bile albe pentru, 4 negre contra.

D-lŭ Dr. G. Assaky 17 bile albe pentru, 3 negre contra.

D-lŭ Dr. N. Kalenderu 17 bile albe pentru, 3 negre contra.

D-lŭ Președinte proclamă pe d-niĭ Dr. Gr. Rômniceanu, Dr. G. Assaky și Dr. N. Kalenderu de membri corespondențĭ pentru Secțiunea sciințifică.

D-lŭ *P. Poni* amintesce că în sesiunea trecută Secțiunea sciințifică a propusŭ maĭ mulțĭ membri corespondențĭ; uniĭ aŭ fostŭ votațĭ cu două

treimĭ, alţiĭ fiindŭ puşĭ la votŭ în penultima şedinţă n'aŭ obţinutŭ două treimĭ. Atuncĭ d-lŭ Hasdeŭ a propusŭ şi Academia a primitŭ ca alegerea să se amâne pentru sesiunea de acum, din causă că nu maĭ era timpŭ când să se facă cele treĭ votărĭ prevĕḑute de Statute. D-sa crede că propunerea Secţiuneĭ de atuncĭ trebuesce acuma luată în discuţiune şi pusă la votŭ.

D-lŭ Dr. *Brândza* nu se unesce cu interpretarea Statutelorŭ făcută de d-lŭ Poni. D-sa crede că trebuesce să se facă o nouă alegere după normele stabilite, adică Secţiunea să facă propunerea şi hotărîrea, care să iea cu majoritate, acea să vină şi în plenŭ. Dacă în sesiunea căreia se presintă propunerile ele nu se votéză, trebuesce ca totŭ Secţiunea să reia hotărîrile cele vechĭ şi aprobându-le din noŭ să le aducă în şedinţa plenară. Pentru acestŭ anŭ Secţiunea a decisŭ a propune numaĭ treĭ membri corespondenţĭ şi de aceea crede că nu se potŭ readuce la votulŭ plenuluĭ propunerile rĕmase nevotate în anulŭ trecutŭ.

D-lŭ *N. Ionescu* ḑice că regulatŭ ar fi ca să se urmeze după cum a spusŭ d-lŭ Dr. Brândză, adică propunerile să se reiea maĭ întâiŭ în Secţiunĭ şi dînsele să presinte din noŭ în şedinţă plenară pe acelea carĭ le vorŭ socoti de bune şi folositóre.

D-lŭ *Poni* observă că esplicarea dată de d-lŭ N. Ionescu ar fi fostŭ la loculŭ sĕŭ la 4 Aprilie 1889, când s'a discutatŭ propunerea de amânare făcută de d-lŭ Hasdeŭ; acuma însă nu avemŭ decât să esecutămŭ o hotărîre luată după tóte regulele în sesiunea generală precedentă.

ŞEDINŢA DIN 21 MARTIE 1890

Preşedinţa d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ Dr. G. Assaky mulţumesce Academieĭ pentru alegerea sa de membru corespondentŭ şi presintă următórele publicaţiunĭ ale sale:

Origine des feuillets blastodermiques chez les vertebrés. Paris 1886.
De la suture des nerfs à distance. Paris 1886.

Archives roumaines de médecine et de chirurgie. I année. 1887—1888. II année, No. 1, Janvier 1884.

Conferințe ținute de d-niĭ Kiriac, Tzonciu, Georgescu, Rappaport, Varnaly, Savini. Bucurescĭ 1887, 1888.

D-lŭ Președinte exprimă d-luĭ Dr. Assaky mulțumirile Academieĭ pentru aceste prețióse publicațiunĭ.

D-lŭ *A. Papadopol-Calimachŭ* dăruesce publicațiunea «Revue de géographie» 1877—1879, în care se află maĭ multe articole interesante privitóre la Românĭ.

D-lŭ *Nicolae Kretzulescu*: Intre hârtiĭ vechĭ de familie am aflatŭ două documente din tristele timpurĭ, în carĭ se afla țara, sunt acum 70 de anĭ. Primulŭ documentŭ este: «Trista și nenorocita situație a Țĕreĭ Românescĭ descrisă de Comitetulŭ boerilorŭ românĭ întocmitŭ la Brașovŭ în timpulŭ emigrațiuneĭ dela 1821—1822;» alŭ doilea documentŭ cuprinde dorințele de îmbunĕtățire a stăreĭ Țĕreĭ Românescĭ esprimate de Comitetulŭ boerilorŭ românĭ ce se întocmise la Brașovŭ în timpulŭ emigrațiuneĭ de la 1821—1822. Amêndouĕ sunt scrise în limba grecéscă. Traducerea lorŭ o datorescŭ profesoruluĭ Francudi.

Am credutŭ că e folositorŭ ca să comunicŭ aceste documente publiculuĭ de astădĭ, pentru ca generațiunile noue să cunóscă progresele ce am făcutŭ. Amêndouĕ sunt scrise la Brașovŭ în timpulŭ emigrațiuneĭ boerilorŭ în Transilvania în urma revoluțiuneĭ, iscată prin scularea luĭ Tudorŭ Vladimirescu.

Turciĭ aŭ profitatŭ de acea resculare pentru a trece de pe malulŭ dreptŭ alŭ Dunăreĭ pe malulŭ stângŭ, și a ocupa maĭ întrégа țéră și Bucurescĭĭ. Atuncĭ Bucurescĭĭ rĕmăsese pustiŭ. Toțĭ boerĭ și neguțătorĭ fugiră în tóte părțile. Boeriĭ aŭ găsitŭ și astă dată, ca în alte timpurĭ, adăpostŭ la Brașovŭ. Acolo eĭ s'aŭ întrunitŭ și aŭ formatŭ unŭ Comitetŭ, ca să se socotéscă și să chibzuiască asupra nevoilorŭ țĕreĭ, ca să se evite în viitorŭ noue nenorocirĭ.

Boeriĭ de căpetenie adunațĭ în Brașovŭ eraŭ următoriĭ: Banulŭ Grigorie Brâncoveanu, ultimulŭ membru alŭ familieĭ Brâncovenescĭ, căcĭ Grigorie Brâncoveanu care a trăitŭ până în timpulŭ din urmă a fostŭ

unŭ Bibescu, înfiatŭ numaĭ de Banulŭ Brâncoveanu; pe urmă Costache Câmpineanu, unŭ bărbatŭ fórte învĕţatŭ, fratele maĭ mare alŭ luĭ Ioanŭ Câmpineanu; Dinu Golescu, tatălŭ fraţilorŭ Ştefanŭ, Nicolae, Radu şi Alexandru Golescu; Iordache Golescu, tatălŭ luĭ Golescu Arăpilă; Alexandru Filipescu supranumitŭ Vulpe; Alexandru Vilara şi alţĭ mulţĭ înca.

Alexandru Vilara era românŭ din Macedonia; tatălŭ luĭ fusese profesorŭ în Bucurescĭ. Şi tatălŭ şi fiulŭ eraŭ fórte învĕţaţĭ. Alexandru Vilara a intratŭ în slujbă ca copistŭ şi prin capacitatea luĭ a ajunsŭ la cele maĭ înalte boeriĭ.

Vilara era Secretarulŭ Comitetuluĭ boerilorŭ din Braşovŭ, şi ca atare a fostŭ trimesŭ, în timpulŭ guvernuluĭ provisorŭ de la 1829 — 1834, ca delegatŭ alŭ ţĕriĭ la Petersburg, pentru a lua parte la lucrarea Regulamentuluĭ organicŭ. Eramŭ atuncĭ de 9 anĭ şi-mĭ aducŭ aminte de aceste întrunirĭ ce se făceaŭ în localulŭ de la *aleŭ*.

Boeriĭ din Comitetulŭ din Braşovŭ eraŭ ómenĭ fórte învĕţaţĭ. După învĕţătura de astădĭ póte să se numéscă cea de atuncĭ mărginită; dar eĭ toţĭ scriaŭ elinesce în perfecţiune, mulţĭ latinesce, multĭ franţuzesce. In urma revoluţiuniĭ francese o mulţime de emigraţĭ umpluse Ţéra Românéscă şi de la dînşiĭ vechiĭ boerĭ învĕţară limba francesă. Pe atuncĭ limba întrodusă în societate era limba grecéscă, precum limba francesă maĭ în urmă. De acea şi amêndouĕ documentele de maĭ susŭ sunt scrise în limba grecéscă.

Celŭ întâiŭ conţine notiţe asupra împilăriĭ ce suferea ţéra de la Turcĭ. Celŭ alŭ doilea este o espunere a dorinţelorŭ ţĕreĭ, dorinţe carĭ aŭ devenitŭ basa Regulamentuluĭ Organicŭ. Aceste dorinţe sunt izvodulŭ pe care s'a clăditŭ Regulamentulŭ.

Aceste incidente sunt vrednice de a fi reţinute posterităţiĭ, ca să se scie starea de atuncĭ a ţĕreĭ şi progresulŭ giganticŭ ce a făcutŭ patria nóstră în intervalŭ nu prea lungŭ, de 70 de anĭ.

D-lŭ membru corespondentŭ Gr. G. Tocilescu face o dare de sémă despre Zilotŭ Românulŭ, celŭ din urmă cronicarŭ românŭ din véculŭ alŭ XIX, constatândŭ că sub acestŭ pseudonimŭ se ascunde Sărdarulŭ Stefanŭ Fănuţă.

ȘEDINȚA DIN 22 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

Se dă cetire propunereĭ de a se alege membri onorarĭ d-lŭ Simeonŭ Mangiucă din Oravița, Canoniculŭ A. S. Petruszewicz dela Lemberg și Comendatorulŭ B. Cecchetti, Directorulŭ Archivelorŭ Regale de Statŭ din Veneția.

Puindu-se la votŭ, candidațiĭ propușĭ sunt alesĭ cu următórele voturĭ:

D-lŭ Simeonŭ Mangiuca cu 19 bile albe pentru și 2 negre contra,

Canoniculŭ A. S. Petruszewicz cu 20 bile albe pentru și 3 negre contra,

D-lŭ Comm. B. Cecchetti cu 20 bile albe pentru și 3 negre contra.

D-lŭ Președinte proclamă pe aleșĭ de membri onorarĭ aĭ Academieĭ.

Se citesce procesulŭ verbalŭ alŭ Secțiuneĭ literare pentru ședința dela 19 Martie a. c., prin care se propune a se alege membri aĭ Academieĭ în Secțiunea literară, în cele dóue locurĭ vacante, d-niĭ Gr. G. Tocilescu și Ioanŭ Slavicĭ.

Se punŭ la votŭ candidațiĭ propușĭ și se obține resultatulŭ următorŭ:

D-lŭ Gr. G. Tocilescu obține 20 bile albe pentru și 3 negre contra.

D-lŭ Președinte proclamă pe d-lŭ Gr G. Tocilescu de membru alŭ Academieĭ.

D-lŭ Ioanŭ Slavicĭ obține 7 bile albe pentru și 16 negre contra.

D-lŭ Președinte declară că candidatulŭ nu a întrunitŭ numĕrulŭ de voturĭ cerutŭ de Statute.

ȘEDINȚA DIN 23 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

D-lŭ Secretarŭ generalŭ comunică că M. S. Regina doresce să iea parte la o ședință a Academieĭ, care se va ține Duminecă séra la ora 8 $^{1}/_{2}$ în

sala Senatului. In acéstă ședință M. Sa va binevoi a citi o compunere a Sa, și a exprimatŭ dorința ca d-lŭ Tocilescu să citéscă unele părțĭ din memoriulŭ sĕŭ despre Zilotŭ Românulŭ.

Se recomandă Secțiuneĭ sciințifice ca să determine concursurile carĭ sunt a se publica pentru premiulŭ Neuschotz de 1.500 leĭ pentru aniĭ 1891 și 1893.

Se procede la alegerea Comisiuneĭ care va cerceta manuscriptele carĭ se vorŭ presenta la concursulŭ premiuluĭ Cuza de 10.000 leĭ pentru 1891 asupra subiectuluĭ: «Istoria Românilorŭ dela Aurelianŭ până la fundarea Principatelorŭ.»

Sunt aleșĭ d-niĭ: *B. P. Hasdeŭ, Gr. G. Tocilescu* și *G. Barițiŭ.*

Se procede la alegerea Comisiuneĭ de 9 membri pentru cercetarea publicațiunilorŭ carĭ se vorŭ presenta la concursulŭ premiilorŭ Năsturelŭ-Herescu și Eliade-Rădulescu pentru 1891.

Sunt aleșĭ: din Secțiunea literară d-niĭ: *T. Maiorescu, N. Quintescu, B. P. Hasdeŭ;* din Secțiunea istorică: *Ep. Melchisedec* și d-niĭ *V. A. Urechiă* și *A. Papadopol-Calimachŭ;* din Secțiunea sciințifică d-niĭ: *P. Poni, Gr. Cobălcescu* și *Dr. D. Brândză.*

Se procede la alegerea Comisiuneĭ care va cerceta lucrările carĭ se vorŭ presenta la concursulŭ premiuluĭ San-Marinŭ pentru 1891 asupra subiectuluĭ: «Considerațiunĭ asupra Comerciuluĭ Românieĭ.»

Se alegŭ d-niĭ: *V. A. Urechiă, P. S. Aurelianŭ* și *Gr. G. Tocilescu.*

Se procede la alegerea Comisiuneĭ care va esamina lucrările carĭ se vorŭ presenta la concursulŭ premiuluĭ Lazărŭ pe 1891 asupra subiectuluĭ: «Higiena țĕranuluĭ românŭ etc.».

Se alegŭ d-niĭ: *Dr. I. Felix, Dr. D. Brândză* și *P. S. Aurelianŭ.*

Domnulŭ Gr. G. Tocilescu, mulțumindŭ Academieĭ pentru alegerea sa de membru alŭ eĭ, ḑice următórele:

«*Onorați Colegi!*

«Primulŭ cuvîntŭ ce trebue să rostescŭ în cea d'întâiŭ ședință la care iaŭ parte ca membru ordinarŭ alŭ Academieĭ Române, este espresiunea recunoscințeĭ mele vie și nestrămutate către fie-care din d-vóstră!

«Și cum să nu vĕ portŭ și să nu vĕ manifestezŭ acéstă recunoscință, când d-vóstră ațĭ fostŭ ceĭ d'întâiŭ carĭ ațĭ sprijinitŭ năzuințele tînĕruluĭ, l'ațı îndemnatŭ la muncă, ĭ-ațĭ încuragiatŭ începuturile? Nu de la d-vóstră elŭ a primitŭ prima misiune sciințifică, ce Academia a întreprinsŭ în 1877? Nu totŭ d-vóstră ĭ-ațĭ încununatŭ cu laurĭ în douĕ rêndurĭ lucrările sale? Nu totŭ d-vóstră ațĭ ascultatŭ comunicațiunile luĭ în timpŭ de 9 anĭ cu indulgență, bunăvoință și interesŭ?

«Astădĭ, când aceluiașĭ fiŭ favoritŭ alŭ d-vóstră îĭ acordațĭ însemnata onóre de a-lŭ chiema în sînu-vĕ, elŭ nu póte să nu fie adâncŭ mișcatŭ și să nu esprime cu cuvinte sincere și fără nicĭ unŭ meșteșugŭ ceea-ce inima luĭ simte, ceea-ce sentimentulŭ luĭ de recunoscință îĭ dictéză.

«O sciŭ, și sunt bine încredințatŭ, că nu modestele sale lucrărĭ, neînsemnatele sale publicațiunĭ v'aŭ determinatŭ a-ĭ deschide ușa acestuĭ templu seninŭ alŭ cultureĭ naționale, ci rîvna ce a avutŭ și are elŭ de a lucra, *dorința* luĭ maĭ multŭ decât *putința* de a se face folositorŭ Academieĭ și țĕreĭ!

«Cu atâtŭ maĭ multŭ dar mĕ simtŭ datorŭ a vĕ mulțămi....

«Bucuria însă ce în acestŭ momentŭ o simte sufletulŭ meŭ este amestecată cu temere și îndoință:

«Când mĭ-aruncŭ privirile pe aceste băncĭ,—eŭ, celŭ maĭ tênĕrŭ dintre d-vóstră—, când mĕ vĕdŭ între bărbațĭ ilustri, cărunțițĭ, ba uniĭ chiar albițĭ de totŭ în munca pentru Bine, pentru Frumosŭ, pentru Adevĕrŭ, veteranĭ, carĭ șĭ-aŭ făcutŭ campaniile strălucite în lupta pentru regenerarea Românismuluĭ, învĕțațĭ și scriitorĭ de frunte; când de aci apoĭ, ochiĭ mi se ațintescŭ pe ceĭ patru perețĭ aĭ acesteĭ camere și vĕdŭ imaginile *celorŭ ce nu maĭ sunt,* ale acelora carĭ odinióră străluciaŭ în acéstă incintă prin învĕțătura lorŭ, prin căldura patriotismuluĭ și elocințeĭ lorŭ,—mĕ întrebŭ cu sfială și îndoință: destoĭnicŭ sunt óre a fi printre aceștia, destoĭnicŭ a fi odată printre aceia?...

«Este o idee ce mĭ-o suggeréză însășĭ situațiunea momentuluĭ: pe schimbulŭ generațiunilorŭ se rézămă totŭ ce se numesce cursulŭ lucrurilorŭ; generațiunile nu sunt decât espresiunea ideilorŭ, carĭ se moștenescŭ și se plantéză maĭ departe, și fără o preînnoire continuă a forțelorŭ puse în lucrare, ideile arŭ perì cu născocitoriĭ lorŭ; ideia progresuluĭ, viața chiar ar fi imposibilă.

«Astŭ-felŭ golurile celorŭ ce s'aŭ dusŭ trebuescŭ îndeplinite de ceĭ carĭ vinŭ; noiĭ lucrătorĭ aducŭ în desĕvêrșirea uneĭ opere comune curagiulŭ și rîvna tinereţeĭ lorŭ, și primescŭ de la ceĭ maĭ în vêrstă comóra nepreţuită a experienţeĭ lorŭ.

«Vĕ aducŭ dar rîvna și unŭ dorŭ nestrămutatŭ de lucru, o inimă curată și sinceră, unŭ devotamentŭ desinteresatŭ și stăruitorŭ, punêndu-mĭ tare speranța în experiența d-vóstră și în sentimentele colegialitățiĭ celeĭ maĭ perfecte.

«Maĭ am cu acéstă ocasiune de spusŭ încă douĕ lucrurĭ:

«Deși chematŭ în sînulŭ Secțiuneĭ literare, nu mĕ voiŭ deslipì de studiile istorice ce totŭ-deauna mi-aŭ fostŭ drage: voiŭ servì literelorŭ ca și istoriei, și când voiŭ intra în grădina uneĭ Secțiunĭ să culegŭ florĭ, rogŭ să mĕ priméscă și să nu ḑică că ĭ-am călcatŭ rĕsadurile; maĭ rogŭ încă și pe cea-laltă Secțiune să nu se supere că am părăsit'o, căcĭ și pe una și pe alta le prețuescŭ de-o-potrivă și cu brațele deschise vreaŭ să le servŭ în îndeplinirea unuia și aceluiașĭ scopŭ: propășirea sciințeĭ române.

«Statutele punŭ îndatorire nouluĭ membru alesŭ: unŭ discursŭ de recepțiune.

«Subiectulŭ ce voescŭ a trata în sesiunea anuluĭ viitorŭ este: *Viața și operele Principeluĭ Dimitrie Cantemirŭ*, o glorie a națiuneĭ romîne, unŭ istoricŭ și literatŭ totŭ-de-odată, primulŭ epigrafistŭ românŭ și celŭ d'întâiŭ învĕțatŭ de frunte, alŭ căruĭ nume a trecutŭ peste hotare, devenindŭ o ilustrațiune europénă.

«Cu acestea dați-mĭ voie să terminŭ, ḑicêndu-vĕ din adânculŭ inimeĭ:

«Scumpĭ și onorațĭ Colegĭ!

«Bine v'am găsitŭ!»

Domnulŭ Președinte *Hasdeŭ* ḑice: «Alegêndŭ pe d-lŭ Tocilescu de

membru alŭ sĕŭ, Academia a datŭ dovadă că scie rĕsplăti sciința și străduințele pentru ridicarea culturei naționale. Nu este îndoială, că d-lŭ Tocilescu va munci cu aceeași stăruință, și lucrările sale sciințifice vorŭ fi o podóbă pentru publicațiunile Academieĭ.»

ȘEDINȚA DIN 24 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *B. P. Hasdeŭ.*

Se dă cetire procesuluĭ-verbalŭ alŭ Secțiuneĭ istorice pentru ședința dela 23 Martie, prin care se arată că Secțiunea și-a constituitŭ oficiulŭ pentru anulŭ 1890—91, alegêndŭ Președinte pe d-lŭ *V. A. Urechiă* și Vice-Președinte pe d-lŭ *A. Papadopol-Calimachŭ.*—Secțiunea a însărcinatŭ pe d-lŭ *Hasdeŭ* să facă o dare de sémă despre publicațiunea «Notice historique et généalogique sur les Princes Bassaraba de Brancovan par le Comte Amédée de Foras,» publicațiune care s'a trimesu Secțiuneĭ spre cercetare de către Academie.

Academia iea actŭ de constituirea oficiuluĭ Secțiuneĭ.

D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* ḑice că a primitŭ însărcinarea pe care ĭ-a făcut'o Secțiunea istorică și că a esaminatŭ numita publicațiune, dar, în urma cercetăriĭ făcute, a constatatŭ că ea nu merită să se facă asupră-ĭ niciunŭ felŭ de relațiune în scrisŭ. Fie-care pagină este plină de erorĭ, carĭ arată o deplină necunoscință despre istoria vechе și nouă a Românilorŭ. Așa la pag. 1 confundă Sarmizegetusa cu Sirmiu, la pag 2 spune că aristocrația românéscă formată din cea romană și cea dacică a luatŭ parte cu Godefroy de Bouillon la întâia espedițiune cruciată, etc. etc.

D-lŭ *Sturdza* ḑice că acéstă publicațiune, a căreĭ lipsă de seriositate se vede din cele spuse de d-lŭ Hasdeŭ, este unŭ tristŭ monumentŭ alŭ gărgăunilorŭ din timpulŭ trecutŭ.

D-lŭ *N. Quintescu* dă cetire raportuluĭ sĕŭ generalŭ asupra lucrăreĭ

Comisiunei premiilorŭ, din care se vede că Comisiunea recomandă spre premiare numaĭ publicaţiunea: «Quatuors pour 2 violons» de C. Dimitrescu.

D-lŭ *Gr. Ştefănescu* cere să se citéscă procesele-verbale ale Comisiuneĭ spre a se vedé carĭ aŭ fostŭ motivele pentru carĭ Comisiunea a respinsŭ unele publicaţiunĭ pe carĭ raportoriĭ specialĭ le recomandaŭ spre premiare.

D-lŭ *P. Poni* cere a se arĕta carĭ aŭ fostŭ motivele pentru carĭ s'a respinsŭ publicaţiunea d luĭ A. Urbeanu asupra apelorŭ potabile din Bucurescĭ.

D-lŭ raportorŭ *N. Quintescu* citesce raportulŭ d-luĭ Gr. Ştefănescu asupa publicaţiuneĭ d-luĭ Urbeanu.

D-lŭ *G. Bariţŭ* citesce raportulŭ sĕŭ asupra publicaţiuneĭ d-luĭ Dr. I. Onciulŭ.

D-lŭ *N. Quintescu* citesce procesulŭ-verbalŭ alŭ Comisiuneĭ premiilorŭ pentru şedinţa, în care s'a respinsŭ de la premiere publicaţiunea d-luĭ Onciulŭ.

D-lŭ *A. Papadopol-Calimachŭ* dă cetire raportuluĭ sĕŭ asupra publicaţiuneĭ d-luĭ Bonachi: «Anakreon, Cântece lirice.»

D-lŭ *Quintescu* citesce procesulŭ-verbalŭ alŭ şedinţeĭ, în care Comisiunea premielorŭ a respinsŭ premiarea publicaţiuneĭ d-luĭ Bonachi.

D-lŭ *D. Sturdza* amintesce decisiunea luată de Academie, de când a regulamentatŭ premiile Năsturelŭ, care decisiune în privinţa traducerilorŭ face esceptiune numaĭ pentru acelea, carĭ represintă unŭ mare talentŭ, o mare eruditiune saŭ atâta lucrare originală, în câtŭ să fie într'adevĕrŭ o lucrare nouă. Despre cartea d-luĭ Bonachi însuşĭ d-lŭ raportorŭ ḑice că într'însa limba românéscă este *destulŭ de corectă;* acésta însă nu este destulŭ; ea trebue să fie nu numaĭ fórte corectă, dar chiar elegantă, adică, după cum a ḑisŭ d-lŭ Hasdeŭ in sînulŭ Comisiuneĭ, trebue să fie o lucrare poetică de o valóre superióră. D-lŭ Sturdza nu se unesce cu părerea raportoruluĭ, care ḑice că nu se póte cere o perfectă traducere în versurĭ românescĭ; dar nicĭ nu merită premiulŭ o lucrare de acestŭ felŭ, dacă nu este aşa. Premiarea traducerilorŭ simple ar fi unŭ rĕŭ precedentŭ, căcĭ fórte mulţĭ arŭ puté presenta la concursurĭ astŭ-felŭ

de traduceri, de altŭ-felŭ bune, ale scrierilorŭ de valóre din literaturele vechĭ şi noue. — Sfârşindŭ d-lŭ Sturdza ḑice că ar fi bine ca din lucrările Academieĭ să se ştérgă acelŭ *de* dinaintea numeluĭ, căcĭ după Constituţie în ţéră la noĭ nu se află titlurĭ nobiliare.

Asupra propuneriĭ Comisiuneĭ de a se da premiulŭ Năsturelŭ compunerilorŭ musicale ale d-luĭ Dimitrescu, d-lŭ Sturdza crede că prin acésta Academia ar eşi din cerculŭ prescrisŭ de testamentulŭ rĕposatuluĭ donatorŭ. Elŭ a ḑisŭ că Academia să îmbrăţişeze între lucrările pe carĭ le va încuragia cu premiile Năsturelŭ şi compunerile artistice, nu numaĭ de musică, ci şi de tóte artele, dar numaĭ atuncĭ când Academia îşĭ va întinde activitatea eĭ asupra artelorŭ frumóse, şi prin urmare va puté judeca printr'o Secţiune a sa cu tótă competinţa lucrările artistice. Academia pînă acum nu are Secţiune musicală, şi de acea nicĭ nu póte stabilì precedentulŭ de a primi la concursurile sale compunerile de musică. S'a acordatŭ unŭ premiŭ pentru lucrărĭ de musică, dar atuncĭ se publicase unŭ concursŭ la Premiulŭ Eliade-Rădulescu pentru culegerea arielorŭ poporale, ceea-ce este cu totulŭ altŭ-ceva; şi acea premiare nu póte servì de precedentŭ pentru cea propusă acum. D-sa nu socotesce că este unŭ argumentŭ destulŭ de puternicŭ acelŭ invocatŭ de raportulŭ Comisiuneĭ: să se premieze compunerile d-luĭ Dimitrescu, pentru că sunt cele dintâiŭ quartete românescĭ. — Premiarea acésta din tóte punctele de vedere ar împinge Academia pe unŭ povìrnişŭ periculosŭ.

In cât privesce publicaţiunea d-luĭ Onciulŭ d-lŭ Sturdza constată că d-lŭ Bariţiŭ a cercetat'o cu de-amĕnuntulŭ şi a apreciat'o în modŭ fórte favorabilŭ. Pe basa acestuĭ raportŭ d-sa propune ca Academia să premieze acéstă carte, a căreĭ necontestată valóre reiese din amĕnunţitulŭ raportŭ alŭ d-luĭ Bariţiŭ. Acéstă carte merită să fie premiată cu atât maĭ multŭ, cu câtŭ ea este o carte bine scrisă; şi pe lângă acésta, orĭ-ce carte bună facută în afară de Regatŭ trebue premiată şi din consideraţiunĭ naţionale, căcĭ este o mare încuragiare pentru scriitoriĭ şi fruntaşiĭ cultureĭ de acolo, care le este maĭ necesară decât celorŭ de aicĭ, pentru ca acolo este, din tóte punctele de vedere. maĭ greŭ a scrie şi a produce decât aicĭ. Şi apoĭ maĭ este şi unŭ altŭ motivŭ în favórea premieriĭ acesteĭ

cărţĭ, tocmaĭ pentru că este teologică şi pentru că ne vine dela Româniĭ din afară de Regatŭ: acolo biserica este colóna, în jurulŭ căreia se strînge tótă cultura, tótă activitatea publică românéscă; ea este singurulŭ punctŭ în jurulŭ căruia póte să se desvolte la dînşiĭ o activitate de cultură naţională.

D-lŭ *Gr. Ştefănescu,* rĕspundêndŭ d-luĭ Sturdza, dice că, când sunt cărţĭ bune, carĭ vinŭ de dincolo şi nu găsimŭ de premiatŭ cărţĭ din ţéră, să se premieze acelea. Academia n'a fostŭ esclusivistă, ci a acordatŭ premiĭ la diferite publicaţiunĭ carĭ aŭ fostŭ scrise şi tipărite afară din ţéră.— In privinţa premieriĭ compunerilorŭ musicale, d-sa dice că este lămuritŭ prevĕdută în testamentulŭ luĭ Herescu; şi din art. 3 alŭ Statutelorŭ Academieĭ se vede că de faptŭ ea şi-a întinsŭ activitatea şi asupra musiceĭ. Spiritulŭ donaţiuneĭ testamentuluĭ luĭ Herescu este de a încuragia tótă producerea culturală românéscă şi nimenĭ nu va contesta musiceĭ acéstă calitate. Valórea Quartetelorŭ d-luĭ Dimitrescu a fostŭ recunoscută de către o Comisiune competentă compusă din d-niĭ Maiorescu şi Wachmann.

D-lŭ *N. Quintescu* dă cetire raportuluĭ d-lorŭ Maiorescu şi Wachmann asupra Quartetelorŭ d-luĭ Dimitrescu.

D-lŭ *P. S. Aurelianŭ* dice că reposatulŭ Herescu a avutŭ, fără îndoială, intenţiunea de a încuragia tótă activitatea culturală la Românĭ, dar despre musică chiar dînsulŭ a făcutŭ restricţiunea ca şi despre cele-lalte arte, dicêndŭ că Academia să le premieze atuncĭ când activitatea eĭ se va întinde şi asupra artelorŭ. Nu este bine ca prin premierĭ ca acea care se propune să se schimbe destinaţiunea premiuluĭ.

D-lŭ *P. Poni* : Comisiunea premiilorŭ a eliminatŭ de la concursŭ cartea d-luĭ Urbeanu asupra apelorŭ potabile din Bucurescĭ, *fără chiar a o cerceta,* pe motivulŭ că acéstă lucrare a fostŭ făcută din oficiŭ, fiindŭ autorulŭ impiegatŭ alŭ Statuluĭ. D-lŭ Urbeanu este şefulŭ laboratoriuluĭ chimicŭ dela spitalulŭ militarŭ. Cu unŭ zelŭ vrednicŭ de laudă, d-sa, pe lângă lucrările sale de serviciŭ, a întreprinsŭ o lucrare de mare valóre asupra apelorŭ potabile din Bucurescĭ. Acésta este o lucrare sciinţifică proprie şi în afară de cerculŭ lucrărilorŭ serviciuluĭ sĕŭ. Este o nedreptate ca o publicaţiune ca acésta să trécă prin Academie, fără chiar a se

vorbi de dînsa. Precedentulŭ modului de a lucra alŭ Comisiunei ar fi de totŭ nenorocitŭ, căcĭ aprópe toțĭ aceĭ ómenĭ de sciință carĭ potŭ lucra şi potŭ presenta publicațiunĭ la premiĭ sunt funcționarĭ aĭ Statuluĭ. Unŭ astŭ-felŭ de precedentŭ ar esclude dela premiile Academieĭ tóte lucrările carĭ se facŭ în institutele sciințifice; aşa nicĭ-odată d-lŭ Dr. Babeş, ale căruĭ cercetărĭ facŭ onóre sciințeĭ române, nu s'ar puté presenta la concursŭ, fiindŭ-că d-sa este funcționarŭ; de asemenea arŭ fi lucrările d-luĭ Dr. Brândză făcute în Institutulŭ botanicŭ, şi altele. Până acum s'a făcutŭ cu totulŭ altŭ-felŭ. Se scie că s'a premiatŭ cursulŭ de archeologie făcutŭ de d-lŭ Odobescu la Facultatea din Bucurescĭ. D-lŭ Poni nu crede că s'ar maĭ puté îndrepta nedreptatea care s'a făcutŭ d-luĭ Urbeanu în Comisiunea premielorŭ, dar se ridică aci o cestiune de principiŭ, care trebue resolvită în modŭ definitivŭ, şi anume aşa că orĭ-ce lucrare, care se presintă Academieĭ, trebue să fie studiată şi apreciată şi apoĭ premiată saŭ respinsă, după cum are saŭ nu are valóre intrinsecă, nu după consideratiunĭ că autorulŭ este funcționarŭ saŭ ba. In tinerime este acum o mare ardóre de a lucra. In maĭ multe serviciĭ sciințifice, pre lângă lucrările la carĭ sunt îndatorațĭ, se dedaŭ la cercetărĭ propriĭ; şi neadmițêndŭ aceste lucrărĭ la concursulŭ Academieĭ, nicĭ chiar pentru a le aprecia, ar însemna a-ĭ descuragia fórte multŭ. Cartea d-luĭ Urbeanu representă o muncă sciințifică de o necontestată valóre; d-lŭ Poni ține să o constate acésta înaintea Academieĭ, spre a nu lăsa să trécă o lucrare de meritŭ, fără să se dică măcarŭ unŭ cuvîntŭ asupra eĭ.

D-lŭ *Negruzzi* dice că cestiunea ridicată de d-lŭ Poni este importantă, dar este teoretică nu practică. D-sa propune a se procede îndată la votarea cărțilorŭ recomandate de către Comisiune, iar cestiunea ridicată de d-lŭ Poni să se discute altă-dată.

D-lŭ *Gr. Stefănescu* dice că Comisiunea a urmatŭ după unŭ precedentŭ stabilitŭ de Academie. Când s'a presentatŭ la concursŭ raportulŭ asupra stăriĭ învĕțămîntuluĭ, pe care d-lŭ Haretŭ l'a presintatŭ Ministruluĭ Cultelorŭ şi Instrucțiuneĭ publice în calitate de Inspectorŭ alŭ şcólelorŭ, Academia l'a respinsŭ dela concursŭ. De asemenea a respinsŭ raportulŭ presentatŭ Cameref de către d-lŭ Vizanti, pe motivulŭ că autoriĭ aŭ facutŭ aceste lucrărĭ în datoriile funcțiuneĭ, pe carĭ o ocupaŭ, pentru care aŭ

fostŭ retribuiţĭ. In faţa acestorŭ precedente Comisiunea a decisŭ a nu maĭ cerceta valórea cărţilorŭ carĭ se află în aceleaşĭ condiţiunĭ.

D-lŭ *D. Sturdza* ḑice că faptele invocate de d-lŭ Ştefănescu nu se potrivescŭ de locŭ cu cestiunea care se discută. Raportulŭ d-luĭ Haretŭ asupra stăriĭ instrucţiuneĭ publice este o lucrare de mare valóre, însă are tóte caracterele unuĭ raportŭ administrativŭ, nu este o lucrare generală; de asemenea totŭ aşa şi raportulŭ presentatŭ de d-lŭ Vizanti Camereĭ asupra legiĭ instrucţiuneĭ publice. Aceste publicaţiunĭ aŭ meritatŭ să fie respinse de la premiĭ, nu pentru că aŭ fostŭ rapórte, ci pentru că nu aŭ fostŭ lucrărĭ sistematice, nu aŭ tractatŭ cestiunile instrucţiuneĭ în întregulŭ lorŭ, şi prin urmare nu aveaŭ valórea sciinţifică necesară pentru a fi premiate. Orĭ-ce publicaţiune, orĭ-ce lucrare care se presintă Academieĭ trebue să fie judecată. După precedentulŭ pe care voesce a-lŭ stabili Comisiunea, s'arŭ depărta dela concursŭ tocmaĭ acele lucrărĭ carĭ arŭ merita maĭ multŭ să fie premiate; căcĭ este naturalŭ că Statulŭ şi institutiunile carĭ funcţionéză în Statŭ vorŭ căuta să atragă în serviciile lorŭ pe bărbaţiĭ ceĭ maĭ învĕţaţĭ şi ceĭ maĭ activĭ, şi iarăşĭ este naturalŭ că numaĭ în laboratoriile Statuluĭ şi în stabilimentele sciinţifice se potŭ face cercetărĭ şi lucrărĭ de valóre. Acestea nu potŭ fi escluse de la premiĭ. Comisiunea a făcutŭ o greşală, când a înlăturatŭ publicaţiunea d-luĭ Urbeanu, fără celŭ puţinŭ a o esamina. Pentru casulŭ de faţă greşala nu se póte îndrepta, dar trebue pentru viitorŭ să se scie bine, că orĭ ce carte se va presenta Academieĭ, ea va fi cercetată şi judecată; şi sub nicĭ unŭ motivŭ nu va puté fi înlăturată dela premiare, dacă valórea eĭ intrinsecă ĭ-arŭ da acestŭ dreptŭ.

D-lŭ *Cobălcescu* ḑice că Academia nu este o Academie de bele-arte, însă testamentulŭ Năsturelŭ prevede că premiile sale se potŭ da şi pentru composiţiunĭ artistice, numaĭ cât nu se fixéză epoca la care Academia să încépă a întrebuinţa şi pentru arte premiile Năsturelŭ. — D-lŭ Cobălcescu crede că a sositŭ momentulŭ ca Academia să încépă a premia şi compunerile musicale, tocmaĭ pentru că vedemŭ lucrărĭ presentate de valórea Quartetelorŭ d-luĭ Dimitrescu. Quartetele sunt unulŭ din felurile cele maĭ grele din compunerile de musică; ele reclamă unŭ mare talentŭ şi multă cunoscinţă în arta musicală. Trebue să ne simţimŭ fericiţĭ că a

sositŭ momentulŭ în care să se pótă pune în aplicare acea prevedere înscrisă în testamentulŭ reposatuluĭ Herĕscu, când vedemŭ că avemŭ unŭ compositorŭ românŭ care compune Quartete, pe carĭ o Comisiune de ómenĭ specialĭ le-a găsitŭ bune și de o însemnată valóre.

Discuțiunea se închide.

Se pune la votŭ propunerea Comisiuneĭ de a se acorda Quartetelorŭ d-luĭ C. Dimitrescu premiulŭ Năsturelŭ-Herĕscu.

Resultatulŭ votuluĭ este 6 bile albe pentru, 15 negre contra.

D-lŭ Președinte anunță că propu nerea s'a respinsŭ prin votŭ.

Se pune la votŭ acordarea aceluiașĭ premiŭ d-luĭ Dr. I. Onciulŭ pentru publicațiunea sa «Manualŭ de introducere în sâ ntele cărțĭ ale Testamen tuluĭ vechiŭ.»

Resultatulŭ este 12 bile albe pentru, 10 negre contra.

D-lŭ Președinte anunță că publicațiunea a întrunitŭ majoritatea absolută, iar nu de douĕ treimĭ, și conformŭ Statutelorŭ, urméză a se pune din noŭ la votŭ în ședința următóre.

Se pune la votŭ acordarea aceluiașĭ premiŭ d-luĭ Bonachi pentru publicațiunea sa «Anakreon.»

Resultatulŭ votuluĭ este 9 bile albe pentru, 12 negre contra.

D-lŭ Președinte anunță că publicațiunea s'a respinsŭ.

ȘEDINȚA SOLEMNĂ DIN 25 MARTIE 1890.

Președenția **M. S. Regeluĭ,** presențĭ fiindŭ **M. S. Regina** și **A. S. R. Principele Ferdinand.**

M. S. Regele deschide ședința rostindŭ următórele cuvinte:

«Academia are astădĭ o ședință care va rĕmâné memorabilă în ana«lele sale: Regina va lua cuvîntulŭ.

«Nu s'a întîmplatŭ nicĭ-odată ca o Regină să vorbéscă înaintea unuĭ

«corpŭ sciinţificŭ. Sunt mândru că tocmaĭ Academia Română póte în-«scrie în «Curriculum vitae suae» încă în ajunulŭ nunţeĭ sale de argintŭ «acestŭ faptŭ unicŭ, pe care-lŭ salutămŭ noĭ toţĭ cu viuă mulţumire.

«Şedinţa este deschisă.

«Regina are cuvîntulŭ.»

M. S. Regina, după următorulŭ prologŭ, citesce alcătuirea sa poetică întitulată «Visulŭ poetuluĭ.»

«Sunt acum câte-va ḑile, onoraţiĭ membrĭ aĭ Academieĭ, şi maĭ cu «sémă genialulŭ nostru Preşedinte, carele tocmaĭ astăḑĭ, spre durerea «nóstră a tuturora, lipsesce din mijloculŭ nostru, m'aŭ rugatŭ să rostescŭ «şi eŭ în acéstă adunare de învĕţaţĭ câte-va cuvinte. Am rĕspunsŭ cu Sânta «Scriptură : «*Mulier taceat in ecclesia*!» Nicĭ chiar astăḑĭ nu mĭ-am «schimbatŭ părerea, şi voiŭ ḑice tot-deauna, că activitatea femeeĭ nu «trebue să iasă din interiorulŭ sântŭ alŭ caseĭ. Glasulŭ femeeĭ nicăirĭ nu «sună maĭ dulce şi maĭ frumosŭ, ca la vatra eĭ, în mijloculŭ copiilorŭ eĭ.

«Mie însă Dumneḑeŭ mĭ-a întinsŭ vatra şi mĭ-a mărit'o. Óre dulcea «mea ţéră, cu cetele eĭ mândre de copiĭ, cu toţĭ Româniĭ dinţr'însa nu «e pentru mine o vatră mare şi scumpă? Dacă m'am hotărîtŭ decĭ a «vorbi, o facŭ fiindŭ-că sunt la vatra mea, în mijloculŭ copiilorŭ meĭ. «Ce am să vĕ citescŭ astăḑĭ, nu este decât o poveste, — o poveste cu «bălaurĭ şi cu voĭnicĭ vitejĭ. Dacă vorbindŭ nu ţinŭ fusulŭ în mână, mĕ «voiŭ încerca totuşĭ a tórce unŭ firŭ lungŭ şi subţire, din care ascultăto-«rulŭ bine gânditorŭ va puté ţese o pânză traĭnică şi frumósă.»

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* adreséză Majestăţilorŭ Lorŭ în numele Academieĭ următórele cuvinte:

«Lumea admiră şi iubesce pe aceĭ asupra cărora s'a rĕvĕrsatŭ harulŭ cerescŭ de a cânta durerile şi fericirile, cugetările şi aspiraţiunile, ce de vécurĭ o mişcă şi o împingŭ spre o perfecţiune totŭ maĭ mare. Popórele aŭ binecuvîntatŭ totŭ-deauna sufletele înfocate de dorulŭ celŭ nestinsŭ, aprinsŭ de Dumneḑeire în inimile lorŭ. Când însă celŭ alesŭ dintre toţĭ ocupă loculŭ de frunte în poporŭ, şi când strunele alăuteĭ sunt mişcate

de mâna gingaşe a uneĭ femeĭ, fermeculŭ ce se revarsă asupra tuturora e fără séměnŭ.

«Multe minunĭ amŭ vědutŭ noĭ Românii sěvêrşindu-se în acéstă de Dumnedeŭ binecuvîntată patrie a nóstră. Din douĕ ţěrĭ împilate, ne-amŭ înălţatŭ cu putere şi ne-amŭ luatŭ avêntulŭ; încă maĭ multŭ, avemŭ consciinţa aceleĭ puterĭ, acelui avêntŭ. Amŭ atrasŭ asupra nóstră respectulŭ altora şi amŭ luatŭ unŭ locŭ în mersulŭ lumeĭ. Din ţéră şi din poporŭ fără de rostŭ ne-amŭ făcutŭ o ţéră şi unŭ poporŭ cu rostŭ.

«Dar minunea care vine ca o binecuvîntare ceréscă, este aceea a vedé strălucindŭ pe tronulŭ ţěreĭ, în faţa poporuluĭ munca neîncetată: — nu numaĭ munca cârmaciuluĭ gânditorŭ şi înţeleptŭ, ci încă munca aceleia, căreia i s'a datŭ glasŭ şi versŭ de a mişca inimile până în adâncurile lorŭ neměsurate.

«Vorŭ posede Academiile celorŭ-lalte ţěrĭ maĭ vechĭ mulţĭ învěţaţĭ, dinaintea cărora lumea întrégă se închină cu respectŭ; dar noĭ, Academia Română, cea maĭ tînĕră din corporaţiunile învěţate, avemŭ o rară fericire, acea de a admira în Regina ţěreĭ pe cântăréţa, a căreia veste a trecutŭ, în adevěrŭ, cum dice Românulŭ, peste şépte ţěrĭ şi peste şépte mărĭ.

«Suntemŭ mândri de Carmen Sylva şi mulţumimŭ Ilustreĭ nóstre Protectóre, că nu a pregetatŭ a veni printre noĭ şi a lua parte activă la lucrările nóstre.

«Numele Vostru, Regină, ca şi numele Mareluĭ nostru Rege, vorŭ fi totŭ-deauna ca doĭ luceferĭ, a cărorŭ raze vorŭ lumina şi încăldi în vecĭ mersulŭ poporuluĭ românŭ.

«Să trăiţĭ Majestăţile Vóstre mulţĭ anĭ spre a intări totŭ maĭ multŭ măréţa clădire ce s'a fundatŭ pe credinţa, pe voinţa şi pe munca poporuluĭ românŭ. Să trăiască Urmaşulŭ Vostru, ca să umble pe calea ce aţĭ deschisŭ cu aceaşĭ inimă înfăpăiată pentru binele poporuluĭ şi decisă a lucra pentru gloria patrieĭ.»

D-lŭ *Gr. G. Tocilescu* face o espunere asupra scrierilorŭ istorice şi poetice ale cronicaruluĭ Stefanŭ Fănuţă, cunoscutŭ pînă acum sub numele de Zilotŭ Românulŭ; în urmă face o comunicare asupra monumen-

tuluĭ romanŭ dela Adam-Clissi din Dobrogea, care a fostŭ ridicatŭ de Traianŭ în onórea și în amintirea victoriilorŭ repurtate de dînsulŭ asupra popórelorŭ barbare dela Dunărea de josŭ, după cum dovedesce inscripțiunea monumentuluĭ, din care s'aŭ găsitŭ destule fragmente pentru a puté fi restituită aprópe întrégă.

MM. LL. și A. S. Regală Principele Ferdinand binevoescŭ în urmă a se întreține maĭ multŭ timpŭ cu Membriĭ Academieĭ.

ȘEDINȚA DIN 26 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *P. S. Aurelianŭ.*

Se primesce dela Ministeriulŭ de externe unŭ volumŭ trimesŭ pentru Biblioteca Academieĭ de către Agenția diplomatică a Românieĭ la Sofia, intitulatŭ: **Сборникъ за народни умотворенія наука и книжнина** (Culegere de folk-lore, de sciință și de literatură) publicată de Ministeriulŭ Instrucțiuneĭ publice alŭ Bulgarieĭ. Tomulŭ I.

Se dă cetire procesuluĭ-verbalŭ alŭ Secțiuneĭ sciințifice pentru ședința dela 24 Martie, din care se vede că Secțiunea și-a reînnoitŭ biuroulŭ pentru anulŭ 1890 91, alegêndŭ Președinte pe d-lŭ *N. Kretzulescu* și Vice-Președinte pe d-lŭ Generalŭ *St. Fălcoianu.* — Academia iea actŭ.

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* aduce la cunoscința Academieĭ că d-lŭ Ministru alŭ Instrucțiuneĭ publice ĭ-a comunicatŭ în modŭ oficiosŭ și că va însciința și oficialŭ Academia că a cumpĕratŭ pentru instalarea eĭ casa Cesianŭ din calea Victorieĭ No. 135.

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* presentă invitațiunea de a participa la alŭ X-lea Congresŭ internaționalŭ de medicină, care se va ține la Berlin în anulŭ curentŭ. — Academia însărcinéză pe d-lŭ *Dr. Felix* a o representa la acestŭ Congresŭ.

D-lŭ membru corespondentŭ Dr. Gr. Rômniceanu esprimă Academieĭ profunda sa recunoscinţă pentru binevoitórea încuragiare ce i s'a făcutŭ prin alegerea de Membru corespondentŭ. Acéstă alegere d-sa o consideră ca o stimulare, pentru ca să lucreze încă cu maĭ multŭ zelŭ în sciinţa căreia s'a devotatŭ.

Se pune la a doua votare acordarea premiuluĭ Năsturelŭ d-luĭ Dr. I. Onciul pentru scrierea sa «Manualŭ de întroducere în sântele cărţĭ ale Testamentuluĭ vechiŭ.»

Resultatulŭ votuluĭ este 11 bile albe pentru, 9 negre contra.

D-lŭ Preşedinte anunţă că premiarea acesteĭ cărţĭ va trebuĭ supusă uneĭ a treia votărĭ în sedinţa viitóre.

D-lŭ *V. Babeşŭ* dă cetire următoruluĭ raportŭ alŭ Comisiuneĭ financiare asupra socotelelorŭ Academieĭ din anulŭ 1889—90:

«*Domnilorŭ Colegĭ,*

«Comisiunea budgetară, esaminândŭ situaţiunea financiară a Academieĭ pe basa dărilorŭ de sémă ale d-luĭ Cassierŭ-comptabilŭ, presentate sub 26 Februarie şi 15 Martie a. c., asupra esercițiuluĭ anuluĭ 1889—90, are onóre a vĕ raporta şi supune binevoitóreĭ aprecierĭ următórele:

«I. Din veniturile prevĕḍute în budgetulŭ anuluĭ de leĭ 124.422 banĭ 25, aŭ fostŭ încassate, pînă la încheierea anuluĭ budgetarŭ, tóte sumele incassabile, remânêndŭ numaĭ unŭ restŭ de Leĭ 300 din arenda grădineĭ dela fondulŭ Ioanŭ Fĕtu, care restŭ se trece ca saldŭ pe anulŭ viitorŭ.

«II. Neincassabile ni se presintă:

«1. Unŭ minus de Leĭ 262 banĭ 20 la *mia de Leĭ,* ce se prevĕḍuse ca incassabilă din publicaţiunile Academieĭ, care sumă deci s'a scăḍutŭ din escedentulŭ comunŭ, şi pentru care sunteţĭ rugaţĭ, Domnilorŭ Colegĭ, să daţĭ unŭ votŭ aprobătorŭ.

«2. La fondulŭ Ioanŭ Fĕtu, după operaţiunea espusă de d-lŭ comptabilŭ sub G. în darea de sémă dela 26 Februarie a. c., o sumă de Leĭ 918 banĭ 25, ce derivă din prefacerea capitalelorŭ cu 10—12%, din creanţe

în acțiunĭ d'ale Bănceĭ Naționale numaĭ cu 8%. Acéstă sumă se scade din escedentulŭ rĕmasŭ necheltuitŭ la fondulŭ Ioanŭ Fĕtu.

«Escedentulŭ la fondulŭ Ioanŭ Fĕtu ni se arată cu suma de Leĭ 5.883 banĭ 90.

«III. Escedentulŭ necheltuitŭ din încassărĭ este de Leĭ 2.505, care se va înscrie în budgetulŭ anuluĭ următorŭ.

«IV. La acestŭ locŭ este de observatŭ, că d-lŭ Cassierŭ-comptabilŭ ne presintă o diurnă neplătită d-lorŭ Membri pentru patru ședințe din Februarie a. c., în sumă de Leĭ 1.000.

«Comisiunea propune, ca pentru achitarea acesteĭ sume, în budgetulŭ următorŭ să se prevadă 1.000 Leĭ în rubrică specială.

«V. Din cheltuelile prevĕdute cu suma de Leĭ 106.303 banĭ 50, s'aŭ datŭ destinațiuneĭ Leĭ 104.196, rĕmânĕndŭ necheltuițĭ Leĭ 2.107 b. 50, la care adăugândŭ Leĭ 397 banĭ 50, ca resultatŭ alŭ comptuluĭ unorŭ escedente și ca câștigŭ la aurulŭ vîndutŭ, ese suma maĭ susŭ arĕtată a escedentuluĭ necheltuitŭ de Leĭ 2.505.

«VI. Fondurile Academieĭ în efecte depuse la Cassa de Depunerĭ, Consemnațiunĭ și Economiĭ, s'aŭ sporitŭ întru câtŭ-va, dar s'aŭ modificatŭ considerabilŭ prin capitalisarea premiuluĭ G. Lazărŭ și a procentelorŭ dela fondurile Cuza, Hagi-Vasilie, Neuschotz, A. Fĕtu, San-Marin și Bodescu; prin prefacerea sumelorŭ de 80.000 Leĭ, capitalŭ încassatŭ din treĭ creanțe la fondulŭ Ioanŭ Fĕtu, în acțiunĭ de ale Bănceĭ Naționale; prin scóterea a 2.000 Leĭ în scrisurĭ fonciare rurale cu 7% din fondulŭ Eliade-Rădulescu și date ca încuragiare d-luĭ Marianŭ pentru lucrarea sa «Nunta la Românĭ»; în fine, prin prefacerea tuturorŭ scrisurilorŭ funciare rurale cu 7%, plus unulŭ cu 5%, totŭ în acțiunĭ de ale Bănceĭ Naționale; astŭfelŭ că, pre când constatările de anŭ ne arĕtaŭ cele 14 fondurĭ ale Academieĭ cuprinse în efecte 467 1/2 în sumă totală de Leĭ 650.750 și cele două fondurĭ de nudă proprietate Obedenaru și Știrbeiŭ, cuprinse în titlurĭ de rentă 469 și valóre nominală de 356.600, și fondulŭ Asociațiuneĭ Craiovene, cu destinațiune specială, cuprinsŭ în titlurĭ de rentă 22 1/2 capitalŭ de Leĭ 7.850; va să dică câteși 17 fondurĭ în efecte 959, în valóre nominală 1.015,200 Leĭ, și cu creanțele de Leĭ 90.000 dela fondulŭ Obedenaru, împreună de Leĭ 1.105.200; astădĭ fondurile cele 14

s'aŭ constatatŭ în efecte $472\frac{1}{2}$ și 81 acțiunĭ de Bancă, valóre nominală 696.450 și valóre peste nominalŭ de 43.074 banĭ 90; decĭ în valóre totală de Leĭ 739.524 și banĭ 90; cele douĕ fondurĭ de nudă proprietate în efecte 460 și 10 acțiunĭ de Bancă, valóre nominală 350.000 și valóre peste nominalŭ de Leĭ 6.000 banĭ 55; iar fondulŭ Craioveanŭ în efecte $11\frac{1}{2}$ și 2 acțiunĭ de Bancă, valóre nominală de 6.750 și valóre peste nominalŭ de Leĭ 1.200; decĭ tóte treĭ împreună de Leĭ 363.956 b. 50; în totalŭ aceste 17 fondurĭ în efecte 944 și acțiunĭ de Bancă 93 — de Leĭ 1.103.475 banĭ 45, care sumă cu creanța rĕmasă neplătită de Leĭ 10.000, daŭ totalulŭ valóreĭ de Leĭ 1.113.475 banĭ 45; adică cu Leĭ 8.275 banĭ 45 maĭ multŭ ca în anulŭ precedentŭ; care crescĕmîntŭ derivă specialŭ din capitalisarea premiuluĭ Lazărŭ și din procentele fondurilorŭ.

«VII. Comisiunea budgetară, revĕḑêndŭ cassa Academieĭ, a constatatŭ în ea recepise 64 despre efecte depuse la Cassa de Depunerĭ în valóre nominală de Leĭ 1.053.190; iar la actele donațiuneĭ Princesceĭ Știrbeiŭ despre 10 Leĭ, în totalŭ de Leĭ 1.053.200, care sumă cu arĕtata valóre peste nominalŭ de Leĭ 50.275 banĭ 45 și cu creanța despre 10.000 Leĭ la fondulŭ Ioanŭ Fĕtu, ce asemenea s'a constatatŭ în Cassa Academieĭ, face suma totală maĭ susŭ arĕtată de Leĭ 1.113.475,45.

«VIII. Cu ocasiunea plătireĭ creanțeĭ Diamandescu de Leĭ 15.000 cu 12% din fondulŭ Ioanŭ Fĕtu, Delegațiunea, carea după stipulațiunile creanțeĭ era în dreptŭ d'a pretinde dobânda pe 6 lunĭ înainte, a găsitŭ cu cale, fiindŭ că debitorulŭ nu voia să plătéscă acéstă dobândă, a nu-ĭ face procesŭ pentru plătirea eĭ, din considerațiunĭ că nu credea utilŭ Academieĭ asemenea procesŭ nicĭ din punctŭ de vedere materialŭ, nicĭ moralŭ.

«Comisiunea împărtășesce vederile Delegațiuneĭ și propune plenuluĭ încuviințarea procedereĭ Delegațiuneĭ în acéstă privință.

«IX. Fondulŭ publicațiunilorŭ de documente (Hurmuzaki) ne presintă la încassărĭ Leĭ 33.571, iar la cheltuelĭ Leĭ 29.064 banĭ 95; decĭ cu unŭ saldo de Leĭ 3.492 banĭ 25.

«X. D-lŭ Cassierŭ-comptabilŭ, recapitulândŭ valórea fondurilorŭ, proprietăților și saldurilorŭ Academieĭ, ne arată acéstă valóre totală de Leĭ 1.513.094 banĭ 40, neintrândŭ în acestŭ calculŭ nicĭ fondulŭ pu-

blicaţiunilorŭ, nicĭ proprietăţile şi drepturile de alŭ cărorŭ venitŭ nu maĭ dispune Academia.

«XI. Numerariulŭ casseĭ la 15 Martie ni se arată cu Leĭ 15.801 banì 30.

«XII. Cărţile şi actele justificative le-amŭ aflatŭ în ordine.

«Comisiunea încheie, rugându-vĕ, Domnilorŭ Colegĭ, să bine-voiţĭ a vota propunerile formulate maĭ susŭ sub II, 1, şi sub VIII,—şi a lua actŭ de espusa situaţiune financiară.

«Raportorŭ *V. Babeşŭ.*»

D-lŭ *V. A. Urechiă* întrébă dacă din fondulŭ Ioanŭ Fĕtu s'aŭ împărţitŭ în anulŭ trecutŭ cărţĭ scolastice şi în scólele românescĭ din afară de Regatŭ; daca acésta nu s'a făcutŭ anulŭ trecutŭ, d-sa se rógă ca să se facă pentru viitorŭ, căcĭ acésta era o vie dorinţă a rĕposatuluĭ donatorŭ.

D-lŭ *Sturdza* rĕspunde că fondulŭ are veniturĭ atâtŭ de micĭ, în cât chiar împărţindu-se cărţĭ numaĭ la scolariĭ din două judeţe, de abia s'aŭ pututŭ da numaĭ câte 10 exemplare şi numaĭ dintr'unele cărţĭ; şi apoĭ din acéstă causă, de abia la 15 anĭ vine rêndulŭ unuĭ judeţŭ ca să i se împartă din noŭ cărţĭ.

D-lŭ *Bariţiŭ* spune că nu se potŭ trece pentru scolile din Transilvania şi Ungaria cărţĭ scolastice, pentru că sunt oprite printr'o censură severă. Cărţile carĭ se publică în România s'arŭ puté folosi numaĭ de către profesorĭ şi învĕţătorĭ, şi de aceia ar fi bine ca să se afle în bibliotecele institutelorŭ maĭ marĭ.

Conclusiunile raportuluĭ Comisiuneĭ financiare se aprobă şi se dă Delegaţiuneĭ descărcare de gestiunea financiară a anuluĭ 1889—90.

D-lŭ *Gr. Ştefănescu,* din Comisiunea financiară, dă cetire budgetuluĭ care se aprobă precum urméză:

Veniturile în sumă de leĭ 121.985 banĭ 55; cheltuelele în suma totală de leĭ 121.767 banĭ 70, presentândŭ unŭ escedentŭ de leĭ 217 banĭ 85.

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* amintesce decisiunea Academieĭ luată în anulŭ trecutŭ de a se prevedé în budgetŭ suma de 3.000 leĭ în fie-care din ceĭ treĭ anĭ carì precedŭ acordarea Mareluĭ Premiŭ Năsturelŭ de 12.000 leĭ pentru ca acordarea acestuĭ premiŭ să nu presinte aşa de

marĭ dificultăţĭ budgetare, cum a presentatŭ în anulŭ trecutŭ. Trebuinţele urgente carĭ nu se potŭ înlătura, facŭ însă că în anulŭ acesta înţelépta hotărîre din sesiunea trecută nu se póte esecuta.

Se pune la votŭ budgetulŭ în totalŭ şi se aprobă cu unanimitate.

D-lŭ *N. Ionescu* amintesce că în două rêndurĭ d-lŭ Tocilescu a vorbitŭ în Academie despre o importantă descoperire, care constă în inscripţiunea aflată la Adam-Clissi atribuită Impĕratuluĭ Traianŭ. D-sa propune ca după şedinţă membriĭ să trécă la Museŭ pentru a vedé acea inscripţiune.

Propunerea se aprobă.

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* amintesce că Secţiunea literară nu şĭ-a constituitŭ biuroulŭ pentru 1890 91 şi că, conformŭ art. 16 din Statute, trebue să-şĭ alégă Secretarulŭ pe 7 anĭ cu două treimĭ din membri presenţĭ în şedinţa Secţiuneĭ.

La ordinea ḑileĭ se pune cestiunea ridicată de d-lŭ *P. Poni*, privitóre la înlăturarea de la concursulŭ premiilorŭ anuale a cărţiĭ d-luĭ Urbeanu, pe motivulŭ că d-sa a făcutŭ lucrarea sa ca funcţionarŭ.

D-lŭ *N. Kretzulescu* se declară solidarŭ cu lucrarea Comisiuneĭ. In Comisiune s'a avutŭ în vedere cestiunea prealabilă, dacă opera unuĭ funcţionarŭ plătitŭ şi căruia i s'aŭ făcutŭ înlesnirĭ de a o publica, póte fi premiată Comisiunea a decisŭ că lucrărĭ de specialitate făcute în oficiŭ de unŭ funcţionarŭ nu potŭ fi premiate şi de aceea a înlăturatŭ cartea d-luĭ Urbeanu, fără să intre în cercetarea eĭ. Autorulŭ este şefulŭ de serviciŭ la laboratorulŭ chimicŭ de la spitalulŭ militarŭ; tóte analisele sale le-a făcutŭ cu mijlócele laboratoriuluĭ, şi apoĭ chiar cartea este tipărită cu cheltuiala Statuluĭ. Comisiunea a creḑutŭ că, dacă tóte cheltuelele acesteĭ lucrărĭ s'aŭ făcutŭ de institutulŭ Statuluĭ, alŭ căruĭ funcţionarŭ este d-lŭ Urbeanu şi dacă lucrarea este făcută de d-sa în virtutea îndatoririĭ serviciuluĭ sĕŭ, nu este motivŭ de a i se maĭ da şi unŭ premiŭ de Academie. Dacă scopulŭ premiilorŭ Academieĭ ar fi încuragiarea faceriĭ datoriilorŭ din partea funcţionarilorŭ, s'ar cuveni să dămŭ premiŭ d-luĭ Urbeanu; dacă unŭ funcţionarŭ face o lucrare de la sine, fără să fie obligatŭ de serviciulŭ

sĕŭ, și o publică cu spesele sale, se póte presenta cu dînsa la premiile Academiei. Altŭ-felŭ în serviciile Statului se facŭ multe lucrări de valóre și nu se póte ca ele să fie presentate la premiĭ; așa inginerii s'arŭ puté presenta cu podulŭ de peste Dunăre. Asemenea lucrări însă, făcute de funcționari în datoriile serviciilorŭ lorŭ, nu potŭ fi premiate de Academie.

D-lŭ *Quintescu* rĕspunde d-luĭ Sturdza, care în ședința precedentă a ḑisŭ că rapórtele d-lorŭ Haretŭ și Vizanti aŭ fostŭ respinse de la premiare pentru că eraŭ nesuficiente prin cuprinsulŭ lorŭ. Din raportulŭ generalŭ asupra premiilorŭ în anulŭ 1887 (*Anale* pag. 250—251) se vede că scrierea d-luĭ Vizanti a fostŭ eliminată pentru că era unŭ raportŭ pe care era obligatŭ să-lŭ facă ca deputatŭ. Pe acestŭ precedentŭ s'a basatŭ Comisiunea când a respinsŭ cărțile d-lorŭ Urbeanu și Radianu; așa dar Comisiunea s'a conformatŭ unuĭ votŭ alŭ Academieĭ.

D-lŭ *Poni* rectifică câte-va afirmațiunĭ carĭ s'aŭ ivitŭ în cursulŭ discuțiuneĭ: 1) D-lŭ Urbeanu, ca șefŭ alŭ laboratoriuluĭ chimicŭ de la spitalulŭ militarŭ, nu este obligatŭ prin funcțiunea sa, să facă o lucrare ca cea presentată; d-sa este obligatŭ a face analisa medicamentelorŭ și analisele patologice. 2) Publicațiunea nu este făcută cu spesele laboratoriuluĭ, și dacă se află pe titlulŭ publicațiuneĭ numele laboratoriuluĭ în care lucréză d-lŭ Urbeanu, acésta s'a făcutŭ în onórea laboratoriuluĭ în care s'a esecutatŭ lucrarea. Laboratoriulŭ dela spitalulŭ militarŭ nu are în budgetulŭ sĕŭ nicĭ o sumă pentru publicațiunĭ; cheltuiala tipografică pentru acéstă publicațiune nu a fostŭ făcută de Statŭ, ci de autorŭ. Nu se póte înlătura o hotărîre a Comisiuneĭ premielorŭ, dar este necesarŭ ca să se iea o hotărîre definitivă în acéstă privință; discuțiunea se urméză deci asupra uneĭ cestiunĭ de principiŭ.

Se face într'unŭ laboratoriŭ o lucrare fórte importantă, se analiséză apa din 1.000 de puțurĭ din Bucurescĭ, și prin acéstă lucrare se face unŭ imensŭ serviciŭ sciințeĭ. D-lŭ Poni nu cunósce unŭ orașŭ, care să aĭbă o cunoscință atâtŭ de completă a apelorŭ sale, cum o are Bucurescii în urma acesteĭ lucrărĭ. Se face o mare nedreptate, când lucrărĭ ca acésta se înlătură dela concursurile Academieĭ, fără măcarŭ să fie cercetate și fără ca Academia să se pronunțe asupra valoreĭ lorŭ. Dacă s'ar admite procedura Comisiuneĭ, ca o lucrare făcută în laboratoriile Statuluĭ să fie

înlăturată dela premiĭ, pentru că—cum a disŭ d-lŭ Kretzulescu — reactiviĭ carĭ s'aŭ întrebuințatŭ în analise aŭ fostŭ dațĭ de Statŭ, atuncĭ s'arŭ înlătura dela concursurĭ lucrările de valóre și s'arŭ lipsì de încuragiarea care li se cuvine, mulțĭ ómenĭ de sciință, numaĭ pentru că se află în serviciele Statuluĭ. Cu cestiunea Urbeanu s'a terminatŭ, dar pentru viitorŭ ar trebui ca Comisiunile Academieĭ să fie obligate a studiá și examiná de apróре tóte publicațiunile, carĭ se presentă la concursurĭ, și a nu se eliminá prin cestiunĭ prealabile ca acea ridicată de Comisiune. — Academia trebue să respingă dela premiĭ lucrările, pentru că nu sunt bune, nu pentru că autoriĭ lorŭ sunt funcționarĭ.

D-lŭ *Maniu* dice că este fórte bine că d-lŭ Poni a ridicatŭ acéstă cestiune; crede însă că conclusiunile d-sale mergŭ prea departe. D-sa socotesce că nu se póte premia lucrarea d-luĭ Urbeanu publicată sub eticheta Laboratoriuluĭ de chimie dela spitalulŭ militarŭ, alŭ căruĭ șefŭ este d-sa, sub a căruĭ conducere s'a făcutŭ acéstă lucrare.

Comisiunea nu merită deci observațiunĭ pentru modulŭ în care a lucratŭ. Când a respinsŭ lucrarea d-luĭ Urbeanu, Comisiunea avea antecedente—fie ele bune orĭ rele — în procedura urmată cu rapórtele d-lorŭ Haretŭ și Vizanti, carĭ n'aŭ fostŭ premiate, fiindŭ-că raportulŭ asupra legeĭ instrucțiuneĭ presentatŭ Cameręĭ de d-lŭ Vizanti era o lucrare în care se esprimaŭ vederile din Secțiunile Cameręĭ, fiindŭ-că a fostŭ întocmitŭ de autorŭ cu multŭ zelŭ în calitate de Raportorŭ alŭ Comisiuneĭ delegaților Cameręĭ. Raportulŭ d-luĭ Haretŭ a fostŭ făcutŭ în atribuțiunile în sărcinărilorŭ pe carĭ le primise ca funcționarŭ alŭ Statuluĭ.

Ca cestiune de principiŭ : dacă unŭ funcționarŭ face o lucrare dela sine în laboratoriulŭ Statuluĭ, cu mijlócele Statuluĭ, și dacă acéstă lucrare nu este unŭ simplu raportŭ, ci o lucrare sciințifică de valóre, d-sa crede că o astŭ-felŭ de lucrare nu póte fi respinsă dela premiĭ, chiar și dacă basa lucrăriĭ ar fi o lucrare oficială. Așa s'a făcutŭ cu scrierile d-luĭ Hasdeŭ «Cuvente den bĕtrânĭ», carĭ aŭ fostŭ făcute de Directorulŭ Archivelorŭ Statuluĭ, în mare parte cu materialulŭ Statuluĭ, și carĭ s'aŭ tipăritŭ cu cheltuiala Statuluĭ; în ele s'a premiatŭ lucrarea sciințifică a omuluĭ de sciință, dar o lucrare a laboratoriuluĭ, precum este a d-luĭ Urbeanu, nu se póte premia. In principiŭ d-sa se unesce cu d-lŭ Poni, dar nu se unesce

cu critica prea severă pe care a făcut'o Comisiunei, pentru că Comisiunea a lucratŭ după precedentele stabilite de Academie în anii trecuţĭ.

D-lŭ *D. Sturdza* constată că este pe acelaşĭ terenŭ cu d-lŭ Poni şi în parte cu d-lŭ Maniu. Când s'aŭ presentatŭ rapórtele d-lorŭ Haretŭ şi Vizanti, ele aŭ fostŭ eliminate de la premiĭ, pentru că Academia nu le-a socotitŭ ca avêndŭ o valóre sciinţifică suficientă. Ideea de a se înlătura de la premiĭ scrierile făcute de funcţionariĭ Statuluĭ n'a fostŭ nicĭ odată votată de Academie, şi bine a citatŭ d-lŭ Maniu «Cuvente den bĕtrânĭ» ale d-luĭ Hasdeŭ, căruia bine şi cu dreptŭ i s'a datŭ premiŭ; precum asemenea s'aŭ premiatŭ lecţiunile de archeologie făcute de d-lŭ Obedescu la Facultatea de litere. Laboratoriile Statuluĭ tocmaĭ pentru aceea sunt făcute, ca în ele ómeniĭ de sciinţă să pótă lucra, să pótă face cercetărĭ şi scrierĭ de valóre; de asemenea colecţiunile Statuluĭ şi ale Academieĭ adună materiale sciinţifice, pentru ca învĕţaţiĭ zeloşĭ să le întrebuinţeze la cercetările lorŭ. După vederile esprimate de uniĭ colegĭ, ele arŭ trebui să nu fie cercetate de locŭ de aceĭ carĭ arŭ dori să se presinte la premiile Academieĭ. Lucrările de natură sciinţifică arŭ trebui să fie cu totulŭ înlăturate de la premiĭ, pentru că tóte laboratoriile sunt ale Statuluĭ saŭ ale instituţiunilorŭ dependinte de Statŭ; prin acésta s'ar împiedica orĭ-ce omŭ, care lucréză în sciinţă, de a-şĭ presenta lucrările sale înaintea Academieĭ. Prin acésta s'ar lovi maĭ alesŭ activitatea din cerculŭ sciinţelorŭ esacte, căcĭ cercetările sciinţifice fără laboratoriĭ sunt cu neputinţă, şi chiar cheltuelele de publicaţiune pentru lucrărĭ de acestŭ felŭ sunt multŭ maĭ marĭ decât pentru altele

Testamentulŭ Herescu n'a făcutŭ restricţiunĭ de acestŭ felŭ; elŭ ḑice să se premieze cartea cea maĭ bună. Nu este cu putinţă a se introduce restricţiunĭ, carĭ arŭ închide calea premiilorŭ ómenilorŭ de sciinţă, fie eĭ funcţionarĭ saŭ nu. Academia să judece tóte cărţile carĭ i se presintă; să fie severă şi să acorde premiile numaĭ acelora carĭ le merită.

D-lŭ *N. Ionescu* se unesce cu părerea d-luĭ Sturdza şi a celorŭ carĭ vreaŭ să se lărgéscă sfera concurenţilorŭ. In esaminarea scrierilorŭ să se caute valórea lorŭ, iar nu dacă autorulŭ este funcţionarŭ saŭ particularŭ. La 1887 d-sa a susţinutŭ respingerea scrieriĭ d-luĭ Vizanti, pentru că era o lucrare slabă de totŭ, şi n'a fostŭ premiată, pentru că nu era

nimicŭ propriŭ și originalŭ într'însa. D-sa nu a înțelesŭ nicĭ odată ca să se stabiléscă unŭ principiŭ atuncĭ, și acésta se vede și din cuvintele pe carĭ le-a citatŭ d-lŭ Quintescu. In Comisiunea de acum, d-sa a fostŭ pentru respingerea cărțiĭ d-luĭ Radianu, nu pentru că autorulŭ este funcționarŭ, ci pentru că cartea sa i s'a părutŭ o lucrare slabă. Se unesce cu părerile d-lorŭ Poni, Sturdza și Maniu, ca Academia să cerceteze tóte lucrările carĭ i se presentă și să se pronunțe asupra lorŭ. Ar fi maĭ bine să se premieze maĭ alesŭ lucrările de totŭ originale, chiar și dacă aŭ defecte, decât compilațiunĭ. Dacă ar fi cu putință, d-sa ar stărui să se esamineze cartea d-luĭ Urbeanu, și dacă merită să i se dea premiŭ, saŭ să i se acorde premiulŭ pe basa aprecierilorŭ pe carĭ le-a făcutŭ asupra eĭ d-lŭ Poni. In cestiunĭ ca acésta nu trebue să se dea motive, carĭ nu se potŭ susținé, cum este acela că lucrările făcute în laboratoriile Statuluĭ nu potŭ fi premiate. Intr'alte țĕrĭ sunt multŭ maĭ multe laboratoriĭ decât la noĭ; particulariĭ lucréză într'însele cu plată saŭ fără plată. Nu este cu putință ca să se respingă o lucrare de meritŭ numaĭ pentru că este făcută într'unŭ laboratoriŭ alŭ Statuluĭ. Intrebarea pentru Academie trebue să fie, dacă lucrarea în sine e bună saŭ nu. Celeĭ bune să i se dea premiŭ, cea rea să se respingă.

D-lŭ *Gr. Ștefănescu* dice că precedentulŭ căruia s'a conformatŭ Comisiunea esistă, de și nu sub forma uneĭ decisiunĭ trecute în procesŭ-verbalŭ, pentru că în aniĭ când s'aŭ presentatŭ rapórtele d-lorŭ Haretŭ și Vizanti circula printre membri ideea, că nu trebuescŭ premiate, pentru că sunt lucrărĭ pe carĭ autoriĭ eraŭ obligațĭ să le facă. Precedentulŭ decĭ esistă și Comisiunea a urmatŭ după dînsulŭ. Academia îlŭ póte schimba, dar d-sa nu crede că ar fi bine ca lărgirea drepturilorŭ de a se presenta la premiĭ să fie atâtŭ de mare. Este o exagerare când se dice că, după procedarea Comisiuneĭ, s'arŭ esclude dela concursurĭ cărțile pentru carĭ autoriĭ arŭ fi consultatŭ colecțiunile Statuluĭ; Comisiunea n'a disŭ acésta. Ea a disŭ că lucrările făcute de persóne obligate prin funcțiunea lorŭ să le facă, nu potŭ fi premiate. D-lŭ Urbeanu este șefulŭ laboratoriuluĭ chimicŭ alŭ unuĭ institutŭ sanitarŭ, și prin urmare era în atribuțiunile serviciuluĭ sĕŭ, ca să esamineze apele din Bucurescĭ. S'a citatŭ premiile date d-luĭ Hasdeŭ pentru publicațiunĭ făcute ca Directorŭ la Archivele

Statuluĭ; dar precedentulŭ după care a lucratŭ Comisiunea s'a stabilitŭ în urmă. D-sa constată că Comisiunea a fostŭ în dreptŭ să înlăture dela concursŭ cartea d-luĭ Urbeanu, pe câtŭ timpŭ este precedentulŭ stabilitŭ.

D-lŭ *Gr. G. Tocilescu* observă ca Academia, când publică premiile, arată și condițiunile în carĭ concurențiĭ se potŭ presenta, și nicăirĭ nu se vede că sunt oprite dela premiĭ lucrările făcute cu cheltuiala institutelorŭ publice, pe când se face restricțiune pentru publicațiunile făcute cu cheltuiala Academieĭ. Cu ce dreptŭ s'ar introduce acuma o restricțiune care nu s'a adusŭ la cunoscința concurențilorŭ prin publicațiunile făcute de Academie? Este nedreptŭ a se scóte la ivélă acum noue condițiunĭ de admitere, dacă Academia voesce a lua decisiunea, care să opréscă dela concursŭ lucrărĭ ca a d-luĭ Urbeanu; ar trebui ca acéstă restricțiune să se publice în condițiunile concursuluĭ.

Discuțiunea se închide, rĕmânêndŭ ca în viitórea ședință d-lŭ Poni să formuleze o propunere spre a fi pusă la votŭ.

ȘEDINȚA DIN 27 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *M. Kogălniceanu.*

D-lŭ *Generalŭ Fălcoianu* dă cetire următoruluĭ raportŭ asupra memoriuluĭ trimesŭ de d-lŭ Ioanŭ Ottescu despre o cestiune numită de d-sa «Postulatulŭ luĭ Euclide.»

«*Domnilorŭ,*

«Am examinatŭ lucrarea intitulată «Memoriŭ» trimésă Academieĭ de d-lŭ Ioanŭ Ottescu, și prin care îșĭ propune a tracta o cestiune numită de d-sa *Postulatulŭ luĭ Euclide,* și anume că: «Dacă două drepte facŭ cu «o secantă două unghiurĭ interióre de aceeașĭ parte a secanteĭ, a cărorŭ «sumă este maĭ mică decât două unghiurĭ drepte, cele două drepte în«destulătorŭ prelungite, trebue să se întêlnéscă de partea unde cele două «unghiurĭ sunt maĭ micĭ ca două unghiurĭ drepte.»

«Lucrarea d-luĭ Ottescu este o esercitare ce a voitŭ a face în studiulŭ geometrieĭ. Atâtŭ espunerea câtŭ și demonstrațiunile dovedescŭ că autorulŭ este încă tînĕrŭ în sciință, și nu a avutŭ timpulŭ a pătrunde fundamentulŭ raționamentelorŭ geometrice.

«Cum d-lŭ Ottescu prin petițiunea sa nu cere nicĭ o urmare asupra lucrăreĭ sale și o presintă ca o simplă comunicare, sunt de opiniune a se lăsa acésta în archiva Academieĭ.»

Academia iea actŭ de conclusiunile raportuluĭ.

Punêndu-se la votŭ pentru a treia óră acordarea premiuluĭ Năsturelŭ-Herĕscu d-luĭ Dr. I. Onciul pentru scrierea sa «Manualŭ de introducere în cărțile Vechiuluĭ Testamentŭ,» resultatulŭ votuluĭ este 9 bile albe pentru și 12 negre contra.

D-lŭ Președinte anunță că premierea s'a respinsŭ.

Se dă cetire procesuluĭ-verbalŭ alŭ Secțiuneĭ literare pentru ședința de la 27 Martie, prin care se arată că Secțiunea șĭ-a constituitŭ biuroulŭ pentru anulŭ 1890 91, alegêndŭ Președinte pe d-lŭ T. Maiorescu, Vice-Președinte pe d-lŭ I. Negruzzi și Secretarŭ pe 7 anĭ (1890 1897) pe d-lŭ N. Quintescu.

Academia iea actŭ.

D-lŭ *P. Poni* dă citire următóreĭ propunerĭ:

«Academia decide ca elaboratele intrate la concursurile sale să nu fie eliminate fără a fi esaminate și judecate din punctulŭ de privire alŭ valóreĭ lorŭ.»

D-lŭ *Gr. Ștefănescu* observă că propunerea d-luĭ Poni nu deslégă cestiunea care s'a discutatŭ: dacă Academia póte premia cărțĭ făcute și publicate de funcționarĭ în exercițiulŭ funcțiuneĭ lorŭ.

D-lŭ *Papadopol-Calimachŭ* susține contrariulŭ, ḑicêndŭ că propunerea d-luĭ Poni deslégă cestiunea întrégă, căcĭ, când se ḑice că elaboratele să fie esaminate și judecate, se înțelege că ele trebue să fie și premiate dacă vorŭ merita.

D-lŭ *Bacaloglu* ḑice că propunerea d-luĭ Poni este unŭ blamŭ pentru

Comisiune; este de părere ca să nu se voteze nicĭ o propunere, ci să se lucreze și în viitorŭ după cum s'a lucratŭ până acum. Bunulŭ simţŭ ne spune că, dacă unŭ impiegatŭ face o lucrare în îndatoririle serviciuluĭ sĕŭ, este necuviinciosŭ să se presinte la premiile Academieĭ și să céră premiŭ pentru o lucrare făcută după porunca superiorilorŭ sĕĭ.

D-lŭ *Aurelianŭ* dice că propunerea d-luĭ Poni este o modificare a Statutelorŭ, și crede că nu este bine a se face în acestŭ modŭ modificărĭ în Statutele Academieĭ. D-sa este de părere ca să nu se voteze nicĭ o propunere, ci în urma discuţiuneĭ urmate să rĕmână sciutŭ că tóte cărţile carĭ se presintă la premiŭ trebuescŭ esaminate și judecate.

D-lŭ *Gr. G. Tocilescu* presintă următórea propunere:

«Comisiunile însărcinate cu cercetarea elaboratelorŭ presentate la premiĭ, se vorŭ ţiné strictŭ de condiţiunile prevĕdute în publicaţiunile concursuluĭ.»

Se pune la votŭ propunerea d-luĭ Poni și se aprobă; iar propunerea d-luĭ Tocilescu rĕmâne de la sine înlăturată.

D-lŭ Preşedinte *M. Kogălniceanu* amintesce că Academia a decisŭ, în principiŭ, ca la anulŭ viitorŭ să serbeze jubileulŭ de 25 de anĭ de la urcarea pe tronŭ a M. S. Regeluĭ Carol I și de la fundarea Academieĭ, și că o Comisiune a fostŭ alésă pentru a formula o propunere în acestŭ scopŭ. Comisiunea nu și-a pututŭ face lucrarea, dar din conversaţiunĭ cu membri, d-lŭ Preşedinte a înţelesŭ că modulŭ serbăriĭ ar trebui să fie următorulŭ: Academia va ţiné atuncĭ o ședinţă festivă, în care Secretarulŭ generalŭ va face o espunere istorică a activităţiĭ Academieĭ de la fundarea eĭ; Academia *in corpore* va presenta M. S. Regeluĭ o ediţiune de luxŭ a cuvîntărilorŭ pe carĭ M. Sa le-a ţinutŭ în diferite ocasiunĭ. S'ar puté și ar fi bine să se facă o medalie comemorativă, și apoĭ serbarea să se încheie printr'unŭ banchetŭ.

Se pune la votŭ propunerea d-luĭ Preşedinte și se aprobă.

D-lŭ *P. Poni* dă citire raportuluĭ Comisiuniĭ însărcinate cu cercetarea cărţilorŭ presentate la concursulŭ premiuluĭ Asociaţiuneĭ Craiovene, raportŭ prin care Comisiunea nu recomandă nicĭ o carte spre premiare.

Academia aprobă conclusiunile raportuluĭ.

D-lŭ *D. Sturdza* dă cetire raportuluĭ Comisiuniĭ însărcinate cu esaminarea manuscriptuluĭ intitulatŭ: «Analele cultureĭ române» presentatŭ la concursulŭ Premiuluĭ Eliade-Rădulescu cu motto: «Dona praesentis cape laetus horae.» Raportulŭ conchide cerêndŭ a se acorda premiulŭ numituluĭ manuscriptŭ.

D-lŭ *N. Quintescu* ḑice că a resfoitŭ o parte din acelŭ voluminosŭ manuscriptŭ și a vĕḑutŭ că elŭ cuprinde prețióse acte privitóre la istoria școlelorŭ românescĭ; dar nu este într'însulŭ istoria școlelorŭ, așa cum era în intențiunea Academieĭ când a publicatŭ acestŭ concursŭ. Nu se póte acorda premiulŭ uneĭ colecțiunĭ de documente, când s'a pusŭ la concursŭ facerea uneĭ adevĕrate istoriĭ a școlelorŭ.

D-lŭ *P. S. Aurelianŭ* recunósce că manuscriptulŭ cuprinde maĭ multŭ o colecțiune de documente, dar din citirea lucrăriĭ, așa cum este, resultă de la sine istoria școlelorŭ, căcĭ documentele sunt puse în ordine sistematică. Acele 7 volume vorŭ trebui să serve ca materialŭ pentru cine va voi ca să facă o istorie a școlelorŭ pentru usulŭ publiculuĭ; de aceea crede că lucrarea este meritorie și că trebue să i se dea premiulŭ.

D-lŭ *Maniu* ḑice că, fără îndoială, coordonarea actelorŭ oficiale, carĭ constituescŭ istoria școlelorŭ este o lucrare meritorie. Raportulŭ Comisiuneĭ i se pare prea laconicŭ, și ar fi fostŭ bine ca să se espună maĭ pre largŭ părțile cele maĭ esențiale ale lucrăreĭ, spre a se puté forma convicțiunea că într'adevĕrŭ merită premiarea. De asemenea crede că nu este bine ca să se presinte raportulŭ numaĭ cu douĕ subscrieri, pe când Comisiunea era compusă din 3 membri.

D-lŭ *Quintescu* rĕspunde d-luĭ Maniu că nu se póte ḑice că lucrarea nu este a Comisiuniĭ, pentru că lipsesce o subscriere a unuia din ceĭ treĭ membri. Academia n'a pusŭ la concursulŭ acestuĭ premiŭ facerea uneĭ colecțiunĭ de documente, ci o istorie elaborată a școlelorŭ. Nu se potŭ premia dosare, căcĭ, orĭ-câtŭ de prețióse arŭ fi, ele nu constituescŭ o lucrare.

D-lŭ *Sturdza* ḑice că a avutŭ dreptate d-lŭ Maniu să impute Comisiuneĭ că a făcutŭ unŭ raportŭ laconicŭ, dar ocupațiunile membrilorŭ Comisiuneĭ în Academie și în afară nu le-a lăsatŭ putința de a studia unŭ operatŭ în 7 volume gróse și de a-lŭ cerceta întregŭ cu deamĕruntulŭ.

Acéstă lucrare este o cronică a șcólelorŭ de la începutulŭ lorŭ în țĕrile carĭ formézā astădĭ Regatulŭ. Documentele sunt coordonate între dînsele prin esplicările autoruluĭ. De pe la 1830 încóce este relatată în acéstă lucrare tótă mișcarea școlară din țéră. Lucrarea întrégă este fórte meritorie; condensarea eĭ într'unŭ volumŭ maĭ micŭ se va puté face cu înlesnire maĭ târḑiŭ. Nu póte fi înlăturată de la premiare numaĭ pe motivulŭ că este o culegere de documente, căcĭ în realitate este maĭ multŭ. Autorulŭ însușĭ esplică modulŭ compuneriĭ lucrăriĭ sale în următórea hârtie, pe care a alăturat'o pe lângă manuscriptulŭ presentatŭ la concursŭ:

«Lucrarea de față cu devisa «Dona praesentis, cape, laetus horae» cuprinde analele spirituluĭ românescŭ pînă la 1864.

«Maĭ multe miĭ de documente *cu totulŭ necunoscute până astăḑĭ*, scóse din noianulŭ uităreĭ prin o muncă de o viață de omŭ, vinŭ de acum înainte să probeze lumeĭ că Românulŭ n'a începutŭ a simțĭ nevoia cultureĭ nicĭ dela 1848 numaĭ, nicĭ dela 1821 . . . . , ci cu secolĭ maĭ înainte! Chiar dacă scriitorulŭ acestorŭ anale nu va fi isbutitŭ să dea în ele totŭ realțulŭ meritatŭ prețióselorŭ acestora documente, elŭ încă rĕmâne mângăiatŭ că le va fi pusŭ la îndemâna unorŭ pene maĭ iscusite, a unorŭ creerĭ maĭ bine organisațĭ, carĭ să tragă din ele tóte acele conclusiunĭ, ce logicŭ și naturalŭ potŭ nasce din ele.

«Dar și pînă când asemenea lucrărĭ geniale să pótă fi făcute, câte erorĭ de fapte, de nume și de date, nu se vorŭ fi îndreptatŭ cu lucrarea ce astăḑĭ presentămŭ.

«Cele șépte tomurĭ, carĭ cuprindŭ istoria cultureĭ române din secolulŭ alŭ XV pînă la 1864, aŭ ca anexe aprópe același numĕrŭ de tomurĭ. Aceste anexe însă fiindŭ cele maĭ multe acte originale, din care unele proprietate străină, și neîncăpĕndu-ne timpulŭ a le da în copie, vorŭ însoțĭ lucrarea nóstră numaĭ când va fi pusă sub tiparŭ. Ele totușĭ, la cerere, se vorŭ puté presenta.»

In privința tipărireĭ, Comisiunea a opinatŭ ca de-o cam-dată manuscriptulŭ să nu se tipăréscă, ci să se păstreze în colecțiunile Academieĭ, pentru că nicĭ fondurile Academieĭ nu arŭ permite o cheltuială atâtŭ de mare, cât ar reclama tipărirea acestuĭ manuscriptŭ.

D-lŭ *Gr. Ștefănescu* ḑice că trebue să ne ferimŭ de antecedente pentru

carĭ maĭ târḑiŭ să ne căimŭ. S'a pusŭ la concursŭ unŭ subiectŭ precisŭ, «Istoria școlelorŭ»; se póte óre acum premia numaĭ o culegere de documente asupra acesteĭ materiĭ? Dacă s'ar proceda în acestŭ modŭ, nu s'ar maĭ puté sci ce temeiŭ să se pue pe publicaţiunile făcute de Academie asupra concursurilorŭ sale.

Spre a se da premiulŭ în cestiune trebuesce o operă nu o colecţiune; iar ceea ce se presintă este numaĭ materialŭ pentru lucrare, nu însășĭ lucrarea care a fostŭ pusă la concursŭ. Se vede că concurentulŭ are destule cunoscinţe pentru a face o bună istorie a școlelorŭ, și de aceea d-sa propune că acestŭ subiectŭ să se pună din noŭ la concursŭ pentru celŭ d'ântâiŭ premiŭ Eliade Rădulescu, care va fi liberŭ.

D-lŭ *G. Sion* constată, din raportulŭ Comisiuniĭ și din cele spuse, că lucrarea nu merită să fie premiată, dar propune să i se dea o sumă de încuragiare, cum s'a făcutŭ și cu alte lucrărĭ în aniĭ trecuţĭ.

D-lŭ *Gr. Tocilescu* ḑice că este greŭ a scrie în Ţéra Românéscă, pentru că trebue maĭ întâiŭ a se strînge materialulŭ și apoĭ a face lucrarea. La noĭ în mare parte lipsescŭ materialele sciinţifice, maĭ alesŭ pentru istorie, după carĭ să se pótă cu înlesnire face lucrărĭ. In cele 7 volume presentate la concursŭ se află o mare muncă de cercetare și coordonare. D-lŭ Ștefănescu ḑicea că lucrarea acésta nu este ce a doritŭ Academia; este maĭ multŭ decât s'a cerutŭ. Scopulŭ premielorŭ este să deștepte activitatea ómenilorŭ competenţĭ spre a face cercetărĭ și studie. Să se dea acestŭ premiŭ concurentuluĭ ca încuragiare pentru munca pusă în facerea acesteĭ lucrărĭ; și i se póte pune obligaţiunea de a face și o introducere generală asupra istorieĭ școlelorŭ.

D-lŭ *Babeșŭ* ḑice că, presentându-se la unŭ concursŭ istoricŭ două scrierĭ una în felulŭ istorieĭ luĭ Petru Maiorŭ și alta în felulŭ Croniceĭ luĭ Șincai, d-sa ar da premiulŭ celeĭ din urmă.

D-lŭ *Kogalniceanu*: D-lŭ Stefănescu a făcutŭ o comparaţiune, ḑicêndŭ că dacă Academia ar pune la concursŭ descrierea Floreĭ uneĭ părţĭ din ţéră și în locŭ de descriere d-lŭ Brândză ar aduce la concursŭ unŭ téncŭ de plante, i s'ar refusa premiulŭ, pentru că nu ar aduce lucrarea ceruta, ci numaĭ materialulŭ pentru facerea eĭ; și a ḑisŭ că totŭ așa este și lucrarea despre care se discută. Comparaţia este greșită. Plantele erborisate se pótŭ

pierde orĭ strica, căcĭ alte esemplare se găsescŭ în natură. Documentele istorice dacă ardŭ, sunt nimicite pentru totŭ-d'a-una. Lucrarea presentată la concursŭ are tocmaĭ de aceea fórte mare meritŭ, pentru că este formată în cea maĭ mare parte din documente, carĭ ar fi o mare și nereparabilă pagubă să se pérdă. Academia trebue să încuragieze munca și zelulŭ cu care s'aŭ culesŭ aceste documente. Dacă Academia nu are mijlóce să le publice acum, ele se vorŭ publica maĭ târḑiŭ, și ușorŭ se va puté face dintr'însele istoria maĭ pe scurtŭ a scólelorŭ românescĭ.

Se pune la votŭ acordarea premiuluĭ Eliade Rădulescu scrieriĭ «Analele culturei române.»

Resultatulŭ votuluĭ este 14 bile albe pentru și 5 negre contra.

D-lŭ Președinte declară că premiulŭ s'a acordatŭ; apoĭ deschide pliculŭ cu numele autoruluĭ și anunță că autorulŭ scriereĭ este d-lŭ *V. A. Urechiă.*

Se dă citire procesuluĭ-verbalŭ alŭ Secțiuneĭ sciințifice pentru ședința de la 26 Martie, prin care Secțiunea propune a se decide ca pentru astă dată să se premieze cu premiulŭ Neuschotz în 1891 cea maĭ bună carte sciințifică ce va apăré în cursulŭ anuluĭ 1890.

D-lŭ *Kretzulescu* propune ca la concursulŭ premiuluĭ Neuschotz din 1891 sa se admită și operele sciințifice publicate în anulŭ 1889.

Propunerea d-luĭ Kretzulescu se aprobă.

Asemenea se aprobă propunerea Secțiuneĭ completată cu a d luĭ Kretzulescu.

Se procede la alegerea Comisiuneĭ premiuluĭ Neuschotz pentru anulŭ 1891. Sunt aleșĭ d-niĭ Generalŭ *Fălcoianu, Gr. Stefănescu* și *E. Bacaloglu.*

Se procede la alegerea Delegațiuneĭ pentru anulŭ 1890—91.

Președinte se alege d-lŭ *Ion Ghica* cu 17 voturĭ din 20 votanțĭ.

D-lŭ Președinte proclamă pe d-lŭ Ion Ghica de Președinte alŭ Academieĭ.

D-lŭ *M. Kogălniceanu* mulțumesce membrilorŭ Academieĭ pentru

bunăvoința și sfaturile cu carĭ l'aŭ ajutatŭ a-șĭ îndeplini sarcinele de Președinte alŭ Academieĭ cu folosŭ pentru interesele generale ale cultureĭ naționale și pentru cele particulare ale Academieĭ. In acești din urmă anĭ Academia a avutŭ fericirea să constate că a câștigatŭ multă considerație din partea tuturorŭ Românilorŭ patrioțĭ și culțĭ, ceea ce se vede din însemnatele donațiunĭ carĭ s'aŭ făcutŭ. Mulțumesce din noŭ membrilorŭ pentru încrederea ce i-aŭ arĕtatŭ și face urărĭ pentru prosperarea Academieĭ și a membrilorŭ sĕĭ.

D-lŭ Vice-Președinte *P. S. Aurelianŭ* exprimă d-luĭ Kogalniceanu via și profunda recunoscință a Academieĭ pentru zelulŭ cu care a condusŭ lucrările Academieĭ în acești 3 din urmă anĭ.

Se procede la alegerea Vice-Președinților. Sunt aleșĭ d-niĭ: *B. P. Hasdeŭ, N. Ionescu* și *P. S. Aurelianŭ.*

D-lŭ Secretarŭ generalŭ *D. Sturdza* dă cetire următoruluĭ raportŭ asupra lucrărilorŭ, cu carĭ Academia s'a ocupatŭ în acéstă sesiune generala:

«*Domnilorŭ Colegĭ,*

«Sesiunea generală pe care o închidemŭ astădĭ va rĕmâné una din cele maĭ strălucite ale Academieĭ, și amintirea eĭ va fi pururea păstrată în mințile și în inimele nóstre a tuturorŭ.

«Lucrările Academieĭ sunt urmărite necontenitŭ cu unŭ viŭ și înaltŭ interesŭ de Augustulŭ nostru Rege, Președintele de onóre și protectorulŭ înaltŭ și luminatŭ alŭ acesteĭ Instituțiunĭ.

«Și de astă-dată Majestatea Sa a datŭ dovedĭ pipăite despre căldura cu care a îmbrățișatŭ și încurajează întrégа cultură națională.

«Alăturea cu Regele nostru, care cu înțelepciune și vitejie a lucratu la înnălțarea Statuluĭ independentŭ românŭ, astădĭ egalŭ conlucrătorŭ cu tóte statele culte în munca pentru progresŭ și civilisațiune, alăturea cu M. S. Regina, cu ilustra Carmen Sylva, care prin geniulŭ sĕŭ a aruncatŭ o strălucire nouă asupra corónei Românieĭ; alăturĭ cu acești Augușți protectorĭ aĭ Academieĭ, amŭ avutŭ fericirea a saluta în acestŭ anŭ în mijloculŭ nostru pe Principele Moștenitorŭ alŭ Tronuluĭ.

«Academia, în ședința de la 15 Martie, a proclamatŭ pe A. S. R. Principele Ferdinand de Membru Onorarŭ alŭ eĭ, și a fostŭ fericită a asculta în ședința de la 16 Martie frumosulŭ discursŭ, prin care A. S. R. cu nobile și patriotice cuvinte a mulțumitŭ Academieĭ pentru alegerea sa.

«Onóre cu cât maĭ neașteptată cu atâtŭ maĭ simțită s'a făcutŭ Academieĭ de către A. S. R. Principele de Neapole, Moștenitorulŭ Coróneĭ Regatuluĭ Italieĭ. Una din primele instituțiunĭ visitate de nepotulŭ gloriosuluĭ Rege Victor Emanuel, a fostŭ Academia Română.

«Academia recunoscĕtóre pentru acéstă atențiune șĭ-a adusŭ aminte, că Victor Emanuel de Savoia este celŭ d'întâiŭ Principe alŭ Italieĭ, care după secolĭ vine din Roma la urmașiĭ colonieĭ romane așezate în Carpațĭ și la Dunărea de josŭ de către Impĕratulŭ Traianŭ; șĭ-a adusŭ aminte câtă simpatie și cât sprijinŭ aŭ întîmpinatŭ Româniĭ în timpurĭ grele din partea Regeluĭ Victor Emanuel. Amintindu-șĭ aceste evenimente, Academia șĭ-a esprimatŭ simțemintele sale, aclamândŭ la 6 Martie pe A. S. R. Principele de Neapole de Membru Onorarŭ. La 9 curentŭ membrii Academieĭ aŭ avutŭ onórea a fi primițĭ de către A. S. R., căruia i-aŭ presentatŭ adresa, prin care i se conferă acestŭ titlu.

«Din cele 25 de ședințe carĭ s'aŭ ținutŭ în actuala sesiune, douĕ aŭ fostŭ solemne și douĕ publice.

«Ședința solemnă ținută în sala Senatuluĭ la 25 curentŭ va rĕmâné pururea memorabilă prin participarea activă a M. S. Regineĭ la lucrările Academieĭ. Carmen Sylva a binevoitŭ a citi alcătuirea sa «Visulŭ poetuluĭ» și a dărui Academieĭ manuscriptulŭ acesteĭ compunerĭ scrisŭ cu măiestrie de însășĭ mâna Majestățiĭ Sale.

«Ședințele solemne și publice aŭ fostŭ ocupate de următórele memoriĭ și comunicarĭ:

«D-lŭ colegŭ B. P. Hasdeŭ a făcutŭ Academieĭ în presența M. S. Regeluĭ, la 16 Martie, relațiunea sa asupra lucrăreĭ Mareluĭ Etimologicŭ alŭ Românieĭ și a cititŭ din acéstă mare lucrare maĭ multe articole asupra diferitelorŭ cuvinte din partea încă nepublicată.

«La 5 Martie d-lŭ colegŭ V. A. Urechiă a cititŭ unŭ interesantŭ memoriŭ asupra domnieĭ luĭ Nicolae Mavrogheni.

«In ședința solemnă de la 16 Martie P. S. Ep. Melchisedec a citită memoriulŭ sĕŭ asupra luptelorŭ între biserica ortodoxă și protestantismŭ în secolulŭ XVII și cu deosebire asupra sinódelorŭ ținute în Moldova la 1641 și 1645; d-lŭ colegŭ Dr. I. Felix a cititŭ memoriulŭ sĕŭ asupra Igieneĭ la Esposițiunea Universală din Paris din 1889.

«Ședința publică de la 21 Martie a fostŭ ocupată cu interesanta comunicare făcută de d-lŭ N. Kretzulescu asupra stăreĭ deplorabile a Țĕreĭ Românescĭ la începutulŭ secoluluĭ după două scrierĭ ale boerilorŭ emigrațĭ la Brașovŭ în 1821.—Originalele scrise în limba grecéscă de către cunoscutulŭ boerŭ Alecu Vilara, aŭ fostŭ dăruite Academieĭ d'impreună cu traducerile lorŭ.

«In aceiașĭ ședință d-lŭ Gr. G. Tocilescu a cititŭ memoriulŭ sĕŭ asupra cronicaruluĭ și poetuluĭ Ștefanŭ Fănuță, care a trăitŭ în întâia jumĕtate a acestuĭ secolŭ și care se ascundea sub pseudonimulŭ Zilotŭ Românulŭ.

«Una din preocupările Academieĭ în ultimele sesiunĭ era alegerea a doĭ membri în Secțiunea literară în locurile rĕmase vacante prin încetarea din viață a regretațilorŭ noștri colegĭ G. M. Fontaninu și T. Cipariu. Acesteĭ preocupărĭ i s'a datŭ în parte o soluțiune, alegêndu-se în ședința dela 22 Martie de membru alŭ Academieĭ d lŭ Gr. G. Tocilescu, care prin neobosita și rodnica sa activitate șĭ-a câștigatŭ o înaltă posițiune în viața literară și sciințifică a Românilorŭ.

«Pentru cel-alaltŭ locŭ vacantŭ alegerea s'a amânatŭ pentru sesiunea viitóre.

«In ședința dela 20 Martie, după propunerea Secțiunilorŭ, Academia a alesŭ de membri corespondențĭ pentru Secțiunea istorică pe d-niĭ C. Erbiceanu, profesorŭ la Facultatea de teologie din Bucurescĭ, Dr. E. Kaluzniacki, profesorŭ la Universitatea din Cernăuțĭ, și C. T. Odhner, Directorulŭ Archivelorŭ Regale de la Stockholm; pentru Secțiunea sciințifică pe d-niĭ Dr. Gr. Rômniceanu, Dr. G. Assaky și Dr. N. Kalinderu, profesorĭ la Facultatea de medicină din Bucurescĭ.

«De asemenea Academia a alesŭ de Membri Onorarĭ pe d-lŭ Simeonŭ Mangiuca de la Oravița în Banatŭ, pe Canoniculŭ A. S. Petruszewicz de

la Lemberg și pe d-lŭ B. Cecchetti, Directorulŭ Archiveloru Regale de Statŭ de la Veneția.

«Ședințele Academieĭ aŭ fostŭ ocupate cu studiarea și resolvirea diferitelorŭ cestiunĭ sciințifice și administrative presentate de către Secțiunĭ și de către Comisiunile speciale:

«După recomandarea Secțiuneĭ literare s'a decisŭ a se publica în *Anale* două memoriĭ presentate de P. S. Ep. Ghenadie alŭ Rîmniculuĭ despre două manuscripte, pe carĭ P. S. Sa le-a dăruitŭ Academieĭ; unulŭ întitulatŭ «Albina», este scrisŭ românesce în secolulŭ XVII și cuprinde sentințe și învĕțăturĭ morale, religióse și filosofice, culese din scriitoriĭ vechĭ bisericescĭ și laicĭ; cel-alaltŭ cuprinde în grecesce și românesce panegiriculŭ Sfințilorŭ împĕrațĭ Constantinŭ și Elena oferite de Gherasimŭ Patriarchulŭ de Alexandria Domnitoruluĭ Constantinŭ Brâncoveanu.

«Secțiunea sciințifică a cercetatŭ scrierea d-luĭ Dr. St. Dimitrescu asupra județuluĭ Ialomița, și a găsitŭ că nu întrunesce condițiunile necesare spre a fi publicată de Academie.

«Ședința de la 17 Martie a fostŭ ocupată cu discuțiunile privitóre la picturile murale din Biserica Treĭ-Ierarchĭ de la Iașĭ. In urma raportuluĭ Comisiuneĭ speciale însărcinate cu studiarea acesteĭ cestiunĭ și în urma discuțiunilorŭ asupra acestuĭ raportŭ, Academia a decisŭ să intervie pe lânga Guvernŭ spre a se representa acolo cele două Sinóde de la 1641 și 1645, adunarea obștéscă pentru desrobirea vecinilorŭ ținută la 1749 și aducerea móștelorŭ S-teĭ Paraschiva la Iașĭ.

«Totŭ în decursulŭ acesteĭ sesiunĭ s'aŭ primitŭ două prețióse manuscripte, unulŭ românescŭ, altulŭ slavonŭ de la doĭ preoțĭ din Transilvania. Faptulŭ acesta este îmbucurătorŭ, nu numaĭ pentru îmbogățirea făcută colecțiuneĭ nóstre de manuscripte, cât maĭ alesŭ pentru că dintr'însulŭ se vede că ochiĭ tuturorŭ Românilorŭ cărturarĭ sunt ațintițĭ asupra Academieĭ și că toțĭ din tóte părțile voescŭ a ajuta activitatea Instituțiuneĭ nóstre.

«Inainte cu doĭ anĭ Academia a ținutŭ să fie representată printr'unŭ membru alŭ sĕŭ la serbarea centenaruluĭ alŭ VIII alŭ Universitățeĭ de la Bolonia. De asemenea și de astă-dată ațĭ hotărîtŭ a rĕspunde în acelașĭ

modŭ la invitațiunea care s'a făcutŭ Academieĭ de către rectorulŭ Facultățilorŭ din Montpellier, spre a lua parte la serbarea centenaruluĭ alŭ VI-lea alŭ acestorŭ școlĭ superióre, care se va serba în luna Maiŭ a. c. Insărcinarea acesteĭ represintărĭ ațĭ hotărîtŭ a o da colegului nostru d-lŭ N. Ionescu. De asemenea ațĭ datŭ d-luĭ colegŭ Dr. I. Felix însărcinarea de a representa Academia la alŭ X-lea congresŭ de medicină care se va ține la Berlin în anulŭ curentŭ.

«Prin Comisiunĭ alese de d-vóstre ațĭ cercetatŭ activitatea pusă de Delegațiune în cursulŭ anuluĭ pentru esecutarea lucrarilorŭ hotărîte în sesiunea trecută; de asemenea o Comisiune a d-vóstră v'a pusŭ în cunoscință despre amĕnuntele stăreĭ financiare și despre starea fondurilorŭ Academieĭ.

«S'a constatatŭ cu acéstă ocasiune ca activitatea Academieĭ s'a întinsŭ și a crescutŭ întru atât, în cât mijlócele bănescĭ de carĭ dispune sunt departe de a ne permite să publicămŭ, cum amŭ dori, tóte lucrările de valóre carĭ se presintă. Acéstă gravă cestiune a fostŭ rădicată înaintea d-vóstră de d-lŭ colegŭ Cobălcescu în ședința de la 28 Februarie.

«Comisiunea permanentă a Bibliotecеĭ v'a pusŭ în cunoscință despre progresele făcute de colecțiunile nóstre și despre trebuințele grabnice pentru instalarea lorŭ.

«In acéstă sesiune amŭ avutŭ mulțumirea de multŭ dorita de a fi însciințațĭ de către d-lŭ Ministru alŭ Cultelorŭ, că a cumpĕratŭ o casa spatiósă pentru instalarea Academieĭ și a colecțiunilorŭ sale pîna la clădirea definitivă a localuluĭ.

«Comisiunea alésă în sesiunea trecută și însărcinată cu esecutarea dispozițiilorŭ testamentare ale rĕposatului Ioanŭ Fĕtu v'a presentatŭ asemenea raportulŭ sĕŭ. Ea a arĕtatŭ óre-carĭ lipsurĭ în regulamentulŭ votatŭ în anulŭ trecutŭ, propuindŭ modificările carĭ i s'aŭ părutŭ necesare. D-vóstră ațĭ aprobatŭ atâtŭ modulŭ de a lucra alŭ Comisiuneĭ câtŭ și modificările de Regulamentŭ propuse de dînsa, în ședința de la 3 Martie.

«Comisiunile însărcinate să cerceteze lucrările presentate la cele patru premiĭ de acordatŭ în acestŭ anŭ, v'aŭ presentatŭ rapórtele lorŭ.

«Premiulŭ Năsturelŭ Herĕscu de 4.000 leĭ nu a fostŭ acordatŭ în anulŭ acesta.

«Premiulŭ Eliade-Rădulescu de 5.000 leĭ, pentru alŭ căruĭ concursŭ fusese publicatŭ subiectulŭ «Istoria scólelorŭ în România,» l'ațĭ acordatŭ voluminosuluĭ și preciosuluĭ manuscrisŭ presentatŭ la concursŭ cu devisa: *Dona praesentis, cape, laetus horae.*

«Ațĭ recunoscutŭ în acestŭ manuscrisŭ o colecțiune merituósă de documente coordonate și de mare importanță pentru istoria școlelorŭ românescĭ. Ațĭ hotărîtŭ a recompensa cu premiulŭ Eliade munca însemnată depusă de autorŭ și a păstra colecțiunea între manuscriptele Academieĭ. Autorulŭ acesteĭ lucrărĭ este colegulŭ nostru V. A. Urechiă.

«Premiile Lazărŭ și alŭ Asociațiuneĭ Craiovene nu aŭ fostŭ acordate în acestŭ anŭ, fiindŭ-că Comisiunile speciale nu aŭ găsitŭ între scrierile presentate de acelea, cărora să li se acorde aceste premiĭ.

«Cu ocasiunea discuțiunilorŭ asupra premielorŭ s'a rădicatŭ o importantă cestiune de principiŭ: întru câtŭ potŭ fi admise la concursurile Academieĭ scrierĭ făcute în laboratoriile și institutele sciințifice ale Statuluĭ saŭ chiarŭ tipărite de acestea. D-vóstre ațĭ decisŭ ca orĭ-ce scriere presentată să fie esaminată și judecată de Academie numaĭ din punctulŭ de vedere alŭ valóreĭ sale sciințifice, și premiele să se dea numaĭ după acéstă singură considerațiune.

«Pentru esaminarea lucrarilorŭ carĭ se vorŭ presenta la concursulŭ anuluĭ viitorŭ ațĭ alesŭ Comisiunile necesare.

«Ațĭ luatŭ actŭ de constituirea biurourilorŭ speciale ale Secțiunilorŭ.

«Conducerea lucrărilorŭ generale ale Academieĭ pentru anulŭ viitorŭ ațĭ încredințat'o Delegațiuneĭ, alŭ căreĭ Președinte ațĭ alesŭ pe venerabilulŭ nostru colegŭ *Ion Ghica,* iar Vice-Președințĭ ațĭ alesŭ pe d-niĭ *B. P. Hasdeŭ, N. Ionescu* și *P. S. Aurelianŭ.*»

D-lŭ Președinte declară sesiunea generală închisă.

BUDGETULŬ ACADEMIEI ROMANE

PE ESERCIŢIULŬ 1890 1991, DE LA 1 APRILIE 1890 PÎNA LA 31 MARTIE 1891.

I. VENITURI

Nr.						
1	**Escedentulŭ** din 12 articolĭ aĭ budgetuluĭ 1889 1890. .				2.505	
	» din incas. estrabudg., restŭ dela espl. dela Cucutenĭ				700	3.205
2	**Fondurĭ comune cu destinaţiune generală.**					
	a. Subvenţiunea Statuluĭ. Subvenţiune anuală					20.000
	b. Fondulŭ Zappa:					
	Cuponulŭ renteĭ amortisabile şi române de 5°₀. . . .		311.750			15.587 50
	c. Vĕrsămîntulŭ Zappa:					
	Vĕrsămintŭ anualŭ de galbenĭ 1.000					11.750
	d. Fondulŭ Economiilorŭ:					
	Cuponulŭ renteĭ amortisabile şi municipale de 5 ₀ . .		114.500		5.725	
	» divid. la 1 acţie de Banca Naţ. à Leĭ 82,15		500	600	82 15	
	Produsulŭ publicaţiunilorŭ Academieĭ.				1.000	6.807 15
	e. Fondulŭ Ioanŭ Fĕtu (generalŭ:					
	Din venitulŭ anualŭ de.	Leĭ 9.732,70				
	După scăderea renteĭ viagere de L. 3.000					
	» » chelt. fonduluĭ de » 550—	» 3.550,				
	Rĕmâne	Leĭ 6.182,70				
	După scăderea de 15°₀ prelevaţĭ	» 927,40				
	Rĕmane	Leĭ 5.255,30				
	Scăḑêndŭ 4 părţĭ la fondulŭ specialŭ. . .	Leĭ 4.204,25				1.051 05
	f. Fondulŭ renta viageră a Dómneĭ Ecaterina Fĕtu . .					3.000
	g. Fondulŭ speselorŭ Ioanŭ Fĕtu.					550
	h. Prelevaţĭ de la:					
	Fond. Cuza . . . . din L. 1.810, a 15°₀	L. 271,50			271 50	
	» *Năst. Herĕscu* » 18.905, » 15 ₀	2 835 75			2.835 75	
	» *Daniel* . . . . » » 900, » 15°₀	» 135,			135	
	» *A. Fĕtu*. . . » 700, » 15°₀	105			105	
	» *G. Lazărŭ*. . . » 1.525, » 15°₀	» 228,75			228 75	
	» *El.-Rădulescu*. » » 1.039,30 » 15 /₀	» 155,90			155 90	
	G. San-Marin. » 550, » 15°/₀	» 82,50			82 50	
	» *Hagì-Vasilie*. » » 1.050, » 15°₀	» 157,50			157 50	
	» *Neuschotz*. . . » 1.150, » 15 ₀	» 172,50			172 50	
	» *Bodescu* . . . » » 300, » 15°₀	» 45,			45	
	» *Ioanŭ Fĕtu*. . » 6.182,70 » 15°₀	» 927,40			927 40	
	» *Craiovénŭ*. . . » 451 80 » 15°₀	» 67,70			67 70	5.184 50
3	**Fondurĭ cu destinaţiune specială.**					
	a. Dotaţiunea M. S. Regeluĭ, dotaţiunea Etimologiculuĭ.				9.000	
	b. Dotaţiunea Statuluĭ pentru premiele Lazărŭ şi Eliade-Rădulescu				10.000	
	De reportatŭ . . .		426.750	600	19.000	67.135 20

II. CHELTUELI

Nr.					
1	**Cheltuelĭ proprii ale Academieĭ.**				
	A. Personalŭ:				
	a. Diurnele Sesiuneĭ generale din 1890	—	19.500		
	b. » *şedinţelorŭ ordinare pe 1890 1891*	6.500			
	» » » » *rĕmase neplătite în 1889-90.*	1.000	7.500		
	c. » *a patru membri delegaţĭ*.	—	1.000		
	d. Indemnis. secret. generalŭ pe unŭ anŭ . . à L. 200.—	—	2.400		
	e. » *a treĭ secr. de secţ.* pe 11 lunĭ . . à » 300.—		3.300		
	f. Remunerarea funcţionarilorŭ Acad. pe 1 anŭ:				
	1 Cassierŭ-comptabilŭ. . . . . à L. 400.—	4.800			
	1 Bibliotecarŭ . . . . » » 350.	4.200			
	1 Scriitorŭ-archivarŭ. . . . . » » 200.—	2.400			
	1 Ajutorŭ de bibliotecă . . . . » » 200. -	2.400			
	1 Scriitorŭ. . . . . » » 200.	2.400			
	1 Ajutorŭ paleografŭ . . . . » » 150.	1.800			
	1 Odăiaşŭ. . . . . » » 100.	1.200			
	2 Servitorĭ . . . . » » 80.	1.920	21.120		
	g. Spese de cancelarie, materialŭ, încălḑitŭ etc.	—	2.000		
	h. Spesele fonduluĭ Ioanŭ Fĕtu	—	550		
	i. Ajutorulŭ Epitropieĭ S-ta Vinerĭ		400	57.770 —	
	B. Materialŭ:				
	j. Spese de procese.		50		
	k. Mobiliarulŭ bibliotecеĭ		200		
	l. Spese neprevĕḑute		550		
	m. Spese de espediţie.		1.500		
	n. Chiria unuĭ magazinŭ		600	2.900	60.670 —
2	**Premiĭ, Achisiţiunĭ, Publicaţiunĭ şi Tipărirĭ.**				
	A. Premiĭ:				
	o. Premiulŭ Eliade-Rădulescu		5.000	5.000 —	
	B. Achisiţiunĭ:				
	p. Monete, chrisóve, etc	—	765		
	q. Cărţĭ de fie-care Secţiune à L. 1 000	3.000			
	legatulŭ loru	2 000	5.000	5.765	
	C. Publicaţiunĭ:				
	r. Etymologicum magnum Romaniæ		6.000	6.000	
	De reportatŭ . . .	—	—	11 765 —	60.670 —

			Reportŭ . . .	426.750	600		19.000 —	67.135 20
c. Fondulŭ Cuza :								
Cup. rent. fonc. rur. și munic. de 5% de L. 1.810—min.			15%	36.200			1.538 50	
d. Fondulŭ Năsturelŭ-Herĕscu :								
Venit. moșieĭ Năsturelŭ	L. 13.000,—							
» » Lămotescĭ	» 4.055,—							
Cupon. renteĭ și municip.	» 1.850,	» 13.905,	» 15%	37.000		—	16.069 25	
e. Fondulŭ Daniel :								
Cupon. oblig. de Statŭ de 6% . . .		L. 900,	» 15%	15.000			765	
f. Fondulŭ A. Fĕtu :								
Cupon. renteĭ amortisab. și municip.		» 700,	» 15%	14.000			595	
g. Fondulŭ G. Lazărŭ :								
Cupon. fonc. rur. și municip. de 5%		» 1.525,	15%	30.500			1.296 25	
h. Fondulŭ Eliade-Rădulescu :								
Cup. fonc. rur. și municip. de L. 875,				17.500				
divid. la 2 acțiĭ de Bancă Națională à L. 82.15	L. 164,30	1.039,30	» 15%	1.000 —	1.200		883 40	
i. Fondulŭ G. San-Marin :								
Cupon. renteĭ amortisab. și municip.		» 550,	» 15%	11.000	—		467 50	
j. Fondulŭ Hagì-Vasilie :								
Cuponulŭ municipalŭ de 5% de . . .		» 1.050,	» 15%	21.000			892 50	
k. Fondulŭ Neuschotz :								
Cuponulŭ municipalŭ de 5% de . . .		1.150,	» 15%	23 000			977 50	
l. Fondulŭ Bodescu :								
Cuponulŭ municipalŭ de 5% de . . .		» 300,	15%	6 000			255	
m. Fondulŭ Ioanŭ Fĕtu :								
Dob. creanțeĭ de L. 10.000 a 10%	L 1.000,					10,000		
Cupon. divid. à 78 acțiĭ de Banca Naț on. à L. 82,15	6.407,70			39.000	41.274 90			
Cupon. municip. de 5% de	» 875 —			17.500				
Venitulŭ grădineĭ.	» 1.300,							
Chiria caselorŭ pe ½ anŭ .	» 150,	» 9.732 70						
minus 15% prelevațĭ. . .	927,40							
» rentă viageră . . .	» 3.000							
spesele fonduluĭ. .	550,							
» a 5-a parte	» 1 051,05	5 528 45	15%				4.204 25	
n. Escedentulŭ fonduluĭ Ioanŭ Fĕtu							5.883 90	
o. Fondulŭ Craiovénŭ :								
Cupon. renteĭ și muncip. de 5%	L. 287 50			5.750				
Cup. à 2 acț. de Banca Naț. a L. 82,15	» 164 30			1.000	1.200			
Saldulŭ din anulŭ 1889 90	1 182,55	1 634 35	15%				1.566 65	
p. Fondulŭ Chițu :								
In rentă romană.				1.000				
numerarŭ							455 65	54.850 35
				703.200	44 274 90	10 000 —		121.985 55

	Reportŭ . . .	—	—	11.765 —		60.670
	D. Tipărirĭ:					
	s. Anale	—	7.000 —			
	t. Herodotŭ		1.000 —			
	u. Tipărirea Etymologiculuĭ.		3.000 —			
	v. Flora Dobrogeĭ		1.296 25			
	w. Nunta la Românĭ		3.200 —	15.496 25		32.261 25
3	**Cheltuelĭ din fondulŭ Ioanŭ Fĕtu**					
	x. Cărțĭ de școlă		4.204 25			
	y. Renta viageră a d-neĭ Ecaterina Fĕtu		3.000 —	7.204 25		7.204 25
4	**Capitalisărĭ.**					
	Premiulŭ Lazărŭ.	—	5.000			
	» *Năsturelŭ-Herĕscu*		4.000			
	Procentele fonduluĭ Cuza		1.538 50			
	» » *A. Fĕtu*		595 —			
	» » *G. San-Marinŭ*		467 50			
	Hagì-Vasilie		892 50			
	» *Neuschotz*		977 50			
	Bodescu.		255			
	Restulu Salduluĭ fonduluĭ Craiovénŭ		1.566 65			
	Adausulŭ și numerariulŭ fonduluĭ Chițu		455 65			
	Economiile fonduluĭ Ioanŭ Fĕtu		5.883 90	21.632 20		21.632 20
5	**Escedentŭ**					217 85
						121.985 55

Comisiunea financiară : *Gr. Stefănescu, V. Babeșŭ, P. Poni.*

SECŢIUNEA LITERARĂ

ŞEDINŢA DIN 7 MARTIE 1890.

Preşedinţa d-luĭ *I. Negruzzi*.

Secţiunea literară, avêndŭ la ordinea ḑileĭ esaminarea studiilorŭ presentate de P. S. Ghenadie alŭ Rîmniculuĭ asupra a două manuscripte intitulate unulŭ «*Albina*» şi altulŭ «Panegiriculŭ S-ţilorŭ Constantinŭ şi Elena» şi dândŭ lectură manuscriptelorŭ comunicate, a opinatŭ ca să se tipăréscă în *Analele* Academieĭ.

Acésta se va aduce la cunoscinţa plenuluĭ.

ŞEDINŢA DIN 19 MARTIE 1890.

Preşedinţa d-luĭ *T. Maiorescu*

La ordinea ḑileĭ fiindŭ alegerea de noĭ membri spre a se completa cele două locurĭ vacante în Secţiune, după maĭ multe discuţiunĭ asupra candidaturilorŭ propuse, s'a procesŭ la votare prin bilete. La despoiarea acestora s'aŭ găsitŭ întrunindŭ din cele şépte voturĭ presente: d-lŭ Tocilescu 5 voturĭ, d-lŭ Ioanŭ Slavicĭ 5, d-lŭ Nicu Ganea 3, iar d-lŭ George Popa 1.

După acestea, procedându-se la alegerea secretaruluĭ Sectiuniĭ, a întrunitŭ vechiulŭ secretarŭ 4 voturĭ, iar d. Quintescu 3.

Aceste se vorŭ supune la cunoscinţa plenuluĭ.

ȘEDINȚA DIN 27 MARTIE 1890.

Preşedința d-luĭ *I. Negruzzi.*

Membriĭ Secțiuneĭ literare întrunindu-se, îşĭ constituescŭ biuroulŭ în modulŭ următorŭ: d-lŭ *T. Maiorescu* este alesŭ Preşedinte cu unanimitate de voturĭ; d-lŭ *I. Negruzzi,* Vice-Preşedinte în unanimitate, iar Secretarŭ alŭ Secțiuneĭ d-lŭ *N. Quintescu* cu 5 din 6 voturĭ.

SECŢIUNEA ISTORICĂ

ŞEDINŢA DIN 1 MARTIE 1890.

Preşedinţa d-luĭ *V. A. Urechiă.*

Intrândŭ Secţiunea în ordinea ḑileĭ, se primesce propunerea d-luĭ Preşedinte *V. A. Urechiă* de a se încredinţa uneĭ Comisiunĭ spre esaminare şi traducţiune documentuluĭ de la Mateiŭ Basarabŭ din 1639, prin care se întăresce cumpĕrătura de moşiĭ, ţiganĭ şi vecinĭ.

P. S. S. Ep. Melchisedec declară că primesce, în unire cu d-lŭ *Papadopol-Calimachŭ,* a face traducerea documentuluĭ.

Se iea în cercetare propunerea d-luĭ W. Schmidt, din Suceava, relativă la publicarea unorŭ memoriĭ de interesŭ istoricŭ pentru Românĭ. — Secţiunea — desbătândŭ asupra propunereĭ, decide a se cere d-luĭ Schmidt, prin mijlocirea Delegaţiuneĭ, acele memoriĭ spre a se esamina şi a se rosti în cunoscinţă de causă.

Se pune în desbaterea Secţiuneĭ propunerea d-luĭ *N. Ionescu* relativă la intervenirea Academieĭ pe lângă Guvernŭ, de a se reproduce, cu ocasiunea restaurăreĭ bisericeĭ Treĭ-Ierarchĭ din Iaşĭ, prin pictura murală, memorabiluluĭ sinodŭ ţinutŭ în acelŭ s-tŭ locaşŭ pe timpulŭ Mitropolituluĭ Varlaam, în ḑilele luĭ Vasile Lupu.

Secţiunea, împărtăşindŭ dorinţele esprimate în şedinţa de la 22 Septembre 1889, invită pe d-niĭ membriĭ din Comisiunea instituită să grăbéscă a termina însărcinarea ce li s'a datŭ şi a comunica Secţiuneĭ resultatuluĭ studiuluĭ spre a puté fi supusŭ din bunŭ timpŭ plenuluĭ spre urmare.

ȘEDINȚA DIN 3 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *V. A. Urechiă.*

Secțiunea a luatŭ cunoscință despre o serie de documente relative la domnia luĭ N. Mavrogheni, domnulŭ Valachieĭ, și aprobă citirea memoriuluĭ în proxima ședință publică.

ȘEDINȚA DIN 8 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *V. A. Urechiă.*

P. S. Ep. Melchisedec dă citire memoriuluĭ sĕŭ despre lupta biserriceĭ ortodoxe cu protestantismulŭ și anume cu calvinismulŭ din suta XVII, care a datŭ nascere celorŭ două sinóde ținute în Moldova spre apĕrarea bisericeĭ de eresiele calvine.

Se decide a se recomanda plenuluĭ pentru citire publică și tipărire în *Analele* Academieĭ.

Se decide de asemenea a se retrimete plenuluĭ chrisovulŭ tradusŭ de P. S. S. Episcopulŭ Melchisedec.

ȘEDINȚA DIN 19 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *A. Papadopol-Calimachŭ.*

D-lŭ *Sturdza* propune ca membriĭ corespondențĭ din partea Secțiuneĭ istorice pe d-lŭ *C. Erbiceanu,* profesorŭ la facultatea de teologie din Bu-

curescĭ, pe d-lŭ Dr. *E. Kaluzniacki,* profesorŭ la Universitatea din Cernăuțĭ, pe d-lŭ *C. T. Odhner,* Directorŭ alŭ Archivelorŭ regale din Stockholm.

Secțiunea, votândŭ admiterea propunereĭ, decide a se recomanda plenuluĭ spre votare.

ȘEDINȚA DIN 23 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *V. A. Urechiă.*

Se procede la realegerea biurouluĭ.—După propunerea d-luĭ *Sturdza,* se realegŭ cu unanimitate aceiașĭ membri aĭ biurouluĭ din trecutŭ, adică d-lŭ *V. A. Urechiă* Președinte și d-lŭ *Papadopol-Calimachŭ* Vice-Președinte.

In privința cărțeĭ întitulate *Prinţulŭ Basaraba de Brancovan,* trimésă de plenulŭ Academieĭ spre a-șĭ da părerea, Secțiunea decide, cu majoritate de voturĭ, a se invita d-lŭ colegŭ *Hasdeŭ* să presinte Academieĭ adică plenuluĭ, o dare de seamă asupra valoreĭ eĭ istorice.

Comunicându-se d-luĭ Hasdeŭ decisiunea Secțiuneĭ, d-sa a declaratŭ că primesce însărcinarea și va supune plenuluĭ resultatulŭ studiuluĭ sĕŭ.

SECŢIUNEA SCIINŢIFICĂ

ŞEDINŢA DIN 8 MARTIE 1890.

Preşedinţa d-luĭ *St. Fălcoianu.*

Secţiunea, luândŭ în cercetare manuscrisulŭ intitulatŭ *Studiĭ demografice, economice şi medicale asupra judeţuluĭ Ialomiţa,* de d-lŭ Dr. St. Dumitrescu, medicŭ superiorŭ în armată, a găsitŭ:

1. Că data publicăreĭ premiuluĭ Năsturelŭ fiindŭ trecută de multŭ, nu póte fi primită pentru a concura la numitulŭ premiŭ;

2. Că din lectura manuscriptuluĭ s'a convinsŭ că lucrarea nu are valórea cerută spre a fi imprimată cu spesele Academieĭ, saŭ pentru a i se da măcar vre-unŭ ajutorŭ pentru publicarea eĭ.

ŞEDINŢA DIN 20 MARTIE 1890.

Preşedinţa d-luĭ *N. Kretzulescu.*

Secţiunea sciinţifică, întrunindu-se astădĭ, 20 Martie, în numĕrŭ de nouĕ membri, a discutatŭ asupra persónelorŭ ce arŭ trebuì propuse plenuluĭ Academieĭ spre a fi numiţĭ ca corespondenţĭ în acéstă Secţiune, şi a decisŭ, cu majoritate, a se propune d-niĭ D-rĭ *Grigorie Rômniceanu, G. Assaky* şi *Nicolae Calenderu.*

ȘEDINȚA DIN 24 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ Generalŭ *Șt. Fălcoianu.*

Secțiunea, întrunindu-se spre a-șĭ reînnoi biuroulŭ, a alesŭ în unanimitate ca Președinte pe d-lŭ *N. Kretzulescu* iară ca Vice-președinte pe d-lŭ Generalŭ *Șt. Fălcoianu.*

ȘEDINȚA DIN 26 MARTIE 1890.

Președința d-luĭ *N. Kretzulescu.*

Secțiunea sciințifică, întrunindu-se astădĭ, în numĕrŭ de 9 membri și discutândŭ asupra cestiuneĭ de pusŭ pentru premiulŭ Neuschotz, în anulŭ 1891;

Avêndŭ în vedere că timpulŭ fiindŭ fórte scurtŭ, și Academia prevĕdêndŭ că se póte, după alegerea sa, premia și cărțĭ deja tipărite,

Decide în majoritate că pentru astă-dată să se premieze, în 1891, cea maĭ bună carte sciințifică, ce va apare în cursulŭ anuluĭ 1890.

COMISIUNEA BIBLIOTECEI

Raportŭ asupra progreselorŭ Bibliotecei în anulŭ 1889—90.

Domnilorŭ Colegĭ,

Biblioteca Academieĭ în cursulŭ anuluĭ espiratŭ şĭ-a mărítŭ colecţiunile prin următórele adaosurĭ :

1. S'aŭ cumpĕratŭ 254 volume şi broşurĭ tipărite, 11 manuscrise, 31 volume de diare vechĭ, 1 stampă, 2 charte şi 642 documente privitóre la istoria Românilorŭ.

2. S'aŭ primitŭ de la tipografiile din ţéră, conformŭ dispoziţiunilorŭ legeĭ din 1885—858 volume şi broşurĭ, 180 diare şi reviste periodice.

3. S'aŭ primitŭ în schimbulŭ publicaţiunilorŭ Academieĭ de la Instituţiunile cu carĭ ne aflămŭ în relaţiunĭ, 527 volume. Pre lângă acésta s'aŭ maĭ primitŭ în darŭ de la diferite persóne 120 volume.

4. De asemenea colecţiunile de documente şi manuscrise aŭ crescutŭ neîncetatŭ prin darurile ce unele persóne, doritóre de a ne veni în ajutorŭ, aŭ făcutŭ Academieĭ.

Cele maĭ însemnate darurĭ de acéstă natură le-amŭ primitŭ de la următórele persóne:

D-na Cimara de la Dărăbanĭ (jud Dorohoĭ), fiica rĕposatuluĭ mare Logofĕtŭ Toderaşŭ Balşŭ, a dăruitŭ unŭ însemnatŭ numĕrŭ de documente şi hârtiĭ vechĭ din secoliĭ XV—XIX; dintre aceste 591 anterióre anuluĭ 1830, formândŭ treĭ pachete, aŭ fostŭ trecute în inventariulŭ analiticŭ alŭ documentelorŭ, rĕmânêndŭ a se regula maĭ târdiŭ hârtiile posterióre anuluĭ menţionatŭ, ce se aflaŭ strînse în alte 3 pachete.

D-lŭ Scarlatŭ I. Ghica a oferitŭ 34 documente dintre secoliĭ XVI—XVIII, pentru care i s'a datŭ în schimbŭ unŭ esemplarŭ din publicaţiunile Hurmuzaki.

D-lŭ Secretarŭ Generalŭ D. Sturdza a dăruitŭ 8 chrisóve domnescĭ dintre aniĭ 1670—1783.

D-lŭ Gr. C. Cantacuzino a dăruitŭ 7 chrisóve domnescĭ dintre aniĭ 1510—1633.

D-lŭ C. Corbu, fostŭ senatorŭ, a dăruitŭ 4 documente istorice.

D-lŭ N. Protopopescu a dăruitŭ 2 documente.

D-lŭ N. Ionescu a dăruitŭ 1 documentŭ de la Ştefanŭ celŭ Mare.

D-lŭ N. Kretzulescu a dăruitŭ 1 manuscrisŭ grecescŭ de la începutulŭ secoluluĭ nostru, însoţitŭ de traducerea română.

D-lŭ A. Papadopol-Calimachŭ a dăruitŭ unŭ volumŭ manuscrisŭ şi maĭ multe cărţĭ tipărite.

P. S. S. Ep. Ghenadie alŭ Râmniculuĭ a dăruitŭ unŭ volumŭ manuscrisŭ de la începutulŭ secoluluĭ XVIII în limba română, întitulatŭ «Albina».

D-lŭ Prof. C. Erbiceanu a dăruitŭ unŭ manuscrisŭ vechiŭ grecescŭ şi Tetravanghelulŭ Diaconuluĭ Coresi tipăritŭ la Braşovŭ în limba română la anulŭ 1650.

Tuturorŭ acestorŭ donatorĭ li s'a mulţumitŭ directŭ şi prin *Monitorulŭ Oficialŭ* pentru darurile făcute.

Crescerea în totalŭ a colecţiunilorŭ Academieĭ se póte vedé din următorulŭ tabloŭ:

	Cărţĭ tipărite	Manuscrise	Jurnale	Stampe	Charte	Documente	Fotogr.	Peceţĭ	Icóne
Cumpĕrate.	258	11	31	1	2	643	—	—	—
In schimbŭ.	527	—	—	—	—	—	—	—	—
Darurĭ	102	4	16	1	—	691	13	8	4
Legale	858	—	180	—	—	—	—	—	—
	1.745	15	227	2	2	1.334	13	8	4

5. S'aŭ legatŭ 720 volume de diferite formate.

6 Din cifrele carĭ se vĕdŭ în tabloulŭ de maĭ susŭ, se constată că Bi-

blioteca Academieĭ face pe fie-care anŭ progrese însemnate în îmbogățirea colecțiunilorŭ sale.

Iubitoriĭ de cercetărĭ sciințifice și literare devinŭ din ce în ce maĭ numeroșĭ, dar din nefericire colecțiunile nu li se potŭ pune la dispozițiune cu ușurință și promptitudine din causa neîncăperiĭ localuluĭ și a insuficiențiĭ personaluluĭ de serviciŭ, care trebue să îngrijéscă de colecțiunĭ și în același timpŭ să caute a fi și la dispozițiunea publiculuĭ.

De altă parte crescêndŭ neîncetatŭ colecțiunile Academieĭ, întréga bibliotecă a trebuitŭ să se îngrămădéscă în dulapurĭ, chiar pe maĭ multe rêndurĭ, așa că întrebuințarea eĭ a devenitŭ cu totulŭ anevoiósă. O mare parte din ea a trebuitŭ să fie așezată în magasinulŭ depozituluĭ de publicațiunĭ, scoțêndu-se astŭ-felŭ din orĭ-ce întrebuințare.

Așa a trebuitŭ să se facă cu bibliotecele Ilepites, Bălășescu și Hasdeŭ și cu tóte cărțile carĭ se trimetŭ și se procură pentru Academie de aci înainte.

Totŭ din causa insuficiențeĭ localuluĭ și a personaluluĭ colecțiunea nóstră de documente istorice este în mare parte neorganisată și întrebuințarea documentelorŭ a devenitŭ fórte anevoiósă, pentru că ele trebuescŭ a fi păstrate în lădĭ și dulapurĭ neîncăpĕtóre.

Cele-lalte colecțiunĭ, precum: colecțiunea de foĭ volante, chărțĭ, stampe, etc., se află în aceeașĭ stare.

Vedețĭ din cele arĕtate, Domnilorŭ Colegĭ, că sunt de doritŭ mĕsurile cele maĭ grabnice pentru a așeza colecțiunile nóstre în condițiunĭ maĭ bune, căcĭ numaĭ astŭ-felŭ Academia va puté venì în ajutorulŭ acelora, carĭ dorescŭ să întrebuințeze bogatulŭ și variatulŭ nostru materialŭ sciințificŭ și literarŭ, care se află în Academia nóstră.

Membriĭ Comisiuneĭ: *G. Sion, V. Maniu, Gr. Stefănescu.*

Cărţile cumpĕrate în anulŭ 1889—90.

Acatistŭ (Noulŭ) a mareluĭ Voevodŭ Mihailŭ Grigoriu.—1 vol. 8°.

Acathistiariu. Blaşiŭ 1774.—1 vol. 16°

Acte relative la organisarea credituluĭ publicŭ în Principatele-Unite.—1 vol 4°.

Adunare de rugăciunĭ, acum ântâiŭ tipărite. 1751 (7259).- 1 vol. 8°

Αινεκκιου (Ιω. Γοττλ.), Στοιχεία τῆς λογικῆς καὶ ἠθικῆς φιλοσοφίας. Viena 1783.—1 vol. 8°.

Акты относящіеся къ исторіи южной и западной Россіи Tom. XIV. St. Petersburg 1889.—1 vol. 4°.

Albina Pinduluĭ. Litere, sciinţe, arte. 1868—1870. — Bucurescĭ 2 vol. 8°.

Albina românéscă. Gazeta politico-literală. 1829. Iaşĭ 1829.—1 vol. 4°.

Allgemeine Encyklopädie der Wissenschaften und Künste (Ersch und Gruber.) Zweite Section. H—N. 43. Th. Leipzig 1889. 1 vol. 4°.

Almanac curţiĭ, Statuluĭ şi a prinţipatuluĭ Valachieĭ pentru 1830, 1838. Bucurescĭ.—2. vol. 8°.

Annales de chimie et de physique. 1890. Paris 1890. 1 vol. 8°.

Annales des sciences naturelles. Botanique. VII Série. Tome VIII. Supplément. Paris 1889.—1 vol. 8°.

Anthologhion adică floarea cuvintelorŭ. Acum ântâiŭ într'acesta chipŭ tipăritŭ şi aşezatŭ după celŭ grecescŭ.—Rîmnicŭ 1705 (7213).—1 vol. fol.

Archiv für österreichische Geschichte. LXXIV. LXXV. Wien 1889. 2 vol. 8°.

Archiv für slavische Philologie. XII Band. Berlin 1889. 1 vol. 8°.

Archives diplomatiques. 1889. Paris. 1 vol. 8°.

Archivio glottologico italiano, diretto da G. I. Ascoli. X, 3. Torino 1888. 1 vol. 8°.

Asachi (Catinca), Istoria Grecieĭ cu adaosŭ de vocabularŭ geograficŭ, tradusă după Goldsmit. Iaşĭ 1853.—1 vol. 8°.

Asachi (G.), Invĕţătura christiană şi catichisis. Iaşĭ 1836. 1 vol. 8°.

» Petru Rareşŭ. Dramă. Partea I II. Iaşĭ 1863.—1 vol. 8°.

» Cvestia îmvĕţăturilorŭ publice în Principatulŭ Moldoveĭ. Iaşĭ 1858.—1 vol. 8°.

» Nouvelles historiques de la Moldo-Roumanie. Iaşĭ 1859. — 1 vol. 8°.

Baltische Studien. XXXI Jahrgang. Stettin 1851. 1 vol. 8°.

Bartoli (A.), Storia della letteratura italiana. VI. Firenze 1889. 1 vol. 8°.

Bergner (R.), In der Marmaros. München-Leipzig 1885.—1 vol. 8°.

» Rumänien. Breslau 1887.—1 vol. 8°.

Berinde (Pamva), Лєѯіконъ славеноросскій, и имѣнъ тлъкованіе. Kiev 1627.— 1 vol. 4°.

Bibliographisch-kritischer Anzeiger für romanische Sprachen und Literaturen. Redigirt von Dr. Emil Ebering. Neue Folge. I Berlin 1889.—1 vol. 8°.

Bilciurescu (T.), Papagalulŭ. Istorie morală. Bucurescĭ 1840.—1 vol. 8°.

Binele publicŭ, ḑiarŭ politicŭ. 1884 (1 Ianuarie-17 Martie). Bucurescĭ 1884.— 1 vol. fol.

Biserica. Foae religiósă-morală. Anulŭ I. 1862. Bucurescĭ.—1 vol. 4°.

Bobrzynski (Michael), Acta expeditionum bellicalium Palatinatus Calissiensis et Posnaniensis in Valachos et in Turcas a. 1497 — 1498 in Archivo regio Posnaniensi asservata. Cracoviae 1882.— 1 vol. 4°.

Bojadschi (M. G.), Romanische oder Macedonowlachische Sprachlehre Viena 1813. — 1 vol. 8°.

Bolintineanu (D.), Viaţa luĭ Cuza-Vodă. Memoriŭ istoricŭ. A cincea ediţiune. Bucurescĭ 1873. — 1 vol. 8°.

(Bolintineanu D., Menadele. Satyre politice sociale. Bucurescĭ 1870. — 1 vol. 8°.

Bozsinka (D. T., Animadversio in Erweiss dass die Walachen nicht Römischer Abkunft sind, cui adnectitur probatio Valachos esse veros posteros Romanorum. Pesta 1827. - 1 vol. 8°.

Bucavna spre folosulŭ şcólelorŭ nĭamuluĭ românescŭ. Hermannstadt 1873.— 1 vol. 8°.

Bucvarŭ saŭ încépere de învĕţătură celorŭ ce vorŭ să înveţe carte cu slove slavoneştĭ, ce s'aŭ tipăritŭ acum ântâiŭ.... Iaşĭ 1755 (7263). — 1 vol. 8°.

Budgete. Budgetŭ generalŭ de cheltuelile Ministeruluĭ de resbelŭ pe 1868. Bucurescĭ 1868. — 1 vol. 4°.

» Budgetŭ alŭ cancelarieĭ Consiliuluĭ Miniştrilorŭ şi camereĭ de petiţiunĭ la Domnŭ pe 1868. Bucurescĭ 1868.—1 vol. 4°.

» Budgetulŭ Ministeriuluĭ Afacerilorŭ străine pe 1868. Bucurescĭ 1867. — 1 vol. 4°.

» Budgetulŭ Ministeruluĭ Justiţieĭ şi Cultelorŭ pe 1866. Bucurescĭ 1865. 1 vol. 4°.

» Bugdetulŭ ordinarŭ alŭ cheltuelelorŭ Ministeriuluĭ Justiţieĭ pe 1866. Bucurescĭ 1866.—1 vol. 4°.

» Espunere a motivelorŭ pentru budgetulŭ specialŭ alŭ Moldoveĭ pe 1862. Iaşĭ 1862. 1 vol. 4°.

» Proiectŭ de budgetŭ alŭ cheltuelilorŭ Ministeruluĭ Cultelorŭ pe 1868. Bucurescĭ 1868.—1 vol. 4°.

Budgete.—Proiectŭ de budgetŭ alŭ Ministeriuluĭ financelorŭ. Bucurescĭ 1865.—1 vol. 4°.

» Proiectŭ de budgetŭ pentru cheltuelile Ministerulul Agriculturel pe 1868. Bucurescĭ 1868.—1 vol. 4°.

» Proiectŭ de lege de finance pentru fixarea budgetuluĭ Statuluĭ în 1862. — 1 vol. 4°.

Bufierŭ (Buffier), De obşte Gheografie pe limba moldovenéscă scósă de pe Gheografia luĭ Bufierŭ. Iaşĭ 1795.—1 vol. 4°.

Buletinŭ Ofiţialŭ alŭ principatuluĭ Ţěreĭ românescĭ. Pe aniĭ 1849, 1850, 1851 şi 1852. Bucurescĭ 1849—1852.—4 vol. 4°.

Calimachŭ. Noĭ Scarlatŭ Alexandru VVd. Mold.: Ponturĭ alcătuite prin obştésca adunare pentru urmarea ce are să se păzéscă a avaeturilorŭ şi a împlinélelorŭ. 1815.—1 vol. 4°.

Cantor de avis şi comers. No. 1—26, 73—83. 1839. Bucurescĭ 1839. — 1 vol. 4°.

Carte folositóre de sufletŭ. Tălmăcită din limba cea grecéscă . . . . . 1799.—1 vol. 4°.

Caston (Le V-te A. de), Musulmans et Chrétiens, I — II. Constantinople 1874.—2 vol. 8°.

Catavasierŭ (grecesce cu cirilice şi românesce). Iaşĭ 1792.—1 vol. 16°.

Centralblatt für Bibliothekswesen. VII. (1890). Leipzig 1890.—1 vol. 8°.

» Beihefte. V. Dritte Nachlese zu Weller's deutschen Zeitungen von *A. Heyer.* — Die arabischen Uebersetzungen aus dem griechischen von *M. Steinschneider.* Leipzig 1889.—1 vol. 8°.

Ciasoslovŭ. Rîmnic 1784.—1 vol. 16°.

Codex diplomaticus domus Senioris Comitum Zichy de Zich et Vasonkeö. Tom. V. Budapesta 1888.—1 vol. 8°.

Codrescu (T.), O călătorie la Constantinopolĭ. Iaşĭ 1844. 1 vol. 8°.

Conservatorulŭ progresistŭ, organŭ politicŭ, comercialŭ şi literarŭ pe 1859—1860. Bucurescĭ 1859—60.—1 vol. fol.

Contrats des concessions faites par le Gouvernement Serbe à la compagnie franco-serbe. Marseille 1860.—1 vol. 4°.

Crédit foncier de Roumanie. Projet de loi. Bucarest 1868.—1 vol. 4°.

Csokotis (V. de Gergely), Omu de lume. Viena 1819.—1 vol. 8°.

Datoriile călugĕrilorŭ a unora către alţiĭ, în viaţa lorŭ cea de obşte. Chişineŭ 1841.—1 vol. 4°.

Desjardins (Ernest), Géographie historique et administrative de la Gaule romaine. T. II et III. Paris 1878, 1885.—2 vol. 8°.

Diaconovicĭ (C. Loga), Orthografia saŭ drépta scrisóre. Buda 1818.— 1 vol. 8°.

Dictionnaire encyclopédique des sciences médicales. II-e série. T. 27. — IV-e série. T. 15 p. 2. T. 16.—V-e série. T. 3 p. 2.—Paris.--3 vol. 8°.

Discvssio descriptionis Valachorvm Transylvanorvm editae patrioticis paginis. Pesta 1812.—1 vol. 8°.

Dlugosz. Wiadomosć o rekopismach historyi Dlugosza jego Banderia Prutenorum. . . Cracovia 1851.—1 vol. 8°.

Δογματικὴ διδασκαλία τῆς αγιωτατης ανατολικῆς καὶ καθολικῆς 'Εκκλησίας. Bucurescĭ 1703. 1 vol. 4'.

Dosofteiŭ. Parţĭ din Molitvelniculŭ şi din Cĭaslovulŭ traduse şi tipărite de Mitropolitulŭ Moldoveĭ Dosofteiŭ. Iaşĭ 1671.—1 vol. 8°.

Dozon (Auguste), L'épopée serbe, chants populaires héroïques. Paris 1888.—1 vol. 8°.

Εἰσαγωγικὴ ἔκθεσις περὶ τῶν μεγίστων ἀρετῶν πιστέως, ἐλπίδος, καὶ ἀγαπῆς. Snagovŭ 1699. 1 vol. fol.

Elementi aritmetice arĕtate fireştĭ. Iaşĭ 1793.—1 vol. 8°.

Elementi aritmetice arĕtate fireştĭ. Acum ântâiŭ tipărită. Iaşĭ 1795.—1 vol. 4°

Eliad (I.), Meditaţiĭ poetice dintr'ale luĭ A. de Lamartine traduse. cu alte bucăţĭ originale. Bucurescĭ 1830.—1 vol. 8°.

Enseignements, éducation, instruction, littérature, industrie. Jaşĭ 1849.—1 vol. 8°.

'Εορτολόγιον. Snagovŭ 1701. 1 vol. folio.

Evanghelie. Rîmnicŭ 1774. 1 vol. fol.

Evanghelie slavonă 1663.—1 vol. fol.

Farges (Louis), Recueil des instructions données aux Ambassadeurs et Ministres de France Pologne. Paris 1888.—2 vol. 8°.

Femeia. Ḑiarŭ. 1868. Romanŭ 1868.—1. vol 4° (12 numere).

Ferma modelŭ în Moldavia. Iaşĭ 1847.—1 vol. 8°.

Fischer (K. A.), A Hun-Magyar irás és annak fennmaradt emlékei. Buda pest 1889.—1 vol. 4°.

Franci (Jacobi), Relationis historicae continuatio. 1611, 1613, 1618, 1619, 1620, 1628. Frankfurt a M. 1611—1621.—6 vol. 4°.

Frédéric le Grand, Oeuvres. (Cu atlas). Berlin 1846—56.—30 vol. 8°.

Gayet (L.), Le grand schisme d'occident. Les origines. T. I. II. Florence-Berlin-Paris 1888.—2 vol. 8°.

Gazeta medico-chirurgicală a spitalelorŭ. An. I—II, 1870—71. Bucurescĭ 1870—72.—2 vol. 8°.

Germain Sinaïte (L'Archim.), Observations sur un mémoire de M. C. Negri. Constantinople. 1865.—1 vol. 4°.

Geschichte der Wissenschaften im Deutschland. Neuere Zeit. München u Leipzig. 1869—89.—21 vol. 8°.

Гинкулов (Я), Начертаніе правилъ Валахо-Молдавской грамматики S.-Petersburg 1840. 1. vol. 8°.

Gopcević (Spiridon), Makedonien und Alt-Serbien. Wien 1889. 1 vol. 8°.

Gramatica theologhicéscă scósă în limba moldovenéscă, de pe blagoslovia luĭ Platon. Iașĭ 1795.—1 vol. 4°.

Guggsberg (E. K.), Le Philodace. Iașĭ 1841.—1 vol. 8°.

Héliade (J.), Dossier relatif aux Principautés Danubiennes. No. 1, 2, 3.—1 vol. 8°.

Hrisovulŭ școleĭ centrale din Bolgradŭ. Bolgradŭ 1864. — 1 vol. 8°.

Indreptarea pĕcătoșilorŭ, adică învĕțătură către celŭ ce se pocăește, cum se cade să se ispovăduiască Acum ântâiŭ tâlmăcită de pe limba grecéscă pre limba românéscă. Iașĭ 1768.—1 vol. 4°.

Invĕțătură creștinéscă. Iașĭ 1828.—1 vol 8°.

Istorie pentru . . . . mânăstirea Némțuluĭ (românesce și rusesce). — 1 vol. 16°.

Ἰωσήπου τοῦ Μοισιόδακος, Θεωρία τῆς γεωγραφίας. Viena 1781. — 1 vol. 8°.

Jakab (Elek), Kolozsvár története. Budapest 1870 88.—3 vol. 8°.

» » Oklevéltár Kolozsvár története. Budapest 1870—88.—2 vol. 8°.

» » Kolozsvár története világositó rajzai. Budapest 1870 -88.—2 vol. 8°.

Jucăria noroculuĭ. Iașĭ 1816.—1 vol. 8°.

Jurnal pentru toțĭ pe anulŭ 1879. Bucurescĭ 1879.—1 vol. fol.

Kaidl (*R. Fr.*) und *Manastyrski (Al.)*, Die Rutenen in der Bukowina. Czernowitz 1889.—1 vol 8°.

Katechismus der kleine der allgemein-apostolisch morgenländischen Kirche zum Gebrauche der moldauisch und slavisch-nichtunirten Jugend (în treĭ limbĭ). Czernovitz 1804.—1 vol. 8°.

Khitrowo (M-me B. de), Itinéraires russes en Orient. I. 1. Genève 1889.—1 vol. 8°.

Kisseleff, Discours à l'ouverture de l'Assemblée générale (10 Mars 1831), Bucarest.—1 vol. 8°.

Kiș (Paul), Modulŭ învĕțăreĭ spre folosulŭ învĕțăturilorŭ cetățeneștĭ și săteneștĭ, prin Petru Moaler întorsŭ (românesce și unguresce). Buda 1831. — 1 vol. 8°.

Klapka (G.), Aus meinen Erinnerungen. Zürich 1887. 1 vol. 8°.

Klein (Samuele de Szad), Elementa linguae Daco-Romanae sive Valachicae. Vindobonae 1780.—1 vol. 8°.

Kovács (Ferd.), Index alphabeticus Codicis diplomatici Arpadiani continuati. Budapest 1889.—1 vol. 8°.

Lacombe, Histoire des révolutions de l'Empire de Russie. Amsterdam 1778. — 1 vol. 8°.

Lamartine (A. de), Moartea luĭ Socrat. Iașĭ 1847.—1 vol. 8°.

Lecțione adică cuvîntare scóse de la ântâe parte a gramaticeĭ. P. E. H. A. U. Iașĭ 1789.—1 vol. 8°.

Legrand (E.), Bibliothèque grecque vulgaire. T. IV. Epistolaire grec. Paris 1888. 1 vol. 8°.

Levidi (C. N.), La race hellénique et l'Occident. II édition. Athènes 1856.— 1 vol. 8°.

Lira română pe aniĭ 1879--80. Bucurescĭ 1879—80.—1 vol. 4°.

Litteraturblatt für germanische und romanische Philologie. XI Jahrg. 1890. Heilbronn, 1890.—1 vol. 4°.

Liturghie care acum ântâiŭ s'aŭ tipăritŭ întru acestașĭ chipŭ. Iașĭ, 1759 (7267 ,— 1 vol. fol.

Liturghia tipărită de Antimŭ Ivirénulŭ în limbele grécă și arabă. Snagovŭ 1701. 1 vol 4°.

Lucrările obicĭnuiteĭ obșteștiĭ Adunărĭ din anulŭ 1831 și 1832.—1 vol. 8°.

Mailáth (I.), Geschichte der Magyaren. I—V. Wien 1831.—5 vol. 8°.

Maiorŭ (P.), Propovedaniĭ la îngropăciunea oamenilorŭ morțĭ. Buda 1809.— 1 vol. 4°.

» Didahiĭ adică învĕțăturĭ pentru creșterea fiilorŭ. 1809.— 1 vol. 4°.

Majláth (Béla , Gróf Szechenyi István levelei. Budapest 1888.—1 vol. 8°.

Malgouverné, Défense de Cicéron. Iassy 1844.—1 vol. 8°.

Marienburg (L. I.), Geographie des Grossfürstenthums Siebenbürgen. I—II. Hermannstadt 1813.—2 vol. 8°.

Martens (G. Fr.), Nouveau recueil général de Traités. II-ème série. T. XIV. 2, 3. Goettingue 1889. 1 vol. 8°.

Mémoires secrets sur la Russie et particulièrement sur la fin du règne de Cathérine II et le commencement de celui de Paul I. T. I—II. Amsterdam 1800.—2 vol. 8°.

Mercur saŭ jurnalŭ comercialŭ alŭ portuluĭ Brăileĭ. Anulŭ I. 1840. Brăila 1840.—1 vol. fol.

Meyer (W.), Grammaire des langues romanes. Traduction française par Eugène Rabiet. I, 1. Paris 1889.—1 vol. 8°.

Miklosich (F.), Etymologisches Wörterbuch der slavischen Sprachen. Wien 1886. 1 vol. 8°.

» Dictionnaire abrégé de six langues slaves. Wien 1885. — 1 vol. 8°.

Miller (Emm.), Le Mont Athos, Vatopédi, l'île de Thasos. Paris 1889— 1 vol. 8°.

Ministeriulŭ Financielorŭ. Instrucţiunĭ pentru perceptorĭ, etc. Bucurescĭ 1864.—1 vol. 4°.

Moniteur roumain (Le). 17 Décembre 1868 – 10 Juin 1869 (n. s.). Bucurescĭ 1868—69.—1 vol. fol.

Murray (J. A. H.). A new English Dictionary on historical principles. Part V. Oxford-London 1889.—1 vol. 4°.

Νεκταρίου (Πατριάρχου), Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Παπα ἀντίῤῥησις. Iaşĭ 1682.— 1 vol. fol.

Octoichos, adecă Osmoglasnicŭ. Rîmnicŭ 1706 (7214).—1 vol. fol.

Orbán (B.), Torda város és környéke. Budapest 1889.—1 vol. 8°.

Ορθόδοξος διδασκαλία. (Bucurescĭ) 1769.—1. vol. 4°.

Ορθόδοξος ὁμολογία τῆς πιστέως τῆς καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς. Snagovŭ 1699. — 1 vol. fol.

Pământénulŭ. No. 1—3, 6, 7, 9. Bucurescĭ 1839.—1 vol. 4°.

Πανοπλία δογματικὴ Ἀλεξίου Βασιλέως τοῦ Κομνηνοῦ. Tîrgovişte 1710. —1. vol. fol.

Panzer (F.), Beiträge zur Deutschen Mythologie. München 1848, 1855.— 2 vol. 8o.

Περὶ τῶν καθηκόντων βίβλος. Bucurescĭ 1719. — 1 vol. 4°.

Petrik (Géza), Bibliographia Hungariae. 1712—1860. I p. 4., II p. 1. Budapest 1888—1890.—2 vol. 8°.

Pilde filosofeştĭ carĭ s'aŭ tipăritŭ acum a doao oară. . . . în S-ta Episcopie a Rîmniculuĭ. Rîmnicŭ 1783.—1 vol. 8o.

Polek (Dr. J.), Die Erwerbung der Bukowina durch Oesterreich. Czernowitz 1889.—1 vol. 16°.

Poste şi telegrafŭ.—Austro-Ungaria. Tarifa No. 2 şi Instrucţiunile relative la primirea şi espeduirea obiectelorŭ, mesageriĭ şi scrisorĭ. Bucurescĭ 1869.—1 vol. fol.

» » Belgia. Tarifa No. 7 pentru obiectele mesageriilorŭ. Bucurescĭ 1869.—1 vol. fol.

» » Convenţiunea telegrafică de la Viena de la 1 Ianuarie 1869. — 1 vol. fol.

» » Confederaţia Germanieĭ de Nordŭ. Tarifa No. 3 şi instrucţiĭ pentru primirea şi expediarea de scrisorĭ Bucurescĭ 1869.—1 vol. fol.

» » Formulare telegrafo-postale.—1 vol. folio.

» » Francia. Tarifele obiectelorŭ, mesageriĭ.—1 vol. fol.

» » Marea Britanie şi Irlanda. Tarifa No. 9. Bucurescĭ 1869.— 1 vol. fol.

» » Olanda. Tarifa No. 8 pentru obiectele de mesageriĭ. Bucurescĭ 1869. — 1 vol. fol.

» » Rusia. Tarifa No. 10 pentru obiectele mesageriei.—1 vol. fol.

Poște și telegrafŭ.—Statele germane. Tarifa No. 3. Obiectele mesageriilorŭ.— 1 vol. fol.

» » Tarifa de nomeclatura diarelorŭ și scrierilorŭ periodice străine pe 1869. Bucurescĭ. 1 vol. folio.

Povestitorul (diarŭ) pe anulŭ 1876. Bucurescĭ 1876. 1 vol. 8º.

Preller (*L.*, Römische Mythologie. Berlin 1881, 1883. 2 vol. 8º.

Principia linguae latinae. Iașĭ 1836. 1 vol. 8º.

Proiectu de lege pentru concedarea uneĭ rățele de căĭ ferate. Bucurescĭ 1867.— 1 vol. 4.

Puricele, revista de haz și de distracție pe 1880. Bucurescĭ 1880. 1 vol. fol.

Reglementu pentru comptabilitatea Ministeriuluĭ Agricultureĭ. Bucurescĭ 1863. 1 vol. fol.

Reglementulu organicŭ a Prințipatuluĭ Moldoveĭ. Iașĭ 1846.—1 vol. 4º.

Rênduiala sfințirii bisériciĭ, așijderé și rênduelile cum să se priméscă Jidoviĭ, Saraținiĭ. Ereticiĭ și Shizmaticiĭ, cariĭ vinŭ să se împreune cu pravoslavnica bisérică a rĕsarituluĭ. Chișineu 1820.—1 vol. 4º.

Republica rumână. No. 2. Bruxel 1853.—1 vol. 16º.

Resboiulu Weiss) pe 1879, 1880, 1881, 1882, 1883 și 1884. Bucurescĭ, 1879 84. 6 vol. fol.

Richelet P.), Dictionnare portatif de la langue francoise. T. I II. Exemplaru ce a aparținutu Pr. N. Caragea. Lyon 1780. 2 vol. 8º.

Rivista di filologia e d'istruzione classica. Anno XVIII. Torino 1889. — 1 vol. 8.

Robert, șeful banditiloru. Trad. de Vasiliu. Iașĭ 1847. 1 vol. 8º.

Roesler Dr. E.), Die Geten und ihre Nachbarn. Wien 1864.—1 vol. 8º.

» » Das vorrömische Dacien. Wien 1864. 1 vol. 8º.

Romania, recueil trimestriel consacré à l'étude des langues et des littératures romanes. XVIII. Paris 1889. 1 vol. 8º.

România, diaru politicŭ, 1884 (18 Martie — 30 Decembrie). — Bucurescĭ 1884. 1 vol. fol.

România libera, pe 1879. Bucuresci 1879.—1 vol. fol.

Românulu diaru pe anii 1867, 1868. Bucurescĭ 1867, 1868. 2 vol. fol.

Roumanie illustrée La. No. 1 31. Bucurescĭ 1882. 1 vol. fol.

Schmidt (Guilielmus), Romano-Catholici per Moldaviam episcopatus et rei romano catholicae res gestae. Budapest 1887.—1 vol. 8º.

Schwicker (Dr. I. H.), Geschichte der Ungarischen Litteratur. Leipzig 1889.— 1 vol. 8º.

Sen-Pièr Saint-Pierre, Bordeiulŭ indienescŭ, tradusŭ de Leon Asaki. Iașĭ 1821. 1 vol. 8º.

Simeonŭ Archiepiscopulŭ Thesalonicului. Care acum întâiŭ într'acestŭ chipŭ s'aŭ tipăritŭ şi s'aŭ diorthositŭ după ellinie pre limba românéscă. Bucurescï 1765 (7273).—1 vol. fol.

Sinkay (G.), Elementa lingvae Daco-romanae. Buda 1805. 1 vol. 8°.

» » Prima principia latinae grammaticae. Blaşiu 1783.—1 vol. 4°.

Statistique financière de la Principauté de Valachie. Bucarest 1857.—1 vol. 4°.

Statuta Regni Poloniae in ordinem alphabeti digesta. 1 vol. fol.

Steege (Dr. L.), Les eaux minérales de Slanik en Moldavie. Iaşï 1854. — 1 vol. 8°.

Studj de filologia romanza, pubblicati da E. Monaci. Fasc. 8 11. Roma 1889. 1 vol. 8°.

Sturza (Ioanŭ Sandulŭ), Chrisovulŭ de la 1824 Sept. 14, pentru vadraritŭ. 1824. 1 vol. 4°.

» » » Chrisovulŭ de la 1827 Aprilie 12. 1 vol. fol.

Supplément au mémoire présenté le 1-er Juin 1865. Constantinople 1865. 1 vol. 8°.

Szarvas (G. és *Simonyi (Sz.)*, Lexicon linguae Hungaricae aevi antiquioris. Vol. II. Budapest 1890. 1 vol. 8°.

Szinnyei (J.), Magyar irók élete és munkáj. I. Budapest 1890. 1 vol. 8°.

Sztáray Gróf Antal), A Nagymihályi és Sztárai Gróf Sztáray család oklevéltára. Vol. II (1397 1457. Budapest 1889. 1 vol. 4°.

Taběra Cotrocenï din anulŭ 1863. Bucuresci 1867. 1 vol. f.

Tarara, ḑiarŭ satiricŭ pe 1880. Bucurescï 1880. 1 vol. 8°.

Tarifa pentru plata dreptuluï de esportaţiune. Bucurescï 1864.—1 vol. 8.

Telegrafulŭ şi posta. Revistă sciinţifică. I II. Bucurescï 1868, 1869. 2 vol. 8°.

Τομος αγαπης κατα λατινων. Iaşï 1698. 1 vol. fol.

Triunghiulŭ. jurnalŭ alŭ masoneriei române. Bucurescï 1882 83. 1 vol. 8.

Vogoride. Corespondenţa secretă. Paris 1857. 1 vol. 8.

Walker Mrs, Untradden paths in Roumania. London 1888. 1 vol. 8°.

Wegener (Dr. Ph.) Untersuchungen über die Grundfragen des Sprachlebens. Halle 1885.—1 vol. 8°.

Weissbach (*Dr. A.*), Die Zigeuner. Wien 1889. 1 vol 4°.

Wierzbowski (*Th.*), Bibliographia Polonica XV ac XVI ss. volumen I. 1488 1600. Varsoviae 1889 1 vol. 8°.

Winkler (*H.*), Zur Sprachgeschichte. Berlin 1887.—1 vol. 8.

Zeitschrift für Romanische Philologie. XIII Band. Halle 1889 1 vol. 8.

Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung auf dem Gebiete der Indo germanischen Sprachen. XXXI (1890). Gütersloh 1890. 1 vol. 8.

Ziegler (*H. A. v.*), Täglicher Schau-Platz der Zeit. Leipzig 1695. 1 vol. fol

Manuscrise.

A acelui întru sfinți Părintelui nostru Vasilie... la cele șase dile pentru facerea lumei tâlcuire. 1789 Fev. 25. In mânăstirea Némțulŭ s'aŭ scrisŭ. — 1 vol. fol.

Condică de la Visteria Moldovei pentru scutirea și scăderea birului pe locuitori după sate și cu numele locuitorilorŭ. 1820.—1 vol. fol.

Cours de Physique expérimentale par Mr. le professeur de la Rive.—1 vol. 4°.

Diferite însemnări grecescĭ și românescĭ din secolulŭ XIX.—1 vol 4.

Diverse scrieri în versuri grecescĭ de la începutulŭ secolului XIX.—1 vol. 16°.

Partea ântâiŭ a gramaticei pentru orthografie saŭ drépta scrisóre.—1 vol. 8°.

Proiect de reorganisarea Inaltei Curți promulgat prin «Vestitorulŭ Românescŭ» la anulŭ 1854 Ianuarie 30. No. 8.—1 vol. 4°.

Rapport (1-er) de la mission postale Suisse en Romanie à S. E. Monsieur le Ministre de l'Intérieur Mai 1869.—1 vol. fol.

Regulamentŭ pentru orînduiala ce este a se păzi în seanțele obicĭnuitei obșteștei adunări.—1 vol. fol.

Tragudia saŭ maĭ bine a dice jalnica Moldovii întâmplare după răsvrătirea Grecilorŭ din anulŭ 1821 Al. Beldiman). 1 vol. 4°.

Stampe.

Gravura, represintândŭ uciderea lui Mihaiŭ Vitézulŭ de Valonĭ. Sec. XIX 1 fóie

Chărțĭ geografice.

Carte d'ensemble d'un projet de chemin de fer de Paris, Vienne, Bazias à Constantinople. par la Roumanie, avec indication du réseau roumain, dédiée à Son Altesse le prince Couza par Aristide Dumont. Paris 1863.—1 fóie.

Charta Principatelorŭ-Unite și Basarabiei lucrată după a Stabului generalŭ Austriacŭ în litografia M. B. Baer. Bucurescĭ. —1 fóie.

Charta generală a Moldovei litografită, sub direcțiunea ing. Statului Sluger G. Filipescu-Dubăŭ, de Parteni et Miller în Iașĭ 1853.—1 foie.

COMISIUNEA FONDULUI IOANŬ FĔTU

PENTRU CĂRŢĬ DIDACTICE

Raportŭ asupra lucrărilorŭ sale în 1889 1890.

Domnule Preşedinte,

In sesiunea generală a Academieĭ, ţinută în anulŭ trecutŭ, s'a votatŭ, la 23 Martie, unŭ regulamentŭ pentru întrebuinţarea veniturilorŭ fondulŭ Ioanŭ Fĕtu; totŭ atuncĭ s'a alesŭ o Comisiune de treĭ membri compusă de subscrişiĭ, cu însărcinarea de a aduce la îndeplinire în acestŭ anŭ dorinţa exprimată de reposatuluĭ donatorŭ prin testamentulŭ sĕu, adică de a procura şi împărţi fără plată cărţĭ didactice pe la scolariĭ maĭ silitorĭ şi sĕracĭ din scólele primare rurale.

Conformŭ prescripţiuniĭ din art. 6 alŭ numituluĭ regulamentŭ Comisiunea are onóre a aduce la cunoscinţa Delegaţiuneĭ Academieĭ modulŭ în care a esecutatŭ în acestŭ anŭ disposiţiunea testamentuluĭ şi cum socotesce că ar fi maĭ potrivitŭ a se urma în anulŭ viitorŭ.

I.

Comisiunea, în şedinţa ţinută la 30 Maiŭ, a decisŭ ca pentru acestŭ anu împărţirea de cărţĭ să se facă la scólele din două judeţe, Tutova şi Dâmboviţa. Comisiunea s'a convinsŭ că numaĭ restrîngêndŭ astŭ-felŭ cerculŭ scólelorŭ asupra cărora să se întindă de astă dată binefacerile acestuĭ fondŭ, este cu putinţă a da unŭ ajutorŭ seriosŭ, împărţindŭ unŭ numĕrŭ maĭ însemnatŭ de cărţĭ.

S'a procuratŭ de la Ministeriulŭ Instrucţiunei publice şi alŭ Cultelorŭ lista cărţilorŭ aprobate pentru învĕţămîntulŭ primarŭ, programa studielorŭ, precum şi tabloulŭ scólelorŭ din judeţele Dâmboviţa şi Tutova. Din aceste tablouri s'a constatŭ că sunt 115 scolĭ primare rurale în Dâmboviţa şi 72 în Tutova,—în totalŭ 187 scolĭ.

Comisiunea a alesŭ pentru a se procura şi împărţi următórele cărţĭ:

1. Prima carte de citire şi scriere de C. Meissner şi V. Dogar.
2. Invĕţatura creştinéscă de I. Stefanelli.
3. Manualŭ de geografie de N. Mihailescu. Partea III (clasa IV).
4. Gramatica româna de I. Manliu. Partea I.
5. Istoria română de Gr. G. Tocilescu.

Din aceste cărţĭ s'aŭ procuratŭ şi împărţitŭ numĕrulŭ de esemplare arătate în următorulŭ tabelŭ:

	SCOLI	Esemplare de fie-care scólă	Totalulŭ esemplarelorŭ	Preţulŭ unuĭ esemplarŭ	Preţulŭ totalŭ
Carte de citire. .	187	12	2.244	L. 0,35	L. 785,40
Geografia. . . .	187	8	1.496	» 0,60	» 897,60
Invĕţătura creşt. .	187	8	1.496	» 1,00	» 1.496,00
Istoria romana. .	187	8	1.496	» 0,80	» 1.196.80
Gramatica. . . .	187	8	1.496	» 0,64	» 957,44
			8.228		L. 5.333,24

Pentru fie-care scólă s'a făcutŭ câte unŭ pachetŭ, iar tóte pachetele aŭ fostŭ trimese în Decembre trecutŭ Ministeriuluĭ, care prin revisoriĭ scolari le-a înaintatŭ la învĕţatorĭ. In fie-care pachetŭ s'aŭ închisŭ instrucţiunile date de Delegaţiunea nóstră învĕţătorilorŭ asupra împărţireĭ cărţilorŭ, precum şi unŭ formularŭ pe care să se înscrie numele elevilorŭ şi titlurile cărţilorŭ carĭ li s'aŭ împărţitŭ. Pînă acuma aceste formulare aŭ fostŭ înapoiate aprópe de la tóte scólele din ambele judeţe.

In acestŭ modŭ lucrândŭ, Comisiunea crede că a făcutŭ celŭ maĭ bunŭ începutŭ pentru realisarea nobilelorŭ dorinţe exprimate de rĕposatulŭ

donatorŭ; s'aŭ împărţitŭ 8.228 cărţĭ scolarilorŭ de la sate, la a cărorŭ cultivare rĕposatulŭ Fĕtu şi-a opritŭ cea din urmă a sa cugetare.

II.

Articolulŭ 6 alŭ Regulamentuluĭ votatŭ de Academie impune Comisiuneĭ însărcinarea ca să presinte Delegaţiuneĭ în fie-care anŭ raportulŭ sĕŭ privitorŭ la programa de aşezatŭ şi la premiarea cărţilorŭ.

Comisiunea—în urma esperienţeĭ câştigate în anulŭ trecutŭ are onóre a supune în acéstă privinţă la apreciarea Academieĭ următórele observaţiunĭ:

Suma de care anualŭ se póte dispune din veniturile fonduluĭ Ioanŭ Fĕtu este atâtŭ de mică (în anulŭ trecutŭ a fostŭ de leĭ 5.661), încât, chiar restrîngêndu-se distribuirea numaĭ la scólele din douĕ judeţe, se potŭ dărui elevilorŭ numaĭ o parte din cărţile de scólă şi numaĭ într'unŭ micŭ numĕrŭ de esemplare

Daca s'ar publica concursurĭ pentru unele cărţĭ didactice şi dacă, prin urmare, o parte din acéstă sumă s'ar da ca premiĭ autorilorŭ acelorŭ cărţĭ, carĭ arŭ fi socotite maĭ bune printre cele carĭ se vorŭ presinta la concursŭ, atuncĭ este evidentŭ că s'ar puté împărţi scolarilorŭ unŭ numĕrŭ şi maĭ restrînsŭ de cărţĭ.

Comisiunea este de părere ca:

1. Academia să aprobe ca pentru treĭ anĭ de acum înainte să se urmeze cum s'a făcutŭ în anulŭ trecutŭ, adică să se cumpere cărţile pe carĭ Comisiunea le va găsi maĭ bune şi să se împartă la scólele din câte douĕ judeţe.

2. Să se supună la revisiune regulamentulŭ votatŭ care—după părerea subscrişilorŭ—ar trebui schimbatŭ şi completatŭ în unele puncte.

Membriĭ Comisiuneĭ: *D. Sturdza P. S. Aurelianŭ*, *Gr. Stefănescu.*

COMISIUNEA PREMIELORŬ ANUALE PE 1890

PREMIULŬ NASTURELŬ-HERĔSCU ȘI PREMIULŬ LAZĂRŬ.

Procesŭ-verbalŭ No. 1.

Ședința de la 1 Martie 1890.

Se constitue Comisiunea sub președința d-luĭ *G. Barițiu* și secretariatulŭ d-luĭ *Nic. Quintescu.*

D-lŭ *Hasdeu* iea cuvîntulŭ spre a atrage atențiunea colegilorŭ sĕĭ asupra faptuluĭ, că între publicațiunile intrate la concursŭ anulŭ acesta figurézǎ și *Quatuors*, producțiune musicală a d-luĭ *C. Dimitrescu.*

Dar, de óre-ce Academia nóstră nu cuprinde o secțiune a frumóselorŭ arte, membriĭ carĭ compunŭ Comisiunea—cu esceptiunea unuia singurŭ, nu potŭ avé competența trebuinciósă pentru judecarea uneĭ lucrărĭ ca cea menționată. Da ceea d-lŭ *Hasdeu* este de părere ca să se procédă în casulŭ de față ca și maĭ înainte, la o ocasiune analogă, când Academia a făcutŭ apelŭ la persóne speciale și afară din sînulŭ eĭ.

Primindu-se propunerea d-luĭ *Hasdeŭ*, se însărcinézǎ d-lŭ *T. Maiorescu* ca împreună cu d-lŭ *Ed. Wachmann*, directorulŭ conservatoruluĭ de musică, și d-lŭ *I. Cantacuzino*, să constituiască Comisiunea specială pentru cercetarea producțiuneĭ musicale a d-luĭ *Dimitrescu* și raportarea asupra eĭ.

D-lŭ Președinte alŭ Academieĭ va binevoi să róge pe d-niĭ *Wachmann* și *Cantacuzino* a primi acéstă sarcină din partea Academieĭ, intermediândŭ pe lângă Domniele lorŭ printr'o adresă oficială.

După acésta se procede la distribuirea pe membriĭ a celor-lalte cărțĭ.

1. Manualŭ de întroducere în sântele cărțĭ ale Testamentuluĭ vechiŭ (Cernauțĭ 1889), de d-lŭ *I de Onciulŭ*, o iea în examinare d-lŭ *G. Barițiŭ;*

2. Photometrulŭ automaticŭ (o broșură poligrafiată) de unŭ *Anonimŭ*, d-lŭ *Em. Bacaloglu;*

3. Viața luĭ Marcu Tuliu Cicero cu o deosebită privire la corespondența sa epistolară (Temișióra 1889), de d-lŭ *I. V. Barcianu*, d-lŭ *N. Quintescu.*

4. Județulŭ Bacăŭ. Studiŭ agricolŭ și economicŭ Bucuresci 1889), de d-lŭ *P. S. Radianŭ*, se decide, după propunerea d-luĭ *Quintescu*, a se încredința spre a fi luată în cercetare d-luĭ *P. S. Aurelianŭ*, ca persóna cea maĭ competentă din Academie în materia ce forméză obiectulŭ lucrăriĭ d-luĭ *Radianŭ.*

5. Apele potabile din Bucurescĭ din punctulŭ de vedere chimicŭ și microbiologicŭ (Bucurescĭ 1889), de d-lŭ *A. Urbeanu*, se dă în esaminare d-lorŭ membri aĭ Comisiuneĭ *Gr. Stefănescu* și *Dr. N. Kretzulescu.*

In fine cu publicațiunea d-luĭ *Gr. Bonachi*: Anacreon, cântece lirice, textŭ și traducere cu note explicative (Galațĭ 1889) se însărcinéza d-lŭ *Papadopol-Calimachŭ.*

Terminulŭ de presentarea rapórtelorŭ din partea d-lorŭ membri aĭ Comisiuneĭ se fixéză la 12 Martie.

Procesŭ-verbalŭ No. 2.

Ședința de la 14 Martie 1890.

Se dă citire raportuluĭ d-lorŭ *T. Maiorescu* și *E. Wachmann* asupra composițiunilorŭ musicale, Quatuors, de d-lŭ C. Dimitrescu, care conchide la premiarea lorŭ.

Se citesce asemenea raportulŭ d-luĭ *Papadopol Calimachŭ* asupra luĭ «Anacreon», publicatŭ cu textŭ și traducere de d-lŭ M. Gr. Bonachi. Autorulŭ raportuluĭ se pronunță în sensŭ favorabilŭ lucrăreĭ d-luĭ Bonachi. Comisiunea însă reservă desbaterea asupra aprecierilorŭ d-luĭ Papadopol-Calimachŭ pentru ședința următóre, când vorŭ puté fi fața și d-niĭ membri aĭ Comisiuneĭ, carĭ facŭ parte din Secțiunea literara.

După aceea d-lŭ *Em. Bacaloglu* dă citire referatuluĭ sĕŭ asupra «Fotometruluĭ automaticŭ.» D-lu Bacaloglu nu este pentru premiarea invențiunei autoruluĭ anonimŭ alŭ «Fotometruluĭ», de óre-ce dînsulŭ nu demonstră aplicabilitatea teorieĭ sale.

Procesŭ-verbalu No. 3.

Ședința de la 15 Martie 1890.

Relativŭ la cartea «Apele potabile din Bucuresci» a d-luĭ *A. Urbeanu*, d-lu *Gr. Stefanescu*, care împreună cu d-lŭ N. Kretzulescu fusese însărcinatŭ a face o relatare asupra valóreĭ eĭ, pune în vederea Comisiuneĭ precedentele stabilite în Academie în privința scrierilorŭ apărute în condițiunile celeĭ în cestiune.

Astŭ felu cunoscutulŭ raportŭ alŭ d-luĭ *Sp. Haretŭ* asupra mersuluĭ învĕțamîntului publicŭ și alŭ d-lui *Andreĭ Vizanti* asupra proiectuluĭ de lege alŭ învĕțamîntului publicŭ, nu s'aŭ admisŭ la concursŭ, de óre-ce representaŭ lucrări oficiale tiparite cu cheltuiala Statuluĭ.

Totŭ astŭ-felŭ «Apele potabile» ale d-luĭ *Urbeanu* aŭ eșitŭ din laboratoriulu Institutului medico-militarŭ, unde funcționariĭ aŭ sarcina a face analise. D lŭ *Radianŭ* iarăși a publicatŭ scrierea sa în urma însărcinăreĭ date de Ministeriulŭ Domeniiloru, ca să studieze județulŭ Bacăŭ.

In basa motivuluĭ invocatŭ, d-lŭ *Stefănescu* propune ca scrierile menționate să se declare de neadmisibile la concursŭ, prin urmare să nu se maĭ céra din partea Comisiunei nicĭ aducerea de raporturĭ asupra acelorŭ publicațiunĭ.

D-lu *Papadopol-Calimachu* este de părere, că nu se póte ocupa Comisiunea cu numitele scrierĭ, înainte de a se face unŭ raportŭ în scrisŭ asupra lorŭ Să aducă d-niĭ *Stefănescu* și *N. Kretzulescu* referatulu Domnieĭ lorŭ în sensulŭ cum vorŭ crede, și atuncĭ să se pună la ordinea ḑileĭ operele în cestiune și luarea uneĭ decisiunĭ de către Comisiune. Iar dacă d lŭ *Aurelianŭ* refusă apreciarea scriereĭ agricole și economice

a d-luĭ *Radianŭ*, să se desemneze unŭ altŭ raportorŭ în loculŭ Domnieĭ sale.

D-lŭ *Bacaloglu* opinéză, în conformitate cu propunerea d-luĭ *Stefănescu*, ca scrierile «Apele potabile» şi «Judeţulŭ Bacăŭ» să se escludă de la concursŭ în puterea motivelorŭ invocate de aceeaşĭ Comisiune în aniĭ precedenţĭ faţă cu opere de aceeaşĭ natură.

Se hotăresce ca d-lŭ *Stefănescu* să facă unŭ raportŭ în înţelesulŭ propunereĭ sale, luândŭ şi părerea celuĭ de alŭ doilea coraportorŭ, d-lu *N. Kretzulescu;* iar raportorŭ pentru cartea d-luĭ *Radianŭ* în loculŭ d-luĭ *Aurelianŭ* să fie d-lŭ *Bacaloglu*, care şi primesce sarcina.

D-lŭ *G. Bariţiŭ* dă lectură raportuluĭ sĕŭ asupra scrieriĭ d-luĭ *I. de Onciulŭ* «Manualŭ de introducere în sântele cărţĭ ale Testamentuluĭ vechiŭ». D-lŭ *Bariţiŭ* relevă valórea acesteĭ cărţĭ şi conchide la premiarea eĭ.

D-lŭ *Hasdeŭ* apreciază maĭ puţinŭ favorabilŭ opera d-luĭ *de Onciulu*. După părerea Domnieĭ sale «Introducerea în vechiulŭ Testamentŭ» este numaĭ o compilaţiune după scrierĭ escelente apărute cu acelaşĭ cuprinsu la alte popóre, ceea ce resultă şi din împrejurarea că partea scrieriĭ, care se referă la România, este slabă şi lipsită de metodŭ.

Cartea d-luĭ *Bonachi* «Anacreon», care se reservase în precedenta şedinţă din motivulŭ acolo indicatŭ, vine în desbaterea Comisiuniĭ.

D-lŭ *Hasdeŭ* relevă inferioritatea traducereĭ d-luĭ *Bonachi* faţă cu odele poetuluĭ ionianŭ traduse de Bolintineanu şi publicate la 1861 în «Revista Română» a d-luĭ *Odobescu*. Diferinţa între valórea reproducereĭ unuia şi a altuia se ilustréză prin lectura comparativă a celorŭ patru ode de *Bolintinénu* şi patru de d-lŭ *Bonachi*.

D-lŭ *Hasdeŭ* nu este de părere a se primia o traducere, care probéză numaĭ că autorulŭ eĭ scie grecesce, dar nu scie să redea pe poetulŭ grecŭ. Condiţiunea neapĕrată a uneĭ lucrărĭ literare de acestŭ felŭ este ca însăşĭ să fie o lucrare poetică superióra.

Apoĭ introducerea nu conţine celŭ puţinŭ literatura poetuluĭ helenu, nicĭ ediţiunile luĭ. D-lŭ *Hasdeŭ* se pronunţă contra premiereĭ propuse de d-lŭ raportorŭ.

D-lŭ *Papadopol-Calimachŭ* justifică aprobarea și recomandarea dată de Domnia sa prin raportŭ lucrăreĭ d-luĭ *Bonachi* prin considerațiunea, că autorulŭ eĭ nu imită pe *Anacreon*, ci-lŭ traduce. De aceea, după apreciarea Domnieĭ sale, d-lŭ *Bonachi* a făcutŭ ceva, pe când Bolintinénu s'a abătutŭ de la textŭ. Nu se póte cere de la d-lŭ *Bonachi* ca traducerea sa să fie în spiritŭ modernŭ; nu i se póte cere nicĭ melodie, nicĭ versificațiune română perfectă. Notele cărțiĭ sale nu sunt limbistice ci esplicative (mitologice, geografice, istorice), la carĭ adauge viéța luĭ *Anacreon*. Comparațiunea critică a luĭ *Anacreon* cu *Bolintinénu* ar proba—susține Domnia sa—că Odele celuĭ din urmă nu sunt în spiritulŭ luĭ *Anacreon*, că ceea ce a făcutŭ dînsulŭ este o imitațiune, nu o traducere. In fine relevă d-lŭ *Papadopol* că traducerile fidele sunt de multŭ maĭ mare prețŭ.

D-lŭ *N. Ionescu* pune în vederea Comisiuneĭ că premiulŭ *Năsturelŭ-Herĕscu* se dă pentru cea maĭ bună carte română. D-lŭ *Bonachi* se presintă cu o traducere care fată cu *Bolintinénu* e maĭ puținŭ bună românésca. Cine vrea să capete premiulŭ la *Anacreon* trebue să imite pe *Bolintinénu*, nu pe d-lŭ *Bonachi*. Prin urmare este pentru respingerea carțiĭ.

D-lŭ *N. Quintescu* adaogă în sensulŭ obiecțiunilorŭ făcute, că «Anacreon» alŭ d-luĭ *Bonachi* ar fi putută figura cu maĭ multŭ dreptŭ printre cărțile didactice ale premiuluĭ Craiovénu. Traducțiunea sa este prea *ad litteram* și prea puținŭ literară. Darea textuluĭ luĭ *Anacreon*, avêndŭ în față o traducere *terre à terre*, plus unŭ numĕrŭ de note elementare, póte aduce servicie scóleĭ, nu are însă valórea indispensabilă pentru a aspira la unŭ premiŭ ca alŭ luĭ Năsturelŭ-Herĕscu. Pentru acésta se cere maĭ multŭ. Autorulŭ luĭ *Anacreon* trebuia să probeze, că este și dînsulŭ până la unŭ punctŭ poetŭ: condițiune neapĕrată pentru a reuși într'o întreprindere ca a d-luĭ *Bonachi*. Nu este întemeiată opiniunea, că prin traducere liberă se desfigureză unŭ poetŭ, se șterge nota distinctivă a spirituluĭ sĕŭ. Poesia și cu deosebire poesia lirică cu mobilitatea, cu simțimintele eĭ undulătóre, nu se póte reda altŭ-felŭ într'o altă limbă. Noĭ nu ceremŭ *imitațiune* care este altŭ-ceva, —nicĭ *modernisare*, ci ceremŭ ca să se păstreze poetuluĭ farmeculŭ propriŭ, lucru care nu

se póte prinde prin redarea luĭ din cuvîntŭ în cuvîntŭ. Nu numaĭ *Bolintinénu* dar și d-lŭ Dr. *N. Barbu* a reprodusŭ cu maĭ multŭ simțŭ poeticŭ câte-va din odele luĭ *Anacreon* cu ocasiunea teseĭ sale de licență asupra poesieĭ eolice a Grecilorŭ.

D-lŭ *Stefănescu* amintesce, după testamentulŭ *Năsturelŭ-Herĕscu*, condițiunile ce trebue să întrunéscă o carte, spre a puté fi premiată. Dacă —adaogă Domnia sa—Academia a admisŭ prin interpretare largă și traducerĭ, a impusŭ în acelașĭ timpŭ ca lucrările de asemenea natură să aibă merite literare deosebite și să dea probe că pentru esecutarea lorŭ a avutŭ dificultățĭ de învinsŭ.

In urma acestorŭ desbaterĭ se punŭ la votŭ diferitele scrierı apreciate de membriĭ Comisiuneĭ, și întrunescŭ:

a) «Fotometrulŭ» unanimitate de 7 bile negre;

b) Cartea d-luĭ *de Onciulŭ*, «Introducere în vechiulŭ Testamentŭ» 5 bile negre și 2 albe;

c) «Viața luĭ M. Tulliu Cicero» de d-lŭ *Barcianu*, 7 bile negre;

d) «Quatuors» de d-lŭ *Dimitrescu*, 5 bile albe, 2 negre;

e) «Anacreon» de d-lŭ *Bonachi*, 5 bile negre, 1 albă din șase voturı exprese.

Procesŭ-verbalŭ No. 4

Ședința din 22 Martie 1890.

Se dă cetire raportuluĭ d-lorŭ *Gr. Stefănescu* și *N. Kretzulescu* asupra opereĭ d-luĭ *A. Urbeanu*, «Apele potabile din Bucurescĭ.»

Autoriĭ referatuluĭ punŭ în vederea Comisiuneĭ, că d-lŭ *Urbeanu* a lucratŭ în calitate de șefŭ alŭ laboratoriuluĭ chimicŭ la Institutulŭ medicŭ-militarŭ, prin urmare din îndatorire oficială, pentru care șĭ-a luatŭ remunerarea; de acea propunŭ ca, în conformitate cu procedarea din aniĭ trecuțĭ a Academieĭ față cu scrierĭ apărute în condițiunile «Apelorŭ potabile», să declare și pe acésta ca neadmisibilă la concursŭ.

Punêndu-se la votŭ conclusiunea raportuluĭ, se admite cu unanimitate de voturĭ.

După aceea se iea cunoscință de raportulŭ d-luĭ *Em. Bacaloglu* asupra scrieriĭ «Județulŭ Bacăŭ» de d-lŭ *Radianu.*

D-lŭ *Bacaloglu* relevă, că d-lŭ *Radianŭ* a întreprinsŭ studiulŭ județuluĭ Bacăŭ din ordinulŭ Ministeriuluĭ Domenielorŭ alŭ căruĭ impiegatŭ retribuitŭ este autorulŭ, și că lucrarea a fostŭ publicată cu spesele Statuluĭ.

Din acestŭ motivŭ d-lŭ raportorŭ invócă pentru înlăturarea acesteĭ opere de la concursŭ precedentele stabilite cu alte ocasiunĭ analóge de către Academie pentru scrierĭ de natură oficială. Aceașĭ unanimitate de șépte voturĭ întrunesce și propunerea făcută de d-lŭ Bacaloglu.

Cu aceste două referate terminându-se lucrarea Comisiuneĭ, ca raportorŭ generalŭ dinaintea plenuluĭ Academieĭ se desemnă cu unanimitate de voturĭ d-lŭ *N. Quintescu.*

Raportu generalu asupra lucrăriloru Comisiuneĭ premielorŭ anuale «Năsturelu-Herĕscu» și «Lazărŭ» și asupra publicațiunilorŭ presentate la concursŭ. De d-lu N. Quintescu.

Domnilorŭ Colegĭ,

Lucrarea Comisiuneĭ d-vóstre pentru premiele «Năsturelŭ-Herĕscu» și «Lazărŭ» a fostŭ de astă dată maĭ puținŭ remunerătóre.

Nu numaĭ numĕrulŭ scrierilorŭ intrate la concursŭ a fostŭ maĭ neînsemnatŭ, prin urmare și concurența între ele stăvilită în marginĭ maĭ restrînse, ci s'a adăogitŭ o nouă împrejurare, care a contribuitŭ a reduce încă maĭ multŭ termenii de comparatiune între operele venite în apreciarea Comisiuneĭ d-vóstre.

Astŭ-felŭ la două din ele — dintre cele maĭ voluminóse —Comisiunea d-vóstră a fostŭ chiar împedicata a le examina valórea intrinsecă.

Acestea sunt operele d-luĭ *A. Urbeanu* cu «Apele potabile din Bucu-

resci» și a d-luĭ *P. S. Radianŭ* «Județulŭ Bacăŭ din punctulŭ de vedere agricolŭ și economicŭ.»

Raportoriĭ Comisiuneĭ d-vóstre, representată la prima carte prin d-niĭ *Gr. Stefănescu* și *N. Kretzulescu*, iar la a doua prin d-lŭ *Em Bacaloglu*, aŭ opinatŭ ca să se renunțe la examinarea lorŭ și să se elimineze dintre cărțile premiabile, ca unele ce sunt cu totulŭ în categoria publicațiunilorŭ făcute din oficiŭ saŭ în exercițiulŭ uneĭ funcțiunĭ publice și editate cu cheltuiala autoritățilorŭ Statuluĭ, față cu carĭ în trecutŭ s'a procesŭ în acelașĭ modŭ.

Comisiunea d-vóstre, Domnĭ Colegĭ, nu putea, în vederea antecedentelorŭ create în asemenea casurĭ de plenulŭ Academieĭ, decât să confirme părarea colegilorŭ noștri raportorĭ, ceea ce a făcutŭ prin unanimitate de voturĭ.

Cu modulŭ acesta cerculŭ aprecieriĭ de fondŭ din partea Comisiuneĭ d-vóstre a cuprinsŭ numaĭ pe cele-lalte scrierĭ în numĕrŭ de cincĭ, și anume:

a) «Viața luĭ Marcu Tuliu Cicero, de d-lŭ *I. V. Barcianu.*

Raportorulŭ eĭ, d-lŭ N. Quintescu, a apreciatŭ că lucrarea acésta nicĭ prin estinderea ce îmbrățișéză (91 p. 8° micŭ), nicĭ prin sforțarea intelectuală ce a costatŭ pe autorŭ spre a o prelucra, nu póte avé pretențiunea să represinte valórea strictŭ necesară pentru unŭ premiŭ însemnatŭ ca alŭ luĭ *Năsturelŭ-Herescu.*

Comisiunea a încuviințatŭ, prin întregulŭ tuturorŭ voturilorŭ membrilorŭ presentĭ (7 bile albe), opiniunea de nepremiare a d-luĭ raportorŭ.

b) Anacreon, cântece lirice de d-lŭ *M. Gr. Bonachi.*

Studiulŭ asupra luĭ *Anacreon* din cartea d-luĭ *Bonachi*, modulŭ de traducere alŭ odelorŭ și notele, carĭ însoțescŭ traducțiunea, constituescŭ, după judițiulŭ referentuluĭ, d-lŭ *Papadopol-Calimachŭ*, «o lucrare meritósă», pe care a recomandat'o la premiare.

Comisiunea nu a confirmatŭ verdictulŭ d-luĭ raportorŭ. «Anacreon» a întrunitŭ din șése voturĭ exprese numaĭ unulŭ pentru, iar cincĭ contra.

c) «Photometrulŭ automaticŭ», de unŭ *Anonimŭ.*

D-lŭ *Em. Bacaloglu*, care a avutŭ a esamina descoperirea *Anonimuluĭ*, consideră că autorulŭ eĭ nu face demonstrațiunea, că teoria sa póte

fi realisată. Astŭ-felŭ *Photometrulŭ* nu are nicĭ basă sciinţifică, nicĭ nu e practicŭ, şi de aceea raportorulŭ nu a fostŭ de părere ca să i se dea premiulŭ «Lazărŭ.»

Punerea la votŭ a acesteĭ conclusiunĭ a avutŭ de resultatŭ unanimitate de şépte bile albe.

d) «Quatuors pour 2 violons, alto et violoncell», de d-lŭ profesorŭ la conservatorŭ *C. Dimitrescu.*

Fiindŭ-că dintre membriĭ Comisiuneĭ numaĭ d-lŭ *T. Maiorescu* avea competenţă în judecarea unorŭ producţiunĭ musicale, pe de altă parte colegulŭ nostru nu voia să iea singurŭ rĕspunderea apreciereĭ lorŭ, Comisiunea d-vóstră, în puterea unuĭ precedentŭ, creatŭ în Academie totŭ cu prilegiulŭ uneĭ producţiunĭ de musică, a rugatŭ, după propunerea d-luĭ *Maiorescu,* pe două persóne cunoscĕtóre de arta în cestiune, pe d-niĭ *I. A. Cantacuzino* şi *E. Wachmann,* ca să formeze împreună cu Domnia sa o extracomisiune cu însărcirea de a se pronunţa asupra quartetelorŭ d-luĭ *Dimitrescu.*

Raportulŭ d-lorŭ *Wachmann* şi *Maiorescu* — fără d-lŭ Cantacuzino, împedicatŭ din causă de bólă a adusŭ la cunoscinţa Comisiuneĭ, că «s'a ascultatŭ esecutarea quartetelorŭ» şi în consideraţiune, că ele constituescŭ composiţiunĭ meritóse, şi că «sunt primele quartete ale unuĭ compositorŭ românŭ,» îşĭ dă părerea, că producţiunile d-luĭ *Dimitrescu* întrunescŭ condiţiunile de a fi premiate.

Asupra mentionatuluĭ raportŭ făcêndu-se votŭ în Comisiunea d-vóstră, opiniunea espresa de d-niĭ *Wachmann* şi *Maiorescu* a fostŭ susţinută prin cincĭ bile albe contra doue bile negre.

e) «Manualŭ de introducere în sântele cărtĭ ale Testamentuluĭ vechiŭ,» de d-lŭ *I. de Onciulŭ.*

Venerabilulŭ nostru colegŭ, d-lŭ G. Bariţiŭ, căruia ĭ-a revenitŭ raportarea asupra acesteĭ opere, a espresŭ o judecată favorabilă asupra eĭ.

D-sa previne, că opera d-luĭ *de Onciulŭ* nu cuprinde numaĭ cestiunĭ curatŭ teologice, adică «articliĭ de credinţă,» în care casŭ — dogmatica neparticipêndŭ domeniuluĭ sciinţeĭ n ar fi propusŭ Comisiuneĭ admiterea eĭ la concursŭ, ci trebue privită «din punctŭ de vedere sciinţificŭ, şi anume archeologicŭ şi istoricŭ, precum şi din celŭ filologicŭ.»

Ca atare ea deșteptă interesulŭ nu numaĭ alŭ teologilorŭ ci alŭ tutulorŭ ómenilorŭ culțĭ.

Autorulŭ cărțiĭ în cestiune—după apreciarea raportoruluĭ își atinge pe deplinŭ scopulŭ urmăritŭ de a pregăti «la cetirea și studiarea cu mare folosŭ a cărțilorŭ sacre.»

Dar nu numaĭ în partea eĭ *isagogică*, ci și în cea *exegetică* și în privința metoduluĭ aplicatŭ, opera d-luĭ *de Oncіulŭ* merită laudă și o deosebită atențiune.

Pentru aceste motive raportorulŭ a solicitatŭ sufragiele Comisiuneĭ d-vóstre pentru premiarea eĭ.

Punerea eĭ la votŭ a datŭ două bile albe pentru, cincĭ bile negre contra.

Acesta este, Domnĭ Colegĭ, resultatulŭ deliberărilorŭ Comisiuneĭ d-vóstre pentru premiele «Năsturelŭ-Herescu» și «Lazărŭ».

In puține cuvinte elŭ se presentă astŭ-felŭ: Două scrierĭ, ale d-lorŭ *Radianu* și *Urbeanu*, aŭ fostŭ eliminate — fără a se cerceta — prin votŭ unanimŭ; alte două, «Photometrulŭ» și «viața luĭ Cicero», aŭ fostŭ respinse dela premiare cu 7 bile negre, adică cu votulŭ tutulorŭ membrilorŭ presențĭ aĭ Comisiuneĭ; «*Anacreon*» și cartea d-luĭ *de Onciulŭ* aŭ întrunitŭ pentru premiare numaĭ 2 bile albe, pe când maioritatea de 5 s'a pronunțatŭ în contra premieriĭ lorŭ.

Astŭ-felŭ dintre tóte publicațiunile intrate la concursŭ singure Quatuors ale d-luĭ *Dimitrescu* aŭ obținutŭ o maioritate favorabila, pe când celelalte aŭ fostŭ respinse cu unanimitate saŭ maioritate.

Rĕmâne acum la apreciarea d-vóstre, Domnĭ Colegĭ, a da verdictulŭ hotărîtorŭ.

Photometrulŭ automaticŭ. 1 br. 8°.—Raportŭ de d-lŭ Em. Bacaloglo.

Domnilorŭ Membri,

Ca resultatulŭ cercetărei a lucrării «Fotometrulŭ automatŭ» de unŭ Anonimŭ, vĕ comunicŭ cele următóre:

Autorulŭ acelei lucrări este înzestratŭ cu o imaginațiune desvoltată, însă pare a fi puținŭ familiarŭ cu esecutarea practică a concepțiunilorŭ teoretice. Ideia de a se servi de radiometru ca fotometru a fostŭ emisă și de alții încă de la 1882, pe câtŭ sciŭ, însă fără succesŭ; de și s'aŭ basatŭ pe principii, cari puteaŭ fi realisate practicŭ cu precisiune mai mare. Nu voiŭ menționa aci decât numai două puncturi prin cari păcătuesce propunerea Anonimului.

Mai întâiŭ autorulŭ crede că o bară de ferŭ care face corpŭ, cum se exprimă, cu unŭ electromagnetŭ, va fi în stare să esercite o atracțiune asupra unei alte bare care formézâ vernierulŭ (nonius), astŭ-felŭ ca să oprésca pe acésta din mișcarea ei și să determine chiar cu precisiune de milimetru saŭ fracțiune de milimetru posițiunea, unde s'a opritŭ.

Alŭ doilea, autorulŭ pare că uită că radiometrulŭ funcționézâ numai într'unŭ spațiŭ cu o rarefacțiune extremă, că cea mai mică cantitate de aerŭ ce s'ar introduce în elŭ, cea mai mică resistență ce ar întîlni aripele lui, îlŭ oprescŭ. Prin urmare speranța de a varia cantitatea de aerŭ din radiometru și de a stabili unŭ curentŭ prin contactulŭ aripelorŭ cu o sîrmă de platină este cam ilusorie; astŭ-felŭ că funcționarea fotometrului pe aceste base devine nerealisabilă.

De prisosŭ să mai adaogŭ că, chiar dacă aceste condițiuni nu ar împedica realisarea fotometrului, totuși mișcarea luminătorului prin sfori și scripeți ar indica: pentru distanțele de acțiune ale luminătorilorŭ valori fórte depărtate de adevĕrŭ.

După aceste se vede că fotometrulŭ automatŭ de Anonimŭ, în forma lui actuală, nu constituesce unŭ instrumentŭ sciințificŭ nici practicŭ, și prin urmare nu i-se póte acorda premiulŭ (Lazărŭ), pentru care a concuratŭ.

P. S. Radianu, Județulŭ Bacăŭ. Studiŭ agricolŭ și economicŭ. Bucurescĭ 1889.—Raportŭ de d-lŭ Em. Bacaloglo.

Domnilorŭ Membri,

Fiindŭ însărcinatŭ în ședința Comisiunii pentru premiile Lazărŭ și Herĕscu de la 15 c. să raportezŭ despre opulŭ d-luĭ Radianŭ «Districtulŭ Bacăŭ etc.», am onóre a vĕ comunica, fără să intru în prețuirea valóreĭ intrensece a opuluĭ, că de óre-ce acestŭ opŭ este o lucrare făcută prin ordinulŭ Ministeriuluĭ Domeniilorŭ și în împlinirea funcțiuneĭ ce ocupa autorulŭ sĕŭ, a fostŭ plătitŭ și tipăritŭ cu cheltuiala Statuluĭ, urméză că nu póte fi luatŭ în considerațiune spre premiare, precum s'a urmatŭ și în alțĭ anĭ cu lucrărĭ analoge presentate spre premiare și carĭ aŭ fostŭ înlăturate numaĭ pentru motivulŭ că aŭ fostŭ lucrărĭ de serviciŭ și plătite deja de Statŭ.

A. Urbeanu, Apele potabile din Bucurescĭ din punctulŭ de vedere chimicu și microbiologicŭ. Bucurescĭ 1889. — Raportŭ de d-niĭ Gr. Stefănescu și N. Kretzulescu.

Domnilorŭ Colegĭ,

Insărcinațĭ de Domnia-vóstră a esamina lucrarea d-luĭ *Adolf Urbeanu*, șefulŭ laboratoriuluĭ de chimie și de microbiologie alŭ serviciuluĭ sanitarŭ alŭ armateĭ, și intitulată «*Apa potabilă din Bucurescĭ*, din punctulŭ de vedere chimicŭ și microbiologicŭ», subsemnațiĭ venimŭ, maĭ nainte de tóte și fără să intrămŭ în cercetarea valóreĭ sale sciințifice, să vĕ propunemŭ a o înlătura de la concursŭ, ca neadmisibilă, de óre-ce ea este o lucrare oficială, făcută din îndatorirea autoruluĭ ca șefŭ alŭ laboratoriuluĭ chimicŭ alŭ serviciuluĭ și prin urmare retribuitŭ de Statŭ pentru a face asemenea lucrărĭ.

Academia premiéză nu operele autorităţiloră, ci pe acelea ale particularilorŭ carĭ se dedaŭ la lucrărĭ sciinţifice, literare şi artistice.

Noĭ avemŭ precedente în acéstă privinţă: lucrarea d-luĭ Spiru Haretŭ, asupra mersuluĭ instrucţiuneĭ publice în ţéră, făcută în funcţiunea sa de inspectorŭ generalŭ, şi aceea a d-luĭ Vizanti, lucrată ca raportorŭ alŭ Comitetuluĭ de delegaţĭ aĭ Camereĭ, asupra proiectuluĭ de lege alŭ instrucţiuneĭ publice, lucrărĭ pe carĭ Academia le-a înlăturatŭ atuncĭ de la concursŭ.

Lucrarea ce ne-aţĭ însărcinatŭ să esaminămŭ fiindŭ în acelaşĭ casŭ, suntemŭ de părere că, fără a vĕ pronunţa asupra valóreĭ sale intrinsece, s'o înlăturaţĭ şi pe acésta ca neadmisibilă să concureze.

M. Gr. Bonachi, Anacreon, cântece lirice, Textŭ şi traducere cu note explicative. Galaţĭ 1889. Raportu de d-lŭ A. Papadopol-Calimachŭ.

Domnilorŭ Colegĭ,

Insărcinatŭ de D-vóstră a-mĭ da părerea asupra cărţeĭ d-luĭ Mihailŭ Gregoriadi Bonachi: *Anacreon, Cântece lirice, textŭ şi traducere cu note esplicative precedate de unŭ studiŭ asupra vieţeĭ, şi scrierilorŭ poetuluĭ şi asupra aşa numitelorŭ cântece anacreontice,*—am onorulŭ a vĕ supune părerea mea.

Lucrarea d-luĭ Bonachi este o lucrare meritósă. Prefaţa cuprindêndŭ studiulŭ asupra luĭ Anacreon şi frumósele sale şi melodióse versurĭ, este făcută cu multă eruditie. Unŭ asemenea studiŭ merită să fie luatŭ în sémă, şi se póte numĕra între studiele învĕţate carĭ trebue să precedeze totŭ-d'a-una scrierile atât de celebre şi de frumóse ale anticităţeĭ grece şi latine. Limba româuéscă în care este scrisŭ acestŭ studiŭ e destulŭ de corectă; se vede că d-lŭ Bonachi a avutŭ recursŭ la filologiĭ germanĭ, conservândŭ după modulŭ acestora numele propriĭ d. e. Phokaia, Miletos, Kloros, Phoibos, Lyaios şi cele-lalte.

Partea care cuprinde traducerea odelorŭ luĭ Anacreon merită să fie

lăudată. Se observă în fórte multe că acésta e nu numaĭ o traducere ordinară, dar că traducĕtorulŭ s'a silitŭ multŭ să întrebuinţeze cuvinte carĭ se apropie de puterea şi sensulŭ limbeĭ luĭ Anacreon, — limbă atâtŭ de frumósă, atâtŭ de espresivă şi de inimitabilă şi să nu se simtă defectulŭ de textŭ. D-lŭ Bonachi s'a silitŭ apoĭ să dea lirismŭ şi traducereĭ sale. Putemŭ cita multe traduse cu asemenea stăruinţă şi în multe a reuşitŭ.

Aşa d. e. Oda I:

Θέλω λέγειν 'Ατρείδας
Voescŭ să cântŭ Atriḑiĭ
etc. etc. pag. 59).

Aşa Oda III:

Ἡ Ταντάλου πότ' ἔστη
In Phryzia ca stâncă
Stă fica luĭ Tantalos
(pag. 63.

Notele carĭ întovĕrăşescŭ traducerea sub fie-care Odă, sunt încă fórte folositóre pentru înţelegerea poesielorŭ luĭ Anacreon şi maĭ multe împrejurărĭ şi persóne la carĭ se referă poetulŭ.

Sunt dar de părere că acéstă lucrare merită să fie premiată de Academie.

C. Dimitrescu, Quatuors pour 2 violons, alto et violoncell, No. 1-5. Leipzig.— Procesŭ-Verbalŭ încheiatŭ de d-niĭ T. Maiorescu şi Ed. Wachmann.

Subscrişiĭ, fiindŭ însărcinaţĭ de Academia Română a ne da avisulŭ asupra compunerilorŭ musicale întitulate «Quatuors pour deux violons, alto et violoncell» de d-lŭ C. Dimitrescu, amŭ ascultatŭ esecutarea acestorŭ quartete, şi anume a quartetuluĭ No. 1, opus 21 în sol major, No. 2, opus 26 în re minor, No. 3, opus 33 în si bemol major, No. 4, opus 38 în sol minor, No. 5, opus 42 în fa major, şi avemŭ onóre a comunica onorab. Academie române următorulŭ avisŭ alŭ nostru:

Avêndŭ în vedere că, aceste compunerĭ ale d-luĭ C. Dimitrescu sunt lucrărĭ de meritŭ;

Avêndŭ în vedere că, în genere vorbindŭ, aşa numita musică de cameră, din care facŭ parte şi quartetele instrumentale în cestie, este din cele maĭ seriόse şi maĭ rafinate composiţiĭ musicale;

Considerândŭ, în fine, că lucrările d-luĭ C. Dimitrescu sunt primele quartete ale unuĭ compositorŭ românŭ:

Suntemŭ de părere că d-lŭ C. Dimitrescu merită să fie premiatŭ pentru quartetele d-sale presentate la concursŭ.

Observămŭ că d-lŭ J. A. Cantacuzino, numitŭ împreună cu noĭ membru alŭ acesteĭ Comisiunĭ de cercetare, nu a pututŭ lua parte la întrunirile nόstre din causă de bόlă.

Făcută astădĭ 13 (25) Martie 1890.

I. de Onciulŭ, Manualŭ de introducere în sântele cărţĭ ale Testamentuluĭ vechiŭ. Cernăuţĭ 1889. Raportŭ de d-lŭ G. Bariţiŭ.

Onorabilĭ Domnĭ Colegĭ!

Intre opurile sciinţifice şi literare intrate la concursŭ pentru premiile destinate a se vota de către Academia română în a. c. 1890, este şi scrierea sciinţifică titulată:

Manualŭ de introducere în S-tele cărţĭ ale Testamentuluĭ vechiŭ, compusă de *Isidor de Onciulŭ* profesorŭ p. o. la Facultatea teologică a Universităţiĭ c. r. Francisco-Iosefine, *Cernăuţĭ,* Editura autoruluĭ, Tipografia archiepiscopală 1889. Formatulŭ 8-vo mare, 428 pagine afară de sumariŭ.

Daca ar aluneca cine-va ca să judece cuprinsulŭ acestuĭ studiŭ după titlulŭ sĕŭ, ar puté crede, că elŭ va fi tractândŭ numaĭ cestiunĭ stricte teologice şi anume articliĭ de credinţă, adică dogmatice. In casulŭ acesta ni s'ar puté obiecta din unele părţĭ, că teologia şi anume dog-

matica nu intră în categoria sciințelorŭ, prin urmare nicĭ nu s'ar cuveni a se admite la concursŭ.

Eŭ însă, citindŭ acestŭ studiŭ alŭ d-luĭ profesorŭ Onciulŭ cu atențiunea pe care o merită, am aflatŭ că acela este scutitŭ cu totulŭ atâtŭ de dispute dogmatice, cât și de acele subtilitățĭ ale unorŭ canoniștĭ carĭ aŭ pasiunea de a încerca să despice pěrulŭ în patru.

Acestŭ manualŭ voluminosŭ alŭ profesoruluĭ Onciulŭ este purŭ și simplu o lucrare ce merită să fie considerată numaĭ din punctulŭ de vedere sciințificŭ și anume din celŭ archeologicŭ și istoricŭ, precum și din acelŭ filologicŭ. Judecată cartea din acestŭ punctŭ de vedere, ea nu are să intereseze numaĭ pe teologĭ și pe servitoriĭ altaruluĭ, ci pe toțĭ ómeniĭ câțĭ aŭ aflatŭ celŭ puținŭ atâta că bărbațiĭ ceĭ maĭ erudițĭ aĭ popórelorŭ Europeĭ aŭ onoratŭ *Biblia* cu titlulŭ de *Cartea cărțilorŭ,* precum și că așa numitele societățĭ biblice, nu numaĭ din Britania mare, ci și din alte câte-va staturĭ, aŭ tipăritŭ și maĭ tipărescŭ în fórte multe limbĭ Biblia în sute de miĭ de exemplare, pe carĭ misionariĭ și chiar unele guberne le împartŭ maĭ multŭ în darŭ decât pe banĭ, atâtŭ la popóre christiane, câtŭ și maĭ vîrtosŭ la cele mahomedane și cu atâtŭ maĭ multŭ la sutele de milióne închinătóre de idolĭ.

Dar cărțile străvechĭ, scrise nu înainte cu câte-va sute, ci chiar cu miĭ de anĭ, pentru ca să fie înțelese și folosite bine de către omenimea modernă, încaĭ în partea lorŭ cea maĭ mare, aŭ trebuință de unŭ studiŭ pregătitorŭ fórte întinsŭ și anevoiosŭ, ajutatŭ de cunoscințe istorice vaste, ca și de cunoscința limbelorŭ antice și de totŭ aparatulŭ pe care-lŭ potŭ avé ómeniĭ specialĭ dela cercetările făcute maĭ alesŭ în véculŭ nostru în țěrile din Orientŭ.

Acéstă problemă grea o deslégă după putință sciința numită de către învěțațĭ cu termenulŭ grecescŭ *Esagogia,* pe care autorulŭ românŭ o numesce: *Introducere în cărțile sacre ale Testamentuluĭ vechiŭ.*

Necesitatea acesteĭ sciințe speciale a fostŭ recunoscută ca imperiósă alăturea cu *Exegetica* de către învěțațiĭ europenĭ, maĭ vîrtosŭ de la reformațiune încóce, cu atâtŭ maĭ vîrtosŭ cu câtŭ protestanțiĭ aŭ recomandatŭ maĭ cu deadinsulŭ tuturorŭ popórelorŭ citirea Biblieĭ, pe care eĭ o aŭ tradusŭ și tipăritŭ în maĭ multe limbĭ; s'a vědutŭ însă curêndŭ, că

fórte mulţĭ cititorĭ nefiindŭ pregătiţĭ întru nimicŭ pentru o lectură atâtŭ de seriósă şi în multe părţĭ ale eĭ fórte grea de înţelesŭ, orĭ chiar cu totulŭ întunecată, în locŭ de a se lumina printr'însa, înţelegêndŭ rĕŭ cele citite, aŭ cădutŭ în mulţime de erorĭ, alţiĭ s'aŭ fanatizatŭ, aŭ înnebunitŭ, aŭ provocatŭ vĕrsărĭ de sânge, atrocităţĭ sĕlbatice şi răsbóie ruinătóre de ţĕrĭ şi popóre.

Pe când literatura Isagogieĭ saŭ a preparăriĭ la lectura cărţilorŭ sacre în alte limbĭ este destulŭ de bogată, profesorulŭ Onciulŭ abia află până acum cincĭ bărbaţĭ carĭ aŭ tractatŭ despre aceea sciinţă în limba nóstră, anume Timoteŭ Cipariŭ în 1854, Nifonŭ Bălăşescu în 1858, Archimandritulŭ Melchisedec astădĭ episcopŭ diecesanŭ, în 1860, şi protosincelulŭ astadĭ archimandritulŭ Dr. Ilarionŭ Puşcariu în 1878. (1)

Citindŭ noĭ acéstă scriere sciinţifică interesantă şi instructivă, vomŭ cunósce uşorŭ, că autorulŭ eĭ îşĭ trăsese unŭ planŭ largŭ, pe care esecutându-lŭ să îndestuléscă nu numaĭ setea de cunoscinţe indispensabile tinerimeĭ de la Facultatea teologică, ci totŭ odată să prepare şi pe alţĭ lectorĭ românĭ la citirea şi studiarea cu mare folosŭ a cărţilorŭ sacre din diverse puncte de vedere nu numaĭ religiosŭ-moralŭ, ci şi curatŭ sciinţificŭ, anume istoricŭ şi archeologicŭ, geograficŭ şi etnograficŭ, precum şi din celŭ filologicŭ.

Tóte cărţile sacre ale Testamentuluĭ vechiŭ, câte sunt recunoscute de autentice şi totŭ odată canonice s'aŭ scrisŭ începêndŭ de la Moise succesivŭ până către patru sute de anĭ înainte de Isusŭ Christosŭ în limba ebraică, după cum se vorbia şi se scria aceea dintr'unŭ vécŭ în altulŭ, numaĭ despre vre-o două, treĭ, se presupune că arŭ fi fostŭ scrise în vreunŭ dialectŭ din cele multe fórte apropiate de limba primitivă a propriuluĭ poporŭ israilténŭ. Multŭ maĭ târdiŭ cărţile Testamentuluĭ vechiŭ s'aŭ tradusŭ de ceĭ 72 de interpreţĭ din Alexandria în limba elenă.

Autorulŭ nostru, pre lângă ce se află în posesiunea celorŭ două limbĭ, s'a feritŭ fórte de a fi unilateralŭ în cercetările sale, ci tocmaĭ din contra, spre a se convinge atâtŭ de adevĕrurile istorice, câtŭ şi spre a străbate la înţelesulŭ cuvintelorŭ, aşa cum îlŭ avuseră scriitoriĭ evreĭ, profeţĭ, isto-

(1) Vedĭ Isidorŭ Onciulŭ, pag. 8.

ricĭ şi poeţĭ, nu şĭ-a pregetatŭ a consulta în spiritŭ cu totulŭ obiectivŭ pe interpreţiĭ ceĭ maĭ renumiţĭ de diverse confesiunĭ religióse christiane, cum şi începêndŭ de la Iosefŭ Flavius, pre câţĭ-va rabinĭ de aĭ israilte-nilorŭ.

Metodulŭ, saŭ dacă voimŭ economia după care autorulŭ a tractatŭ acéstă materie atâtŭ de dificilă, mie mi se pare că este una din cele maĭ corespunḑĕtóre scopuluĭ. Conformŭ natureĭ acestuĭ studiŭ destinatŭ a re-vĕrsa lumina prin întunecimea celorŭ maĭ depărtate vécurĭ, de la carĭ înapoĭ omenimea nu maĭ are istoria scrisă cu litere, autorulŭ, după ce premite unele note ca introducţiune la studiulŭ sĕŭ, îlŭ desface pe acesta în douĕ părţĭ principale şi unŭ *adaosŭ,* iară acestea se subîmpartŭ în 22 de capete, în diverse *despărţiturĭ* şi în 152 §§-ĭ.

Exegeţiĭ împartŭ cărţile biblice în *canonice* şi *necanonice,* dar totuşĭ neoprite a se citi, apoĭ în cărţĭ *apocrife* şi *pseudoepigrafe.* Autorulŭ constată după maĭ multe documente că numĕrulŭ cărţilorŭ biblice recu-noscute în Biserica ortodoxă orientală de *canonice* este de 49, dintre carĭ anume cele cincĭ cărţĭ ale luĭ Moise şi altele câte-va se numĕră între cărţile istorice, după acelea vinŭ cele profetice, în fine unele poetice şi didactice. Tóte acele 49 de cărţĭ le recunoscŭ şi Evreiĭ de autentice. In biserica apusénă şi catolică consiliulŭ tridentinŭ a maĭ declaratŭ câte-va canonice din cele necanonice, ceea ce protestanţiĭ n'aŭ făcutŭ.

După ce autorulŭ premite unele noţiunĭ din istoriografia Testamentuluĭ vechiŭ c. IV § 9, de aci încolo începêndŭ cu Pentateuchulŭ luĭ Moise, luândŭ fie-care carte separatŭ, caută după titlulŭ ce-lŭ va fi avutŭ odi-nióră, constată pe acela cu care va fi ajunsŭ la cunoscinţa posterităţiĭ după miĭ de anĭ, scóte părţile principale din fie-care, cercetéză după ade-vĕratulŭ autorŭ şi după timpulŭ în care va fi fostŭ scrisă cartea; şi tóte acestea le susţine cu o mulţime mare de citate din scriitoriĭ bisericescĭ străvechĭ, grecĭ şi latinĭ, din autoriĭ maĭ dincóce şi chiar cu probe îm-prumutate de la uniĭ talmudiştĭ.

In Capulŭ VI autorulŭ tractéză despre *cărţile poetice* ale testamentu-luĭ vechiŭ la carĭ se numĕră colecţiunea celorŭ 150 de psalmĭ numiţĭ aĭ luĭ Davidŭ, de şi n'aŭ fostŭ toţĭ compuşĭ de acelŭ rege, apoĭ *Cântarea Cântărilorŭ* a împĕratuluĭ Solomonŭ, oprită a se citi de ómeniĭ carĭ

n'aŭ etatea de 30 de anĭ, şi *Plângerile* profetuluĭ Ieremia scrise după căderea statuluĭ Iuda şi devastarea Ierusalimuluĭ.

Totŭ acilea urméză şi analisa cărţilorŭ poetice de cuprinsŭ didacticŭ la care se numĕra Cartea luĭ *Iobŭ,* Proverbele saŭ pe grecesce Parimiile luĭ *Solomonŭ* şi *Eclesiastulŭ* orĭ *Predicatorulŭ,* saŭ cum îĭ dicŭ Evreiĭ *Coheleth.*

Multŭ se maĭ lăuda câte-va popóre antice şi moderne cu poeme de ale lorŭ eşite din capete geniale. Recunóscemŭ cu toţiĭ avêntulŭ şi valórea acelorŭ opere sublime; ele însă, reflectândŭ la imensa distanţă a vécurilorŭ, nu detragŭ nimicŭ din valórea inspiraţiuneĭ divine care a pusŭ în mişcare penele poeţilorŭ anticĭ, ca şi a profeţilorŭ testamentuluĭ vechiŭ; şi lectorulŭ se va convinge despre acestŭ adevĕrŭ îndată ce se va prepara la lectura lorŭ prin studiulŭ Isagogieĭ, aşa cum ni-lŭ presintă profesorulŭ Oncĭulŭ.

Cu privire la cărţile istorice ale Testamentuluĭ vechiŭ avemŭ trebuinţă de informaţiunĭ preparative cu atâtŭ maĭ clare şi sigure, cu câtŭ ne este maĭ bine cunoscutŭ scepticismulŭ véculuĭ nostru, cu câtŭ acesta este maĭ pasionatŭ a declara de fabule maĭ totŭ ce a rĕmasŭ scrisŭ d'inainte cu treĭ şi cu patru miĭ de anĭ. In Isagogie se scarmănă şi resfiră tóte argumentele câte s'aŭ produsŭ până acum în contra autenticităţiĭ şi autorităţiĭ cărţilorŭ istorice ale Testamentuluĭ vechiŭ nu numaĭ din punctŭ de vedere strictŭ teologicŭ, ceea ce şi este numaĭ de competenţa teologică, ci şi din celŭ istoricŭ curatŭ, pentru ca să afle fie-care din noĭ, cât este în aceleaşĭ adevĕrŭ şi câtă e ficţiune saŭ póte alegoria cuprindĕtóre de adevĕrŭ, dar acomodată graduluĭ de inteligenţă a omenimeĭ; de acea se aflase aprópe întrégă în etatea prunciei, şi numaĭ fórte rarŭ, după seriĭ de vécurĭ, rĕsăria câte unŭ geniŭ dintru care scânteia divină arunca ceva lumină şi preste semeniĭ seĭ.

Informaţiunile date de autorŭ încă şi despre texturile originale ale cărţilorŭ Testamentuluĭ vechiŭ, despre codicele sinagógelorŭ, despre traducerea în alte limbĭ orientale şi apusene, începêndŭ de la Septuaginta din Egiptŭ până la ale societăţilorŭ biblice din véculŭ nostru, merită iarăşĭ tótă atenţiunea nóstră.

In câtŭ pentru esplicarea saŭ adică înţelesulŭ din texturĭ de către

teologiĭ de diverse confesiunĭ cu scopŭ de a-şĭ propti fie-care dogmele sale, saŭ spre a rĕsturna pe ale altorŭ confesiunĭ, deslegarea cestiunilorŭ de acea natură, mulţămită luĭ Dumneḑeŭ, că ele nu încapŭ în cadrulŭ nicĭ uneia din secţiunile uneĭ Academiĭ de sciinţe. Află orı-care Academie de sciinţe în cărţile sacre cu totulŭ altŭ materialŭ preţiosŭ şi în abundenţă pentru scopurile sale, ceea ce ni se probéză cu multă claritate în Isagogia profesoruluĭ Oncĭulŭ.

Acestea consideraţiunĭ ale mele culese din lectura desŭ citateĭ cărţĭ: *Manualŭ de întroducere în sântele cărţĭ etc.* mĕ îndémnă şi mĕ îmbărbată, Domnilorŭ Colegĭ, ca să vĕ cerŭ, în calitatea mea de raportorŭ, voturile d-vóstre pentru onorarea autoruluĭ cu unulŭ din cele două premiĭ prevĕḑute a se da în anulŭ acesta.

COMISIUNEA PREMIULUI ELIADE-RADULESCU PE 1890

«ISTORIA SCÓLELORŬ IN ŢĔRILE ROMÂNE.»

Raportulŭ Comisiuneĭ asupra lucrărilorŭ presentate la concursŭ.

La concursulŭ Eliade-Rădulescu asupra subiectuluĭ «Istoria şcólelorŭ în ţĕrile române în prima jumĕtate a seculuĭ XIX pînă la 1864», s'a presintatŭ spre premiare unŭ manuscriptŭ în şépte volume in-folio sub titlulŭ «Analele cultureĭ române».

Acéstă lucrare conţine o preţiósă culegere, clasificată şi coordonată, de documente privitóre la şcólele din fóstele Principate făcută cu multŭ zelŭ, cu multă muncă şi cu cunoscinţă profundă a mersuluĭ şcólelorŭ românescĭ. Ea merită a fi premiată de Academie cu premiulŭ Eliade-Rădulescu.

Comisiunea opinéză încă ca acéstă lucrare meritorie să fie depusă în Biblioteca Academieĭ.

Membriĭ Comisiuneĭ : *D. Sturdza, P. S. Aurelianŭ.*

COMISIUNEA PREMIULUI ASOCIAŢIUNEI CRAIOVENE

PENTRU INAINTAREA INVĚŢAMINTULUI PUBLICŬ PE 1890.

Raportulŭ Comisiuneĭ asupra publicaţiunilorŭ presentate la concursŭ.

Domnule Preşedinte,

Comisiunea însărcinată cu cercetarea cărţilorŭ intrate la concursŭ pentru premiulŭ Craioveanŭ, are onóre a vě aduce la cunoscinţă resultatulŭ lucrărilorŭ sale.

1. Comisiunea esaminândŭ cărţile presentate de d-lŭ Sabba Stefănescu, în majoritate nu le póte propune pentru premiare din causa metodeĭ urmate de autorŭ în elaborarea lorŭ, metodă care constă în a procede prin definiţiunĭ.

2. Asupra opuluĭ d-luĭ P. Dulfu, Etica saŭ morala filosofică, Comisiunea a constatatŭ abaterea autoruluĭ de la decisiunea ce luase să procédă în lucrarea sa de la cunoscutŭ la necunoscutŭ, căcĭ chiar la pagina 2 ne dă definiţiunea eticeĭ înainte de a ne spune ce sunt năsuinţele, fenomenele sufletescĭ, voinţa, etc. elemente constitutive ale definiţiuneĭ date. Afară de acéstă abatere de la metodă, cartea presentéză lipsurĭ, precum în primulŭ locŭ, vorbindŭ de datoriele omuluĭ către societate şi către ceĭ-lalţĭ ómenĭ, neglijéză idea patrieĭ. Comisiunea în majoritate nu propune cartea d-luĭ Dulfu pentru premiare.

3. Gramatica limbeĭ române de d-na Sofia I. Stoenescu, nu este de asemenea propusă pentru premiare, din causă că definiţiunile date nu sunt propriĭ de a fi înţelese de copiiĭ din clasa II-a primară, pentru care este destinată cartea.

4. Metodica școleĭ populare de Dr. P. Pipoș nu póte fi recomandată la premiŭ, din causă că este destinată pentru profesorĭ și prin urmare nu póte fi considerată ca o carte didactică în sensulŭ strictŭ alŭ cuvîntuluĭ, conformŭ intențiuneĭ donatoruluĭ.

5. Pentru aceleașĭ motive Comisiunea nu póte recomanda la premiare nicĭ cartea d-luĭ G. S. Ionianu întitulată: Conducĕtorŭ alŭ învĕțătoruluĭ.

Membriĭ Comisiuneĭ: *P. Poni, I. Caragiani, V. A. Urechiă.*

PREMIILE ACADEMIEĬ ROMÂNE
1890

INSCIINȚARE

După decisiunile luate de Academia Română în sesiunile de până la anulŭ 1890, concursurile propuse de Academie sunt cele următóre:

I. *Premiulŭ Năsturelŭ-Herescu,* din seria B, de 4.000 leĭ, se va decerne, în sesiunea generală din anulŭ 1891, uneĭ cărțĭ scrise în limba română cu conținutŭ de orĭ-ce natură, care se va judeca maĭ meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie pînă la 31 Decembre 1890.

II. *Premiulŭ Statuluĭ Eliade-Rădulescu,* de 5.000 leĭ, se va decerne în sesiunea generală din anulŭ 1891 uneĭ cărțĭ scrise în limba română, cu conținutŭ literarŭ, care se va judeca maĭ meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1889 pînă la 31 Decembre 1890.

NB. Concurențiĭ la aceste premiĭ vorŭ binevoi a trimite la cancelaria Academieĭ Române, operele lorŭ, carĭ vorŭ fi în condițiunile de timpŭ aci însemnate, în câte 12 exemplare, până la 31 Decembre 1890.

III. *Marele Premiŭ Năsturelŭ-Herescu,* din seria B, în sumă de 12.000 leĭ, se va decerne în sesiunea generală din anulŭ 1893, uneĭ cărțĭ scrise în limba română, cu conținutŭ de orĭ-ce natură, care se va judeca maĭ meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1889 până la 31 Decembre 1892.

NB. In privința *Premiilorŭ Năsturelŭ-Herescu* se punŭ în cunoscința publiculuĭ următórele disposițiunĭ din codicilulŭ reposatuluĭ întru fericire C. Năsturelŭ-Herescu.

«*B. Premiĭ pentru opere publicate.*

«În totŭ anulŭ Societatea Academică Română va avé a premia, din veni-«turile fonduluĭ *Năsturelŭ*, o carte tipărită, originală, în limba română, care «se va socoti de către Societate ca cea maĭ bună publicaţiune apărută în cur-«sulŭ anuluĭ.

«Însă aceste premiĭ vorŭ fi de două speciĭ:

«1. În treĭ anĭ consecutivĭ, d'a rêndulŭ, se va decerne câte unŭ premiŭ de «patru miĭ leĭ, No. 4.000 L. n. *minimum*, la cea maĭ bună carte apărută în «cursulŭ anuluĭ espiratŭ.

«2. Iară în alŭ patrulea anŭ se va decerne unŭ premiŭ fixŭ de leĭ 12.000, «carele se va numi «*Marele Premiŭ Năsturelŭ*», opereĭ care va fi judecată «ca publicaţiunea de căpetenie ce va fi apărutŭ în cursulŭ celorŭ patru anĭ «precedenţĭ. Acestŭ premiŭ nu se va puté decerne uneĭ lucrărĭ, care va fi «obţinutŭ deja unulŭ dintre premiele anuale, decât defalcândŭ dintr'însulŭ «valórea premiuluĭ precedentŭ.

«Operele ce se vorŭ recompensa cu acéstă a doua serie de premiĭ vorŭ «tracta cu preferinţă despre materiile următóre:

«*a)* Scrierĭ serióse de istorie şi sciinţele accesoriĭ ale istorieĭ, preferindu-se «cele atingĕtóre de istoria ţĕrilorŭ române;

«*b)* Scrierĭ de religiunea ortodoxă, de morală practică şi de filosofie;

«*c)* Scrierĭ de sciinţe politice şi de economia socială;

«*d)* Tractate originale despre sciinţele esacte;

«*e)* Scrierĭ enciclopedice, precum dicţionare de istorie şi geografie, în carĭ «să intre şi istoria şi greografia Românieĭ; dicţionare generale saŭ parţiale de «sciinţe esacte, de arţĭ şi meseriĭ, de administraţiune şi jurisprudenţă, şi alte «asemenĭ lucrărĭ utile şi bine întocmite;

«*f)* Cărţĭ didactice de o valóre însemnată ca metodŭ şi ca cuprinsŭ;

«*g)* Dicţionare limbistice în limba românéscă, maĭ alesŭ pentru limbile an-«tice şi orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, «slavonă veche şi altele;

«*h)* Publicaţiunĭ şi lucrărĭ artistice de o valóre seriósă, adică relative la ar-«ţile plastice, architectură, sculptură, pictură, gravură şi chiar opere musicale «seriόse, pe carĭ aceste tóte Societatea Academică Română le va puté apre-«ţia atuncĭ când îşĭ va întinde activitatea eĭ şi asupra tuturorŭ materiilorŭ de «bele-arţĭ;

«*i)* Scrierĭ de pură literatură română, în prosă şi în versurĭ, precum poeme, «drame şi comediĭ seriόse, — maĭ alesŭ subiecte naţionale, — şi orĭ-ce alte «opere de înaltă literatură. Acestora maĭ cu sémă aşĭ dori să se acorde *Ma-*

«*rele Premiŭ Năsturelŭ*, când vorŭ fi judecate ca avêndŭ unŭ meritŭ cu to«tulŭ superiorŭ, spre a se da astŭ-felŭ o încurajare maĭ puternică desvoltăreĭ «literatureĭ naţionale.»

La acestea se maĭ adaogă următórele disposiţiunĭ luate de Societatea Academică:

1. La concursurile acestorŭ premiĭ se potŭ presenta şi opurĭ preînnoite în nouĕ ediţiunĭ, carĭ se vorŭ fi retipăritŭ în cursulŭ anuluĭ de autorĭ în viaţă.

2. După cuprinderea chiar a testamentuluĭ, traducţiunile din limbĭ străine sunt escluse de la concursŭ; se va face însă escepţiune pentru acele traducţiunĭ de pe opurĭ străine clasice, carĭ:

a) saŭ prin dificultăţile învinse ale uneĭ perfecte reproducerĭ în versurĭ românescĭ, vorŭ constitui adevĕrate opurĭ literare ale limbeĭ române;

b) saŭ prin anexarea de elucidărĭ şi de note sciinţifice, cu totulŭ propriĭ traducĕtoruluĭ, îşĭ vorŭ fi însuşitŭ meritele unorŭ lucrărĭ originale în limba română.

3. Cărţile premiate de Academia Română din alte fondurĭ ale sale saŭ cele tipărite din iniţiativa şi cu spesele eĭ nu potŭ intra la concursŭ pentru Premiele Năsturelŭ din seria B.

4. Premiile Năsturelŭ din seria B, se potŭ acorda nu numaĭ unorŭ opurĭ complete, ci şi părţiĭ unuĭ opŭ tipăritŭ în cursulŭ anuluĭ, cu condiţiune însă ca acéstă parte se fie de valórea şi de întinderea unuĭ volumŭ şi nu de ale uneĭ simple făscióre, minimum 400 pag. formatŭ în 8° garmond.

5. Premiarea uneĭ părţĭ a unuĭ opŭ la unŭ concursŭ anualŭ nu împedică premiarea uneĭ alte părţĭ a aceluiaşĭ opŭ la unŭ concursŭ posteriorŭ.

6. Opurile anonime şi pseudonime vorŭ puté fi admise la concursulŭ cărţilorŭ tipărite, iar autoriĭ loru, spre a primi premiile acordate, vorŭ trebui să justifice proprietatea lorŭ.

IV. *Premiulŭ Alexandru Ioanŭ Cuza,* de 10.000 leĭ, se va decerne în sesiunea generală din anulŭ 1891 celeĭ maĭ bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următoruluĭ subiectŭ:

«*Istoria Românilorŭ dela Aurelianŭ până la fundarea Principatelorŭ.*»

Terminulŭ presentăriĭ manuscriselorŭ va fi 30 Novembre 1890.

V. *Premiulŭ G. San-Marinŭ,* în sumă de 1.500 leĭ, se va decerne în sesiunea generală din anulŭ 1891 celeĭ maĭ bune lucrărĭ asupra următoruluĭ subiectŭ:

«*Consideraţiunĭ asupra comerciuluĭ Românieĭ cu ţĕrile străine atâtŭ la Orientŭ câtŭ şi la Occidentŭ, începêndŭ cu secolulŭ alŭ XVI-lea până la anulŭ 1860.*»

Terminulŭ presentăriĭ manuscriselorŭ la concursŭ va fi 31 Decembre 1890.

VI. *Premiulŭ Statuluĭ Lazărŭ,* de 5.000 leĭ, se va decerne în sesiunea generală din anulŭ 1891 celeĭ maĭ bune lucrărĭ în limba română asupra următoruluĭ subiectŭ:

«*Igiena țĕranuluĭ românŭ. Locuința, încălțămintea și îmbrăcămintea. Alimentațiunea în diferite regiunĭ ale țĕreĭ și în diferite timpurĭ ale anuluĭ.*»

Terminulŭ presentăreĭ manuscriselorŭ la concursŭ va fi pînă la 31 Decembre 1890.

VII. *Premiulŭ Neuschotz,* de 1.500 leĭ, se va decerne, în sesiunea generală din 1891, uneĭ cărțĭ scrise în limba română cu conținutŭ sciințificŭ, care se va judeca maĭ meritorie printre cele publicate de la 1 Ianuarie 1889 pînă la 31 Decembre 1890. — Cărțile se vorŭ presenta în 6 exemplare pînă la 31 Decembre 1890.

VIII. *Premiulŭ Asociațiuniĭ Craiovene pentru desvoltarea învĕțămîntuluĭ publicŭ,* în sumă de leĭ 1.500, se va decerne în sesiunea generală din 1892, celeĭ maĭ bune cărțĭ didactice în limba română din câte se vorŭ fi tipăritŭ de la 1 Ianuarie 1890 pînă 31 Decembre 1891. Acéstă dată este și terminulŭ extremŭ alŭ depuneriĭ la cancelaria Academieĭ, în 6 exemplare, a cărțilorŭ propuse pentru concursŭ.

IX. *Premiulŭ Statuluĭ Lazărŭ,* de 5.000 leĭ se va decerne în sesiunea generală din anulŭ 1892 uneĭ cărțĭ scrise în limba română, cu conținutŭ sciințificŭ, care se va judeca maĭ meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1890 pînă la 31 Decembre 1891, saŭ celeĭ maĭ importante invențiunĭ sciințifice făcute dela 1 Ianuarie 1890 pînă la 31 Decembre 1891.

X. *Premiulŭ Statuluĭ Eliade-Rădulescu,* de 5.000 leĭ, se va decerne în sesiunea generală din anulŭ 1892, celeĭ maĭ bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următoruluĭ subiectŭ:

«*Nascerea și înmormîntarea la Românĭ. Datine și credințe.*»

Terminulŭ presentăriĭ manuscriselorŭ la concursŭ va fi pînă la 31 Decembre 1891.

XI. *Premiulŭ Statuluĭ Lazărŭ*, de 5.000 leĭ, se va decerne în sesiunea generală din anulŭ 1893 celeĭ maĭ bune lucrărĭ în limba română asupra următoruluĭ subiectŭ:

«Studiulŭ vinurilorŭ din România din punctulŭ de vedere economicŭ şi alŭ composiţiunii lorŭ chimice.»

Manuscrisulŭ va trebui să cuprindă materie pentru circa 300 pagine de tiparŭ în 8° *garmond*.

Terminulŭ presentăriĭ manuscriselorŭ la concursŭ va fi pînă la 31 Decembre 1892.

XII. *Premiulŭ D. Hagi-Vasile*, de 5.000 leĭ, se va decerne în sesiunea generală din anulŭ 1894, uneĭ cărţĭ scrise în limba română şi publicată în timpulŭ dela 1 Ianuarie 1888 pînă la 31 Decembre 1893, alŭ căreĭ cuprinsŭ va fi :

Istoria comerciuluĭ la Românĭ, saŭ starea actuală a comerciuluĭ în România, saŭ studiĭ asupra legislaţiuneĭ comerciale în Statulŭ Românŭ, saŭ orĭ-ce alte subiecte privitóre la Comerciulŭ românŭ.

Terminulŭ presentăriĭ la concursŭ va fi pînă la 31 Decembre 1893.

XIII. *Premiulŭ Statuluĭ Eliade-Rădulescu*, de 5.000 leĭ, se va decerne în sesiunea generală din anulŭ 1894 celeĭ maĭ bune lucrărĭ scrise în limba română asupra următoruluĭ subiectŭ :

Studiĭ asupra basmelorŭ române în comparaţiune cu legendele antice clasice şi în legătură cu ale popórelorŭ învecinate şi ale tuturorŭ popórelorŭ romanice.

Terminulŭ presentăriĭ manuscriselorŭ la concursŭ va fi 31 Decembre 1893.

NB. Manuscrisele lucrărilorŭ puse la concursurile premielorŭ de sub N-riĭ IV, V, VI, X, XI şi XIII se vorŭ presenta anonime, purtândŭ o devisa, care va fi reprodusă pe unŭ plicŭ sigilatŭ conţinêndŭ numele concurentuluĭ.

Academia îşĭ reservă dreptulŭ de a tipări în publicaţiunile sale lucrarile ce se vorŭ premia.

Premiile se vorŭ da autorilorŭ numaĭ dupa tipărirea lucrărilorŭ premiate.

PERSONALULŬ

ACADEMIEI ROMANE

IN ANULU 1890.

MEMBRIĬ ACADEMIEĬ

I. Secţiunea Literară

1.	D.	**Romanŭ** *Alexandru,*	numitŭ	la	1866.
2.	»	**Caragiani** *Ioanŭ,*	»	»	»
3.	»	**Sbiera** *Ioanŭ,*	»	»	»
4.	»	**Alecsandri** *Vasile,*	»	»	»
5.	»	**Maiorescu** *Titu,*	»	»	1867.
6.	»	**Sion** *Gheorghe,*	alesŭ	la	1868
7.	»	**Hasdeŭ** *Bogdanŭ P.,*	»	»	1877.
8.	»	**Quintescu** *Nicolae,*	»	»	»
9.	»	**Chiţu** *Gheorghe,*	»	»	1879.
10.	»	**Negruzzi** *Iacobŭ C.,*	»	»	1881.
11.	»	**Tocilescu** *Gr. G.,*	»	»	1890.
12.	—	Locŭ vacantŭ .			

II. Secţiunea Istorică

1.	D.	**Bariţŭ** *Gheorghe,*	numitŭ	la	1866.
2.	»	**Babeşŭ** *Vincenţiŭ,*	»	»	»
3.	»	**Urechiă** *Vasile A.,*	»	»	»
4.	»	**Ionescu** *Nicolae,*	»	»	1867.
5.	»	**Kogălniceanu** *Mihailŭ,*	alesŭ	la	1869.
6.	»	**Melchisedec** *P.S.S. Ep.,*	»	»	1870.
7.	»	**Odobescu** *Alexandru,*	»	»	»
8.	»	**Sturdza** *Dimitrie A.,*	»	»	1871.
9.	»	**Maniu** *Vasile,*	»	»	1876.

10.	D.	**Papadopol-Calimachŭ** *A.*,	alesŭ	la	1876.
11.	»	**Marianŭ** *Simeonŭ Fl.*,	»	»	1881.
12.	»	**Marienescu** *At. M.*,	»	»	»

III. SECȚIUNEA SCIINȚIFICĂ

1.	D.	**Kretzulescu** *Nicolae*,	alesŭ	la	1871.
2.	»	**Aurelianŭ** *Petre S*,	»	»	»
3.	»	**Ghica** *Ion*,	»	»	1874.
4.	»	**Stefănescu** *Grigorie*,	»	»	1876.
5.	»	**Fălcoianu** *Ștefanŭ*,	»	»	»
6.	»	**Bacaloglu** *Emanoilŭ*,	»	»	1879.
7.	»	**Brândză** *Dr. Dimitrie*,	»	»	»
8.	»	**Poni** *Petre*,	»	»	»
9.	»	**Felix** *Dr. Iacobŭ*,	»	»	»
10.	»	**Teclu** *Nicolae*,	»	»	»
11.	»	**Porcius** *Florianŭ*,	»	»	1882.
12.	»	**Cobălcescu** *Grigorie*,	»	»	1886.

MEMBRI ONORARĬ

M. S. CAROL I, *Regele Românieĭ,*
Protectorŭ alŭ Academieĭ Române
Preşedinte onorarŭ.

M. S. ELISABETA, *Regina Românieĭ* (Carmen Sylva).

A. S. R. FERDINAND, *Principe alŭ Românieĭ.*

A. S. R VICTORŬ EMANUEL DE SAVOIA
Principe regalŭ alŭ Italieĭ.

5. D. **Grădişteanu,** *Grigorie* Bucurescĭ).
6. » **Popea,** *Nicolae,* Episcopŭ (Caransebeşŭ .
7. » **Puşcariu,** *Cav. Ioanŭ* (Budapesta .
8. » **Silaşi,** *Dr. Grigorie* Cluşŭ).
9. » **Gonata,** *Ştefanŭ* (Basarabia).
10. » **Câmpeanu,** *Petre* (Iaşĭ).
11. » **Capellini,** *Cav. Giov.* Bolonia.
12. » **Ascoli,** *Graz. Isaia* (Milanŭ .
13. » **Fröhner,** *Wilhelm* (Paris .
14. » **Bataillard,** *Paul* Paris.
15. » **Avril,** *Bar. Adolphe* Paris.
16. » **Stanley of Alderley,** *Lord Henry* Londra).
17. » **Müller,** *Max* (Oxford .
18. » **Steenstrup,** *I. S.* (Copenhaga.
19. » **Tobler,** *Adolf* (Berlin).
20. » **Schuchardt,** *Hugo* Graz).
21. » **Bock,** *Dr. Franz* (Aquisgrane.
22. » **Picot,** *Emile* (Paris).
23. » **Mommsen,** *Teodorŭ* (Berlin).
24. » **Miklosich,** *Franz* (Viena).
25. » **Torma,** *Carolŭ* (Budapesta).

26. D. **Grădișteanu,** *Petre* (Bucurescĭ).
27. » **Haynald,** *Cardinalŭ L.* (Kalocsa).
28. » **Hurmuzaki,** *Nicu* (Cernăuţĭ).
29. » **Ionescu,** *Ioanŭ* (Bradŭ).
30. » **White,** *Sir William A.* (Constantinopole.
31. » **Brătianu,** *Ioanŭ C.* Bucurescĭ).
32. » **Baillon,** *H.* (Paris.
33. » **Suruceanu,** *Ioanŭ Cassianŭ* (Chişinăŭ).
34. » **Iosifŭ Naniescu,** *I. P. S. S. Mitrop. Mold.* Iașĭ.
25. » **Mauginca,** *Simeonŭ* Oraviţa).
36. » **Petruszewicz,** *A. S.* (Lemberg.
37. » **Cecchetti,** *B.* (Veneţia).

MEMBRI CORESPONDENŢĬ

I. *Pentru Secţiunea Literară:*

1. D. **Laurianŭ,** *D. A.* Bucurescĭ.
2. » **Boiu,** *Zaharia* Sibiiŭ.
3. » **Popescu,** *Ioanŭ* (Sibiiŭ.
4. » **Densuşianu,** *Aronŭ* Iaşĭ.
5. » ~~**Vulcanŭ,** *Iosifŭ* (Oradea-Mare~~.
6. » **Rosny,** *Léon Prunol de* (Paris.
7. » **Iarník,** *Ioanŭ Urbanŭ* (Praga).
8. » **Gane,** *N.* (Iaşĭ.
9. » **Bengescu,** *Gheorghe* Paris.
10. » **Esarcu,** *Constantinŭ* Bucurescĭ.
11. » **Bianu,** *Ioanu* (Bucurescĭ).
12. » **Vêrgolicĭ,** *St.* Iaşĭ.
13. » **Burada,** *Teodorŭ* Iaşĭ.
14. » **Lecomte du Nouy,** *A.* Bucurescĭ.
15. » **Naum,** *A.* Iaşĭ.
16. » **Ionnescu-Gion,** *G. I.* Bucurescĭ.
17. » **Margăritu,** *Apostolŭ* Bitolia.

II. *Pentru Secţiunea Istorică:*

18. » **Densuşianu,** *Nicolae* Bucurescĭ.
19. » **Moldovanu,** *Ioanŭ M.* Blaşŭ.
20. » **Legrand,** *Emile* (Paris.
21. » **Jung,** *Dr. Julius* Praga.
22. » **Slavicĭ,** *Ioanŭ* (Bucurescĭ.
23. » **Vizanti,** *Andreiŭ* (Iaşĭ).
24. » **Goldişŭ,** *Ioanŭ* (Arad.
25. » **Suţu,** *Michailŭ* Bucurescĭ),
26. » **Schuyler,** *Eugen* (Molino di Sopra. Alesio, Italia).
27. » **Codrescu,** *Teodorŭ* Iaşĭ).
28. » **Kalenderu,** *Ioanŭ* Bucurescĭ.
29. » **Onciul,** *Dr. D.* Cernauţĭ).

30. D. **Xenopol,** *A. D.* (Iașĭ).
31. » **Broșteanu,** *P.* (Reșița).
32. » **Erbiceanu,** *Constantinŭ* (Bucurescĭ).
33. » **Kaluzniacki,** *Dr. Emil* (Cernăuțĭ).
34. » **Odhner,** *C. T.* (Stockholm).

III. *Pentru Secțiunea Sciințifică:*

35. » **Robescu,** *C. F.* (Bucurescĭ).
36. » **Haretŭ,** *Spiru* (Bucurescĭ).
37. » **Hepites,** *Ștefanŭ C.* (Bucurescĭ).
~~38. » **Janka,** *Victorŭ* (Budapesta).~~
39. » **Kanitz,** *Augustŭ* (Clușŭ).
40. » **Petrescu,** *Dr. Zaharia* (Bucurescĭ).
41. » **Suțu,** *Dr. Alexandru* (Bucurescĭ).
42. » **Istrati,** *Dr. C.* (Bucurescĭ).
43. » **Babeșŭ,** *Dr. Victorŭ* (Bucurescĭ).
44. » **Culianu,** *N.* (Iașĭ).
45. » **Gogu,** *Constantinŭ* (Bucurescĭ).
46. » **Rômniceanu,** *Dr. Gr.* (Bucurescĭ).
47. » **Assaky,** *Dr. G.* (Bucurescĭ).
48. » **Kalinderu,** *Dr. N.* (Bucurescĭ).

OFICIILE ACADEMIEI ROMÂNE ÎN ANULŬ 1890—1891

A. PERSONALULŬ DELEGAȚIUNII.

Preşedinte alŭ Academieĭ Române . . . . D-lŭ **Ghica** *Ion*
Asesorĭ (Vice-Preşedinţĭ) din *Secțiunea Literară* . » **Hasdeŭ** *B. P.*
din *Secțiunea Istorică* . . » **Ionescu** *N.*
din *Secțiunea Sciințifică* . » **Aurelianŭ** *P. S.*
Secretarŭ Generalŭ pe 7 anĭ, 1884—1891 . . . » **Sturdza** *D. A.*

B. PERSONALULŬ SECȚIUNILORŬ.

I. SECȚIUNEA LITERARĂ.

Preşedinte . . . . D-lŭ **Maiorescu** *T.* (Bucurescĭ).
Vice-Preşedinte . . . . » **Negruzzi** *I.* (Bucurescĭ).
Secretarŭ (pe 7 anĭ, 1890—1897) . » **Quintescu** *N.* (Bucurescĭ).

Membri: D-niĭ **Alecsandri** *Vasile* (Paris), **Caragiani** *Ioanŭ* (Iașĭ), **Chițu** *Gheorghe* (Bucurescĭ), **Hasdeŭ** *B. P.* (Bucurescĭ), **Romanŭ** *Alex.* (Budapesta), **Sbiera** *Ioanŭ* (Cernăuțĭ), **Sion** *Gheorghe* (Bucurescĭ), **Tocilescu** *Gr. G.* (Bucurescĭ), (1 locŭ vacantŭ).

II. SECȚIUNEA ISTORICĂ.

Preşedinte . . . . D-lŭ **Urechiă** *V. A.* (Bucurescĭ).
Vice-Preşedinte . . . . » **Papadopol-Calimachŭ** *A.* (Tecucĭ)
Secretarŭ (pe 7 anĭ, 1886—1893) . » **Maniu** *Vasile* (Bucurescĭ).

Membri: D-niĭ **Babeşŭ** *Vincențiŭ* (Budapesta), **Bariţŭ** *Gheorghe* (Sibiiŭ), **Ionescu** *Nicolae* (Iaşĭ), **Kogălniceanu** *M.* (Bucurescĭ), **Marianŭ** *S. Fl.* (Suceava), **Marienescu** *A. M.* (Budapesta), **Melchisedec** *P. S. S. Ep.* (Romanŭ), **Odobescu** *A.* (Bucurescĭ), **Sturdza** *D. A.* (Bucurescĭ).

III. SECȚIUNEA SCIINȚIFICĂ.

Preşedinte . . . . D-lŭ **Kretzulescu** *N.* (Bucurescĭ).
Vice-Preşedinte . . . . » **Fălcoianu** *St.* (Bucurescĭ).
Secretarŭ (pe 7 anĭ, 1886—1893) . . » **Ştefănescu** *Gr.* (Bucurescĭ).

Membri: D-niĭ **Aurelianu** *P. S.* (Bucurescĭ), **Bacaloglo** *Em.* (Bucurescĭ), **Brândză** *Dr. D.* (Bucurescĭ), **Cobălcescu** *Gr.* (Iaşĭ), **Felix** *Dr. I.* (Bucurescĭ), **Ghica** *Ion* (Londra), **Poni** *Petre* (Iaşĭ), **Porcius** *Florianŭ* (Rodna), **Teclu** *Nicolae* (Viena).

C. PERSONALULŬ COMISIUNILORŬ.

I. Comisiunea permanentă a Bibliotecei.

Membri : D-lŭ **Quintescu** *N.*, Secretarŭ alŭ Secţiuniĭ Literare.
» **Maniu** *V.*, Secretarŭ alŭ Secţiuniĭ Istorice.
» **Stefănescu** *Gr.*, Secretarŭ alŭ Secţiuniĭ Sciinţifice.

II. Membru conservatorŭ alŭ Colecţiuniĭ Numismatice : D-lŭ **Sturdza** *D. A.*

III. Comisiunea pentru cercetarea cărţilorŭ tipărite intrate la concursŭ pentru :

Premiulŭ Năsturelŭ-Herescu din seria B, de 4.000 leĭ, destinatŭ celeĭ maĭ bune cărţĭ în limba română, cu conţinutŭ de orĭ-ce natură, tipărită de la 1 Ianuarie până la 31 Decembre 1890; şi

Premiulŭ Statuluĭ Eliade-Rădulescu de 5.000 leĭ, destinatŭ uneĭ cărţi scrise în limba română, cu conţinutŭ literarŭ, care se va judeca maĭ meritorie printre cele publicate de la 1 Ianuarie 1889 până la 31 Decembre 1890.

Membri :

din Secţiunea Literară : D-niĭ **Hasdeŭ** *B. P.*, **Maiorescu** *T.*, **Quintescu** *N.*
din Secţiunea Istorică: *P. S. S. Ep.* **Melchisedec**, D-niĭ **Papadopol-Calimachŭ** *A.*, **Urechiă** *V. A.*
din Secţiunea Sciinţifică : D-niĭ **Brândză** *Dr. D.*, **Cobalcescu** *Gr.*, **Poni** *P.*

IV. Comisiunea pentru cercetarea lucrărilorŭ intrate la concursu pentru Premiulŭ Statuluĭ Lazărŭ de 5.000 leĭ, *pentru 1891 care se va decerne celeĭ maĭ bune lucrărĭ în limba română asupra următoruluĭ subiectŭ :*

«Igiena ţĕranuluĭ românŭ. Locuinţa, încălţămint a şi îmbrăcămintea. Alim ntaţiunea în diferite regiunĭ ale ţĕreĭ şi în diferite timpuri ale anuluĭ.»

Aurelianŭ *P. S.*, **Brândză** *Dr. D.*, **Felix** *Dr. I.*

V. Comisiunea pentru cercetarea lucrărilorŭ intrate la concursu pentru premiulu Alexandru Ioanŭ Cuza, de 10.000 leĭ, *pentru anulŭ 1891, destinatu celeĭ maĭ bune lucrărĭ asupra subiectuluĭ :*

«Istoria Românilorŭ de la Aurelianŭ până la fundarea Principateloru.»

Bariţŭ *G.*, **Hasdeŭ** *B. P.*, **Tocilescu** *Gr. G.*

VI. Comisiunea pentru cercetarea lucrărilorŭ presentate la concursu pentru Premiulŭ G. San-Marinŭ de 1.500 leĭ, *pentru 1891, care se va decerne celeĭ maĭ bune lucrărĭ asupra subiectuluĭ ;*

«Consideraţiunĭ asupra comerciuluĭ Românieĭ cu ţĕrile străine atâtu la Orientu câtŭ şi la Occidentŭ, începĕndŭ cu seculŭ alŭ XVI-lea până la anulu 1860.»

Aurelianŭ *P. S.*, **Tocilescu** *Gr. G.*, **Urechiă** *V. A.*

VII. Comisiunea pentru cercetarea cărţilorŭ tipărite intrate la concursŭ pentru Premiulŭ Neuschotz de 1.500 leĭ, *destinatŭ celeĭ maĭ bune cărţĭ în limba română cu conţinutŭ sciinţificŭ, tipărită de la 1 Ianuarie 1889 până la 31 Decembre 1890.*

Bacaloglo *Em.*, **Fălcoianu** *St.*, **Ştefănescu** *Gr.*

VIII. Comisiunea pentru cărţile didactice din fondulŭ Ioanŭ Fĕtu:

Aurelianŭ *P. S.*, **Ştefănescu** *Gr.*, **Sturdza** *D.*

IX. Comisiunea pentru revisiunea Regulamentuluĭ generalŭ:

Brândză *Dr. D.*, **Maiorescu** *T.*, **Sturdza** *D.*

CUPRINSULŬ

TOMULUĬ XII, SECŢIUNEA I, A ANALELORŬ ACADEMIEĬ ROMÂNE.

PARTEA I.—ŞEDINŢELE ORDINARE DIN ANULŬ 1889—1890.

Pag.

1. **Şedinţa din 21 Aprilie 1889**: D-niĭ N. Culianu, Dr C. Istrate, Dr. Dimitrie Onciul şi Constantinŭ Gogu, mulţumescŭ pentru alegerea lorŭ de membri corespondenţĭ . 1
   D-lŭ Nicolae Protopopescu dăruesce două documente în limba turcă . . . . . . »
   D-lŭ Ioanŭ Bogdanŭ trămite unŭ memoriŭ pentru publicare în *Anale* . . . . . »
   D-lŭ Dr Istrati face comunicare despre seria Franceinelorŭ . . . . »
2. **Şedinţa din 28 Aprilie 1889**: D-niĭ P. Broşteanu şi G I Ionnescu-Gion mulţumescŭ pentru alegerea lorŭ de membri corespondenţĭ. 2
   Decisiune ca lecturile pentru şedinţele publice să se comunice numaĭ Preşedinteluĭ saŭ Secretaruluĭ Generalŭ înainte de a se citi în publicŭ . . . . »
   Decisiune de a se publica în *Anale* memoriulŭ d-luĭ Ioanŭ Bogdanŭ despre «Diploma Bârlădeană din 1134 . . . . »
3. **Şedinţa din 5 Maiŭ 1889**: D-lŭ *N. Kretzulescu* dăruesce unŭ manuscriptŭ grecescŭ cu traducerea românéscă . . . . »
   D-lŭ Gr. G. Tocilescu citesce o comunicare despre descoperirile archeologice din Dobrogea 3
4. **Şedinţa din 12 Maiŭ 1889**: D-lŭ *D. Sturdza* comunică că în proiectulŭ de budgetŭ alŭ Ministeriuluĭ Cultelorŭ pe 1889 90, s'a propusŭ reducerea subvenţiuneĭ publicaţiunilorŭ Hurmuzaki . . . . »
   Bibliotecarulŭ Universităţiĭ din Giessen mulţumesce pentru publicaţiunile trimese. 4
   D-lŭ *Sion* dăruesce documente şi copia unuĭ discursŭ alŭ luĭ G. Lazărŭ. . . . »
   D-lŭ *Urechiă* comunică că a găsitŭ unŭ documentŭ despre hotărîrea ce se luase la 1848 de a se rădica o statue luĭ G. Lazărŭ . . . . «
   D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* citesce o notiţă critică asupra unorŭ cântece poporale române din Das litterarische Rumänien. . . . . »
5. **Şedinţa din 26 Maiŭ 1889**: D-lŭ Apostolŭ Mărgăritŭ mulţumesce pentru alegerea sa de membru corespondentŭ . . . . »
   D-lŭ *A. Papadopol-Calimachŭ* dăruesce unŭ manuscrisŭ şi maĭ multe cărţĭ tipărite. »
6. **Şedinţa din 30 Iunie 1889**: Primăria oraşuluĭ Braşovŭ trimete alŭ doilea volumŭ din «Quellen zur Geschichte der Stadt Kronstadt.» 5
7. **Şedinţa din 18 Augustŭ 1889**: D-lŭ *V. A. Urechiă* citesce o jalbă în versurĭ de la 1838 . . . . »
8. **Şedinţa din 15 Septembre 1889**: D-lŭ Wilhelm Schmidt de la Sucéva propune Academieĭ să publice memoriĭ istorice privitóre la Românĭ, compuse de d-sa . . . . »

Pag.

D-lŭ Bianu presintă copiĭ de documente din archivele de la Stockholm, trimese de d-lŭ C. T. Odhner 5

Decisiune de a interveni pe lângă Guvernŭ pentru a se zugrăvi în biserica Treĭ-Ierarchĭ sinodulŭ de la 1641 și adunarea obștéscă a Moldoveĭ din 1749 6

D-lŭ *V. A. Urechiă* comunică budgetulŭ din 1780 alŭ școlelorŭ din Valachia. . 7

9. **Ședința din 22 Septembre 1889**: D-lŭ *N. Ionescu* propune amânarea intervenireĭ pe lângă Guvernŭ în cestiunea tablourilorŭ ce trebuescŭ zugrăvite în biserica Treĭ-Ierarchĭ . . . . »

10. **Ședința din 29 Septembre 1889**: D-lŭ Erbiceanu presintă Tetravanghelulŭ luĭ Coresi tipăritŭ în Brașovŭ la 1560 . . . . »

P. S. S. Gherasimŭ Piteșténulŭ trimete esemplare din Tetravanghelulŭ diaconuluĭ Coresi reprodusŭ cu litere latine 8

11. **Ședința din 6 Octobre 1889**: D-lŭ *Hasdeŭ* citesce o notiță critică asupra publicațiuneĭ: «Notice sur la Roumanie» . . . . »

Propunerea d-luĭ *Sturdza* de a atrage atențiunea Guvernuluĭ asupra acesteĭ broșurĭ. »

D-lŭ *Urechiă* citesce memoriulŭ despre relațiunile comerciale ale Românilorŭ în secoliĭ trecuțĭ . . . . »

D-lŭ *Sturdza* espune starea actuală a numismaticeĭ române. 9

12. **Ședința din 13 Octobre 1889**: Raportulŭ d-luĭ Bianu, însărcinatŭ cu alegerea și aducerea hârtiilorŭ Mareluĭ Logofĕtŭ Toderașŭ Balșŭ . . . . »

D-lŭ *Gr. Ștefănescu* presintă No. 4 din «Anuarulŭ biurouluĭ geologicŭ pe 1882—83. 10

13. **Ședința din 20 Octobre 1889**: Rectorulŭ Universitățiĭ invită Academia la aniversarea de 25 anĭ a Universitățiĭ . . . . »

Schimbŭ de publicațiunĭ cu biuroulŭ astronomicŭ din Viena pentru mĕsurarea gradelorŭ . . . .

D-lŭ *V. A. Urechiă* comunică o gramatică româno-ruséscă tipărită la 1789 . . . »

D-lŭ I. Bianu amintesce despre o gramatică românéscă manuscrisŭ de la 1757 și despre publicațiunĭ ruso-române. . . . . »

14. **Ședința din 27 Octobre 1889**: D-lŭ *N. Ionescu* dăruesce unŭ chrisovŭ de la Ștefanŭ celŭ Mare 11

D-lŭ D. C. Sturdza-Scheianulŭ dăruesce o pecete de la «Divanulŭ Cnejieĭ Moldoveĭ.»

D-lŭ Lecomte du Nouy trimete fotografia uneĭ petre de la Biserica domnéscă din Curtea de Argeșŭ . . . .

D-lŭ Bianu atrage atențiunea asupra publicațiuneĭ Epistolaire grec» a d-luĭ Legrand . . . . »

15. **Ședința din 3 Novembre 1889**: D-lŭ *V. A. Urechiă* citesce note istorice. 12

16. **Ședința din 17 Novembre 1889**: D-lŭ C. T. Odhner trimete documente copiate din archivele de la Stockholm 13

17. **Ședința din 8 Decembre 1889**: D-lŭ *T. Maiorescu* presentă din partea d-luĭ N. Racoviță pecetea luĭ Mihailŭ Racoviță Voevodŭ și din partea d-luĭ I. A. Cantacuzino treĭ pecețĭ de la Alexandru Suțu Voevodŭ 14

D-lŭ *N. Ionescu* presentă fascicolele I V din Monuments de l'art en Pologne . . . »

Societatea archeologică din Odessa trimete alŭ XV-lea volumŭ din Записки . . . »

Despre meridianulŭ inițialŭ și ora universală . . . . »

D-lŭ Bianu presentă publicațiunea d-luĭ E. Picot «Chants populaires des Roumains de Serbie» . . . . »

Pag.

18. **Ședința din 15 Decembre 1889**: D-lŭ Mochnacki, Președintele orașuluĭ Lemberg, trimete raportulŭ archivaruluĭ Widmann. Decisiune a se trimete publicațiunile Hurmuzaki d-luĭ Widmann 15
19. **Ședința din 22 Decembre 1889**: D-lŭ *D. Sturdza* presentă volumulŭ II din «Acte și documente» . . . . »
20. **Ședința din 12 Ianuarie 1890**: D-lŭ *V. A. Urechiă* presentă documente din partea d-luĭ Gr. C. Cantacuzino 16
21. **Ședința din 19 Ianuarie 1890**: P. S. S. Episcopulŭ Ghenadie alŭ Râmniculuĭ dăruesce manuscrisulŭ intitulatŭ «Albina» și trimete unŭ memoriŭ . . . . »
Congresulŭ etnograficŭ.—Ministeriulŭ Cultelorŭ trimete adresa și memoriulŭ d-luĭ Butculescu despre intrunirea în Bucurescĭ a Congresuluĭ . . . . »
Discuțiune 17
22. **Ședința extraordinară din 22 Ianuarie 1890**: Discuțiune asupra Congresuluĭ internaționalŭ de etnografie. Decisiune 19
23. **Ședința din 26 Ianuarie 1890**: D-lŭ *Sturdza* dăruesce documente. 25
D-lŭ *Sturdza* presentă documente din partea d-luĭ C. Corbu . . . . »
D-lŭ *Hasdeŭ* atrage atențiunea asupra revisteĭ rutene «Новый Галичанинъ». . . »
24. **Ședința din 2 Februarie 1890**: D-lŭ Erbiceanu dăruesce unŭ manuscrisŭ grecescŭ 26
Ministeriulŭ Afacerilorŭ străine însciințéză că Teodorŭ Macinca, decedatŭ în Corfu, a legatŭ casa sa din Craiova Academieĭ . . . . »
D-lu *Gr. Ștefănescu* comunică descoperirea unorŭ rămășițe de *Dinotherium* în Tutova 26
D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* face o relațiune despre Marele Etimologicŭ 28
D-lu Gr. G. Tocilescu face relațiune despre monumente descoperite în Dobrogea. »
25. **Ședința din 16 Februarie 1890**: D-lŭ Președinte *M. Kogălniceanu* atrage atențiunea asupra procesuluĭ Zappa 29
26. **Ședința din 23 Februarie 1890**: D-lŭ N. Rosetti dăruesce documente 30

PARTEA II. SESIUNEA GENERALĂ DIN ANULŬ 1890.

1. **Ședința din 27 Februarie 1890**: D-lŭ Președinte *M. Kogălniceanu* salută pe membri de bună venire 33
D-lu *I. Sbiera* însciințéză că nu va puté veni la sesiune. . . . . »
Raportulu d-luĭ Secretaru Generalŭ asupra lucrărilorŭ Academieĭ în 1889-90. »
Publicațiunile istorice Hurmuzaki. 46
Dare de sémă asupra operațiunilorŭ Casseĭ și asupra stăreĭ fondurilorŭ Academieĭ Române în anulŭ 1889-90. 53
Programa lucrăriloru sesiuneĭ generale a Academieĭ din 1890. 66
Ministeriulu Instrucțiuniĭ publice trimete unŭ chrisovŭ de la Mateiŭ Basarabŭ. . 67
Alegerea d-luĭ *P. S. Aurelianŭ* în loculŭ d-luĭ *V. A. Urechiă* în Comisiunea Premiuluĭ Eliade-Rădulescu . . . . »
2. **Ședința din 28 Februarie 1890**: Comisiunea pentru lucrările făcute în 1889—90. »
Comisiunea financiară. 68
D-niĭ *A. Romanŭ* și *V. Babeșŭ* însciințéză că vorŭ veni maĭ târdiŭ la sesiune. . »

Pag.

D-lŭ *Gr. Cobălcescu* propune a se interveni pe lângă Guvernŭ pentru sprijinulŭ publicaţiunilorŭ Academieĭ 68
3. **Şedinţa din 1 Martie 1890** : Preşedintele Facultăţilorŭ din Montpellier învită Academia la centenarulŭ alŭ VI alŭ aceleĭ Universităţĭ . . . . »
4. **Şedinţa din 2 Martie 1890** : P. S. S. Ep. Ghenadie alŭ Râmniculuĭ dăruesce manuscrisulŭ : Panegiriculŭ S-ţilorŭ Impěraţĭ Constantinŭ şi Elena, în grecesce şi românesce. 69
Raportulŭ Comisiuneĭ permanente a bibliotecei pentru 1889 90 . . . . »
5. **Şedinţa din 3 Martie 1890** : D-lŭ *Hasdeŭ* dăruesce o diplomă originală a Impěrătesei Ecaterina II. . . . . »
Raportulŭ Comisiuneĭ Ioanŭ Fětu 70
Modificarea regulamentuluĭ fonduluĭ Ioanŭ Fětu. . . . . »
Alegerea Comisiuneĭ Ioanŭ Fětu pentru 1890—91. . . . . »
Decisiunea Comisiuneĭ premielorŭ de a însărcina pe d-lŭ *Maiorescu* împreună cu persóne speciale cu judecarea unorŭ compunerĭ musicale . . . . »
D-lŭ *N. Ionescu* însărcinatŭ a participa la centenarulŭ VI alŭ Universităţiĭ din Montpellier. 71
6. **Şedinţa din 5 Martie 1890** : D-lŭ V. A. Urechiă citesce memoriulŭ despre Nicolae Mavrogheni. . . . .
D-lŭ *B. P. Hasdeŭ* citesce cuvîntulŭ *ascultŭ* din Magnum Etymologicum . . .
AA. LL. RR. Principele Regalŭ alŭ Italieĭ şi Principele Moştenitorŭ alŭ Românieĭ visitéză Academia . . . .
7. **Şedinţa din 6 Martie 1890** : Proclamarea A. S. R. Principeluĭ de Neapole de Membru Onorarŭ. 72
Decisiune de a se bate o medalie comemorativă in amintirea visiteĭ A. S. R. Principeluĭ de Neapole. . . . .
Comisiunea pentru redactarea adreseĭ, prin care se va incunosciinţa Principele de Neapole despre alegerea sa . . . .
8. **Şedinţa din 7 Martie 1890** : D-lŭ Dr. St. Dimitrescu trimete o lucrare a sa in manuscrisŭ . . . .
D-lŭ Bianu presentă din partea d-luĭ C. T. Odlner documente copiate în Archivele din Stockholm. . . . .
Decisiune de a se cere d-luĭ W. Schmidt din Sucéva memoriile sale istorice, spre esaminare 73
P. S. S. Melchisedec şi d-lŭ *Papadopol-Calimachŭ* se oferă a traduce unele documente slavone . . . . »
D-lŭ *Hasdeŭ* comunică că în 1889 s'a trimesŭ din România Papeĭ 100.000 francĭ. 74
9. **Şedinţa din 9 Martie 1890** : D-lŭ *S. Fl. Marianŭ* insciinţéză că nu va puté veni la sesiune . . . .
Adresa presentată Principeluĭ de Neapole pentru alegerea Sa de Membru Onorarŭ . . . .
Decisiune de a se publica în *Anale* două memoriĭ ale P. S. S. Ghenadie alŭ Rîmniculuĭ 75
Decisiune de a se ceti în şedinţă publică memoriulŭ d-luĭ *Urechiă* despre «Domnia luĭ Mavrogheni». 76
Decisiune de a nu se publica scrierea d-luĭ Dr. St. Dimitrescu . . . . »

	Pag.
10. **Ședința din 10 Martie 1890**: D-lŭ Generalŭ Fălcoianu anunță terminarea raportuluĭ Comisiuneĭ de cercetarea lucrărilorŭ din anulŭ trecutŭ	76
Decisiune de a se completa Comisiunea premiuluĭ cărțilorŭ didactice	«
11. **Ședința din 12 Martie 1890**: *P. S. S. Melchisedec* presentă traducțiunĭ de pe documente slavone	77
Raportulŭ Comisiuneĭ pentru lucrările din 1889—90	»
D-lŭ *V. A. Urechiă*, alesŭ în Comisiunea premiuluĭ cărților didactice	83
12 **Ședința din 13 Martie 1890**: D-lŭ *A. Romanŭ* anunță că nu va puté veni la sesiune.	»
Se presentă din partea d-luĭ Dr. V. Babeșŭ publicațiunile sale	»
D-lŭ *D. Sturdza* presentă din partea Princeseĭ Alina Știrbeiŭ, Biblia tradusă de Luther	84
13. **Ședința din 14 Martie 1890**: D-lu I Bianu presentă două manuscripte dăruite de d-niĭ Grigorie Crăciunașŭ și Zaharia Popŭ. Decisiune a se trimete donatorilorŭ publicațiunile Academieĭ	»
14. **Ședința din 15 Martie 1890**: D-lŭ Președinte anunță venirea MM. LL. și A. S. R. Principeluĭ Ferdinand la viitórea ședință	85
Proclamarea A. S R. Principeluĭ Ferdinand de Membru Onorarŭ	»
D-lŭ *P. Poni* presentă publicațiunĭ de la d-lŭ D. Negreanu	»
15. **Ședința din 16 Martie 1890**: D-lu Președinte *M. Kogălniceanu*, alocuțiune	»
Rĕspunsulŭ *M. S. Regeluĭ.*	86
Discursulŭ *A. S. R. Principeluĭ Ferdinand*	87
D-lŭ Secretarŭ Generalu cite ce Procesulŭ-verbalŭ pentru alegerea *A. S. R. Ferdinand* de Membru Onoraru	89
P S. S. Melchisedec citesce memoriulŭ despre luptele bisericeĭ ortodoxe cu protestantismulŭ	»
D-lu B. *P. Hasdeŭ* citesce dare de sémă despre Marele Etimologicŭ	91
D-lu *Dr. Felix* citesce Igiena la exposițiunea universală de la Paris în 1889	»
16. **Ședința din 17 Martie 1890**: Decisiune de a se publica in *Anale* memoriele citite de *P. S S Melchisedec* și de d-lŭ *Dr. Felix*	92
D lŭ *Dr. D. Brândză* presentă publicațiuni din partea d-luĭ Dr. Gr. Rômniceanu.	»
D-lu *G. Barițiŭ* cere a fi inlocuitu in comisiunea financiară — Se alege d-lŭ *V. Babeșŭ*	»
D-niĭ *D. Sturdza* și *Hasdeŭ* propunŭ alegerea uneĭ comisiunĭ pentru facerea programeĭ la aniversarea de 25 anĭ de la urcarea pe tronŭ a M. S. Regeluĭ Carol și de la fondarea Academieĭ	»
Raportulŭ Comisiuneĭ insărcinate cu studiarea decoruluĭ din biserica Treĭ-Ierarchĭ.	93
Discuțiune și decisiune	94
D-lu D. Onciul trimete copiĭ din corespondența luĭ Grigorie Ghica Vodă	98
17. **Ședința din 19 Martie 1890**: D-lŭ *D. Sturdza* presentă de la d-lŭ C. Erbiceanu publicațiunea sa «Cronicariĭ grecĭ»	99
D lŭ *N. Kretzulescu* dăruesce 2 documente grecescĭ cu traducerea lorŭ	»
Decisiune de a se citi părțĭ dintr'insele în ședință publică	»
Despre alegerea comisiuneĭ pentru redactarea programeĭ jubileuluĭ de 25 anĭ alŭ Academieĭ și alu urcarii pe tronu a M S Regeluĭ Carol I	»
18. **Ședința din 20 Martie 1890**: D-lu Secretaru Generalŭ presentă o scriere a d-luĭ Dr. D. Onciul	100

Pag.

D-niĭ C. Erbiceanu, Dr. E. Kaluzniacki și C. T. Odhner se alegŭ membri corespondențĭ pentru Secțiunea istorică 100
D-niĭ Dr. Gr. Rômniceanu, Dr. G. Assaky și Dr. N. Kalinderu se alegŭ membri corespondențĭ pentru Secțiunea sciințifică . . . . »
D-lŭ *P. Poni* cere a se lua în considerare propunerea de membri corespondențĭ pentru Secțiunea sciințifică din sesiunea trecută.—Discuțiune . . . . »
19. **Ședința din 21 Martie 1890**: D-lŭ Dr. G. Assaky mulțumesce pentru alegerea sa de membru corespondentŭ și presentă publicațiunile sale 101
D-lŭ *Papadopol-Calimachŭ* dăruesce «Revue de Géographie» 1877 1879 . . . 102
D-lŭ *N. Kretzulescu* citesce 2 documente dintre 1821 1822 . . . . »
D-lŭ Gr. G. Tocilescu face o dare de sémă despre Zilotŭ Românulŭ. 103
20. **Ședința din 22 Martie 1890**: D-niĭ Simeonŭ Măngiuca, Comm. B. Cecchetti și Canonicululŭ A. S. Petruszewicz se alegŭ membri onorari 104
D-lŭ *Gr. G. Tocilescu* se alege membru alŭ Academieĭ in Secțiunea literară . . »
21. **Ședința din 23 Martie 1890**: D-lŭ Secretarŭ Generalŭ comunică că *M. S. Regina* va citi o compunere a sa și d-lŭ *Tocilescu* memoriulŭ despre Zilotŭ Românulŭ . »
Se recomandă Secțiuneĭ sciințifice de a determina condițiunile premiuluĭ Neuschotz pe 1891 și 1893 105
Comisiunea premiuluĭ Cuza pentru 1891: «Istoria Românilorŭ de la Aurelianŭ până la fundarea Principateloru . . . .
Comisiunea premiilorŭ Năsturelŭ-Herĕscu și Heliade-Rădulescu pentru 1891 . . . »
Comisiunea premiuluĭ San-Marin pentru 1891: Consideratiunĭ asupra comerciuluĭ Românieĭ . . . . »
Comisiunea premiuluĭ Lazarŭ pe 1891: Igiena țĕranuluĭ românŭ». . . . . . . »
Discursulŭ d-luĭ *Tocilescu*, prin care mulțumesce pentru alegerea sa de membru. »
Rĕspunsulŭ d-luĭ Preșe linte *Hasdeŭ* 107
22. **Ședința din 24 Martie 1890**: Oficiulŭ Secțiuneĭ istorice pe 1890 91.
D-niĭ *B. P. Hasdeŭ* și *D. Sturdza* despre publicațiunea Comiteluĭ A. de Torras asupra Principilorŭ Basaraba de Brancoveanu 108
Premiile anuale. Citirea raportelorŭ Discuțiune . . . . »
Discuțiune asupra obligațiuniĭ Comisiuneĭ premiilorŭ de a cerceta tóte cărțile presentate la concursŭ 111
Premiulŭ Năsturelŭ-Herĕscu nu se acordă Quartetelorŭ d luĭ C. Dimitrescu, niciĭ publicațiuneĭ d-luĭ Bonachi Anakreon 114
23. **Ședința solemnă din 25 Martie 1890**: **M. S. Regele** deschide ședința prin o cuvîntare . . . . »
M. S. Regina citesce compunerea sa poetică «Visulŭ poetuluĭ» 115
D-lŭ Secretarŭ Generalŭ *D. Sturdza* rĕspunde MM. LL. în numele Academieĭ . »
D-lŭ *Gr. G. Tocilescu* face o espunere asupra luĭ Ștefanŭ Fănuță (Zilotŭ Românulŭ) și asupra monumentuluĭ de la Adam-Clissi 116
24. **Ședința din 26 Martie 1890**: Ministeriulŭ de externe trimete unŭ volumŭ de folklore, publicatŭ de Ministeriulŭ de Instrucțiune publică alŭ Bulgarieĭ 117
Oficiulŭ Secțiuneĭ sciințifice pentru 1890 91 . . . . »
D-lŭ Secretarŭ Generalŭ *D. Sturdza* comunică că Ministeriulŭ Cultelorŭ a cumpĕratŭ pentru Academie casa Cesianu calea Victorieĭ No 135 . . . . »

Pag

D-lŭ *Dr. Felix* însărcinatŭ a participa la alŭ X-lea congresŭ internaţionalŭ de medicină 117
D-lŭ Dr. Gr. Rômniceanu mulţumesce pentru alegerea sa de membru corespondentŭ. 118
Raportulŭ Comisiuneĭ financiare pentru 1889 — 90. . . . . »
Votarea budgetuluĭ pentru 1890—91 121
Propunerea d-luĭ *N Ionescu* de a se vedé de către membri inscripţiunea de la Adam-Clissi, despre care a vorbitŭ d-lŭ *Tocilescu* 122
D-lŭ Secretarŭ Generalŭ *D Sturdza* amintesce că Secţiunea literară nu şĭ-a constituitŭ oficiulŭ pe 1890 91 . . . . »
Cestiunea rădicată de d-lŭ *P. Poni* despre înlăturarea cărţeĭ d-luĭ Urbeanu de la concursulŭ premiilorŭ anuale.—Discuţiune . . . . »
25. **Şedinţa din 27 Martie 1890**: Raportulŭ d-luĭ *Fălcoianu* asupra memoriuluĭ d-luĭ I. Ottescu «Postulatulŭ luĭ Euclide» 127
Premiulŭ Năsturelŭ-Herĕscu nu se acordă d-luĭ Dr. I. Onciul pentru Introducerea în vechiulŭ Testamentŭ 128
Oficiulu Secţiuneĭ literare pentru 1890 91 . . . . »
Decisiune ca elaboratele intrate la concursŭ să fie esaminate din punctulŭ de privire alŭ valoreĭ lorŭ . . . . »
Decisiune asupra moduluĭ serbăriĭ jubileuluĭ de 25 anĭ 129
Premiulŭ Asociaţiuneĭ Craiovene nu se acordă . . . . »
Premiulŭ Eliade-Rădulescu se acordă scriereĭ «Analele cultureĭ române.» . . . 130
Premiulŭ Neuschotz în 1891. Decisiune 133
Comisiunea premiuluĭ Neuschotz pentru 1891 . . . . »
Delegaţiunea Acadameiĭ pentru 1890 91 . . . . »
D-lŭ *M. Kogălniceanu* mulţumesce Academieĭ pentru încrederea ce i-a arĕtatŭ . 134
Rĕspunsulŭ d-luĭ Vice-preşedinte *P. S. Aurelianŭ* . . . . »
Raportulu d-luĭ Secretarŭ Generalŭ *D. Sturdza* asupra lucrărilorŭ din sesiunea generală 1890 . . . . »

III. **Budgetulŭ** Academieĭ Române pentru 1890—91 140

IV. **Secţiunea literară.**

1. **Şedinţa din 7 Martie 1890**: Despre publicarea în *Anale* a două memoriĭ de P. S. S. Ghenadie alŭ Rimniculuĭ. 144
2. **Şedinţa din 19 Martie 1890**: Alegerea membrilorŭ pentru cele două locurĭ vacante în Secţiune . . . . »
3. **Şedinţa din 27 Martie 1890**: Oficiulŭ Secţiuneĭ pentru 1890—91 145

V. **Secţiunea istorică.**

1. **Şedinţa din 1 Martie 1890**: *P. S. S. Melchisedec* şi d-lŭ *Papadopol-Calimachŭ* se oferă a traduce documentulŭ slavonŭ de la 1639 alŭ luĭ Mateiŭ Basarabŭ. . . 146
Decisiune de a cere d-luĭ W. Schmidt din Sucéva memoriile sale istorice spre esaminare . . . . »
Despre tablourile istorice carĭ sunt a se pune în biserica Treĭ-Sfetitele din Iaşĭ, din noŭ restaurată . . . . »

Pag.

2. **Ședința din 3 Martie 1890:** Despre memoriulŭ d-luĭ *Urechiă* cu privire la Domnia luĭ Mavrogheni 147
3. **Ședința din 8 Martie 1890:** Asupra memoriuluĭ *P. S. S. Melchisedec* despre lupta biserice ortodoxe cu protestantismulŭ . . . . »
Decisiune de a se înainta plenuluĭ chrisovulŭ tradusŭ de *P. S. S. Melchisedec.* . »
4. **Ședința din 19 Martie 1890:** Propunerĭ de membri corespondențĭ. 148
5. **Ședința din 23 Martie 1890 :** Oficiulŭ Secțiuneĭ pentru 1890 91. . . . . »
D-lŭ *Hasdeŭ* însărcinatŭ a face o dare de sémă asupra publicațiuneĭ despre Principiĭ Basaraba de Brancovanŭ. . . . . »

VI. Secțiunea sciințifică.

1. **Ședința din 8 Martie 1890 :** Despre lucrarea presintată de d-lŭ Dr. St. Dimitrescu 149
2. **Ședința din 20 Martie 1890 :** Propunerĭ de membri corespondențĭ . . . . . . »
3. **Ședința din 24 Martie 1890 :** Oficiulŭ Secțiuneĭ pentru 1890 91 150
4. **Ședința din 26 Martie 1890 :** Despre premiulŭ Neuschotz pentru 1891 . . . . »

VII. Comisiunea Bibliotecei.

Raportŭ asupra progreselorŭ Biblioteceĭ în anulu 1890—91 151
Cărțile cumpĕrate în anulŭ 1890—91 154

VIII. Comisiunea Fondulu Ioanŭ Fĕtu

pentru cărțĭ didactice.

Raportŭ asupra lucrărilorŭ sale în 1889—90 163

IX. Comisiunea premielorŭ anuale pe 1890.

Premiulŭ Năsturelŭ-Herescu și Premiulŭ Lazărŭ.

1. **Sedința din 1 Martie 1890 :** Constituirea oficiuluĭ Comisiuneĭ 167
Despre constituirea uneĭ Comisiunĭ speciale pentru cercetarea producțiuneĭ musicale a d-luĭ C. Dimitrescu . . . . »
Distribuirea publicațiunilorŭ presentate la concursŭ între membriĭ Comisiuneĭ pentru facerea rapórtelorŭ . . . . »
2. **Ședința din 14 Martie 1890 :** Decisiunĭ asupra unorŭ publicațiunĭ. 168
3. **Sedința din 15 Martie 1890 :** Decisiunĭ asupra unorŭ publicațiunĭ 169
4. **Ședința din 22 Martie 1890 :** Decisiunĭ asupra unorŭ publicațiunĭ. D-lŭ *N. Quintescu* desemnatŭ ca raportorŭ alŭ Comisiuneĭ 172
Raportŭ generalŭ asupra lucrărilorŭ Comisiuneĭ premielorŭ anuale «Năsturelu-Herĕscu» și «Lazărŭ» și asupra publicațiunilorŭ presentate la concursŭ, de d-lŭ *N. Quintescu* 173
Photometrulŭ automatŭ. Raportŭ de d-lŭ *Em. Bacaloglo* 177
P. S Radianu, județulŭ Bacăŭ. Studiŭ agricolŭ și economicŭ. Bucurescĭ 1889.— Raportŭ de d-lŭ *Em Bacaloglo* 178
A. Urbeanu, Apele potabile din Bucurescĭ din punctulŭ de vedere chimicŭ și microbiologicŭ, Bucurescĭ 1889. Raportŭ de d-niĭ *Gr. Stefănescu* și *N. Kretzulescu* . »

Pag.

M. Gr. Bonachi, Anakreon, cântece lirice, textŭ și traducere cu note explicative. Galațĭ 1889.—Raportŭ de d-lŭ *A. Papadopol-Calimachŭ*. 179

C. Dimitrescu, Quatuors pour 2 violons, alto et violoncell, No. 1—5, Leipzig — Procesŭ-Verbalŭ încheiatŭ de d-niĭ *T. Maiorescu* și *Ed. Wachmann* 180

I. de Onciulŭ, Manualŭ de introducere în sântele cărțĭ ale Testamentuluĭ vechiŭ. Cernăuțĭ 1830. Raportŭ de d-lŭ *G. Barițŭ*. 181

X. Comisiunea premiului Eliade-Rădulescu pe 1890.

«Istoria școlelorŭ în țĕrile române».

Raportulŭ Comisiuneĭ asupra lucrărilorŭ presentate la concursŭ 187

XI. Comisiunea premiuluĭ Asociațiunei Craiovene

pentru înaintarea învĕțămîntuluĭ publicŭ, pe 1890.

Raportulŭ Comisiuneĭ asupra publicațiunilorŭ presentate la concursŭ. 188

XII. Anexe.

Premiile Academieĭ Române. — Insciințare 190
Personalulŭ Academieĭ Române pe anulŭ 1890. 195
Oficiile Academieĭ Române pentru anulŭ 1890—91 201